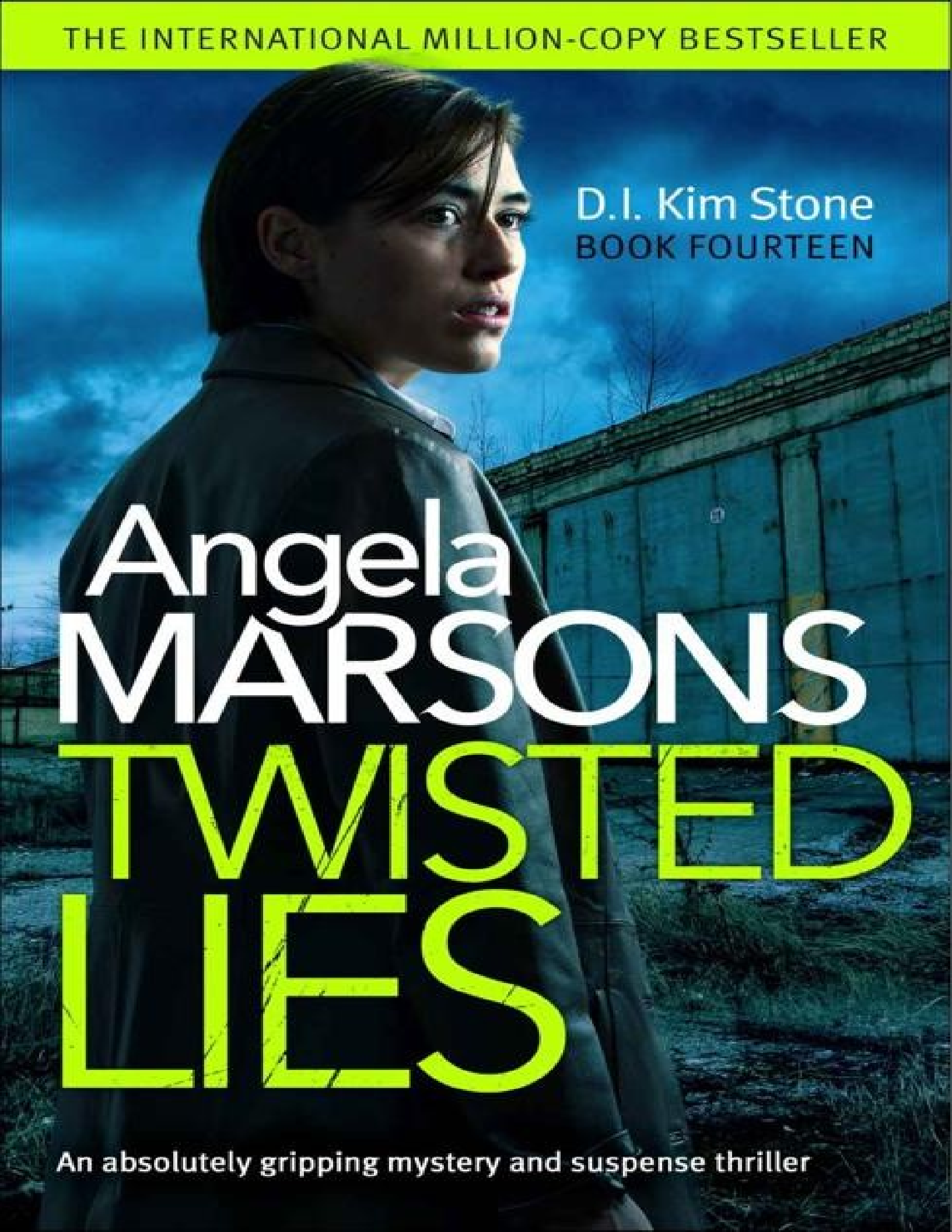

THE INTERNATIONAL MILLION-COPY BESTSELLER
D.I. Kim Stone
BOOK FOURTEEN
Angela
MARSONS
TWISTED
LIES
An absolutely gripping mystery and suspense thriller

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.

BÜKÜLMÜŞ YALANLAR

KESINLIKLE SÜRÜKLEYICI BIR GIZEM VE GERILIM ROMANI

ANGELA MARSONS

Sesli olarak mevcuttur

DEDEKTIF KIM STONE PREQUEL

FIRST BLOOD (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)

DEDEKTIF KIM STONE SERISI

1. SILENT SCREAM (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
2. EVIL GAMES (İngiltere ve ABD'de mevcut)
3. KAYIP KIZLAR (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
4. PLAY DEAD (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
5. BLOOD LINES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
6. DEAD SOULS (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
7. BROKEN BONES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
8. DYING TRUTH (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
9. FATAL PROMISE (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
10. DEAD MEMORIES (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
11. CHILD'S PLAY (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)
12. KILLING MIND (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)
13. DEADLY CRY (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcuttur)

DIĞER KITAPLAR

DEAR MOTHER (Birleşik Krallık ve ABD'de mevcut)

UNUTULAN KADIN (İngiltere ve ABD'de mevcut)

Bu kitap, enerjisi, ruhu ve yaşama sevinciyle bizi her gün şaşırtmaya devam eden, hayatın ya da kayıpların onu asla yıldırmasına izin vermeyen Norman Forrest'a adanmıştır.

PROLOGUE

Penceresiz, manolya renkli kare bir kutudan başka bir şey olmayan bir odada oturuyor. Kapının solundaki köşede küçük bir nem yayı oluşuyor.

Tekli metal sandalye uyluklarının arkasına batıyor. Konfor için yapılmamış. Çelik masa, üzerinde leke izleri olan basit bir kare. Görecek başka bir şey olmamasına rağmen etrafına bakıyor ve yanlış bir şey yapmadığını bilmesine rağmen kalbi hızla çarpıyor.

Burada ne kadar kalacak? Kilitli kapıyı kim açacak ve onu almaya gelecek?

Kendisine güvende olduğuna dair güvence vermesine rağmen, elleri kucağında birbirine kenetlenir ve orada biriken gerilimi boşaltmak için birbirini sıkmaya başlar.

Ayak seslerini ve ardından kilide vurulan anahtarı duyunca midesi bulanıyor.

Endişeli ama bundan sonra ne olacağını öğrenmek için sabırsızlanıyor.

Kot pantolon ve polo tişört giymiş iki adam odaya girer. İkisini de daha önce görmemiştir. Kapıyı kilitlemiyorlar. Bu onu nihayet bu odadan çıkaracakları anlamına mı geliyor?

Birinden diğerine bakıyor ama konuşmuyor.

Elleri masanın altında birbirinin canını sıkıyor.

Bir adam yaklaşırken diğeri kapıya yakın duruyor. Duvara yaslanıp kollarını kavuşturuyor. Kız kaçmaya çalışırsa diye kapıyı mı koruyor?

"Bana telefonunu ver," diyor masaya yaklaşan adam. Farkında olmadan sol bacağı çok hafif bir titreme geliştirmiştir.

"Bu gerçekten gerekli mi?" diye soruyor bacağındaki titreme diline doğru ilerlerken.

Kız, adamın duygusuz yüzünün ardına sakladığı gülümseme imasını görür.

Onun gergin olmasından memnun.

Soruya yanıt olarak elini uzatır.

Kapıdaki adam esniyor. Ya yorgun ya da sıkılmış. Bunu daha önce kaç kez yaptı?

Arka cebine uzanıyor ve telefonunu çıkarıyor. Sanki bir parçasını teslim ediyormuş gibi tereddüt ediyor.

Bu tek cihaz, yaşamak için ihtiyaç duyduğu pek çok şeyi içeriyor: kişiler; fotoğraflar; sosyal medya; randevular; hatırlatıcılar.

"Geri alacak mıyım?" diye soruyor, ses tonuna güven vermeye çalışarak.

Telefonu kadının elinden alır, SIM kartı çıkarır ve telefonu yakalayan meslektaşına fırlatır.

Bunu daha önce de yaptılar. Bir senaryoyu takip ediyorlar.

Önündeki adam SIM kartı yere fırlatıyor ve ayakkabısının topuğuyla yere vuruyor. Metal ve plastik betona çarparak yarılır.

Az önce yok ettiği şeyi düşünürken nefesi kesiliyor.

Ellerini masanın üzerine koyuyor ve yüzünü onunkine yaklaştırıyor.

"Bildiğiniz hayatın artık geride kaldığını anlamanızın zamanı geldi.

BİR

"Efendim, benimle dalga mı geçiyorsunuz? Kim, yüz ifadesinde herhangi bir mizah izi arayarak sordu.

Aklından geçen yanıt şu olmuştu: *Kristal meth mi içiyordun? şeklindeydi* ve ağzı bu düşünceyi patronu DCI Woodward'a sunmak için daha uygun bir cevaba çevirdiği için bir anlığına rahatladı.

Rahatlama uzun sürmedi, çünkü adamın yüzünde herhangi bir eğlence izine rastlamadı.

'Hayır, şaka yapmıyorum Stone,' diye karşılık verdi.

Kim onun bazen teklif ettiği ama nadiren oturduğu koltuğu kullanmak istiyordu ama ona söylediği son söz bu sefer bunu gerektiriyordu.

Ayakta kalmak için kendini zorladı. Son umudu yanlış duymuş olmasıydı.

'Bu bir tür şaka olmalı, çünkü az önce Tracy Frost'un bizimle bir gün geçirmesine izin verdiğinizi söylediğinize yemin edebilirim, ki bu da gidip kendinizi kaybettiğiniz anlamına gelir-'

"Ona borçluyuz Stone," diyerek tam zamanında sözünü kesti.

Evet, bunu biliyordu. Sadece birkaç hafta önce *Dudley Star* muhabiri altı yaşında bir çocuğu kaçıran bir katille temas kurmalarına yardımcı olmuştu. Bir tür teşekkürün gerekli olduğunu anlamıştı.

"Tamam, kadına bir kahve ısmarlarım, öğle yemeğine götürürüm. Çiçek gönderebilirsin, ama bütün bir gün boyunca bize sınırsız erişimine izin ver-'

"Sınırsız değil. Her zaman senin ve Bryant'ın yanında kalacak. "Evet, bu yardımcı olur," dedi Kim, kurnaz oturma planını yok ederken Stacey polise ifade verirken onun yanındaydı.

"Stone, onun işbirliği sayesinde küçük bir çocuğun hayatının kurtulduğunu hatırlatmama gerek var mı?

Kim midesinde oluşan rahatsızlığı bastırmaya çalıştı.

"Dürüst olmak gerekirse, efendim, sanırım bunda bizim de payımız

var. "Bu bizim işimiz; onun değil.

İyi dedin ama daha işi bitmemişti.

'Ama yazabileceği makaleyi bir düşünün. Bu kurumun imajına ve itibarına ciddi zarar verebilir-'

'Stone, sadece gördüklerini yazabilir, bu nedenle azimli, şefkatli ve profesyonel olduğumuzu gösterme konusunda size güvenim tam.

"Öyle mi? Kim şaşırarak sordu. Belki de Frost'u Bryant'la yalnız göndermeliydi.

"Ve editörüyle herhangi bir makaleyi yayınlanmadan önce görmek için anlaştım.

Elbette yapmıştı. Neyin basılacağı konusunda Frost'un tam kontrol sahibi olmasına izin vermeyeceğini bilmeliydi; bu kontrolü elde ederken, son argümanını da ortadan kaldırmıştı.

Mouse matının yanında duran stres topuna baktı. Hâlâ onun yanında bazen kullanıyordu ama eskisi kadar sık değildi.

"Al," dedi, onun bakışlarını takip ederek. "İlginç bir gün olacak.

"Neden seçtin... ah, bekle, oyununu biliyorum.

"Oyunum yok," dedi cahil numarası yaparak. 'Bugün sakin bir gün. Şu anda önemli bir davanız yok, bu yüzden herkes için iyi çalışıyor.

Ağzındaki acı tadı yutmak hâlâ zordu ama onu o kadar da boğmuyordu.

Günün ilk ziyareti, bir yıl kadar önce kocası tarafından öldürülen 27 yaşındaki Trisha Morley'in ailesine yapıldı.

Nick Morley, insan hakları davalarına bakan ve neredeyse el attığı her davayı kazanan, kendisine Nick Midas lakabını kazandıran bir avukattı. Mülkünde Trisha'nın ceset parçalarını bulmasına rağmen, esrarengiz adama karşı bir dava açmak yeterince zor olmuştu.

İmajı o kadar kusursuzdu ki, adli kanıtlara rağmen duruşma jüri kararıyla sonuçlanmış ve hatalı yargılama ilan edilmişti.

Yeni duruşması bir sonraki hafta başlayacaktı ve Kim aileyi mahkumiyet alacaklarından emin olduklarına dair temin etmek istiyordu. Ve bunun doğru olmasını diledi.

Adamın kendisi pahalı bir halkla ilişkiler firması tutmuştu ve cömertliği ve iyi işleri hakkında magazin gazetelerinde bir tür makale çıkmadan neredeyse bir gün bile geçmiyordu. Kamuoyu algısı trenini sonuna kadar kullanıyorlardı ve bunun bir fark yaratmaması gerekse de yaratıyordu.

Ne polis teşkilatının ne de Trisha Morley'in ailesinin rekabet edecek gücü vardı ama yerel haberlerde kurbanın ve ailesinin çektiği acılardan bahsedilmesinin de bir zararı olmazdı, diye fark etti, yüz ifadesinden hiçbir şey anlaşılmayan kurnaz yaşlı tilkiye bakarken. Gününü kesinlikle iyi seçmişti.

'Tamam, istediğin gibi olsun ama ona iyi davranmayacağım ve önde oturmayacak.

Kapıya doğru yöneldi ve sonra geri döndü. Uzandı

ve stres topunu aldı.

"Ve buna ihtiyacım olacağına emin olabilirsin.

İKİ

"Ne yapıyoruz? Bryant iyi haberi ekip odasında paylaşırken sordu.

"Bir muhabiri günübirlik geziye götürmek.

"Ama neden özellikle o muhabir?" diye sordu Tracy

Frost'a. "Çünkü görünüşe göre ona borçluyuz.

Bir an düşündü ve sonra anladığını ya da onayladığını belli eder şekilde başını salladı.

Bryant'a biraz daha benzeyebilmeyi dilediği zamanlar oluyordu. Sağduyulu ve pragmatik ortağı yeni bir duruma çabucak uyum sağlayabiliyordu ama Tracy Frost'un başlarına bela olmasından dolayı içi hâlâ kaynıyordu.

"Ben de o bakışı yakaladım," dedi ekibinin diğer iki üyesine.

Hem DC Stacey Wood hem de DS Penn, kendisi ile muhabir arasındaki çetrefilli ilişkiden haberdardı.

"Neden bu kadar kendini beğenmiş göründüğünüzden emin değilim; ikiniz onu öğle yemeğine g ö t ü r ü y o r s u n u z .

Eğer kadını öldürmeden öğle yemeğine kadar gelebilirlerse, hem kendisinin hem de Bryant'ın molaya ihtiyacı olacağından emindi.

"Sorun değil, patron," dedi Stacey, kısa süre önce evlendiğinden beri yüzüne yapışmış olan parlak gülümsemesini sunarak.

Kim şu anda Stacey'ye ne fırlatırsa fırlatsın ondan sekeceği hissine kapıldı. Bu düşünce ona uzun zamandır yapmak istediği gecikmiş konuşmayı hatırlattı.

"Stace, Frost'tan kurtulduktan sonra seninle kısa bir konuşma yapmamız gerektiğini bana hatırlat.

Memurun yüz ifadesindeki parlak ufku yumuşak bir bulut geçti. "Bir sorun yok," diyerek meslektaşını çabucak rahatlattı. Ona rağmen Yıllar geçtikçe yeteneği ve özgüveni artan Stacey, yine de bir tür hata yaptığından endişeleniyordu.

"Tamam Bryant, sıra bizde," dedi Kim, pencereden dışarı doğru bir hareket gözüne çarpınca. Frost'un beyaz Audi TT'si az önce bir ziyaretçi park yerine girmişti.

"Şimdiden sabırsızlanıyorum," dedi ve sandalyesinin arkasından ceketini aldı.

Yedek masanın önünden geçerlerken onunkini aldı.

Merdivenlerden inerlerken meslektaşı, "Peki bu aileyi bu sefer mahkûmiyet alacağımıza nasıl ikna edeceksin?" diye sordu.

"Kelimeler ağzımdan çıktığında sana haber veririm," diye dürüstçe cevap verdi.

"Eşim bile son makalelerden birini okuduktan sonra bunu yaptığına inanmanın zor olduğunu söyledi.

"O zaman eşinizin gelecek hafta jüride olmamasına sevinsek iyi olur.

Ama sorun da buydu. Jenny Bryant, Kim'in şimdiye kadar karşılaştığı en tarafsız ve düzgün insanlardan biriydi. Eğer o bile Kim'in suçluluğundan şüphe duyuyorsa, bu yaklaşan duruşma için iyiye işaret değildi.

Her seferinde bir sorun, diye karar verdi, istasyonun ön kapısından dışarı adım atarken.

Frost aceleyle yarısı içilmiş bir sigarayı yere attı ve 'Sigara İçilmez' tabelasının hemen yanında üzerine bastı.

"Hey, Müfettiş, beni bundan daha uzun süre bekleteceğinizi düşünmüştüm," dedi Frost, lacivert pantolon takımını düzelterek.

Evet, bana kalsa on ila on beş yıl, diye düşündü Kim. "Frost,

hemen şunu bilmelisin ki-

"Buna katılmıyorsun, ne dersen yapacağım ve hiçbir noktada yoluna çıkmayacağım.

"Evet, dahası da var. İnsanlara bakmayın, onlarla ilgilenmeyin, küçük defterinize gürültülü bir şekilde bir şeyler karalamayın. Bryant'ın arabasında bir şey yiyip içmeyin. Beni rahatsız etme-'

"Yani, temel olarak, ben burada yokmuşum gibi davran.

Bryant'ın Astra Malikânesi'ne doğru giderlerken arkalarında sallanan Frost, "Kesinlikle, bir kuralım daha var, o da konuşmana asla izin verilmemesi," dedi Kim.

"Evet, böyle bir şey olmayacak.

Kim, sürücü kapısını açarken arabanın tavanından Bryant'a 'Denemeye değer,' dedi.

Frost kendini arka koltuğa bıraktığında iki kaldırım taşı arasına sıkışan topuğunun dört santimlik sivri ucuyla dikkat çekti.

'Frost, ne halt etmeye...? Boş ver,' dedi ve kendi kapısını kapattı.

Frost'un bir bacağının diğerinden daha kısa olduğunu hatırladığında soru ağzında kayboldu; Frost'un bu yüzden okulda acımasızca zorbalığa uğradığını biliyordu. Artık insanlar onun doğal olmayan yürüyüşünün giydiği yüksek topuklu ayakkabılardan kaynaklandığını düşünüyordu. Ve onun niyeti de buydu.

Frost arka koltuğun ortasına doğru kaykıldı, böylece onların ortasını görebiliyordu.

Arkadan tiz bir gıcırtı duyuldu. "Bu da ne...?

Bryant, 'Köpeğin oyuncağı,' diye cevap verdi. Frost, Kim'e bakıp omuz silkmeden önce, "Yere at gitsin," diye tavsiyede bulundu. "Misafirimiz olacağını bilmiyordum.

Kim derin bir iç çekti. Uzun ve lanet bir gün olacaktı.

"Bana *Cehennem Silahı* filmlerinden birini hatırlattı," dedi Frost sesindeki mizahla. 'Sadece Riggs mi yoksa Murtaugh mı olduğumu bilmem gerekiyor.

'Danny DeVito,' dedi Kim ve Bryant birlikte.

"Oh, tam bir ikili oyun, ha? Frost emniyet kemerini yerine oturttu.

Bryant arabayı çalıştırdı ve otopark çıkışına doğru çekti.

Frost, Hermès çantasını karıştırırken, "İşe koyulalım bari," dedi. 'İhtiyacım olacak-'

"Bryant," dedi Kim meslektaşına dönerek. 'Az önce Frost'un bize bu işin nasıl yürüyeceğini anlatmaya çalıştığını duydun mu?

Oturduğu yerde yarı dönmeden önce onun cevabını bekleme zahmetine girmedi. "Doğru, Frost, ihtiyacın olan şey çok az, aslında hiç önemli değil.

bize. Öğle yemeği ve kahve molaları hariç en fazla sekiz saat boyunca bizimle takılmana izin vermemiz emredildi, bu yüzden altı diyelim çünkü bugün cömert hissediyorum, bu süre zarfında üç bilge maymun olacaksın ve kötülük görmeyecek, duymayacak ve konuşmayacaksın. Sonuncusu senin için zor olacak, ama sineye çek, düğün çiçeği. Eğer bir dakika bile engel olur, karışır ya da engellersen

ne yaparsak yapalım, seni seve seve bu araçtan uçurur ve yolun kenarına bırakırım. Sinir bozucu, rahatsız edici tek bir şey söylersen-'

'Evet, artık kural konuşmalarından sıkıldım Stone. Önce nereye gittiğimizi söyle.'

Kim cebinden stres topunu çıkardı ve hızlıca sıktı.

Frost'un sorduğu her soruya cevap vermek zorunda kalmak onu rahatsız ediyordu. Normal bir günde kadını aşağılayıp çekip gitme lüksüne sahipti.

Onun kızgınlığını hisseden Bryant bir yanıt verdi.

"Trisha Morley'in ailesini görmeye gidiyoruz.

"Önümüzdeki hafta yeniden yargılanmasına başlanacak olan

Nick Morley'in karısı mı?" "İşte o.

"Neden? Frost sordu.

Kim topu tekrar sıktı.

"Çünkü Trisha'nın cinayetten mahkum edilmesi için elimizden gelen her şeyi yaptığımız konusunda aileyi temin etmek istiyoruz.

'Evet, basında çıkan haberlere bakınca bunu anlıyorum. Propaganda kampanyası göz önüne alındığında, hapis cezası yerine aziz ilan edilmesini bekliyor olmalılar. Ama neden siz? Bu senin davan değildi.

'Bazı sebepler var,' dedi Kim.

"Hangileri?" diye sordu.

"Seni ilgilendirmez.

"Tamam," dedi Frost defterine bir şeyler karalamaya başlarken. Bu hareket Kim'i tedirgin etti. Ona hiçbir şey vermemişlerdi. Kim sandalyesinde döndü ve ters ters baktı.

"Ne yazıyorsun?

Frost onun bakışlarına karşılık verdi. 'Bak, günün sonunda bir makale yazıyor olacağım. Tuhaf bir şekilde, editörüm bunu bekliyor ve eğer benimle hiçbir şey paylaşmayacaksan, bir şeyler uydurmak zorunda kalacağım.

Kim boğazında bir hırıltının oluşmaya başladığını hissetti ama onu geri itti.

"Tamam, ailenin Brierley Hill ekibine pek inancı yok ama bunu kullanamazsınız.

'Neden inançları yok? Tüm kanıtlara rağmen ekip ilk seferinde mahkumiyet kararı alamadığı için mi?

Kim Bryant'a bir bakış attı. "Bunu onlara sormalısın.

Evet, nedeni tam olarak buydu ama Kim bunu doğrulamayacaktı. Trisha Morley ile ilgili dava baştan sona bir fiyaskoydu ve Kim ekibinin bu olayda hiçbir rol oynamamış olmasından memnundu. Onun katılımı bir

Brierley Hill ve basın iletişim ekibinin lehine. Trisha'nın kız kardeşi onların eksikliklerini dile getirmişti.

Frost aniden yüksek sesle güldü. 'Ha, Dedektif Müfettiş Stone'un bir halkla ilişkiler çalışmasına gönderilmesi. Tanrım, bu açıyla en az bir hafta boyunca tek başıma çalışabilirim.

Kim onun parmak eklemlerinin stres topunun etrafında beyazlaştığını ve Bryant'ın çene çizgisinde bir kasın zıpladığını izledi.

Ona doğru bir bakış attı ve sessiz bir konuşma

gerçekleşti. Kim: *Bütün gün bunu mu yapacağız?*

Bryant: *Hemen hemen.*

Kim: *Onu öldürmek için izin mi?*

Bryant: *Henüz değil ama belki daha sonra.*

Kim ileriye baktı ve kadının varlığından duyduğu rahatsızlığı bastırdı ve meslektaşının da aynı şeyi yapmaya çalıştığını biliyordu.

"Tamam, peki ne-?

"Frost, kapa çeneni," dedi ikisi birlikte.

ÜÇ

Bryant, Trisha Morley'nin mütevazı çocukluk evinin önünde durdu. Kim, kendisinin bir halkla ilişkiler çalışmasına gönderilmesi fikrini düşünmeye devam etti; ilk kez Frost'un neşesini anlayabiliyordu.

"Romsley'den çok uzakta," diye gözlemledi Frost, hepsinin düşüncelerini yankılayarak.

Hepsi de Trisha'nın kocasıyla paylaştığı, Halesowen'ın en zengin bölgesindeki St Kenelms Road'da bulunan evin bir milyon sterlinin üzerinde bir mülk olduğunu biliyordu.

Tıpkı paranın sadece Nick Morley'den geldiğini bildikleri gibi.

Trisha'nın hayatı yaşam tarzı yelpazesinin bir ucundan diğerine sıçramıştı. Şu anda önünde durdukları ev, Dudley Kalesi'ne yaklaşık çeyrek mil uzaklıktaki bir sokakta, köhne bir orta teras katıydı.

Kapıyı Kim'in Trisha'nın ablası olduğunu tahmin ettiği bir kadın açtı.

"Penny Colgan? Kim kolunu uzatarak sordu.

Penny başını salladı ve diğerlerine bakmadan önce kısaca elini sıktı. "Meslektaşım, DS Bryant ve *Dudley*'den Tracy *Frost*-"

"O gelmiyor.

Kim de onunla aynı fikirde olmak istiyordu ama Woody'nin Frost'un toplantıya katılmasıyla ne elde etmeyi umduğunu bildiği için bir kez olsun kadını savunmak zorunda hissetti.

'O bizim için burada, senin için değil. Bildiğim kadarıyla Nick Morley hakkında olumlu bir şey yazmadı.

Frost onaylarcasına başını salladı. "Ben yapmadım.

Penny tereddüt etti ve içeri girmeleri için kenara çekildi.

Penny kapıyı arkalarından kapatarak, "Annem dışarı çıkmaya hazırlanıyor," dedi.

"O nasıl? Üçü birlikte oyuncaklarla dolu küçük odada yollarını bulmaya çalışırken Kim sordu.

"Özür dilerim," dedi Penny, eline geçen her şeyi kapıp bir köşeye fırlatarak. Üçü L şeklindeki kanepeye otururken o da kendini yere bıraktı.

Kim'in anladığına göre, Trisha ilk kaybolduğunda Penny tek yataklı belediye dairesini bırakıp annesinin yanına taşınmıştı. Trisha ve Penny'nin babası, Trisha'nın Morley ile evlenmesinden kısa bir süre sonra ölmüştü.

"Yeni duruşmaya katılacak mı?

"Hayır," dedi Penny. 'Bunu tekrar yaşayamayız. İlk seferinde az kalsın onu mahvediyordu," dedi ve gözlerini her an gıcırdayacakmış gibi duran yukarıdaki döşeme tahtalarına kaldırdı. 'Günü atlatmasına yardımcı olan bir tür rutin buldu. Riley'le oynuyor; çoğu sabah parka gidiyor; benim üzerime titriyor... ve Tanrı korusun jüri ulaşırsa-'

Annesi odaya girdiğinde Penny konuşmayı kesti. "Ah...

merhaba...

Kim ayağa kalktı. "Bayan Colgan, biz-

"Polis memurları, evet, bunu söyleyebilirim," dedi, ancak bakışları Frost'ta kaldı.

"O önemli değil," dedi Kim, bu sözlerin kafasının dışında kulağa nasıl geleceğini bilmeden.

Laura Colgan hiçbiri önemli değilmiş gibi omuz silkti ve ceketine uzandı.

"Bayan Colgan, sizi birkaç dakikalığına rahatsız edebilir miyiz?

Laura başını salladı. "Üzgünüm ama hayır," dedi eşarbını boynuna dolayarak. 'Söyleyebileceğin hiçbir şey bana yardımcı olamaz. Gitmek zorundayım.

Kim, gerçekten istemediği halde onu kalmaya ikna etmeye çalışmak için hiçbir neden düşünemiyordu.

Annesi evden çıkarken Penny, "Üzgünüm," dedi. 'Ama artık hiçbirinize güvenmiyor. O piçin birkaç gün içinde serbest kalmasına hazırlanıyor ve aile olarak bu konuda yapabileceğimiz hiçbir şey yok.

Kim, başkalarının daha fazlasını yapabileceği yönündeki söylenmemiş imayı yakaladı.

"Her türlü güvene sahibiz-

Penny elini kaldırarak, "Lütfen," dedi. 'Tutamayacak kadar güçsüz olduğunuz güvenceler vermeyin. Hiç kimse jürinin ne yapacağını tahmin edemez. Keşke onu tanıyabilselerdi,' dedi Penny. 'Keşke hepiniz onu tanıyabilseydiniz. O bir istatistiğe, bir aile içi şiddet kurbanına, her iyi niyetlinin taciz içeren bir ilişkiden çıkmazsanız neler olabileceğine dair bir örnek olarak sallayacağı bir poster çocuğuna indirgendi. Herkes onun bir kabuğa dönüştüğünden bahsediyor, ancak onun için adamın onu dönüştürdüğü kum torbasından çok daha fazlası vardı.

Kadın şöminenin üzerinde asılı duran ikisinin fotoğrafına bakarken Kim hiçbir şey söylemedi.

"Ona bak," dedi Penny. "Çok güzeldi, canlıydı, hayat doluydu.

Kim'in bir itirazı yoktu. İkisinin poz verdiği bir fotoğraftı, Trisha muhtemelen ergenlik çağının sonlarındaydı.

İkisi arasındaki benzerlik barizdi, ama sanki tanrılar Trisha'nın yüzündeki özellikleri düzenlemek için daha fazla zaman ayırmışlardı. Dudaklar biraz daha dolgun, mavi gözler biraz daha parlak ve elmacık kemikleri biraz daha yüksekti. Büyük bir etki yaratan ince farklılıklar.

"Baharatlı yiyeceklerden nefret etmesi ya da cipslere tuzdan önce sirke koymakta ısrar etmesi, bunun kimyasal açıdan daha mantıklı olduğu konusunda ısrar etmesi kimsenin umurunda değil.

Kim dinlemekten mutluydu çünkü bu aile için daha fazla ne yapabileceği konusunda hiçbir fikri yoktu. Onları rahatlatmak için gelmişti ama onlar bunu duymak istemiyordu. Sanki kendilerini olabilecek en kötü sonuca teslim etmişlerdi ve Kim'in bir yanı, mahkûmiyeti garanti edemeyeceği konusunda kesinlikle haklı oldukları halde, fikirlerini değiştirmeye çalışarak onlara bir tür kötülük yapıp yapmadığını merak ediyordu. Sadece bunu yapabilmeyi diledi.

Kim ayağa kalkarak, "Tamam Bayan Colgan, daha fazla rahatsız etmeyeceğiz," dedi. "Ama bir şeye ihtiyacınız olursa bizi arayın. Ceketinin cebinden çıkardığı bir kartı kadına uzattı ve ön kapıya yöneldi.

Frost eşyalarını bir araya topladı ve ön kapı arkalarından kapanmadan önce başsağlığı diledi.

"Bu tam bir zaman kaybıydı, değil mi? Frost, Bryant'ın arabanın kapılarını açmasını beklerken oflayıp pufladı.

"Sana daha önce de söyledim Frost, bugün bizden önemli bir manşet alamayacaksın.

'Evet, orada algılama becerilerinizin en iyisi olmadığı pek de ön sayfa haberi sayılmaz...'

"Sen neden bahsediyorsun be? Kim stres topuna uzanarak tersledi. 'İkisinin de nasıl hissettiğini kendin gördün. Yardım etmek için yapabileceğimiz başka bir şey yoktu.

'Evet vardı, ama sen bunu görmedin. Penny Colgan sadece kız kardeşi hakkında konuşmak istiyordu. Sizin bilmenizi ve kendisinin de Trisha'nın nasıl bir insan olduğunu hatırlamasını istiyordu. Kurbanı değil, kadını tanımanızı istedi.

Bryant hiçbir şey söylemedi, bu da ona Frost ile aynı fikirde olduğunu gösteriyordu. Kendilerini başkalarının kederine zorladıklarını ve orada bulunmalarının olumlu bir deneyim olmadığını düşünerek ayrılmıştı.

"Saçmalıyorsun, Frost," dedi Kim, başka ne önereceğinden emin değildi. 'Yemin ederim Stone, bazen esprili konuşmaların-'

Kim'in telefonu çaldığında Frost konuşmayı kesti.

Kahretsin, şimdi olmaz Keats, diye düşündü ekranda onun adını görünce. Kapıyı açtı ve arabadan geri indi.

'Taş,' diye cevap verdi.

"Hayes T-Trading Estate, Lye," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Şaşkınlıkla telefona baktı. Patoloğun selam vermemesinden, ani talimatlarından ya da onu bir yere çağırmasından dolayı değil. Bunların hepsine tamamen alışkındı.

Daha önce hiç karşılaşmadığı şey, az önce onun sesinde duyduğu titremeydi.

DÖRT

Kim arabaya geri dönerken telefonla ilgili hiçbir şey söylemedi.

Emniyet kemerini takarken meslektaşına 'Hayes Lane, Lye,' diye talimat verdi.

Frost'u arabasının park edildiği istasyona geri götürerek değerli zamanlarını boşa harcayacaklarını çoktan hesaplamıştı ve tehdit ettiği şeyi yapıp onu yolun kenarına atamazdı, o lanet topuklularla değil. Ve Keats'in sesi daha önce hiç duymadığı bir unsur içeriyordu. Ne bulacaktı ki?

"Peki o meşhur içgüdün ne diyor Stone? Frost onun düşüncelerini yarıda keserek sordu.

Bir an için Frost'un nereye doğru gittiklerinden bahsettiğini sandı. Kendini silkeleyerek az önce bulundukları yere geri döndü.

Bir şey söylemek için ağzını açtı ve sonra kimin sorusuna cevap verdiğini hatırladı.

'Adalet sistemimize inanıyorum-'

"Siktir git, Stone. Not defterimi bile çıkarmadım. Sadece sana bir soru sordum. Bir kez olsun, sadece bir kez olsun, seninle normal bir konuşma yapmak istiyorum.

'Peki, emekli olduğunuzda beni arayın ve-'

Bryant'ın ince yan bakışını yakalayınca konuşmayı kesti. Mesajı anlamıştı ve belki de haklıydı.

Kim, 'Tamam, içgüdülerim mahkûmiyet kararı alacağımızdan istediğim kadar emin değil,' diye itiraf etti. "Ve bu arabada kalacak.

'Pek de derin değil, değil mi? İnanın bana, bu gazete sattıracak bir manşet değil. Öyleyse bu şüphe niye?'

Kim gözlerini ileri dikti. Buna cevap vermesine imkân yoktu.

Birkaç saniye sonra Frost inledi. 'Lanet olsun Stone, senin ciddi güven sorunların var. Tamam, ben de endişeliyim ve sana nedenini söylemekten mutluluk duyarım.

Kim, Bryant'ın Keats'e kuş uçuşu seyahat edebilmesini ve böylece oraya daha çabuk ulaşabilmeyi dileyerek, "Lütfen yap," dedi.

'Tamam, içimdeki alaycı kişi bu sefer neyin farklı olacağını merak ediyor. Aslında, CPS'in ikinci denemesinde daha da büyük bir zorlukla karşı karşıya kalacağını düşünüyorum.

"Devam et," dedi Kim. Frost henüz karşı çıktığı bir şey söylememişti.

'Nick Morley ilk duruşmasından önce hiçbir şey yapmadı. Kibirli piç kurusu cinayetten paçayı kurtaracağını sanıyordu. Ve jürinin onun hakkındaki algısı yüzünden neredeyse paçayı kurtarıyordu. O zamandan beri, jürinin asılmasına neden olan şeyi kullanarak imajından en iyi şekilde yararlandı. Çok sıkı çalışıyor, ancak yeni bir kanıt yok, bu yüzden terazinin Morley'in lehine daha da fazla eğildiğini hissediyorum.

Ve işte Kim'in sonuca tam olarak ikna olmamasının nedeni de buydu.

"Hangi cehenneme gidiyoruz ki? Bryant arabayı ticaret bölgesine doğru çevirirken Frost sordu.

Sitenin tepesinde, yan yolların ayrıldığı, dümdüz uzanan tek bir yol vardı. Sitenin tepesinde herhangi bir hareketlilik yoktu, bu yüzden Bryant yavaşça ilerledi, her ikisi de sağa sola, birçoğu artık orada olmayan işletmelerin adlarını listeleyen harap tabelalara baktı. Bir zamanlar küçük bir kasaba olan Lye, küçük işletmeler ve yerel dükkanlarla gelişen bir merkezdi, ancak her durgunluk kasabayı yavaş yavaş çökertmiş ve tek tüccarlar kapanmak zorunda kalmıştı.

Diğer birimler uzaklaşmaya başlarken Kim, "Bu yolun bu kadar aşağıya indiğini bilmiyordum," diye gözlemledi.

Bryant onları ticaret birimlerinin geri kalanının görüş alanından çıkaran hafif bir virajı takip ederken, "İşte," dedi.

Keats'in minibüsü, bir zamanlar çim biçme makinesi toptancısı olan bir deponun girişinde iki ekip arabasının arasına sıkışmıştı. Mülk yaklaşık iki futbol sahası büyüklüğündeydi ve en yakın komşusundan çeyrek mil uzaktaydı.

"Bir suç mahalline mi gidiyoruz? Frost heyecanla sordu.

'Biz öyleyiz. Siz değilsiniz,' dedi Kim. 'Buraya park et, Bryant,' diye talimat verdi, muhabir ile kendisini ilgilendirmeyen bir şey arasında mümkün olduğunca fazla fiziksel mesafe bırakmak istiyordu.

Kim koltuğunda döndü. "Frost, bu arabada kal. Ciddiyim. Kıpırdamaya cesaret edemezsin yoksa bana yardım et-'

"Tamam, tamam, saçını açık tut. Tanrım, çok gerginsin-'

Kim diğerlerini duymadan önce araçtan indi ve Bryant da onu takip etti.

"Onu içeri kilitleyemez misiniz? Onlar uzaklaşırken Kim sordu. "Mesele şu ki, şef, köpeklerin bile bir pencereyi açık bırakması gerekir.

Kusmuk kokan orta yaşlı bir adamın iki yanında duran ve biraz yeşil görünen iki polis memurunun yanından geçerken onunla tartışacak zamanı yoktu.

Bryant ona bir çift koruyucu terlik uzatarak, "Al, şef," dedi. Terlikleri giydi ve araçların görüş alanını kapattığı panjurlu kapıya yöneldi.

Gözleri önündeki manzarayı incelerken ayakları hareket etmeyi bıraktı.

Ağzından çıkan tek kelime "Bu da ne böyle?" oldu.

BEŞ

Kim kendisini karşılayan görüntüyü anlamlandırmaya çalıştı.

Yaşı belirsiz bir adam ellerinden ve ayaklarından, mağazaların malzemeleri taşımak için kullandıklarına benzer bir makaralı kafese kelepçelenmişti. Adam çıplaktı. Kolları ve bacakları grotesk bir yıldız şekli oluşturacak şekilde açılmıştı.

Görebildiği her santim derisi yanmış ve kabarmış, tırnak büyüklüğünden golf topu büyüklüğüne kadar değişen büyüklükte beyaz yaralar oluşmuştu. Kabarcıkların patladığı ve altlarındaki kızgın kırmızı deriyi ortaya çıkardığı bölgeler vardı.

Korkunç sahneden Keats'in durduğu yere bakmak için kendini zorladı.

Üç metal yanan bidon üçgen şeklinde duruyordu, dış yüzeyleri içerdikleri yoğun ısı nedeniyle kahverengiye boyanmıştı. Kapaklar kutuların üzerine yerleştirilmişti, böylece duman huniler halinde dışarı çıkacak ve kutudan çıkışını yavaşlatacaktı.

Kim uçsuz bucaksız alana baktı ve dumanla dolmasının ne kadar s ü r e c e ğ i n i merak etti.

Ağzını açtı ve tekrar kapattı.

"Evet, nutku tutuldu," diye gözlemledi Keats. 'Bu benim için bir ilk ve sanırım sizin için daha da nadir bir durum, Müfettiş.

Kim iğneyi görmezden geldi ve sesinin normale döndüğünü görmekten memnun oldu.

Etrafına bir kez daha dikkatlice baktı; gözlerinin hemen önündeki uyumsuz görüntü ve yirmi adım ötedeki tek bir metal sandalye dışında boştu.

"Burada ne haltlar döndü?

Keats, 'Bu adama yavaşça ve korkunç bir şekilde işkence
edilmiş,' dedi. "Hadi canım, Keats?
Evet, bunu kendi başına çözmüştü.
"Şef, ben yapayım mı? Bryant girişe doğru başıyla işaret ederek sordu.
Yerde oturan adamın yanına gitmeden önce bir cevap beklemedi. Onu suçlamadı. Eğer gidebilseydi giderdi.

Çoğu suç mahalli polis memurlarının hafızasında kalmıştır. Bazıları bilinçli zihnin ön planına daha yakındı ve dosyalamak daha zordu. Dehşeti uyuşturmak ve gördükleri görüntülere biraz soluk aldırmak için alkol ya da uyuşturucuya başvuran pek çok polis memuru tanıyordu. Ama bazı suç mahalleri vardı ki, ne yaparsanız yapın, onu silmeye çalışsanız da, ölene kadar sizinle kalacağını bilirdiniz. Ve bu kesinlikle onlardan biriydi.

Dört çift kelepçeyle çelik kafese bağlanmış olan bedenin etrafında yavaşça yürüdü. Her bir bilekte ve her bir ayak bileğinde birer tane olmak üzere vücudunu olabildiğince geniş ve açık bir şekilde yaydı.

Kömürleşmiş etin pis kokusu, mülke girdiği anda yüzüne vurmuştu. Depoya adımını attığında, keskin koku, dumanın kalıcı aroması ve çöp kutularından gelen kirli, küllü esintiyle karışmıştı.

Görünür etinin her santimi alev kırmızısı ya da kabarcıklar içindeydi. Saçları dikkat çekici bir şekilde bozulmadan kalmıştı. Kim bir yerde, saçın 240 santigrat dereceyi aşan radyasyonlu ısıya maruz kalana kadar fiziksel değişime uğramadığını okuduğunu hatırlıyordu.

"Alabilir miyim? Kim kafesi işaret
ederek sordu. Keats ona bir çift lateks
eldiven uzattı.
Makaralı kafesi hafifçe itti.
"Tanrım," dedi, gemide ortalama boyda bir erkeğin ölü ağırlığıyla bile itmenin ne kadar kolay olduğunu fark etti.

Adamın hareketini kolaylaştırmak ve etini sürekli olarak sıcağa doğru çevirmek için kafese kelepçelendiği açıktı. Üç kutu yerinde duruyordu ve kurban döndürülerek etrafında dolaştırılıyordu.

Onu daha da rahatsız eden şey sandalyeydi. Sorumlu piç kurusu bir sandalye getirme zahmetine katlanmış ve sanki bir barbekünün yanında oturup bifteğin pişmesini bekler gibi manzarayı seyretmişti.

'Hasta, kesinlikle hasta,' diye nefes aldı ve yakın çevrede tekrar dolaşmaya başladı.

"Biraz ister misin? Keats ona burnunun altına sürmesi için Vicks mentollü VapoRub'ı uzattı.

"Yine duş almadın mı?" diye sorarak onu başından savdı. Pis kokudan uzaklaşmak istemiyordu. Bu, olay yerinin kendisiyle birlikte götüreceği bir özelliğiydi. Resmin bütününü oluşturmasına yardımcı oluyor ve ona burada neler yaşandığını hatırlatıyordu. Ayrıca, şu anda aradığı kişi tipini de zihninde taze tutuyordu.

"Bir tür psikopat mı? Keats onun düşüncelerini okuyarak sordu.

"Öyle olmalı," diye kabul etti. "İçinde zerre kadar duygu olan hiç kimse bunu yapamaz.

"Çok yaklaşmıştın," diyerek duş yorumuna karşılık verdi.

Bryant geri dönüp yanında durmaya başladığında, 'Özellikle de yukarıdaki sensen,' diye karşılık verdi.

"Evet, gerçekten de düşündüğüm kadar kötüymüş," dedi ve sanki bir anlık uzaklığı sahneyi değiştirmiş gibi kurbana hızlı bir bakış attı. "Seamus O'Halloran," diye devam etti, dışarıda yerde oturan adamdan bahsederken. 'İskoçyalı adam. Tamam, şaka yapıyorum, İrlandalı, on yedi yıldır burada. Dükkân kapılarımızın Belfast'takilerden daha iyi olacağını düşünmüş, Cradley Heath'e gitmek için ticaret bölgesinden kestirme bir yoldan geçerken cesetle karşılaşmış.

'Ama onu ne...? Oh, hayır, sakın söyleme,' dedi bir iniltiyi zapt ederek.

Bryant başıyla onayladı. "Üzgünüm, şef, buraya bir şeyin güzel koktuğunu düşündüğü için geldi.

Bir inilti duyuldu ve Kim, makaralı kafesteki bu zavallı adamın daha fazla hakarete uğrayıp uğramayacağını merak etti.

Teşekkürler, Bryant. Keats, ne kadar konuşacağız?'

"Yaklaşık on iki saat diyeceğim ama onu eve götürdüğümde daha fazlasını öğreneceğim.

Uzaklaşmak için döndü ve hatasını fark etti. Patoloğa döndü. "Bilmem gereken başka bir şey var mı?

"Şey, adı ve adresi, sanırım.

Kim yüksek sesle iç çekti. Kıyafetleri olmadığı için, tüm kişisel eşyalarının gitmiş olduğunu düşünmüştü.

Elini uzattı.

Cebinden bir kanıt torbası çıkardı ve ona doğru tuttu.

Telefonunu çıkardı ve ehliyetin fotoğrafını çekti.

Adı Keith Phipps'ti ve otuz sekiz yaşındaydı. Ehliyetindeki fotoğraf, önünde asılı duran yanık suratla pek benzerlik göstermiyordu.

Geri uzattı. "Keats, yemin ederim-

Yüksek bir kadın çığlığı binayı doldururken Kim konuşmayı bıraktı ve ardından büyük bir gümbürtü duyuldu.

Olamaz, diye düşündü, girişe doğru koşarken. Küçük bir şeyi unutmuştu.

Tracy lanet Frost.

ALTI

"İyi olacağına emin misin? Halesowen istasyonunun otoparkına girdiklerinde Kim muhabire sordu. Depodan yapılan yolculuk sessizlik içinde geçmişti.

Olay yerindeki talimatlarına karşı geldiği için kadına duyduğu ilk öfke, yerdeki yığına baktığında yok olmuştu. Bayılmadan önceki saniyeler içinde yüzündeki tüm renk solmuştu.

Yanından geçip gittiği iki polis ona deponun duvarına yaslanıp oturması için yardım etti ve gözlerini açtığında Kim'in kollarını kavuşturmuş bir şekilde ona doğru yükseldiğini gördü. Beyni ona gördüklerini yeniden sunana kadar yüz hatları şaşkınlıktan buruşmuştu. İşte o anda yana dönmüş ve kusmuştu.

Bryant, her zamanki beyefendiliğiyle, bir mendil çıkarmış ve ona saklamasını söylemişti.

"Senden kendi iyiliğin için arabada kalmanı istediğimi hayal bile edemezsin, değil mi? Frost ağzını sildikten sonra Kim sordu.

Frost kesin bir ifadeyle 'Hayır,' diye cevap verdi.

"Yani artık seni serbest bırakmamız gerektiğini biliyorsun? Kim koltuğunda dönerek sordu.

"Ah, evet. Anladım,' diye cevap verdi Frost ve Kim onun sesinde bir rahatlama duyduğuna yemin edebilirdi.

'Ve gördüğün şeyin gerçek dışı olduğunu biliyorsun-'

'Stone, bu konuda yazmak onu hatırlamak anlamına gelir ve ben de bu resmi mümkün olduğunca çabuk kafamdan atmaya çalışacağım.

Yeniden kazandığı renk kırıntıları, bu düşünceyle birlikte yok olmaya başlamıştı.

"İyi olacak mısın? Kim tekrar sordu, muhabirin yüzünde hâlâ solgun bir ifade olduğu için kendini biraz suçlu hissediyordu.

Evet, ben iyiyim. Teşekkürler çocuklar. Çok eğlenceliydi,' dedi arabadan inerken.

Kim onun omzuna astığı büyük boy çantasıyla Audi'ye doğru topallayarak gidişini izledi. Kim onu serbest bırakmaktan başka çareleri olmadığını söylediğinde kadın hiçbir itirazda bulunmamıştı.

Daha fazla direniş beklemiş, Frost'un kendisini aktif bir cinayet soruşturmasına zorlamaya çalışacağını tahmin etmişti ama Frost'un aklının çoktan başka bir yerde olduğunu hissetmişti.

Kim arabadan indi ve istasyona doğru yola çıktı.

Tracy Frost artık önemli değildi.

Kim'in bulması gereken bir psikopat vardı.

YEDİ

Frost kendi güvenli alanına girdiğinde birkaç derin nefes aldı. Vücudu ona ilk kez ihanet etmiyordu ve bunu yaptığı için ona lanet okudu.

Arabadan indiğinde her şeyi bilmeye ihtiyaç duyan doğal içgüdüsünü takip ediyordu. Kaç muhabir taze ve ilgi çekici bir suç mahallinde ön sıradan yer kapabilirdi ki? Bu fırsat kaçırılmayacak kadar iyiydi. Görmeyi beklediği şey, yerde yatan ve çoğunlukla insanlar tarafından gizlenmiş bir figürdü. Bir parça giysi ya da saç rengi, belki de tek bir bıçak yarası gibi ölümcül bir yara görmeyi bekliyordu. Vücudundaki etlerin çoğu yanmış çıplak bir adamı makaralı bir kafese sıkıştırılmış halde görmeyi beklemiyordu.

Yıldızlar gözlerinin önünde belirirken, Frost DI Stone'un cesede yakın durduğunu, onu incelediğini, analiz ettiğini ve bir tür ipucu olarak gördüğünü görmüştü. Bunu nasıl yapmıştı?

Evet, manzara korkunçtu ama buna verdiği tepki onu şaşırtmıştı. Her zaman polis memurlarının olay yerlerine gittiğini ve cesetleri en başından beri objektif bir şekilde incelediğini hayal etmişti, tıpkı hangisini seçeceğine karar vermeden önce bir tabak çöreğe baktığı gibi. Onlardan hiçbir duygusal tepki gelmediğini, bunun sadece işin bir parçası olduğunu varsaymıştı. Ama insan böyle bir manzaraya nasıl hazırlanabilirdi ki? Zihinsel olarak böyle bir sahneyi özümsemeye ve işlemeye nasıl hazır olabilirdiniz?

Not defterini çıkardı ve düşüncelerini not almaya başladı. Stone'un cinayet ya da kurban hakkında daha fazla soru sormamasına şaşırdığını biliyordu ama açıkçası bu konuda hiçbir şey sormak istemiyordu.

bu resmi aklında tutacaktı. Ne kadar cazip olsa da Fitz'in bunu bir başkasına devretmesi gerekecekti.

Gördükleri hakkında bir hikâye yazamıyordu ama sabahla ilgili başka düşünceler kafasında dönüp duruyordu. Polis memurları bir suç mahallinde neyle karşılaşacaklarını nadiren tam olarak bilirlerdi. Onları bekleyen dehşet hakkında hiçbir fikirleri yoktu. Biri bunun için nasıl eğitilirdi? Ama ya çok duygusallaşırlarsa? Ya gördükleri manzara karşısında bunalıp işlevlerini yerine getiremezlerse? Gerçi bunu yapabilselerdi, birey olarak onlar hakkında ne söylenebilirdi ki?

Stone nihayet arabaya döndüğünde mesafeli ve içine kapanıktı. Frost yıllarca kadının tek bir yüz ifadesine sahip olduğunu düşünmüştü ama kaş çatmanın duruma göre farklı duygusal tonları ve varyasyonları olduğunu fark etmişti.

Birkaç yıl önce ölümle burun buruna gelmelerine rağmen aralarının pek iyi olmadığı bir sır değildi ama yine de aralarında bir nebze de olsa saygı olduğunu düşünmek hoşuna gidiyordu. Frost, *Dudley Star*'daki mevcut pozisyonunda bu saygıyı kazanmak için çok az şey yaptığı zamanlar olduğunu biliyordu.

Savaşın parçaladığı ülkelere koşarak giden gerçek gazetecilere hayranlık duymaktan başka bir şey yapmıyordu: ölüm kalım durumlarını haber yapan; hikayeyi insanlara ulaştırmak için isyancı gruplara, yozlaşmış veya gizli hükümetlere karşı kendilerini tehlikeye atan gazeteciler. Aynı insanlar kıtlık, soykırım, mültecilerin durumu, açlıktan ölen ve ölmek üzere olan çocuklar hakkında haber yapıyordu ve onların kendisinden çok daha sert bir yapıya sahip olduklarını biliyordu.

Birkaç yıl önce, Midlands'da haber yaptığı yüksek profilli bir davanın ardından Doğu Londra'daki bir günlük gazete tarafından kapılmıştı. Ve iki aydan biraz daha fazla dayanmıştı.

İlk başta, büyük şehirde ve çevresinde olmanın heyecanını sevmişti, ancak karanlık tarafı görmesi uzun sürmedi: uyuşturucu; evsizlik; parlak ışıkların ardındaki yoksulluk.

Patronu, Hackney'de on beş yaşındaki bir kızın aşırı dozda eroin almasına neden olan bir annenin ihmali hakkında bir haber yapması için ısrar ettiğinde kriz gelmişti. Kadınla röportaj yapabilmek için kitaptaki tüm numaraları kullanmıştı. İhmalkar bir anne yerine, gecekondusunun kirasının yüzde yetmiş oranında artması nedeniyle iki işte birden çalışırken bir an için gözünü toptan ayırmış bir kadın bulmuştu.

Ev sahibi. Onun yerine bu hikayeyi yayınlamak istemişti, ancak editörü bunu reddetmiş ve haber için ihmal açısında ısrar etmişti.

O noktada, acımasız olmasına rağmen yeterince acımasız olmadığı konusunda hemfikir olmuşlardı.

Neyse ki *Dudley Star*'daki editör onun yerini doldurmamış ve onu geri kabul etmişti. Artık sadece diğer taraftaki çimlerin her zaman daha yeşil olmadığını değil, bazen gerçek çimlerin hiç olmadığını da biliyordu.

Arabayı çalıştırırken derin bir nefes daha aldı.

Çok hareketli bir sabah olmuştu ve hafızasında sonsuza dek yer edecek bir şey görmüştü ama yine de geri geri gidip arabasını sürerken aklındaki en önemli düşünce bu değildi.

SEKİZ

Kim, Frost'un arabayla uzaklaşmasının ne kadar sürdüğüne şaşırmış, bunu ancak taze cezveden kahve doldururken fark etmişti. Belki de bu deneyim onu düşündüğünden daha fazla etkilemişti. Ya da unutmuş olma ihtimaline karşı gördüklerini not alıyordu. Ama fark etmezdi. Woody ne tür bir makale yazmayı seçerse seçsin buna asla izin vermeyecekti.

"Her kimse ona teşekkürler," diyerek ekibine döndü ve kupasını havaya kaldırdı.

Penn onaylamak için elini kaldırdı.

Şükürler olsun. Stacey ne çay ne de kahve içtiği için çabaları iyi sonuç vermedi.

Bryant, Woody'yi bilgilendirirken ekibi de hızlıca bilgilendirmişti. Ve bu konuşma sırasında, çağrıldığı haberine rağmen, yine de 'diğer şeyi' harekete geçirip geçirmediğini sormuştu. Onun büyük bir cinayet soruşturmasını biraz daha ertelemek için kullanacağını çok iyi biliyordu ve bunu yanına bırakmayacaktı. O da bu konuyu birkaç dakika içinde ele almaya karar vermişti.

"Tamam, otopsi saat üçte. Penn'in
kafası beklentiyle yukarı kalktı.
Kim başıyla onayladı. "Senindir ama hazır ol: korkunç
bir şey. "Sorun değil.
Stacey başını sallayarak, "Penn, sen bir ucubesin," dedi.
"İlk ipucun neydi?" diye sordu parlak bir gülümsemeyle.
"Ses olmayan kulaklıkları dinlediğini," diye yanıtladı. "Ses
olmadığını kim söyledi?" diye sordu gözlerini devirerek.

"Tamam, ikiniz de yeter," dedi Kim. Kendi hallerine bırakılsalar, ikisi saatlerce şakalaşabilirdi ve şu anda o kadar boş vakitleri yoktu.

İlk görevleri bunun bir kurban mı yoksa katil tarafından işlenen bir cinayet mi olduğunu bulmaktı. Tırnaklarıyla tutup çözmeleri gereken ipucu neredeydi? Baş teknisyen Mitch onları katile götürecek adli kanıtları bulabilecek miydi, yoksa kurbanın geçmişi mi katilin kimliğini ortaya çıkaracaktı?

'Bryant ve ben birazdan kurbanın adresine gideceğiz ve biz yokken kurban hakkında bulabildiğin her şeyi bulmanı ve bölgedeki tüm güvenlik kameralarını kontrol etmeni istiyorum. Bu iyi kurgulanmış. Katil burayı biliyor olmalı. Ticaret bölgesinden geçerken rastlayacağınız bir bina değil. Çöp bidonlarını, makaralı kafesi, sandalyeyi ve yangın için yakıtı taşımak için uygun büyüklükte bir araç kullanıyor olmalı.

O konuşurken ikisi de not alıyordu. Daha açık konuşmasına gerek yoktu. İşleri kendi aralarında bölüşeceklerdi.

Ama tüm bunlardan önce, daha fazla erteleyemeyeceği bir şey vardı.

Kaseye doğru başını sallayarak, "Stace, konuşabilir miyiz?" dedi.

Kahvesini taşıyarak içeri girdi ve dedektif polis memurunun arkasından kapıyı kapattı.

"Otur, Stace.

"İyiyim patron, ama beni korkutmaya başlıyorsun.

'Yanlış bir şey yapmadınız. Aslında, tam tersi; şimdi lütfen oturun,' dedi Kim, masanın arkasına oturarak. Bu pozisyon ona yabancı geliyordu ve arkasını ekip odasındaki yedek masanın kenarına dayadığında kendini daha çok evinde hissediyordu.

Stacey oturdu.

"Woody ve ben performansın hakkında konuştuk ve... kariyerinin bir sonraki aşaması için hazır olduğunu düşünüyoruz.

"Tamam," dedi ellerini birbirine kenetleyerek.

"Çavuşluk sınavına girme vaktin geldi.

Stacey şaşırmış görünüyordu. "Tamam," diye tekrarladı. "Yani, eğer hazır olduğumu düşünüyorsan.

"Hazırsın," dedi Kim hiç tereddüt etmeden. 'Hem özgüvenin hem de yeteneğin arttı ve her zaman yaşının ötesinde bir olgunluğa sahip oldun. Her takım için bir değer olacaksın.

Teşekkürler patron. Gerçekten ne diyeceğimi bilemiyorum. Bana olan inancınız için minnettarım ve bunun karşılığını vereceğim-'

"Harika. Bana bırak, ben işlemleri başlatayım, tamam mı?"

"O... Tamam patron, teşekkürler," dedi Stacey, oturduğu yerden kalkarak. Kim işlemi başlatmak için bilgisayarına giriş yaptı.

Polis memurunun büyümesine tanıklık edecek kadar şanslıydı ama artık değişim zamanı gelmişti.

DOKUZ

Arabaya bindiklerinde Bryant, 'Bunun ne hakkında olduğunu biliyorum, biliyorsun,' dedi.

"İyi iş, Sherlock," diye karşılık verdi. 'Eğer bu şoförlük işi yürümezse, her zaman deneyebilirsin-'

'Eğer çavuş olursa, ikimizden birinin gitmesi gerekeceğinin farkındasın değil mi? 'Ve umarım hangisinin gideceğini ben seçmemişimdir,' diye tersledi,

Haklı olduğunu çok iyi biliyordu; ama seçim ona bağlı olmayacaktı. Dört kişilik bir ekipte üç dedektif çavuş bulunamazdı. Büyük olasılıkla Stacey başka bir ekibe kaydırılacaktı. Bu düşünce ona pek cazip gelmiyordu ama kadının göz ardı edilemeyecek kadar büyük bir potansiyeli vardı.

'Doğru olan bu Bryant,' dedi herkesten çok kendine.

Bir an durakladı ve sonra devam etti. "Daha hafif bir not olarak, Frost'un bayılması biraz komikti, sence de öyle değil mi?" diye sordu şeytani bir gülümsemeyle.

Olay yeriyle ilgili bu ayrıntıyı ekibin geri kalanıyla paylaşmamayı tercih etmişlerdi. Ne kadar komik olsa da, bu onlara Frost'un inanmalarını istediği kadar sert olmadığını hatırlatmaktan başka bir işe yaramamıştı. Bryant sessizce arabayı sürmeye devam ederken pencereden dışarı bakarak, olay yerindeki tek komik şeyin bu olduğunu düşündü.

Bu cinayetin göz önünde bulundurulması gereken pek çok yönü vardı. Cinayetin lojistiği ona katilin organize olduğunu söylüyordu. Boş zamanlarında işkence yapabileceği ve öldürebileceği bir yer keşfetmişti. Tam olarak nasıl yapmak istediğini planlamış, tüm ekipmanı oraya getirmiş ve oturup izlemişti. Dönüp dolaşıp geldiği şey de buydu. Bu şimdiye kadar tanık olduğu en korkunç suç mahallerinden biri olmalıydı. Ne tür bir canavarla uğraşıyorlardı?

ve neden bu kurban? Böyle bir cezayı hak eden çok az suç vardı.

Bryant, ana Halesowen Yolu'ndan Old Hill'deki bir ara sokağa saparken, "Sanırım hemen şurada," dedi.

Altı küçük, teraslı ev, bir cips dükkanı ve küçük bir bağlantı elemanı tedarikçisine sırtını dayamıştı.

Bryant yolun sonundaki bir boşluğa girerken, "Buranın burada olduğunu bile bilmiyordum," diye gözlemledi.

"Evet, biraz gizli.

Kim arabadan indiğinde hâlâ aile üyeleriyle ne kadarını paylaşacağını düşünüyordu.

Bir kurbanın acı çekip çekmediği sorusu çoğu yaslı akrabanın aklına gelirdi. Soruyu geçiştirebileceği ve gerçeği söylemekten kaçınabileceği zamanlar oluyordu ama bunu geçiştirmenin bir yolu yoktu. Eninde sonunda bilmek zorunda kalacaklardı. Acı üstüne acı.

"Hazır mısın? Bryant ön kapıyı çalmadan önce sordu.

"Hayır, ama yine de yapsak iyi olur.

Kapı, Bryant'ın kolu tekrar yanına yatmadan önce açıldı.

Cevap veren kadın uzun boylu ve zayıftı, Kim'in 1.80'lik boyuna benziyordu. Solmuş bir kot pantolon, bilekte biten botlar ve bir sweatshirt giymişti. Saçları kısa, şık, kestane rengi bir kasktı.

"Bayan Phipps? Kim sordu ve başını sallayınca şaşırmadı. "Ben onun kız kardeşiyim, Leanne. Sen kimsin?" diye sordu adım atmadan.
bir kenara.

Hem o hem de Bryant kimliklerini gösterdiler. Panik gözlerine vurdu ama yine de hareket etmedi.

"Bayan Phipps burada mı? Kim
sordu. "Burada ama bu ne
hakkında?

Kim'in kederli bir aileye karşı sabrı vardı ama bu sonsuz bir sabır değildi. Özellikle de işini yapmasını geciktiren insanlar için. "Kocasını
ilgilendiriyor ama Bayan Phipps ile konuşmayı tercih ederim.

Kadın bunu sanki kendi vereceği bir kararmış gibi değerlendiriyor gibiydi.

Kim ilerledi. "Eğer yapabilirsek-

"Tamam, içeri girseniz iyi olur," dedi ve kenara çekildi.

Kim ancak küçük resepsiyon odasına adım attığında ağır kadife perdelerin kısmen kapalı olduğunu ve sadece bir boşluk bıraktığını fark etti

bir kafanın dışarı bakması için.

"Migren," diye açıkladı Leanne onları açarken.

Kim onun kendisini mi yoksa kız kardeşini mi

kastettiğinden emin değildi. "Hey, Leanne,

sen...?

"Polis memurları, Diane," dedi Leanne, onun sözünü keserek.

Odaya giren kadın, kız kardeşinin aksine minyon ve açık tenliydi. Açık teni makyajsızdı ve yer yer lekeli görünüyordu.

"Bayan Phipps, oturabilir misiniz? Korkarım kocanızla ilgili bazı kötü haberlerimiz var.

Diane kız kardeşine baktı ve oturdu.

Konuşmadan önce Kim'in bakışları şöminenin üzerindeki bir fotoğrafa takıldı. Aralarında muhtemelen birkaç yaş fark olan, okul üniformalarını gururla giymiş, ergenlik çağına gelmemiş iki çocuk. Kalbi midesine daha da gömüldü.

"Bayan Phipps, korkarım kocanızın karıştığı bir olay oldu.

Leanne kız kardeşinin yanına oturmak için hareket etti. Kim'in beklediği gibi kadının elini tutmadı, onun yerine bir elini Diane'in koluna koydu.

Diane'in gözlerinde korku parlıyordu ve Kim ona olabilecek en kötü haberi vermeye gelmediği konusunda güvence vermek isterdi.

"Kocanızın öldüğünü söylemekten korkuyorum.

Diane ağzını açtı ama konuşan Leanne oldu. "O

olduğuna emin misin?

Diane umutla cevabı bekledi.

"Eminiz," dedi Kim. Yüzündeki yanıklara rağmen, ehliyetindeki adam olarak tanınabiliyordu.

"Bir tür kaza mıydı? Diane beyni haberi hesaplamaya çalışırken sordu. Kim ölüm şekliyle ilgili sorunun bu kadar çabuk gelmesine şaşırdığını gizledi.

Kim başını salladı. "Kocanız öldürüldü.

Diane'in gözleri hemen şöminenin üzerindeki fotoğrafa gitti.

"Aman Tanrım. Oh hayır, ne hakkında-?'

"Cesedin teşhis edilmesi gerekecek mi? Leanne onun sözünü keserek ve hiçbir duygu belirtisi göstermeden sordu.

'Evet, ama bekleyebilir-'

"Bence ne kadar erken olursa o kadar iyi, değil mi? Leanne ayağa kalktı.

Kim, Diane'in ön kolunda Leanne'in elinin olduğu yerde kırmızı bir iz olduğunu fark etti.

Kim kaşlarını çattı ve gitmek için bir hamle yapmadı.

Kim, az önce hayatı mahvolmuş kadına dikkatle bakarak, "Bu koşullar altında, bu konuya geçmeden önce kız kardeşinize bazı sorular sormayı tercih ederiz," dedi. "Bayan Phipps, kocanızı en son ne zaman gördünüz?

Kim'in bir zaman çizelgesi belirlemesi gerekiyordu. "İki gün önce," diye cevap verdi.

Herkes üzüntüsünü farklı şekilde ifade etse de Kim, Diane Phipps'in henüz ağlamamış olmasına şaşırmıştı. Sanki kendi duygusal tepkisi başka bir şey lehine rafa kaldırılmış gibiydi. Kim, o çocuklara nasıl söyleyeceğinin aklının bir köşesinde olabileceğini düşündü.

"Cumartesi sabahıydı. Her cumartesi yaptığı gibi gazete almaya gitti. Bir saat sonra onu aradım ama telefonu telesekretere düştü. Daha sonra tekrar denedim ama aynı şey oldu.

"Peki sen ne yaptın? İçgüdüleri tepki vermeye başlayınca Kim sordu. "Kız kardeşimi aradım ve o da benimle kalmaya geldi.

"Arkadaşlarını, iş arkadaşlarını, gitmeyi sevdiği yerleri aradınız mı?

Diane başını salladı. 'O yalnız biri. Gerçekten hiç arkadaşı yok. İnşaat işinde çalışıyor, J. Norris ve Oğulları için, ama diğerleriyle pek kaynaşmıyor.

"Kayıp olduğunu bildirdiniz mi? Kim hikâyeyi olduğu gibi kabul etmeye çalışarak sordu.

Diane başını sallarken Leanne, "Bu ilk kez olmuyor," diye araya girdi. "Arada bir alemlere dalıyor, birkaç gün ortadan kayboluyor ve hiçbir şey olmamış gibi geri dönüyor.

"İçki sorunu mu vardı?

Diane hemen, "O bir alkolik değildi," diye savundu.

"Muhtemelen biraz stres atmaya ihtiyacı vardı, bu yüzden Diane polisi aramadı. Kimsenin zamanını harcamak istemedi. Onun her an kapıdan geri dönmesini bekliyordu.

Kim, Leanne'in yanıtını takdir etti ama soruları karısının yanıtlamasını tercih ederdi. Dikkatini tekrar haberlerden en çok etkilenen kadına çevirdi. "Bayan Phipps, kocanıza zarar vermek isteyecek birini düşünebiliyor musunuz?

Kesinlikle hayır. Hayır. Nazik bir adamdı. Çok fazla insanla kaynaşmazdı,' dedi oturduğu yerde kıpırdanarak.

"İçki alemlerinden birinde birilerini üzmüş olabilir mi?

Sarhoş bir kavganın başına gelenler için bir gerekçe olması zordu ama Kim'in Keith Phipps'in nasıl bir insan olduğu konusunda umutsuzca bir dayanağa ihtiyacı vardı.

"Hayır, hiç sanmıyorum. O tür bir sarhoş değildi. Agresif ya da çatışmacı değildi. Nazikti ve... Aman Tanrım, çocuklarımıza nasıl söyleyeceğim?

Leanne tekrar ayağa kalktı. 'Sanırım şimdilik bu kadar yeter. Siz ona daha fazla soru sormadan önce tüm bunları kafasında oturtması gerekiyor. Cesedin teşhis edilmesine yardımcı olmak istiyorum ve Diane'in onun öldüğünü kabul edebilmesi için bunun hemen yapılması gerektiğini düşünüyorum.

Kim'in içinden kadına kendi alanında kalmasını söylemek geliyordu ama Leanne kız kardeşinden uzakta olursa daha fazla şey öğrenip öğrenemeyeceğini, belki de çiftin evliliğiyle ilgili ayrıntıları merak ediyordu.

'Tamam, hastaneye giderken bir telefon edeceğim. Gelmek ister misin?
-?'

"Kendi arabamı alacağım," dedi ve anahtarlarını pencere kenarından aldı. Diane'e döndü. "Dönüşte çocukları okuldan alacağım.

Leanne geçmeleri için ön kapıyı açarken Bryant sessizce, "Bayan Phipps, kaybınız için çok üzgünüz," dedi.

Son saniyede Leanne odaya geri döndü ve Kim'in yakalayamadığı bir şey söyledi, ardından 've kapıyı kilitlediğinden emin ol' gibi bir şey söyledi.

ON

"O da neydi öyle? Bryant arabaya biner binmez sordu.

"Sen de mi hissettin?

Bu ciddi bir soru mu? Ben kesinlikle ölmedim. İki kız kardeş arasında gördüğüm en garip dinamik. İkisi de bir damla gözyaşı dökmüyor ve içlerinden biri onu görmek için sabırsızlanıyor. Çok garip.'

"Yalnızken daha az tuhaf olup olmayacağını merak ediyorum. Belli ki kayınbiraderine yakın değildi ama Kim şimdi Phipps'lerin evliliğinin dinamikleriyle aynı derecede ilgileniyordu.

"Bu yüzden mi erken teşhisi kabul ettiniz?" diye sordu. "Ona taleplerine devam etmesini söyleyeceğinizi sanıyordum.

Kim iki kadını ayırmak istemeseydi bunu yapardı. "Lafı açılmışken,

Keats'e haber versen iyi olur.

Adamın numarasını tuşladı ve adam cevap verene kadar tırnağıyla telefonun arkasına vurdu.

"Müfettiş, otopsi yapıldığını söyledim.

'Evet Keats, biraz ertelemeniz gerekebilir. Kimlik tespiti için yolda olan bir aile üyemiz var.

Güldü. "Şaka

yapmıyorum.

Gülmeyi kesti. "Stone, olsan iyi olur.

'Ancak o zaman gelebilirler,' diye yalan söyledi. Leanne'e cesedi bu kadar çabuk görmesinin imkânsız olduğunu söyleyebilirdi ama bu kadınlardan biriyle yalnız konuşması gerekiyordu. Burada kokusundan hoşlanmadığı bir şey vardı.

"Stone, cesedini silindir kafesten daha yeni çıkardık. Tahmin edebileceğiniz gibi biraz zaman aldı. Kısa bir süre sonra bölgeden ayrılacağız, bu yüzden öğle yemeğinden sonra herhangi bir zaman-'

"Yapacak bir şey yok Keats. Akrabamızla birlikte yoldayız, bu yüzden morga geri dönmenizi ve bunu hızlı bir şekilde yapmanızı öneririm.

ON BİR

"İyi misin, Stace? Penn meslektaşını yakından izleyerek sordu.

İşleri aralarında paylaşmışlardı. O kamera görüntülerini alıyor, Stacey de Keith Phipps'in geçmişini araştırıyordu. Patron ona önce kurbanı araştırmasını, sonra da daha geniş bir aileye yayılmasını söylemişti; ancak Stacey pek bir şeyi araştırıyor gibi görünmüyordu.

Patronla yaptığı toplantıdan sonra koltuğuna geri kaymıştı, kesinlikle kulaktan kulağa gülümsüyordu. Ama o zamandan beri tek kelime etmemişti.

"Evet, ben iyiyim.

'Tamam Stace, artık iyi olmadığını biliyorum çünkü son iki haftadır ağzını her açtığında bana artık evli bir kadın olduğunu söylüyorsun. Ben de diyorum ki: "Bir içki ister misin?" Sen de: "Tabii ki isterim, ben evli bir kadınım." Ben de: "Şu dosyayı uzatabilir misin?" Diyorsun ki: "Bunu yapamam çünkü ben evli bir kadınım."' Kaşlarını çattı. "Son yarım saat içinde mi boşandın?

'Hayır, ben hala evli bir kadınım ama patron yelkenlerimi suya indirdi. Çavuş olmamı istiyor.'

"Ve?" diye sordu. Bu habere şaşıran tek kişi Stacey'nin kendisiydi.

"Bilmiyorum, bu...

'Stace, sen buna çok hazırsın ve patron da bunu biliyor. Sen bir DS olmalısın.'

"Öyle mi düşünüyorsun?" diye sordu.

"Stace, dürüst olmak gerekirse, öyle olmadığını unutmuşum. Dürüst olmak gerekirse, patronun bu gerçeği fark etmiş olması harika.

'Evet, sanırım biraz şaşkınım. Ama çok mutluyum.

Sesinde aksini söyleyen bir şey vardı.

Kadın ekranına geri döndü ve adam da o n u takip ederek mesajını yüksek sesle ve net bir şekilde aldı.

Bu konuda konuşmak istemedi.

ON İKİ

Frost arabayı evin önüne çekti ve motoru kapattı.

Bir muhabir olarak, birinin umutsuzluğu ve mutsuzluğu etrafında dolaşmayı o kadar da önemsememesi gerekirdi ama Penny Colgan'ın evine yaklaşmadan önce tereddüt etti ve bunun kendisi için mi yoksa içerideki kadın için mi olduğundan emin değildi.

Tek bildiği, daha önce ayrılmak istemediğiydi. Penny'yle daha fazla zaman geçirmek, söyleyeceklerini dinlemek istemişti. Ölen kız kardeşi hakkında konuşmasına izin vermişti.

Kendi duygularını bir kenara bırakıp arabadan indi ve kapıyı çaldı.

Penny kapıyı açtı ve şaşkınlığını gizlemeye bile çalışmadı.

'Buraya herhangi bir resmi sıfatla gelmedim Penny. Trisha'nın hikayesi beni çok etkiledi ve onun hakkında daha fazla şey duymak istiyorum.

'Annem hâlâ parkta,' dedi kenara çekilerek.

"Acele etmek zorunda kaldığımız için özür dilerim," dedi Frost, oturarak.

Sorun yok. Hiçbirinizin yapabileceği bir şey olmadığını biliyorum. Yaptıklarının yanına kar kalacağını düşünüyoruz ve onun güvencelerine rağmen polis memurunun da böyle düşündüğünü biliyorum.

"Adil olmak gerekirse, Nick Morley'in propaganda makinesine karşı yapabilecekleri kadarını yaptılar," dedi Frost, bu vesileyle polisi savunmak için garip bir ihtiyaç hissederek.

'Biliyorum ve bu konuda bir şey yapacak gücümüz yok. Bir şekilde bu olay tamamen onunla ilgili hale geldi. Her bir makaleyi okuyorum ve Trisha'nın adı neredeyse hiç geçmiyor. Kurban o. Onu sistematik olarak fiziksel ve zihinsel olarak çökertti ve sonra öldürdü ve şu anda kimse

onunla tanışmadan önce ne kadar özel olduğunu ya da onunla birlikteyken neler yaşadığını duymaktır.

"Bana ondan bahset," diye davet etti Tracy.

'Tanrım, nereden başlasam? Bu klişenin sebebi oydu ve gerçekten de bir odayı aydınlatıyordu. O doğduğunda beş yaşındaydım ve küçük tombul eli başparmağımı kavradığı andan itibaren kendimi kaptırmıştım. Çocukluğunun her bölümünden keyif aldım. O her şeyi severdi. Her şeyin olumlu yanını görürdü.

Bir şey hatırlayınca dudaklarında bir gülümseme belirdi. "Trisha beş ya da altı yaşlarındayken annemiz bahçedeki yabani otları temizliyordu. Trisha dehşete kapıldı, ağladı, onların canlı olduğunu ve annemin onları öldürdüğünü söyledi. Döşemelerin arasındaki son otu yavaşça çıkardı ve bir saksıya koydu. Saksıya sığmayacak kadar büyüyene kadar o lanet otu suladı. Onu parka götürmemiz ve özgürce büyüyebilmesi için dikmemiz konusunda ısrar etti. Biz de öyle yaptık," dedi, sanki yaptıklarına kendisi de inanamıyormuş gibi. 'Annemi her gün parka götüren anılardan birinin bu olup olmadığından emin değilim. Eskiden oraya çok giderdik.

"Hiç isyan etti mi? Tracy sordu.

"Hayır. Bir keresinde geç saate kadar dışarıda kaldı, annemin nasıl endişelendiğini gördü ve bir daha yapmadı,' dedi Penny fotoğrafa bakarak. "Hem içi hem de dışı çok güzeldi.

Nick Morley'le nasıl tanıştı?

"Human League" en iyisini söylemiş. Gerçekten de bir kokteyl barda, daha doğrusu hayvanat bahçesinin yanındaki kumarhanede garson olarak çalışıyordu. Üniversite masraflarını karşılamak için haftada üç gece orada çalışıyordu. Kız on dokuz yaşındaydı; adam on yaş büyüktü. Adam ondan numarasını istedi ve üç hafta sonra ayrılmaz ikili oldular. Adam kızın üniversiteyi bırakmasını sağlamaya çalıştı ama kız bunu kabul etmedi. Diplomasını aldı ve altı ay sonra evlendiler. Hiçbirimiz bu evlilikten memnun değildik ama onu desteklemek ve hayatında kalmak istesek de bunu yapmak giderek zorlaşıyordu.

"Nasıl yani?

"Romsley'in kırsal kesimine taşındılar, kulağa kilometrelerce uzak gibi gelmiyor ama Trisha araba kullanmayı öğrenmemişti. Hiçliğin ortasındaydı, kilometrelerce uzakta tek bir komşusu yoktu ve günde tek bir otobüs vardı, o da kapısından üç mil uzaktaydı.

"Evlenmeden önce de kontrolcü müydü? Frost sordu.

"İnce yollarla, evet. Ona tavsiyelerde bulunur ama zorlamazdı. Farklı bir kıyafet önerdiğinde ve kadın bunu reddettiğinde, buna izin verirdi. Ona kendi

onaylamadı ama zorlamadı. Bu konuya sadece benimle gülerdi. Onu sorguladım ama eşinin kendisiyle tanıştığını ve onu sevdiğini söyledi.

"Ve bu değişti mi?

Düğün gecesi. Takım elbisesini alıp katlamayı reddettiği için onu yere itti. Belli ki içkiyi fazla kaçırdığını, bunun bir kereye mahsus olduğunu düşünmüş ve onu affetmiş. Ertesi gün ona kocaman bir buket çiçek aldığı için değil, gerçekten üzgün olduğuna ve bunun bir daha olmayacağına inandığı için.

Frost içinden bir ürperti geçtiğini hissetti. Bu hikâyeyi sanki kendisi yazmış gibi iyi biliyordu ve bazı açılardan da öyleydi.

Dokuz yıl önce aile içi şiddete maruz kalmıştı. Birkaç aydır görüştüğü bir adam hararetli bir tartışma sırasında onu yere itmişti. Sonrasında özür dilemiş ve pişmanlık duymuştu. Kadın onu affetmişti ama daha sonra adamın ilişkiye yeni bir şey kattığının farkına varmıştı. Korkuyu sokmuştu. Bundan sonra herhangi bir ters sözde kendini geri adım atarken, gerilimin artmasını önlemek için onunla hemfikir olurken bulmuştu. Onu memnun etmek ve şiddetin tekrarlanmasını önlemek için kendini yumuşatmıştı, ta ki bir gece bir tartışmada patlayıp karşılık verene kadar. Belki de onu ne kadar zorlayabileceğini bilmek istemişti. Belki de onu verdiği sözden dönmeye zorlamaya çalışıyordu. Ve yapmıştı da. Sağ yumruğu kadının çenesiyle buluşmuştu. O gece ilişkisini bitirmiş ve bir daha kendisiyle temasa geçerse onu polisle tehdit etmişti.

Belki de bu yüzden Trisha hakkında daha fazla şey duymak için Penny'ye dönmek zorunda hissetmişti. Ürpermesinin nedeni, bahsettikleri kadının o olabileceğiydi.

Penny'nin söylediklerine tekrar kulak verdi.

'... belli ki orada da durmadı. Şiddet giderek daha da kötüleşti. Elbette yalan söyledi, yaralanmaları kazalar ve sakarlıklarla açıkladı.

"Polise gitmesi için ona yalvardık ama biz üzerine gittikçe o daha da geri çekildi. Morlukları görmek yeterince kötüydü ama son birkaç aydır sanki bambaşka bir insana dönüşmüş gibiydi. Özellikle benim kazamdan sonra, durdu-'

"Kaza mı?

"Evet, arkadan çarptım. Omurgam incindi, çok ciddi bir şey değil. Adam öksürdü ve bana tazminat ödendi, ama o sanki benimle konuşmayı kesmiş gibiydi.

Kendi sorunlarım olduğu için paylaşmayı bıraktım. Ama yine de kilo kaybını, gerginliğini, gözlerindeki ışığın kayboluşunu, telefonu çaldığında duyduğu endişeyi gördüm. Penny gözyaşlarını geri kırptı. "Polis soruşturmaya başlamadan önce yedi gün boyunca kayıptı ve cesedini bulana kadar üç gün daha geçti.

Frost, kırsal arazinin kenarındaki bir kül yığınında kemik ve dişler bulunduğunu biliyordu.

"Onunla ilgili makaleleri okudum ve kız kardeşimin ve çektiği çilenin giderek daha az anlatılır hale geldiğini fark ettim ve daha da kötüsü Trisha'nın uyarılmış olmasına rağmen onu terk edecek cesareti bulamamasıydı.

"Uyarıldı mı?

'Evet, Nick'le evlendikten yaklaşık iki yıl sonra Facebook'ta bir kadın onunla iletişime geçmiş. Görünüşe göre Nick Morley'in eski bir kız arkadaşıymış ve Trisha'ya tehlikede olduğunu ve kaçmasını söylemiş.

Sanki bir düğmeye basılmış gibi Tracy'nin içinde bir şeyler değişti. Daha önceki sohbetlerinin kısa kesilmesinin ardından Penny'nin konuşmasına izin vermek için buraya gelmişti ama onu dinledikçe bir şeyler yapma dürtüsünü daha fazla hissetti.

Kendisine yabancı olan bir duygu her geçen dakika daha da güçleniyordu. Bir fark yaratmak istiyordu. Yardım etmek istiyordu.

Not defterini ve kalemini çıkardı.

"Kadının adını hatırlıyor musun?

ON ÜÇ

"Daha ne kadar sürecek? Morg görüntüleme odasına girmek için beklerken Leanne sordu.

Şimdiye kadar yaklaşık on dakika geçmişti ve kadın saatini defalarca kontrol etmişti.

Kim, Bryant Astra Estate'i park ederken Keats'in minibüsünün hastane bahçesine girdiğini görmüştü ve patoloğun kurbanı mümkün olduğunca hassas bir teşhis için hazırlamak üzere olabildiğince hızlı çalışacağını biliyordu. Aceleyle çalışacaktı ama acele etmeyecekti.

Kim yine de duyarlılık çabalarının boşa gidip gitmeyeceğini merak ediyordu. Kadının, kayınbiraderini olay yerinde tüm korkunç ihtişamıyla görebileceğini ve yine de gözeneklerinden herhangi bir duygunun sızmasına izin vermeyeceğini düşünmeye başlamıştı.

"Kayınbiraderinizle yakın olmadığınızı varsayıyorum? Leanne on beşinci kez önünde volta atarken Kim sordu.

"Pek sayılmaz.

"Özel bir nedeni var mı? Kim zorladı.

"Pek sayılmaz," diye tekrarladı.

"Kız kardeşinize şiddet uygulamadı

mı?" "Hayır, o tür bir adam değildi.

'Ona başka bir şekilde kötü davrandı mı? Onu çok yalnız bıraktı mı? Tartıştılar mı?' *Lanet olsun, bana bir şey söyle*, diye düşündü Kim.

"Diğer herkesten daha fazla değil ve hayır, ona kötü

davranmadı. "Çocuklar mı? Kim sordu.

"Hayır, çocuklarını severdi," diye cevap verdi, geri

geri yürüyerek. Bryant'a bakarak sessiz bir soru

sordu.

Omuz silkti ama mesajı aldı.

"Yani mutlu bir evlilik miydi?" diye sordu. Kadın Kim'e hiç yanıt vermiyordu.

'Çoğu gibi. İnişler ve çıkışlar yaşadılar. Para içinde yüzmüyorlardı, bu yüzden ellerinde olanı esnetmek zorundaydılar.

"Geniş ailenizle bir sorununuz var mı?" diye sordu.

"Sadece onlar vardı... ve ben," diye ekledi. "Başka bir aile yok.

Kim iki tarafta da başka aile üyesi olmamasını garip bulmuştu ama Leanne'in yalan söylemek için bir nedeni yoktu.

"Kaç yaşında-?

"Artık içeri girebilirsiniz," dedi Keats, izleme odasının kapısını açarak.

Leanne içeri girdi, o ve Bryant da onu takip etti.

Keats odanın karşı duvarındaki kapının yanından ayrıldı.

Kim daha fazla soru sormak isterdi ama sessizce durup cesedin gelmesini beklerken bu doğru görünmüyordu.

Dürüst olmak gerekirse, Kim bu odadan morgdan daha çok nefret ediyordu. Yakınları hiçbir zaman departmanın iş bölümüne gitmezdi ama bu klinik, davetkâr olmayan oda, sonunda sevdikleri birinin öldüğünü kabul etmek zorunda kaldıkları yerdi.

Keats'in yardımcısı arabanın geçmesi için kapıyı açarken, belki bu Bryant'la arasında duran kadına biraz duygu aşılar, diye düşündü.

Bembeyaz çarşaf normalde akrabalarda bir tür tepki uyandırırdı ama Kim hiçbir tepki olmadığını görünce şaşırdı. Sadece bu işi bitirmek için artan bir sabırsızlık hissetti.

Keats el arabasını dinlendirdi ve sonra üçüne birden baktı.

Normalde Kim aile üyelerine hazır olup olmadıklarını sorar, sadece kendilerini toparlamaları için birkaç saniye daha tanırdı. Leanne'in böyle bir düşünceye ihtiyacı yokmuş gibi görünüyordu.

Kim devam etmesi için başıyla onayladı.

Keats çarşafın üst köşelerini kopardı ve vücudunun geri kalanı kadar kötü yanmamış olsa da hala travma belirtileri gösteren bir yüzü ortaya çıkarmak için yavaşça geriye katladı.

Kim, Leanne'in yüz hatlarını yakından izledi. Kızarmış deri ve yanaklardaki kabarcıklar karşısında ilk anda bir şok yaşadı ama korku ya da dehşet yoktu.

İğrenç.

"Yalan söyledin, değil mi? Leanne ona doğru dönerek sordu. Suçlama yoktu, sadece bir gözlemdi. "Acı çekmediğini söyledin.

"Aslında soruya cevap vermedim," diye düzeltti Kim.

Leanne Keats'e dönerek, "Bu o," dedi. "Bu kesinlikle Keith Phipps.

Keats adamın yüzünü tekrar örttü ve arabayı geri götürmek için kapıyı açmak üzere harekete geçti.

"Bu kadar mı? Artık gidebilir miyim? Ceset gözden kaybolurken

Leanne sordu. "Daha önce konuşabileceğimizi umuyordum-

"Diane'e dönüp çocukları almam gerekiyor.

'Tamam, ama Diane ile daha sonra, haberler biraz kafamıza dank ettikten sonra daha detaylı konuşmamız gerekecek.

"Pekala, çocuklara söylememiz için bize saat yediye kadar süre verin, o zaman size daha ayrıntılı cevap verebileceğimizi düşünüyorum.

Mantıklı görünüyordu, diye düşündü Kim. En azından kadın onunla orta yolda buluşmaya çalışıyordu.

"Tamam, gitmeden önce bir şey daha var. Keith Phipps'e zarar vermek isteyebilecek herhangi birini düşünebiliyor musun?

"Hayır, Memur Bey, kesinlikle yapamam," diye hızlıca cevap verdikten sonra arkasını dönüp uzaklaştı ve Kim'in midesinde bir kıpırtı bıraktı.

Kadının az önce yalan söylediğine dair aklında hiçbir şüphe yoktu.

ON DÖRT

"Çok şey buluyorum," dedi Stacey, sandalyesinde arkasına yaslanarak.

Penn de arkasına yaslanarak, 'Ve çok fazla şey buluyorum,' dedi.

"Keith Phipps kesinlikle hiçbir sosyal medya platformunda yer almıyor.

Penn gözlerini devirdi. "Facebook'tan önce nasıl idare ediyorduk?" "Bunu beş binden fazla arkadaşı olan adam söylüyor.

"İnsanlar soruyor ve ben hayır demeyi sevmiyorum.

"Neden olmasın?" diye sordu, bir an için dikkati dağılmıştı. İstekleri her zaman reddediyordu.

"Facebook'ta bazı gerçek meyve döngüleri olduğuna dair bir teorim var.

'2,7 milyardan fazla kullanıcı olduğu göz önüne alındığında, bunun adil olduğunu söyleyebilirim.

varsayım,' diye yanıtladı Stacey.

'Peki ya onlardan biri bana arkadaşlık isteği gönderirse, reddedersem ve bu onu uçuruma iterse? Beni takip edip uykumda öldürebilirler.

Stacey yüksek sesle güldü. "Şaka mı yapıyorsun?

Sadece son kısmı. Açıkçası hayır demekten hoşlanmıyorum. Onlarla etkileşim içinde falan değilim.

Stacey bunun ne anlama geldiğini sormak istiyordu ama Penn denen bu muammayı asla anlayamayacağını uzun zaman önce fark etmişti.

'Yani benim gösteri ve anlatımım heyecan verici değildi. Sende ne var?" diye sordu meslektaşına.

Bir kâğıt parçasına baktı. 'Hayes Ticaret Bölgesi'nde inşa edilen ve kiraya verilen elli beş birimden otuz altısı halen faaliyet gösteriyor. Orada

sitenin girişinde sabit bir CCTV kamerası var. Gelen araçları yakalıyor ancak nereye gittiklerini görecek kapsama sahip değil.

"Ama bu iyi bir haber, değil mi? Stacey sordu. Siteye girmenin başka bir yolu olmadığını biliyorlardı, yani katil orada bir yerde olmalıydı.

"Keats'in verdiği tahmini zamandan ve Keith'in en son canlı görüldüğü zamandan önceki yirmi dört saat içinde, adamımızın planını uygulamak için ihtiyaç duyduğu şeyleri taşıyabilecek büyüklükte 183 araç var.

"Lanet olsun," dedi Stacey. Bunları gittikleri tesislerle eşleştirmeye çalışmak neredeyse imkânsızdı. Penn bunu başarsa bile, katilin aynı zamanda birimlerden birinin gerçek bir ziyaretçisi olmadığının garantisi yoktu. Terk edilmiş binayı bir şekilde biliyor olmalıydı.

'Bu kötü Penn, ama benim sorunum olacağına senin sorunun olmasını tercih ederim. Nasıl oluyor da dört kişilik bir aileden hiçbiri herhangi bir sosyal medya platformunda yer almıyor?

"Eminim o kadar da sıra dışı değildir, Stace," dedi saatini kontrol ederek. "Bu arada, gitmem gerek.

"Yanarak ölmüş bir adamın otopsisine katılırken bu kadar heyecanlı olamaz mıydınız?

"Heyecanlı değil, öğrenmeye hevesli," diye düzeltti, ceketini sandalyeden aldı.

Adam arkasını dönüp kapıdan çıkarken gözlerini devirdi. Adamın gittiğinden emin olunca Stacey telefonunu çıkardı ve artık karısı olan Devon'a bir mesaj tuşladı.

Hey, D. Boss beni DS için öne sürüyor!!!

Telefonu yere koymak yerine tuttu ve yanıt bekledi. Devon'ın simgesinin aşağı inerek mesajı okuduğunu gösterdiğini gördü.

Stacey sürecin dört adımdan oluştuğunu zaten biliyordu. İlk adım mevcut rütbesinde yetkinliğini göstermekti. Eğer patronu ona devam etmesini söylüyorsa, bunun doğru olduğunu biliyordu. Aday Kayıt Formunu talep ettiği anda, FEO bölüm müdürüne bir Onay Formu gönderecekti. Hiçbir yazılı iyileştirme bildirimi almamıştı ve değerlendirme sürecinde tatmin edici bir derece elde etmişti.

İkinci adım muhtemelen onu en çok tedirgin eden adımdı. Hukuk bilgisi sınavı çoktan seçmeliydi ancak sınav koşullarında donup kalma gibi bir alışkanlığı vardı. Üçüncü olarak, sıralamaya özgü yetkinliklere karşı değerlendirme ve ardından

on iki aylık geçici bir terfi. Bu hızlı bir süreç değildi, Stacey bunu biliyordu. Birkaç yıl sürmüştü ve o da CID'ye girmek için benzer bir süreçten geçmişti.

Stacey, Devon'ın yanıtı ekranda belirdiğinde nefesini tuttuğunu fark etmedi.

Stacey mesajdaki aşırı emoji yükünü görür görmez gülümsedi. Havai fişekler, gülen suratlar, şampanya kadehleri ve kalpler vardı.

Resimlerin arasında kelimeler de vardı:

Harika bir haber. Tebrikler, tatlım. Kutlamak için eve giderken bir Çin yemeği alacağım. Whoop Whoop.

Stacey telefonunu bir kenara koymadan önce kalpler ve öpücüklerden oluşan bir yanıt tuşladı.

Bu gerçekten harika bir haberdi. Gururu okşandı ve gurur duydu ve bu kesinlikle kariyerinin ilerlemesini istediği yoldu.

Emin olamadığı şey ise, kendisinin bu konuda nasıl hissettiğini tanımlamak için neden herkesin fikrini arıyor gibi göründüğüydü.

ON BEŞ

Site, Blackheath kasabasının kenarında yükselen evler için biraz abartılı bir ifadeydi.

Bryant arabayı park ederken Kim, makul büyüklükteki bir bahçenin boşluğuna sığdırılmış altı konuttan oluşan bir sıra saydı. İskelenin arkasında yeni tuğlalar, ileride kapı ve pencerelere ev sahipliği yapacak olan boşluklu dar evleri oluşturuyordu.

Onlar içeri giremeden kısa boylu, bodur bir erkek metal kapıya yaklaştı.

"İyi misin, gor... pardon, bu günlerde değil," dedi baretini çıkararak. Alnının üst kısmında bir çember oluşmuştu.

Kapının dışına çıktı. "Kusura bakmayın, planlamadan olsanız bile geçmenize izin ver-

Kim, arama izni kartını çıkararak, 'Biz planlamadan değiliz,' dedi.

İskelenin üst katından yüksek sesli bir kurt düdüğü duyuldu. Omzunun üzerinden, "Şirin, düğmeni ilikle," diye seslendi.

'Bunun için üzgünüm,' dedi.

"Sorun değil," dedi Bryant. 'Ben bunu her zaman yaşıyorum.

"Bill Murray aktör değil," dedi adam elini uzatarak. Bryant elini sıktı.

"Sizin için ne yapabilirim?

"Sizinle Keith Phipps hakkında konuşmak için buradayız," dedi Kim, kimliğini bir kenara bırakarak.

"O kovuldu ve bunu ona benden söyleyebilirsiniz.

"Eminim bu onun sorunlarının en küçüğüdür," dedi Kim. "Size adamın öldüğünü söylediğim için üzgünüm.

Bill konuşmadan önce uzun bir süre ona baktı.

Kafasını kaşıdı. "Nasıl?

"Ayrıntılara girmeyeceğim ama onun nasıl bir adam olduğu hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyorum.

"Yanlış yere geldin, aşkım, yani, hanımefendi... yani... kahretsin, artık söylenecek doğru şey ne ki?

Gülümsemesini gizleyerek, "Memur ya da Müfettiş de olur," diye teklif etti.

Politik doğruculuk ve onun deyimiyle tüm ISM'ler, farklı sektörlerde farklı hızlarda süzülüyordu ve inşaatın bu mesajı en son alan sektörlerden biri olduğunu tahmin ediyordu.

Bill arkasına baktı ve kapıdan birkaç adım uzaklaştı.

Hızlı bir bakış ona işçilerin toplanmaya ve neler olup bittiğini dinlemeye başladığını söyledi.

Yeterince uzaklaştıklarını hissettiğinde, "Adam öldüğü için üzgünüm," dedi. "Ama size onun hakkında anlatabileceğim çok şey var.

Siteye doğru başını salladı. "Bize birini bulabilir misin-?

"Kimse yok," dedi, testereyle kesme ve çekiçleme işinin yeniden başladığı yere bakarak. 'Şirin, iş arkadaşını ıslıklayan, dokuz aydır benimle çalışıyor. Karısının adının Gloria olduğunu biliyorum ve çok geç saatlere kadar dışarıda kalan ama okuldan pekiyi alan genç bir kızları var. Spike, marangozum, altı aydan az bir süredir benimle çalışıyor. Kız arkadaşının adı Sandy ve Noel'de evlenme teklif etmek için yüzük almak üzere para biriktiriyor. Makarnadan başka bir şey yemeyen Noodle hala evde yaşıyor ve sanırım çocuklardan hoşlanıyor ama ne o bir şey söylüyor ne de ben.
I. Neredeyse bir yıldır benimle birlikte. Keith Phipps'i neredeyse üç yıl önce işe aldım ve karısının adını bile bilmiyorum. Kaşlarını çattı ve başını kaşıdı. "Düşündüm de, bana evli olduğunu bile söylemedi. Beslenme çantası yüzünden evli olduğunu sanıyordum.

"Neyi? Kim sordu.

"Onun yemeği, onun öğle yemeği. Sarnie kutusu getiren erkeklerin çoğunun bir eşi vardır, bekar erkekler ise kafeye gider ya da Greggs alır. Yani, genelleme yapmak istemem ama-'

Bryant, 'Bana iyi bir gösterge gibi görünüyor,' dedi.

"Yani kendinden pek bahsetmedi mi? Kim sordu.

Hiç de değil. Tek bir şey bile. Köpeklerle geçirilen bir geceye ya da Noel yemeğine hiç gelmedi. Davet edildiğinde sadece başını sallar ve sorduğun için teşekkürler derdi. Her zaman zamanında gelirdi, hiçbir vardiyayı kaçırmazdı ve kovulduğunu söylediğimde şaka yapıyordum. Bu kaçırdığı ilk vardiyaydı.'

"Ne zaman? Kim sordu.

Cumartesi sabahı. Tahmin edilen fırtına nedeniyle Cuma günü hepsine izin vermek zorunda kaldım ama saat tam sekizde birkaç saatliğine burada olmaları gerekiyordu. Bir tek o gelmedi.'

Kim, Diane'in onu en son gördüğü Cumartesi sabahı ile Keats'in kabaca tahmin ettiği ölüm zamanı olan Pazar günü arasında bir hesap yaptı ve Keith Phipps'in kaderine katlanmak yerine şantiyede olmayı tercih edeceğini tahmin etti.

"Düşman var mı?

"Bildiğim kadarıyla hiç kimse. İçine kapanıktı, molalarda tek başına otururdu - çocuklar bir süre sonra ona sormayı bıraktı ve işine bakmasına izin verdi. Sağlam bir işçiydi ve yardım etmek için elinden geleni ardına koymazdı. Sonunda diğer çocuklar ona alıştı. Dürüst olmak gerekirse, Keith'in kimseyle ters düştüğünü hayal bile edemiyorum. O öyle bir tip değildi.

Kim, Keith Phipps'in nasıl bir 'tip' olduğunu anlamakta zorlanıyordu.

"Tamam, aklına başka bir şey gelirse beni ara," dedi,
ona bir kart uzattı. "Ve yirmi birinci yüzyılın eşitliğine katılma çabalarınızın takdir edildiğini bilmenizi isterim.

Karşılığında bir gülümseme ya da bir onay bekliyordu ama Bill kaşlarını çatmıştı.

'Biliyor musun, ilk günlerden bir şey hatırlıyorum. Muhtemelen bir şey değildir ama...'

'Lütfen, ne olursa,' dedi.

"Söylediğim gibi, ilk zamanlardı ve diğer çocuklar ondan biraz ürkmüşlerdi ve şunu söylemeliyim ki bir grup erkek de bir grup kadın kadar dedikodu yapar. Dedikodular başlar ve bir de bakmışsınız ki herifler onu pedofili hastası yapmışlar.

"Neden bu varsayım? Kim sordu.

Omuz silkti. "Sanırım başka kimseye tek bir soru bile sormadığı için. Sanki karşılık verip ona soru soracaklarından korkuyordu. Kimseyle iletişim kurmak istemiyordu.

"Yani durumun böyle olduğunu gösteren hiçbir şey yoktu; uygunsuz yorumlar veya görüntü paylaşımı yok muydu?

"Hayır, öyle bir şey değil. Çocuklar için bir şeyler sakladığı açıktı ve bu hayal edebilecekleri en kötü şeydi, ben de işimi yaptım ve onu kenara çektim. Başvuru formunda yalan söyleyip söylemediğini sordum. Yüzü bir duvar ustasının kolundan daha parlak bir şekilde kızardı. Doğru baktı.

Korkmuştum. Kalbim yerinden çıkacak gibiydi. Bir an için onun pedofili olduğunu düşündüm ve ona açıkça sordum. Başını salladı ve olmadığına yemin etti. Dürüst olmak gerekirse, yine de seks kayıtlarını kontrol ettim, ancak şimdi net bir şekilde hatırladığım için gerçekten garipti.

"Garip olan neydi? Kim sordu.

"İşte ben ona doğrudan pedofil olup olmadığını soruyorum ve adam sorduğum sorunun bu olmasından dolayı rahatlamış görünüyordu.

ON ALTI

Frost'un patronu Glenn Fitzroy'un -ya da herkesçe bilinen adıyla Fitz'in- kapısını çalması için saatin üç olması gerekiyordu.

Adamın kariyer yolu kendisininkine benzer bir rota izlemişti, tek fark yirmi yedi yılını ülkenin başkentinde geçirmiş olmasıydı.

Ne yazık ki telefon hackleme skandalının ortasında kapanan ulusal bir gazetenin kurbanı olmuştu. Yerel bir günlük gazetenin editörlüğü, bir zamanlar sahip olduğu kariyerden çok uzaktı, ancak onu yarı iyi bir patron olarak bulmuştu.

"Hey, Fitz, bir dakikan var mı?" diye sordu başını kapıdan uzatarak.

'Evet desem iyi olur, çünkü son birkaç gündür kapımı gözlüyorsun.

yarım saat.'

İçeri girdi ve kapıyı kapatarak çalan telefonların ve konuşan insanların sesini engelledi. İnsanların hayal ettiği gibi kaotik bir haber odası ortamı değildi; muhabirlerden fotoğrafçılara ve birkaç idari personele kadar yaklaşık on beş personel tarafından kullanılan sekiz sıcak masanın bulunduğu çok küçük bir ofisti. Neyse ki hepsi aynı anda orada değildi ama zaman zaman bir masaya iki kişi düşüyordu.

Gözlemleri onu şaşırtmamıştı. Fitz, dikkatinin sadece yüzde otuzunu verdiği izlenimini veren ama yine de hiçbir şeyi kaçırmayan bir adamdı.

"Bu sabahki takılmanızla mı ilgili?

"Kısa kesildi," dedi oturarak. "Aktif soruşturma. West Midlands'den resmi bir açıklama gelmemiş olmasına rağmen

Polis, Hayes Lane Ticaret Bölgesinde meydana gelen bir olayın haberini tüm internete yaydı.

"Olay yerine ulaşabildin mi?" diye sordu, tüm dikkatini ona vererek.

"Ha, keşke," diye yalan söyledi. 'Dış çevre daha önce ulaşabildiğim en yakın yerdi.

Stone beni istasyona geri bıraktı.'

Eğer gördüklerini patronuna anlatsaydı, çığlık çığlığa manşet olurdu. İyi bir adamdı ama o bir editördü ve gazeteleri satmak onun işiydi. Beklemediği özel bir görüştü bu. Kontrol edecek ve doğrulayacak hiçbir kaynak yoktu. Kendi gözleriyle gördüğü şey buydu. Eğer hikayesini anlatırsa, bu yılki tüm baskılar çok satacaktı. Ayrıca West Mids Polisi ya da başka bir güçle olan tüm ilişkilerini de yok edecekti.

"Bana hiçbir şey bulamadığını mı söylüyorsun?" diye sordu. "Şu anda içeride makaleyi yazdığını sanıyordum.

"Üzgünüm Fitz, bir deponun dışını gördüm," dedi omuz silkerek.

'Lanet olsun, Frost. Sen de tam oradaydın.

Hiçbir şey söylemedi. Şöhretine rağmen, halkın bilme hakkına inanıyordu ama aile üyelerinden önce değil ve bunu tehlikeye atmaya hazır değildi.

"Başka birini görevlendirmemi ister misin?" diye sordu ve eğer bir adım atıp hikayeyi almazsa ona hafif bir tehdit savurdu.

"Aslında evet," diyerek onun yelkenlerini suya indirdi. Bu tam da onun istediği şeydi.

"Lanet olsun, Frost, bu ne-?

"Trisha Morley'in ailesiyle hızlı bir toplantıya katıldım.

Bilgisayarına doğru dönmeden önce gözlerini devirdi. "Morley ismini duymaktan bıktım. Ekibi kampanya için harika bir iş çıkarıyor. Mahkûmiyeti unutun. Bu adamın başbakanlığa aday olduğunu görebiliyorum.

Bir gazete olarak, davayla ilgili hiçbir haber yapmamışlar ve sadece gerçekleri aktarmışlardır.

"Aile acı çekiyor Fitz. Onun halkla ilişkiler makinesiyle rekabet edemezler ve adil olmak gerekirse, buna gerek de yok. Suç unutuluyor. Kimse bu adamın karısını öldürdüğü iddiası hakkında konuşmuyor. Aile, Trisha'nın adının unutulduğunu, adamın ise hayattan daha büyük hale geldiğini biliyor.

Fitz omuz silkti ve ekranına bakmaya devam etti.

Bir nefes aldı. "Trisha ve suç üzerine odaklanan bazı makaleler yayınlamak istiyorum.

"Şaka mı yapıyorsun?

Başını iki yana salladı.

"Tsunamide bir sandal mı olmak istiyorsun?

Doğru olanı yapmak istiyorum Fitz. Eğer bu adam serbest kalırsa ve biz hiçbir şey yapmazsak, biz-'

'Zamanınızı ve köşe yazılarınızı boşa harcıyorsunuz. Bu bir Davut ve Golyat hikayesi bile değil. Sen David'in ayakkabısının altındaki kum böceği olursun.

"Kum böceği mi?" diye sordu kaşlarını kaldırarak.

"Etki açısından, evet. Bu işe ne kadar para harcadığını biliyor musun?'

"Kesinlikle - özgürlüğünü satın almaya çalışıyor.

Fitz arkasını dönmeye başladı ve kadın onu kaybetmekte olduğunu anladı.

"Bunun senin kızın olduğunu düşün Fitz," dedi son kartını kullanarak. 'Yıllarca kontrol edilmesini ve dövülmesini izlediğinizi ve sonra onu tamamen kaybettiğinizi ve katilinin kaçmasını engellemek için yapabileceğiniz hiçbir şey olmadığını hayal edin-'

'Tamam, bu kadar duygusal manipülasyon yeter, Frost. İhtiyacın olduğunda kesinlikle alçalıyorsun. Kafasında hızlı bir hesaplama yaptı. 'Bitene kadar her gece üç bin kelime basılacak ve internette sınırsız olacak.

Gülümsedi. Umduğundan daha fazlasıydı. Kızını kullanmak ona iyi hizmet etmişti.

"Ama her şey benden geçiyor, internet bile, anladın mı?" "Kesinlikle, Fitz," dedi ve bir sıçrayışla kapıya doğru yöneldi.

adımını.

Çörek savaşı başlatmanın zamanı gelmişti.

YEDİ

Penn, Keith Phipps'in çıplak bedeninin etrafında dolaşırken, "Hiç böyle bir şey görmemiştim," dedi.

Yanıklar hakkında pek bir şey bilmiyordu. Jasper pişirme tutkusu yüzünden birkaç kez yanmıştı. İlki sadece derinin en dış tabakasını etkileyen yüzeysel bir yanıktı. Sıcak bir tavaya dokunduğunda.

Parmak uçlarındaki biraz kızarıklık, elini soğuk suyun altına tutarak hafiflemişti.

Kardeşi çıplak ayak parmaklarına yanan karamel döküp derisinin kabarmasına neden olduğunda o kadar şanslı değildi. A&E'ye yapılan bir yolculuk, enfeksiyonu önlemek için acı verici bir temizlik ve bandajlama ile sonuçlanmıştı. Bunlar Jasper'ın gözetim olmadan yemek yapmasına izin verilmemesinin nedenlerinden sadece ikisiydi.

Ama daha önce gördüğü her şey bu kurbanın yanında sönük kalıyordu.

"Ölüm bu zavallı adam için hoş bir rahatlama olurdu," diye gözlemledi Keats. "Korkarım son nefesini vermeden çok önce ölmüştü.

"Nasıl yani? Penn sordu, her zaman öğrenmeye hevesliydi.

"Dokuzlar kuralını biliyor musun? Keats sordu.

"Sayılır," diye dürüstçe cevap verdi.

"Bu, sağlık görevlileri ve hastaneler tarafından dünya çapında, etkilenen vücudun yüzey alanını ve yaralanmaların bireyin ölümüne yol açma olasılığını belirlemek için kullanılan bir değerlendirme sistemidir.

"Ölüme neden olma ihtimali var mı? Penn sorguladı. 'Yanık kurbanı bulunduğunda hayattaysa iyileşme şansı var mıdır?

Keats başını salladı. 'Korkarım durum öyle değil. İzin verin açıklayayım. Vücut, dokuzun bölümleri ya da katları olan bölümlere ayrılmıştır. Her bir bacağın ön kısmı yüzde dokuz, arka ve ön gövde ise yüzde onluk bir paya sahiptir.

her biri yüzde on sekiz, her bir kolun önü ve arkası ise yüzde dört buçuk sayılır. Anladınız mı?'

Penn, Keith Phipps'in cesedine bakıp hesap yapmaya çalışırken başını salladı.

'Hasar gören vücut yüzeyinin yaklaşık değerini kullanarak ve kurbanın yaşını ekleyerek, kişinin yaralarından dolayı ölme olasılığını belirleyebilirsiniz. Toplam sayı yüze ne kadar yakınsa, bir kişinin canlı bulunsa bile günler hatta haftalar sonra ölme olasılığı o kadar yüksektir.

"Neyin? Penn sordu.

Şok, septisemi, kalp krizi. Adamımıza bakacak olursak, vücudunun yaklaşık yüzde seksen dokuzunun ikinci derece yanıklarla kaplı olduğunu görürüz ki bence bu durum bu adam için üçüncü derece yanıklardan daha kötüdür.

"Nasıl yani? Penn sordu. Anladığı kadarıyla üçüncü derece yanıklar en ağır olanlarıydı ve derinin her katmanında hasara neden oluyorlardı.

'Üçüncü derece yanıkların en acı verici olduğuna dair yanlış bir kanı vardır, ancak hasar o kadar büyüktür ki sinir hasarı nedeniyle ağrı olmayabilir. Şu kızarmış bölgeleri görüyor musunuz? Keats, vücudun üzerinde bulunan ve boyutları bir santimetreden yaklaşık beş santimetreye kadar değişen yüzlerce izden birini göstererek sordu.

"Bunlar, acı veren kavrulmuş deriyi ortaya çıkarmak için açılan ve daha sonra ateşten daha fazla ısıya maruz kalan kabarcıklardır.

"Lanet olsun," dedi Penn, yanıkların yeniden ısıtılmasının verdiği acıyı hayal etmeye çalışarak.

"Sonunda fibrinöz eksüda gelişmiş olabilir-" "Fibrinöz ne?

"Kabuk," diye açıkladı Keats. 'Bu kabarcıkların her biri enfeksiyona yatkın olurdu. Kabarcıklar ne kadar kötü olursa iyileşmeleri de o kadar uzun sürer. Bunların onda birinin bile verdiği acıyla yaşamak dayanılmaz olurdu. En basit hareket bile acı verici olurdu ve herhangi bir deri nakli söz konusu olmazdı.

Penn, vücudunun hiçbir yerinde sağlıklı derinin alınabileceği bir yer olmadığını biliyordu.

'Herhangi bir tedaviden sağ çıkması pek olası değil ve katilinizin bu zavallı adama daha fazla acı çektirmek için yapabileceği çok az şey var'.

"Yüzü neden geri kalanından daha az yanmış? Penn metal masanın etrafında dolaşarak sordu.

Keats göstermek için başını göğsüne doğru eğdi. "Acıdan dolayı bilincinin gidip geldiğini tahmin ediyorum.

Penn, adamın hayatta kalması konusunda Keats'e hak vermeye başlamıştı. Deriden balonlu naylon gibi yükselen irin dolu kabarcıklara dikkatle baktı. Belki de adamın ölmüş olması merhametliydi.

"Tamam, günün dersi bitti. Bulgularımızı patronunuzun anlayacağı şekilde özetlemek gerekirse, elimizde 38 yaşında, sağlıklı ve bir zamanlar yoğun sigara içen bir erkek var. Alkolik olduğuna dair bir kanıt yok. Dişler, çocukken en iyi sağlık hizmetlerine erişemediğini gösteriyor. Başta elleri olmak üzere vücudunun çeşitli yerlerinde kırıklar var ama beş yıl öncesine ait değiller. Pazar akşamı erken saatlerde öldüğünü ve ilk yanığının bundan yaklaşık yirmi dört saat önce olduğunu tahmin ediyorum.

Penn başını sallayarak, "Yirmi dört saat," diye tekrarladı.

"Ölüm nedeni şok olabilir. Basitçe, vücudu daha fazlasını kaldıramazdı.

Penn koruyucu giysilerini çıkarmaya başlarken, "Teşekkürler Keats," dedi.

İlk kez morgdan olabildiğince çabuk ayrıldığı için mutluydu. Vücudun mekaniği hakkında öğrenebileceği her şeyi öğrenme sürecinden keyif aldığını söylemek doğruydu ama bugünkü vakada bu adamın çektiği acının her dakikası her açıdan ona bakıyordu. Gördüğü tek şey bu adamın maruz kaldığı korkunç işkenceydi.

"Patronunuz bilmek istiyorsa, son yemeği yumurta ve tosttu.

Keats beyaz çarşafı alıp cesedin üzerini örtmeye başlarken, 'Evet, anlaşma bozucu,' dedi ve kapıya yöneldi.

"Şimdilik iyi geceler, benim... oooh, bir dakika bekle," dedi çarşaf havada asılı dururken. "Bu da ne böyle?

Penn hemen odaya geri döndü.

SEKİZ

"Saat beşin yedi olmadığını biliyorsunuz değil mi, şef? Bryant, Diane Phipps'in evinin önüne kolayca park ettiklerinde sordu. Kim, Leanne'in Ford Kuga'sının artık orada olmadığını görünce rahatladı. Belki bu sefer kız kardeşi her iki kelimede bir araya girmeden kurbanın karısından birkaç kelimeden fazlasını duyabilirlerdi.

'Evet, onları birkaç saatliğine yalnız bırakmayı kabul ettiğimde, yıllardır tanıdığı bir adamdan isim teyidinden başka bir şey alamayacağımızı fark etmemiştim. Şu anda Keith Phipps hakkında, cesetten ayrıldığımızda bildiğimiz kadar çok şey biliyoruz.

'Dürüst olmak gerekirse, fiziksel görünüşü hakkında bildiğimizden çok daha fazla şey biliyoruz-'

"Çocukları almaktan memnun musunuz?" diye sordu kapıyı çalarak. Bryant zaman zaman çocuklarla çok erken görüşme yapmaktan çekinirdi ama bunlar bebek değildi. Gördüğü fotoğrafa bakılırsa, Tommy ve Darren Phipps erken ve ergenlik öncesi yaşlardaydı ve babaları hakkında annelerinin bilmediği bir şeyler biliyor olabilirlerdi.

Onlar beklerken, 'Onları alacağım,' diye cevap verdi. "En azından bilgi almak için onlara su işkencesi yapmayacağım.

"Komik," dedi ve kapıyı tekrar

çaldı. Bu kez dikkatle dinledi.

"Duydun mu?

"Ne?" diye sordu, kapıyı dinleyerek.

"Kesinlikle," dedi, yana doğru adım atarak. O gün daha önce fark ettiği ağır perdeler sıkıca kapatılmıştı.

"Tamam, sen üst tarafı al, ben de alt tarafı alacağım.

"Biz daha içeri girmeden içeri girmek mi istiyorsun-?

'Bryant, kocası kaçırıldı, işkence gördü ve öldürüldü. Bütün aileyi istemediğini n e r e d e n biliyoruz?'

Geri adım attı ve eve baktı. 'Tüm giriş noktalarını kontrol etme görevimiz var...'

'Usulüne uygun olarak kontrol edildi, kural çocuğu, başımın üstünde. Şimdi buraya gel ve bu kapıyı kırmama yardım et.

"Madem bu kadar nazikçe sordun," dedi pozisyonunu alarak.

"Bir, iki, üç," diye seslendi Bryant omzunu kapının üst tarafına doğru atarken ve o da alt tarafa sert bir tekme atarken.

Kapı patlayarak açıldı ve iki kişilik kanepenin arkasına çarptı.

Kim kapıyı kenara itti ve içeri

girdi. "Ne-?

Evin boş olduğunu hemen fark etti. Sadece insanlar değil, eşyalar da.

Birkaç saat önce televizyonun ve oyun sisteminin olduğu yerde şimdi bir boşluk vardı. Şöminenin üzerindeki çocukların fotoğrafı gitmiş, geriye dikdörtgen bir duvar kâğıdı parçası kalmıştı.

Midesinin çukurunda bir korku hissi oluşmaya başladığında evin içine doğru ilerledi.

Mutfakta tabak ve bardaklar kenarda bırakılmıştı. İçecek kutularının yanında olduğunu tahmin ettiği bir su ısıtıcısı dışında tüm aletler mevcuttu. El çantası ya da araba anahtarı yoktu ve askılıklı küçük bir dolap aralık bırakılmıştı. Kapıyı ardına kadar açtığında birkaç çift erkek ayakkabısı ve hafif bir erkek ceketi buldu. Keith'in ceketi.

Kim yukarı çıkarken "Dışarıyı kontrol et," dedi ama orada bir şey olduğundan şüpheliydi.

Üst kattaki odalar da aynı düzeni izledi. Büyük mobilyalar oğlanların odasında bırakılmıştı. Okul üniformaları yatağın üzerine atılmıştı. Çekmeceler açılmış ve boşaltılmıştı. Yatak başı dolapları bomboştu. Bazı kitaplar ve oyuncaklar kalmıştı.

Sola, ana yatak odasına doğru ilerledi ve aynı tabloyu gördü. Ayakkabılar ve giysiler gardırobun bir tarafından çıkarılmıştı. Keith'in tüm eşyaları bırakılmış gibi görünüyordu. Artık ihtiyaç duyulmuyordu.

Kim banyoya doğru ilerledi. Dolabın kapağı açıktı. Tek bir diş fırçası vardı ama çocuklar için hiçbir şey yoktu. Havlular ve çarşaflar düzenli bir şekilde katlanmış olarak havalandırma dolabına bırakılmıştı.

'Dışarıda görecek bir şey yok, şef. Arka kapı kilitli ve güvenli.'

Kadın düşüncelerini düzene sokmaya çalışırken o da odalara hızlıca bir göz attı.

'İhtiyaç duyduklarını aldılar ve etrafta dolaşmadılar,' diye gözlemledi.

Leanne'in akşam 7'de dönmeleri yönündeki talimatı bu yüzdendi. Ne yapacaklarını zaten biliyordu. Morga doğru yola çıktıklarında Leanne'in kız kardeşine söylediği sessiz sözleri hatırladı, belli ki o yokken toplanmaları talimatını vermişti.

'Kesinlikle etrafta takılmadılar Bryant, ama asıl soru neden?
Bu ailenin tam olarak saklayacak neyi var?'

NINETEEN

Keats cesedi ikinci kez kontrol ettikten sonra, "Otuz yedi saydım," dedi.

Penn, Keats'in adamın göbek deliğinin sadece bir santim yukarısında tek bir iğne izi bulmasının ardından sabırla beklemişti.

"Ve neden olduğuna dair hiçbir fikrim yok," dedi başını kaşıyarak.

Penn, "Bir zamanlar cadı avı duruşmaları sırasında Şeytan'ın işaretini test etme kisvesi altında kullanılan bir iğneleme işkencesi vardı," diye önerdi.

Keats odanın köşesindeki bilgisayarına yönelirken tek kaşını kaldırdı. "Penn, bunları nereden biliyorsun?

Penn şöyle devam etti: 'Bir cadının Şeytan'ın işaretini taşıdığı ve bu işaretin görünür ya da görünmez olabileceği düşünülüyordu. Doğum lekeleri, benler, siğiller ve benzeri şeyler olabilirdi ama cadı avcıları bariz bir şey bulamazlarsa, derinin herhangi bir kısmı acıya karşı duyarsızsa ya da en keskin aletlerle delindiğinde kanamazsa, bunun Şeytan'ın görünmez bir rozeti olması gerektiğine karar verdiler. Kral James, iğneyi batırdığında kan gelmemesinin büyücülüğün şaşmaz bir işareti olduğunu söylemiştir.

Keats bilgisayar ekranına bakarak 'Hmm...' dedi.

Penn cesedin etrafında dolaşırdı. "Kadınlar çırılçıplak soyuluyor, saçları kazınıyor, sonra da cadı avcısı sistematik olarak zavallı kadının vücudunun her yerini deliyordu, ta ki kan akmayan bir nokta bulana ya da sanık artık acı içinde bağırmayana kadar.

"Test her zaman başarılı olmuştur, çünkü sürekli işkence sonucunda kadının vücudu şok nedeniyle acıya karşı duyarsız hale gelir ya da kadın işkenceyi durdurmak için herhangi bir acı belirtisi vermezdi.

"Çok ilginç," diye önerdi Keats.

"Sanırım-

Keats ekranına dokunarak, "Sen değil, bu," dedi. "Büyücülük işkencesine karışan herhangi bir ateş var mı?

Penn başını salladı. 'Aynı anda değil ama ateş-'

"Eski çağlarda, tiran Antiochus, muhalif Areth'e bir işkence yapılmasını emretti; Areth, kendisini ölümcül bir şekilde yakmayacak kadar uzakta yakılan bir ateşin yanında bir sütuna bağlandı. Isının derisinin derinliklerine nüfuz etmesini sağlamak için başının, yüzünün ve vücudunun her yerine iğneler batırıldı.

"Ne amaçla? Penn sordu.

"Amaç, oğlum, onu canlı canlı kızartmaktı.

YİRMİ

Frost 'Yayınla' düğmesine bastığında ve ilk makale yayına girdiğinde saat neredeyse altı olmuştu.

Farkına varmadan, ofis onun etrafında boşalmıştı. Sadece Fitz ve spor fotoğrafçısı kalmıştı. Telefonlar susmuş, konuşmalar bitmiş ve masalar bir sonraki güne hazır bir kaos içinde bırakılmıştı, çünkü haberler kendi programlarına göre gerçekleşiyordu.

Arkasına yaslandı ve omuzlarındaki gerginliği gidermek için başını iki yana çevirdi. Fikre yeşil ışık yakıldıktan sonra makale üzerinde hiç durmadan çalışmıştı.

"Sana bir daha içmeyeceğin bir kahve yapacağım, Frost," dedi fotoğrafçı, masasının önünden geçerken.

"Kusura bakma Brad, kendimi kaptırdım," dedi bardağın kenarına dokunarak. Taş gibi soğuktu.

"Gidip yeni bir tane almak ister misin?

'Böyle iyiyim, teşekkürler. Bunu internetten göreceğim.'

"Sorun değil," dedi neşeyle. "Yarın görüşürüz.

Makaleye tıkladığında yanıt olarak elini kaldırdı. Kuşkusuz aceleye getirilmiş bir işti. Yazıyı bir giriş olarak kullanmış, tüm dava hakkında bilgi tazelemişti: Trisha'nın geçmişi, ailesi ve temel bilgiler. Fitz birkaç küçük değişiklik yapmıştı ama genel olarak onun yaklaşımından memnundu.

Not defterini eline aldı ve zihninde canlandırdığı olayların nasıl gelişeceğine dair fikirler karalamaya başladı. Bunu doğrusal bir şekilde rapor etmek istiyordu. Bugünkü makale Trisha'ya bir insan olarak odaklanmıştı. Frost, Trisha'nın eskiden olduğu eğlence düşkünü, kaygısız kızın fotoğraflarına yer vermeyi ihmal etmemişti.

Nick Morley'le buluşmadan önce onun adını olabildiğince çok anması gerekiyordu. Kendi listesine baktı ve memnuniyetle başını salladı, artık zihninde net bir yön oluşmuştu.

Yarınki makalesi istismara ve ilişki boyunca aldığı yaralara odaklanacaktı.

Çarşamba günü cinayete ve Morley aleyhindeki kanıtlara odaklanacaktı.

Perşembe günü hatalı yargılama hakkında yazacak ve ardından Cuma günü tüm davayı özetleyecekti, tam da gelecek haftaki yeni duruşma için zamanında.

Küçük bir parçası sanki boş bir odaya konuşuyormuş gibi hissetti ama bu düşünceyi bir kenara bıraktı. En azından ağzını açıyordu.

Defterinde yeni bir sayfa açtı ve istismarın bazı yönlerini çizmeye başladı. İlk sindirme, izolasyon ve utanç olayını ele almak istiyordu. Kalemi sayfanın üzerinde fikirlerle uçuşuyordu. Kafasını kaldırdığında yedi sayfa not yazmıştı ve Fitz'in ofisi arkasından kararmıştı. Onun gittiğini bile duymamıştı.

Uzun bir gün olmuştu ve eve gitmesi gerektiğini biliyordu, ancak istismar açısından bir şeyleri kaçırdığına dair aklında bir kuşku vardı.

"Geçmişteki davranışlar," dedi boş ofise. Bunu daha önce de yaptığını göstermesi gerekiyordu. Bunun bir kalıp olduğunu.

Not defterinde geriye doğru, yazdığı ilk şeye gitti. Günün erken saatlerinde Penny Colgan'la konuşurken not ettiği ilk şeye.

Kalemini deftere sapladı. "Tamam, neredesin, Ariane Debegorski?

YİRMİ BİR

Boş evin önünde dururken Kim hesaplarını yaptı.

"Bu iş için iki kişiden fazlası gerekti," dedi. 'Sahip oldukları zaman, iki arabadaki alan ve giden eşyaların hacmi göz önüne alındığında, daha fazla insanın dahil olması gerekiyordu.

"Katılıyorum, ama neden?" diye sordu Bryant. "Kocası daha yeni öldürüldü ve iki çocuğuyla birlikte bir tür ortadan kaybolma eylemi gerçekleştirdi.

'Belli ki bizim bilmediğimiz bir şey biliyorlar,' dedi komşunun kapısını çalarken.

Kapıyı açan kadın, başka birini görmeyi beklediğini belli ederek, 'Şey, siz- Oh,' dedi.

Kim kadının kırklı yaşlarının başında olduğunu tahmin etti. Kısa, koyu renk saçları tırnak cilasıyla uyumlu mor bir renk tonuna sahipti.

Evin arka tarafından aniden yüksek sesler duyuldu.

"Birbirinizi sessizce öldürün," diye seslendi omzunun üzerinden, evden dışarı çıktı ve kapıyı arkasından çekti.

"İkiz çocuklar, on üç yaşında ve onları öldürmediğim her gün
bir bonus. "Yaşları yan komşunun çocuklarına benziyor mu?
Kim sordu.

"Pardon, siz kimsiniz?" diye sordu kollarını kavuşturarak. Belli ki onlar kendilerini tanıtana kadar başka bir şey söylemeye hazır değildi.

İkisi de garanti kartlarını sundu.

"Lanet olsun, ev sahibini sadece nezaketen aradım. Hiç beklemiyordum. -'

Kapı arkasından açıldığında sözleri kısa kesildi. 'Anne, Kieran
Xbox'ı işgal ediyor ve-'

'Eğer on dakika boyunca yetişkin sohbeti yapmama izin vermezseniz, oyun sistemini bir haftalığına kaybedersiniz. Gidin bunun hesabını yapın," dedi çocuk geri çekilip kapıyı kapatırken.

"Evde oturan bir anne olduğumu söyleyebilir misin?

Kim dudaklarında beliren gülümsemeye engel olamadı. Bu takdir ettiği bir ebeveynlik tarzıydı.

Kadın elini uzattı. "Rachel Carson, vahşi çocuk terbiyecisi ve yerleşik hafiye.

Kim, burada şanslarının yaver gitmesini umarak el sıkışmaya kısa bir süre karşılık verdi. "Ev sahibini aradığınızı söylemiştiniz? Kim sordu.

'Sen diğer kadınla ayrıldıktan kısa bir süre sonra gri bir Transit minibüs geldi. İki adam indi ve eşyaları yüklemeye başladı. Diane çantaları getiriyordu, sonra diğer kadın çocuklarla geri geldi ve yirmi dakika sonra gitmişlerdi. Kira ödememek için bir tür kaçamak yapıyor olabilirler diye ev sahibini aradım, ama her şeyin güncel olduğunu, Lanzarote'den dönmekte olduğunu ve hasar olup olmadığını kontrol etmek için yarın uğrayacağını söyledi. Çok telaşlanmış görünmüyordu, ben de ütü yapmaya devam ettim.

"Peki ev sahibi...?

"Wilson Fairbanks Limited'den Stephen Jenner ve numarası..." Bryant not defterini çıkardı ve aklına gelen bir düşünceyi not aldı
Onu.

Kadınlar benzer yaşlardaydı ve ikisinin de iki oğlu vardı. Kadın
Her gece arka çitin üzerinden bir kadeh şarap paylaşmadıklarına şaşırdım.

"O zaman arkadaş değil miydiniz?

Arkadaşların için ev sahibini aramamışsın.

Rachel başını salladı. "Denemek istemediğim için
değil. "Devam et," dedi Kim.

'Aile beş yıl önce taşındı, bizden sadece bir yıl sonra. Dürüst olacağım ve iki erkek çocukları olduğunu gördüğümde heyecanlandığımı söyleyeceğim. Sağına soluna baktı. 'Burada başka çocuk yok, bu yüzden çitlerin üzerinde barbeküler, birlikte oynayan çocuklar hayal ettim. Benim iki oğlum da Leicester'daki eski arkadaşlarını özlüyordu ama kısa sürede bu düşüncemden vazgeçtim.

Kim dinledi ve kadının sadece konuşmasına izin verdi.

"Taşındıkları günün ertesinde kendimi tanıtmak için kapıyı çaldım. Bana adını söyledi ve hepsi bu kadar. Ona sordum

Kahve içmek için uğradım ama yapacak çok işi olduğunu söyledi, ben de bıraktım. Birkaç gün sonra üçünü, anneyi ve çocukları sokakta gördüm. Tekrar onunla iletişim kurmaya çalıştım, çocuklarla konuşmaya çalıştım ama onlar adına cevap verdi. Bir kez bile konuştuklarını duymadım. Sanki yanlış bir şey söyleyeceklerinden korkuyor gibiydi. Tabii ki bu sadece evde çocuklarıyla çok fazla vakit geçiren bir kadının tuhaf düşünceleri olabilir.

Belki de değildir, diye düşündü Kim.

"Bir keresinde onu arka bahçede görmüştüm. İkimiz de çamaşırlarımızı asıyorduk. Saçma sapan bir şaka yaptım. Sıkıca gülümsedi ve içeri girdi. İki gün sonra, altı metrelik çit panelleri teslim edildi ve kocası hafta sonunu onları yerleştirmekle geçirdi.

Dost canlısı bir aile, diye düşündü Kim.

"Peki ya kocası? O daha sıcak mıydı?" diye sordu Kim, iş arkadaşlarından daha şanslı olup olmadıklarını merak ederek.

Rachel başını salladı. "Hayır, adamım Mick, çit panelleri konusunda yardım isteyip istemediğini sordu. Kibarca reddetti, Mick de onu kendi haline bıraktı. Erkekler biz kadınlar kadar çaba göstermez. Biz kafa dengi kadınlarla bağ kurmayı severiz, ama erkekler sadece içki arkadaşı ister.

Bryant başıyla onayladı. "Evet, bu doğru.

Peki ya bar? Mick onu mahallede hiç gördü mü? Kim, Diane'in onun kaybolduğunu neden bildirmediğini hatırlayarak sordu.

Asla. Adamın hiç yalnız dışarı çıktığını sanmıyorum. İçki içtiğini de sanmıyorum. Bir iş bulduktan sonra her akşam beşte gelirdi ve o kadar. Bazen bahçede oynadıklarını duyuyordum, ama sadece ikisi olduğunda alçak sesle konuşuyorlardı ve ben duyamıyordum. Dürüst olmak gerekirse denedim de.

Kim kadının dürüstlüğünü sevdi.

"Keith Phipps'in taşındıklarında işi yok muydu?

"Hiç sanmıyorum. Burada birkaç ay kalana kadar evden düzenli olarak çıktığını görmedim. Belki altı ya da yedi.'

"Peki ya Leanne, sık sık buraya gelir miydi?"

"Leanne kim?

'Kız kardeşi: daha önce Diane'le birlikte olan kadın. Çocukları alan kişi.'

"Onun kız kardeşi olduğunu bilmiyordum. İlk taşındıklarında onu birkaç kez görmüştüm ve yıllar içinde belki bir ya da iki kez, ama hiç konuşmadık.

Kim, kız kardeşlerin bundan daha yakın oldukları izlenimini edinmişti. Aralarında iyi bir ilişki olmalıydı, yoksa Leanne okulda çocukları alabilecek bir isim olamazdı. Okullar herhangi birinin aileler adına çocukları dışarı çıkarmasına izin vermezdi.

Kim, kadın ne kadar dikkatli görünürse görünsün, bazı gidiş gelişleri kaçırmış olabileceğini kabul etmek zorundaydı. Uğraşması gereken ergen çocuklar vardı.

"Peki hiç garip bir şey duydunuz ya da gördünüz mü - ziyaretçiler, bağırışlar, tartışmalar?

"Arada bir yüksek sesle tartışıyorlardı ve kadın her şeyin onun suçu olduğunu haykırıyordu. Ama hepimiz bunu yapmıyor muyuz - partnerlerimizi suçlamıyor muyuz?

Bryant, "Evet, kulağa doğru geliyor," diye ekledi.

"Çift ya da çocuklar arasında herhangi bir şiddet şüphesi var mı? Rachel bu soru karşısında gerçekten şok olmuş görünüyordu.

"İmkânı yok. Hayatta olduklarını bilen neredeyse hiç kimse yoktu, bu yüzden kimsenin onlarla herhangi bir keder yaşadığını düşünmüyorum. Gözlerini kısmıştı. "O öldü mü?

'Zaman ayırdığınız için teşekkür ederim. İnanılmaz yardımcı oldunuz,' dedi Kim tatsız bir şekilde.

"Rica ederim. Sanırım en iyisi gidip ödül olarak ikilime E rakamları yağdırayım.

Kim uzaklaşırken gülümsedi.

"Peki, istemiyor musunuz o zaman? Rachel arkalarından seslendi. "Ne istiyorsunuz? Kim sordu.

"Transit minibüsün plakası.

YİRMİ İKİ

Kim, arkasını boş masanın kenarına yasladığında günün yorgunluğunun iliklerine kadar işlediğini hissetti. Woody'nin Frost'la birlikte onu vurmasının sadece o sabah olmasına imkân yoktu. Ekibine baktığında hepsinin aynı şekilde hissettiği anlaşılıyordu.

"Pekâlâ çocuklar, hızlıca arayı kapatıp geceyi sonlandırma vakti geldi," dedi ve çok az ayrıntıyla güncellenmiş olan panoya baktı.

Stacey, Bryant'ın kâğıdını havada sallayarak, "Kaydedildi patron," dedi.

Şöyle bir baktı. "Kesinlikle öyle dedi: tekrar deneyin.

Transit'in birine kayıtlı olması gerekiyordu ama yine de bir parçası bunun çok kolay olduğunu düşünüyordu.

"Öyle bir numara yok," dedi Stacey tekrar. "Belki de komşu yanlış anlamıştır.

Kadının ön penceresi minibüsün park edildiği yerden muhtemelen üç metre uzaktaydı, yani Kim bundan şüpheliydi. Hızla bir yere varmayacak gibi görünen davada bir gizem daha.

"Peki ya ailenin kendisi? Kim, Stacey ve onun Phipps'ler hakkında daha fazla bilgi edinme görevine bağlı kalarak sordu.

'Hiçbir aile üyesi için sosyal medyada kesinlikle hiçbir şey yok. Ebeveynler ya da çocuklar için hiçbir şey.

Kim, evdeyken herhangi bir bilgisayar ya da cihaz fark etmediğini hatırladı.

"Özür dilerim patron," diye teklif etti Stacey. Kim, polis memurunun zamanını boşa harcadığı günlerden nefret ettiğini biliyordu.

'Yarın tıbbi kayıtlara geçeceğim. Bakalım ne bulabileceğim.'

"İyi fikir," dedi Kim, midesindeki düğümün gerildiğini hissederek. Sosyal medyada hiçbir varlığı olmayan koca bir aile ona biraz garip geliyordu. Çok fazla sosyal medya kullanıcısı değildi ama o yaştaki çocuklar için hiçbir şey yapmamak ona garip geliyordu. 'Tamam, cevaplamamız gereken bazı büyük sorular var. Ailenin içine kapanık olduğunu ve mahremiyetlerini çok ciddiye aldıklarını biliyoruz. Beş yıl sonra bile komşular ilk isimlerinden başka bir şey bilmiyorlardı. Keith Phipps asla bir sineği incitmez ve-'

'Bu çok anlamsız patron,' diye araya girdi Penn. 'Katilimiz Keith'in hayal bile edemeyeceği acılar çekmesini istedi. Organlarını kızartmaya çalıştı. Bunu sebepsiz yere yapmazsın.

'Ama bu onunla ilgili olmayabilir,' diye ekledi Bryant. 'Yanlış zamanda yanlış yerde bulunmuş olabilir. Kurbanın olayla ilgisi olmayabilir ve elimizde sadece korkunç acılar çektirmekten hoşlanan hasta ve sapkın bir psikopat var.

Kim, Bryant'ın geçerli bir noktaya değindiğini düşündü. Her cinayet kurbanla ilgili değildi ve eğer aile bu kadar garip davranmasaydı ve sonra gerçekten ortadan kaybolmasaydı ona katılabilirdi.

'Bir yerlerde bir bağlantı var,' dedi Kim. 'Aile bir şeylerden kaçıyor. Bu çok tesadüfi ve her ne kadar akılsız psikopat teorisini benimsemek istesem de, bunu hissedemiyorum.

Bryant onun karşı çıkmasına alınmadı. En güçlü yönlerinden biri, dikkate alınması gereken alternatif bir bakış açısı sunmasıydı. Takımın şeytanın avukatıydı.

"Otopside ilginç bir şey çıktı mı? Kim sordu.

"Size mesajda bahsettiğim iğnelenme olayı dışında, katilimizin ona yirmi dört saatten fazla işkence ettiği anlaşılıyor. Kahvaltıda yumurta yemiş, birkaç kemiği kırılmış ve çocukken diş bakımı yaptırmamış olmasına rağmen şu anda oldukça sağlıklı bir yaşam sürüyor gibi görünüyor.

"Çok içtiğine dair kanıt mı? Kim, Diane'in kocasının kayıp olduğunu bildirmeme nedenlerini hatırlayarak sordu.

Penn, 'Yok,' diye cevap verdi.

"Hmm... peki neden rapor etmedi? Kim daha çok kendi kendine söyledi. Diane kocasının alem yapmadığını çok iyi biliyordu ama yine de polisi aramamıştı. Şimdiye kadar, yetkililerle ilgili gerçek bir sorun sergiliyor gibi görünüyorlardı. Yalan söylemişler, kaçmışlar, dikkatlerini dağıtmışlar ve şimdi de kaçıyorlardı.

polisten. Komşunun söylediklerine bakılırsa, aile kesinlikle kendi isteğiyle gitmişti ama bu onların tehlikede olduğunu göstermiyordu.

Bu aile ne saklıyordu?

"Pekâlâ millet, geceyi bitirme vakti geldi. Sabah erkenden burada olun. Bu aileyi bulmaya çalışmalıyız.'

Herkes eşyalarını topladı ve kapıya yöneldi. Hepsi de saat 22:00'den önce işi bitirmenin hafta içinde sahip olamayacakları bir lüks olduğunu biliyordu.

Sadece Bryant kapıda durakladı. "İyi misin...?

"Motosikletim var," dedi. Kawasaki Ninja ile eve dönmek, zihnini boşaltmak için tam da ihtiyacı olan şeydi.

İyi geceler diledi ve gitti.

Lanet olsun. Stacey'ye terfi sürecini henüz başlatıp başlatmadığını sormayı unutmuştu. Artık Woody bu konuyu dişlerinin arasına aldığına göre, her yüz yüze geldiklerinde bu konunun gündeme geleceğini biliyordu. Woody'nin bir parçasının, ekibini geliştirmek ya da kariyer basamaklarının bir üst basamağına çıkarmak için yeterince zaman harcamadığını ve kendi kişisel nedenleriyle onları durgun tuttuğunu düşündüğünü biliyordu.

Bu doğru değildi. Kuşkusuz, dördü arasındaki takım dinamikleri iyi işliyordu. Evet, Penn Kevin Dawson'ın yerini aldığında bir uyum süreci yaşanmıştı ama o kendi yerini bulmuş ve takım kendini yeniden düzenlemişti. Ama zorlamamasının nedeni bu değildi. Beceri ve yetenekleri ne olursa olsun herkesin aynı kariyer hedeflerine sahip olmadığını biliyordu. Sırf yapabiliyorlar diye, yapmaları gerektiği anlamına gelmiyordu. Örneğin, Bryant dedektif müfettişliği pozisyonu için bir beklentisi olmadığını açıkça belirtmişti ve onu zorlamayacaktı. Penn uzun süren ölümcül bir hastalıktan sonra annesini kaybetmişti, bu yüzden onu da zorlamayacaktı. İnsanların kariyerleri konusunda kendi kararlarını vermeleri gerektiğine olan inancına rağmen Woody ona başka seçenek bırakmıyordu.

Ceketine uzanırken derin bir iç çekti. Ceketinin yarısını giyerken telefonu bir Google uyarısı verdi. Frost'un gönderdiği raporların kendisi ile katil arasındaki birincil iletişim biçimi olduğu son büyük davalarından bu yana Frost'un gönderdiği makaleler için bu uyarıları almaya devam ediyordu.

"Oh, Frost, ne yaptın... ne oluyor?" dedi, manşetin arkasını okuyarak.

Kim öfkesinin yükseldiğini hissetti. "Seni acımasız, çıkarcı kaltak.

Allah'ın belası kadın, Trisha Morley'in ailesiyle tanışma fırsatından yararlanmıştı ve şimdi de bu olayın üzerine atlıyordu.

Woody'nin planının başından beri bu olduğunu görmezden gelmeyi tercih etti. Frost'un aileye erişimine izin vermiş olmaları ve şimdi onlar hakkında yazıyor olması, sıcak bir duş ve bir şişe çamaşır suyu istemesine neden oluyordu.

Okudukça daha da öfkeleniyordu. Tüm bu bilgiler ziyaretleri sırasında ortaya çıkmamıştı, bunun tek bir anlamı olabilirdi: Frost geri dönmüş ve aileyi zor bir zamanda rahatsız ederek tekrar rahatsız etmişti ve Woody'nin aklında olan şey bu değildi.

Başparmağı 'İletişim' simgesinin üzerinde gezinirken 'Frost, yemin ederim,' dedi.

Bryant'ın sesi kafasının içinde yankılanıyor, onu dikkatli olmaya çağırıyordu. Harekete geçmeden önce nefes almasını söylüyordu.

Makaleye geri döndü ve düzgün bir şekilde okudu - iki kez.

Trisha'nın çocukluğuna dair tüm referansları not etti: yetiştirilme tarzı; kız kardeşiyle ilişkisi; paylaştıkları anılar. Eser kurban Trisha hakkında değil, kişi olarak Trisha hakkındaydı.

Bu tam da onun yapmasını istedikleri şeydi. Makale daha fazlasının geleceğini ima ediyordu.

Telefonunu kaldırırken Kim'in yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı.

"Adil oyun, Frost," dedi kapıdan çıkarken. "Lanet olası adil oyun.

YİRMİ ÜÇ

Stacey bir nefes aldı ve anahtarını kilide sokarken yüzüne bir gülümseme yerleştirdi. Bunu daha önce hiç yapma ihtiyacı hissetmediği için nedenini bilmiyordu. Burası onun evi, güvenli sığınağıydı. Burası Devon'ın dairesiydi ama ilk ziyaretinden beri kendini evinde hissetmişti. Eski evinden daha büyük olduğu, ikinci bir yatak odası ve arka bahçelere bakan bir Juliet balkonu olduğu için burayı evleri yapmaktan hiç şikâyetçi değildi. Düğünden bir gün sonra kira kontratına adı eklenmişti.

"Hey..." diye seslendi, kendi dairesinin sahip olmadığı bir başka olanak olan koridorda ceketini asarken.

'Selam bebeğim. Mutfaktayım,' diye seslendi Devon.

Stacey fırında sıcak tutulan en sevdiği Çin yemeğinin lezzetli kokusunu alabiliyordu.

Mutfağa adımını attığında, Stacey her zaman yaptığı gibi nefesini tuttu.

Devon, ince kalçalarını saran ama sıkı karnını ortaya çıkaran, düşük belli, koyu kırmızı bir jogger giymişti. Kolları kesik V yakalı bir tişört, altındaki vücudu ima ediyordu.

Ceset öldürücüydü ama Stacey'nin nefesini kesen şey bu değildi. Başına yakın kesilmiş ve sarıya boyanmış en kısa, en sıkı buklelerin altında kaybolan, kendisininkinden daha açık, yumuşak teniydi. Devon hayatında hiç örgü yaptırmamıştı ve yaptırmaya da niyeti yoktu.

Stacey'nin kalbinin göğsünde çarpmasına neden olan şey bu yüz ve ondan yayılan sevgiydi. Uzun zamandır, kendi koyu Nijeryalı teni ve fazladan birkaç kilosuyla böyle bir yaratığa layık olmadığını hissetmişti.

taşıyordu ama artık taşımıyordu. Artık Devon'ın onu olduğu gibi sevdiğini biliyordu ve buna güveniyordu.

"Günün nasıl geçti, karıcığım? Devon ona doğru ilerleyerek sordu.

Devon onu kollarına alıp tutkuyla öptüğünde Stacey her şeyi unuttu.

Stacey, arzu onu hemen vurduğunda yüksek sesle inledi.

"Sonra bebeğim," dedi Devon, uzaklaşarak. "Önce en sevdiğin şarapla kutlayalım," dedi ve Stacey'ye bir kadeh uzattı. Pek içen biri olmasa da, bir kadeh gül şarabından hoşlanıyordu.

Devon kendini çalışma masasının üzerine atarak, "Hadi, bana her şeyi anlat," dedi. "Seninle çok gurur duyuyorum.

'Söyleyecek bir şey yok, tatlım. Patron az önce beni çağırdı ve terfi için hazır olduğumu düşündüğünü söyledi.

Devon hayal kırıklığına uğramış görünüyordu ve Stacey olayı tam olarak olduğu gibi anlatmadığını biliyordu.

"Ne kadar harika biri olduğunu fark ettikleri sürece sorun yok, ki ben bunu hep biliyordum.

Devon sadece onun için heyecanlanmak ve desteğini göstermek isterken Stacey birdenbire bunu küçümsediği için kendini kötü hissetti.

Stacey içkisini bıraktı ve sevdiği kadına doğru eğildi.

'Şey, eğer bilmeniz gerekiyorsa, bana her iki güvenimde de ne kadar ilerleme kaydettiğimi söyledi...'

Devon kollarını Stacey'nin boynuna dolayarak ve onu kendine çekerek, "Bu doğru," dedi.

"Ayrıca bana yeteneklerimin ne kadar geliştiğini de söyledi.

Stacey Devon'ın çıplak sırtının derisini okşarken Devon nefes nefese, "Bu da doğru," dedi.

'Ve her zaman çaba gösterdiğimi...'

"Ah evet," dedi Devon, ona doğru yaklaşarak.

"Ve her zaman sonuç alıyorum," dedi Stacey, ellerinin dolaşmasına izin vererek.

"Kesinlikle," dedi Devon onun kulağına doğru nefes alarak. 'Ve benim yeteneklerim...'

"Tanrı aşkına, Stace," diye bağırdı Devon, masanın üstünden aşağı atlayarak. "Sen ölümcül bir kadınsın.

Stacey şarabından bir yudum almadan önce yüksek sesle güldü.

Devon onun elini tuttu. "Benimle gel - sana bir sürprizim var.

Stacey yardım edemedi ama yatak odasına götürüldüğünü umdu.

Kendini salona çekilirken bulduğunda yaşadığı hayal kırıklığını belli etmemeye çalıştı.

"Bu da ne?" dedi odanın yeniden düzenlenmiş haline bakarken. Kanepeler duvara monte edilmiş bir koltuğun etrafında L şeklinde yerleştirilmişti.

Televizyon, yedek yatak odasından getirilen bir tuvalet masasına yer açmak için. Üstüne yeni bir lamba, dizüstü bilgisayarı ve bir dizi not defteri ve kalem yerleştirilmişti.

'Burası senin çalışma alanın,' diye açıkladı Devon. 'Çavuşluk sınavına çalışmak için konsantre olman gerekecek. Bunu kanepede uzanarak, dizüstü bilgisayarını bacaklarının üzerine koyarak ve televizyonu yarım yamalak izleyerek yapamazsın. Bak, bunları birlikte olalım ama televizyonun sesinden rahatsız olmayasın diye aldım.

Devon yeni bir çift Wi-Fi kulaklık tuttu.

Heyecanı bir yanıt bekliyordu.

"Oh, D, ne diyeceğimi bilmiyorum.

Bu gerçekten de çok tatlı ve düşünceli bir davranıştı. En başından beri birbirlerinin kariyerlerini desteklemişlerdi.

"Sizi boş odaya yerleştirmeyi düşündüm ama orayı kullanmayacağınızı biliyordum.

Devon haklıydı. İş yerinde birçok gün ofiste uzun süre tek başına kalıyordu ve orada bunu sorun etmese de evde aynı şeyi yapmak istemiyordu.

Mükemmel bir çözümdü. Devon gerçekten her şeyi düşünmüştü.

"Gerçekten çok şaşırdım-

'Peki, oturun ve deneyin. Rahat olduğunuzdan emin olmalıyız.

Stacey kendisine söyleneni yaptı ve masaya doğru ilerledi.

YİRMİ DÖRT

Kim, ekibi tamamen toplandığında, "Günaydın millet, umarım hepiniz iyi uyumuşsunuzdur," dedi.

Yanıt, bir dizi olumlu sesin bir araya gelmesiydi.

Birkaç saat boyunca yeni projesi üzerinde çalışmış, Barney'yi gece yürüyüşüne çıkarmış ve ardından bisiklet üzerinde biraz daha çalışmış, yorgunluğun zihnini gördüğü görüntülerden kurtaracağını ummuştu. Gözlerini her kapadığında, Keith Phipps'in yanmış ve işkence görmüş bedeninin görüntüsü zihninde şimşek gibi çakıyordu. Kariyeri boyunca sayısız suç mahallinde bulunmuştu. En korkunç haldeki cesetleri görmüştü ama birçoğunda kurbanın sonunun çabuk gelmiş olması, çektiği acının en az seviyede olması onu teselli etmişti. Böyle bir tesellinin olmadığı böylesine yavaş ve korkunç bir işkenceyle hiç karşılaşmamıştı. Bu bilgiye acının temel anlayışı da eklenmişti. Hepsi bir şekilde sıcak sudan haşlanmış ya da ocak veya tencereden küçük bir yanık geçirmişlerdi ve bunun ne kadar rahatsız edici olabileceğini biliyorlardı. Bunu bin kat büyüttüğünde Keith Phipps'in çektiği acıya yaklaşamayacağından şüpheleniyordu.

Bir domuz kızartması rüyası onu sabahın beşinde bir adrenalin iğnesinden daha hızlı uyandırdığında nihayet uykudan vazgeçmişti.

"Güzel, hadi başlayalım. Günün sonunda, bu aile hakkında bilinmesi gereken her şeyi bilmek istiyorum ve bunu elde etmek için kiminle yatmanız gerektiği umurumda değil.

"Patron, ben evli bir kadınım," dedi Stacey dramatik bir alaycılıkla.

"Evet, Stace, bundan birkaç yüz kez bahsetmiş olabilirsin," dedi Kim dedi gözlerini devirerek. "O zaman hepsi senin suçun Penn.

"Harika," dedi çekmecesinden kravat boyalı bandanayı çıkararak. Bu onun kendini öncelikle ofiste geçireceği bir güne teslim etme şekliydi. Dışarı çıkmaya cesaret ederse, bandanayı çıkaracak ve sarı buklelerini uzak tutan sihirli iksirden biraz uygulayacaktı.

'Tamam, ikinizin arasında ticaret bölgesine giren ve çıkan araçların makul bir seviyeye indirilmesini istiyorum. Phippses'lerin bu kadar hızlı hareket etmesine yardımcı olan aracın izini sürmenizi ve ailenin şu anda nerede olduğunu bilmenizi istiyorum. Güvende olduklarını teyit etmeli ve ne saklamaya çalıştıklarını öğrenmeliyiz.

"Peki ya öğle yemeğinden sonra? Stacey gülümseyerek sordu.

'Tüm ailenin tıbbi kayıtlarını alın ve bunu yaptıktan sonra başka yerlerdeki benzer olaylarla ilgili bazı araştırmalar yapabilirsiniz. Yeterli mi?'

Stacey yüksek sesle güldü. "Gor it, patron.

Bryant, 'Görünüşe göre kalıp yardım etmemi istiyorlar,' diye teklif etti.

"Evet, Bryant, teknik becerilerinle onlar için büyük bir değer olacağına eminim.

Penn gülümseyerek, "Biz iyiyiz, Bryant," dedi. Bryant

sanki ölümcül bir yara almış gibi kalbini sıktı.

"Üzgünüm Bryant, ama benimle olay yerine geliyorsun," diyerek masadan kalktı.

Ve oraya varmadan önce yapması gereken önemli bir telefon görüşmesi vardı.

YİRMİ BEŞ

Tabii ki gazetecilik algısı gerçeğe hiç benzemiyordu, diye düşündü Frost, seçmen kütüğüne Preston yer adını yazarken.

Bir zamanlar son dakika haberi yapmak için bir anda uçaklara ve trenlere atlamanın cazibesini hayal etmişti. Prestijli ödüller kazanan orijinal bir yazıya yol açan bir ipucunu yakalamanın heyecanı ve adrenalini. Diğer tüm bulvar gazetelerinin ya da kanalların haber yaptığı gerçeklerden farklı bir şey yazmak. Evet, bazı meslektaşları böyle bir deneyim yaşamış olabilirdi ama bu onun için geçerli değildi.

Onun durumunda, temel gerçekleri ve rakamları takip ederek masa başında geçirilen saatler vardı. Pek de göz alıcı sayılmazdı. Buna ek olarak, bir dedektif olmayı hiç düşünmemişti ya da bunun ne kadar monoton olabileceğini anlamamıştı.

Bazen bilgi kucağınıza istediğiniz kadar kolay düşmüyordu. Bazen kaşıkla mezar kazmak gibi bir şeydi.

Şimdi olduğu gibi. Ariane Debegorski'nin şu anda nerede yaşadığını öğrenmek için gidebileceği hiçbir yer yoktu. Eski bir Instagram hesabı, kadını Midlands çevresindeki çeşitli güzellik noktalarında ve ilgi çekici yerlerde gösteriyordu. Yerel seçmen kütüklerinde yapılan tüm aramalardan bir şey çıkmamıştı.

Eski sosyal medya hesaplarını biraz daha incelediğinde Lancashire'dan gelen arkadaşlarıyla birlikte olduğunu gördü. Mantık ona, eğer bir kadın bölgeden taşınacak kadar korkuyorsa, tanıdığı insanların olduğu bir yere taşınabileceğini söylüyordu.

Bu yüzden araştırmasını ülkenin kuzeybatısında yoğunlaştırmış ve bulabildiği kadar çok yer ismi üzerinde çalışıyordu. Bu, emeklilikten önce bitiremeyeceğini düşündüğü işlerden biriydi; ama ya denediği bir sonraki yer bir sonuç verirse? Gelişmiş aramayı kullanarak,

Seçimi daraltmak için bir yaş aralığı girebiliyordu, ancak yine de sadece şehre göre arama yapabiliyordu, ilçeye göre değil.

Ve böylece haritasına bakmaya ve isimleri yazmaya devam etti.

Pendleton

Sonuç bulunamadı

Telefonu çalmaya başladığında yüksek sesle "Ne?" dedi. "Ah," diye mırıldandı, Stone'un numarasının ekranda yanıp söndüğünü gördü.

Cevap düğmesine bastı ve hemen konuşmaya başladı. 'Bak, bu sefer seni kızdırmak için her ne yaptıysam beklemek zorunda kalacak. Meşgulüm.

Stone, 'Evet, her zamanki gibi başkalarının işine burnunu sokmakla meşgulsün,' diye karşılık verdi.

Frost kaşlarını çattı. Sözcükleri bekliyordu ama ses tonunu değil. Stone'un normalde ona karşı kullandığı dondurucu sıcaklığın belki bir ya da iki derece üzerindeydi.

"Neden...?

'Dün gece makalenizi okudum. Fena değildi.'

Frost dudaklarında bir gülümseme hissetti. Gerçekten de büyük övgü.

"Bu konuda söyleyecek daha çok şeyin var mı? Stone devam etti.

"Evet, ama bu sizin davanız bile değildi, o halde bu ilgi niye?

Müfettiş cevap vermeden önce hafif bir tereddüt yaşandı. "Trisha Morley bizim boğulma vakası dediğimiz türden biri.

"Boğulmak mı?

'Sözde çünkü kendi davaları olsun ya da olmasın emniyetteki her memurun boğazına yapışıyor. Kimse Nick Morley'in masum olduğuna inanmıyor, ancak bunu kanıtlamak farklı bir konu. Bu halkla ilişkiler sirkinin merkezinde yıllarca acı çekmiş bir kadın var ve dün geceki makaleniz kamuoyuna bu gerçeği hatırlatmaya yardımcı oldu. Yani, dediğim gibi, aferin. İşi berbat etmediniz.'

Frost cevap vermek için ağzını açtı ama hat elinde koptu.

Bir an için durumu polis açısından değerlendirdi. Bir mahkûmiyet sağlamak için ellerinden geleni yapmışlardı. Onun suçlu olduğuna tamamen ikna olmuşlardı ama kanıtlar Kraliyet Savcılığına sunulduktan sonra daha fazlasını yapamazlardı. Bu bilgi hepsine işkence ediyor olmalıydı ama hiçbiri adaletle yaşayan ve nefes alan Stone'dan daha fazla değil.

Aramanın amacının da bu olduğunu fark etti. Müfettiş ona, kişisel duyguları ne olursa olsun, polisin daha fazlasını yapamayacağını söylüyordu. Ama o yapabilirdi.

Stone'un sözleri kulaklarında çınlarken, Ariane Debegorski'yi a r a m a y a devam etti.

Pilkington

Sonuç bulunamadı

Prestwich

1 Sonuç bulundu

Frost gözlerine inanamayarak donakaldı. İşte oradaydı. Ariane Debegorski son yedi yıldır Prestwich'te, Manchester şehir merkezinin sadece üç mil dışında yaşıyordu.

Yüzüne yavaş bir gülümseme yayıldı. Uzun atışlarla ilgili bir şeydi bu. Hedefi vurmayı başardığınızda kendinizi iyi hissedersiniz.

Frost hiç vakit kaybetmeden ceketini ve el çantasını aldı.

Ariane Debegorski, seni almaya geliyorum.

YİRMİ ALTI

Hayes Ticaret Bölgesi'ne girdiklerinde Kim Frost'a yaptığı aramayı sonlandırdı. Muhabirin mesajını açık ve net bir şekilde aldığını umuyordu.

Bryant, "Biliyorsun, o zamanlar ona karşı neredeyse medeniydin," dedi.

"Neredeyse mi?" diye sordu. Termometresine göre konuşma neredeyse sıcak sınırına dayanmıştı.

"Bir konuşmayı uyarıda bulunmadan sonlandırdığınız kısım üzerinde biraz çalışılması gerekiyor.

"Söylemek istediğimi söyledim ve işim bitti," diye cevap verdi, omuz silkerek pencereden dışarı bakarken.

Başını iki yana sallayarak, "Çok yazık," dedi.

Gitmek istediği başka yerler de vardı ama saat daha sekiz bile olmamıştı. Çoktan işinin başında olduğunu bildiği tek kişi en iyi adli tıp teknisyeniydi.

"Utanç verici olan ne? Bryant orta yolda ilerlerken sordu.

"Düşüş.

On yaşından on üç yaşına kadar üvey babası olan Keith'in peşine takılıp motosiklet restorasyon projeleri için parça ararken böyle yerlerde dolaştığını hatırlıyordu. Yerel olarak temin edebileceği birçok kopyayı kullanmak yerine orijinal bir hava filtresi için iki yüz milden fazla yol kat ederdi.

"Ama onu göremiyorsun bile?" diye sormuştu kuzeye doğru giderlerken.

"Ama bileceğim," dedi. 'Eğer orijinal bir parça değilse, motosikletin eski ihtişamına uygun şekilde restore edilmediğini bileceğim. Daha kolay olduğu için daha azına razı olacağım. Bu mantıklı mı?

Mantıklı gelmişti ve aklında kalmıştı. Konuşmalarının çoğu gibi. Keith ve Erica'nın bakımında sadece üç yıl geçirmişti ama bu üç yıl hayatının en güzel üç yılı olmuş ve onu sonsuza dek değiştirmişti. On üçüncü yaş gününden hemen sonra bir otoyol kazasında ölmemiş olsalardı hayatının ne kadar farklı olacağını düşündüğü günler hâlâ oluyordu.

Koruyucu babasına yolculuklarında her zaman eşlik etmiş, hurdalıklarda metal yığınlarını karıştırırken gözlerinin parlamasını izlemiş ve sanki onun öz çocuğuymuş gibi aynı heyecanı miras almıştı. Kulaklarında makine ve taşıt sesleriyle, yoğun ve çalışkan yerlerde onunla birlikte olmayı seviyordu. Buralar çalışan, üreten ve imal eden insanların faaliyetleriyle canlıydı. Her birimde farklı bir iş kolu vardı. Farklı sandviç minibüsleri yolları doldurmuş, çalışanlara hızlı bir yemek sunuyordu. O bölgeler canlıydı.

Ama şimdi, birbiri ardına boş birimlerin önünden geçerken, ölmeyi bekleyen bir hayvan gibi hissediyorlardı.

Bryant, Mitch'in minibüsü ile tanımadığı bir aracın arasına girdiğinde düşüncelerini bir kenara itti.

"Hey, Müfettiş," dedi Mitch, onun yaklaştığını duyunca.

Alan üç adet büyük boy branda ile doldurulmuştu. Her bir çöp kutusunun içindekiler, teknisyenler tarafından el kürekleri ve kepçelerle kendi brandalarına boşaltılıyordu. Kim, her bir kürek dolusu molozun kendisinden önce boşaltılmış olanın yanına yerleştirildiğini fark etti.

Mitch ve tanımadığı arabanın sahibi kapıya en yakın kül yığınının yanında duruyordu.

"Lütfen Nigel Adams ile tanışın, Yangın Soruşturma Memuru.

Elini uzatmadı, sadece başıyla ona doğru işaret etti.

"Kurbanımızı gördünüz mü? Kim sordu.

"Yaptım," dedi. "Ve adamınızın acıyı ve ıstırabı uzatmak için ne yaptığını çok iyi bildiğini söyleyebiliriz," dedi kül yığınına doğru eğilerek. Kalemini yığının içine sokmak için kullandı. "Buraya bakın.

Kim yaklaşık beş santim karelik bir karton parçasına daha yakından baktı.

"Küller katmanlar halinde kaldırılıyor, tıpkı bir zaman çizelgesi gibi. Sağlam malzemenin varlığı katilinizin ateşin sönmesine asla izin vermediğini gösteriyor. Kalıcı bir ısı duvarını korumak için sürekli yeniden dolduruyordu.

"Ve kullandığı yakıt bu muydu? Kim sordu. Kartondan daha fazlasını bekliyordu.

"Öyle görünüyor. Karton ve kağıtla yeterince kolay olan 120 derecelik bir sıcaklık elde etmek için daha ayrıntılı bir şeye ihtiyacı yoktu ve yaptığı hasarı verebilirdi.

"Ateşleme mi? Nigel ayağa kalkarken Kim umutla sordu.

"Kibritler," diye cevap verdi. 'Bir köpek timi hızlandırıcıları kontrol etmek için yolda, ama açıkça tespit edilebilir bir şey yok.

Nigel kalemin ucuyla külleri dürtmeye devam ederken Kim bölgeden uzaklaştı.

Mitch onun yanına gelerek, "Burada nasıl bir insanla karşı karşıya olduğunuzu hayal bile edemiyorum," dedi. 'Birine bu kadar acı çektirmek ancak kurbanımızın bir oda dolusu çocuğu ya da yaşlı kadını öldürmek gibi iğrenç bir şey yaptığı anlamına gelebilir.

Kim başını salladı. "Bulabildiğimiz kadarıyla yakın bile değil. "O zaman hasta bir köpek yavrusu ama çok zeki.

Evet, Kim de bundan şüphelenmeye başlamıştı ama Mitch onun düşüncelerini kelimelere dökmeye devam etti.

'Her şeyi buraya fark edilmeden taşımak ve işkenceye bu kadar zaman ayırmak beceri, sabır ve sağlam bir güvenin izlerini taşıyor. Henüz kimliğini belirlemenize yardımcı olacak bir şey bulamadık. Yani sadece eylemi yapmak için değil, arkasını toplamak için de zaman ayırmış. Arkasında hiçbir şey bırakmamış olması, çıkışının ölçülü, yavaş ve kontrollü olduğu anlamına geliyor. Acelesi yoktu.'

"Evet, haklısın," dedi Kim, aklına bir düşünce gelince.

"Bryant, gitme vakti geldi," dedi ve hızla panjura doğru ilerledi.

Aceleyle ayrılan insanlar geride bir şeyler bırakma eğilimindeydi.

YİRMİ YEDİ

"Peki sen ve Devon dün gece iyi haberlerinizi kutladınız mı? Penn sordu.

"Evet," dedi Stacey hızlı ve içten bir gülümsemeyle. itibaren Gözlerindeki parıltıdan, paylaşılan bir şişe şaraptan bahsettiğinden emin değildi.

"Hatta bana salonun köşesinde küçük, rahat bir çalışma alanı bile yaptı.

'İşte bu çok tatlı,' diye gözlemledi. 'Bu sana biraz sevgi göstermek. Güzel bir akşam geçirdiğine sevindim. Benim durumumda, Jasper odama girdi, osurdu ve yatmadan hemen önce kapıyı kapattı.

Stacey yüksek sesle güldü ve Penn bile bu anı karşısında gülümsedi.

"Bunu yanına mı bırakacaksın? Stacey sırıtarak sordu. "Çoktan icabına bakıldı," diye cevap verdi göz kırparak.

Stacey onun intikamın niteliğini itiraf etmesini bekledi.

"Tamam, bu sabah işe gitmeden önce yanlışlıkla yatağına mısır gevreği düşürmüş olabilirim.

'Kazara mı? Kasesini bir odayla mı kaçırdın?'

Omuz silkti. "Ustaya meydan okuma.

"İkiniz de birbiriniz kadar kötüsünüz," diye gözlemledi Stacey ve itiraz etmedi.

Onları yukarıdan izleyen annelerinin ne düşündüğünü ancak Tanrı bilirdi; ama artık kendi ritimlerini buluyorlardı. İlk birkaç hafta, annelerinin ölümünün ardından birbirlerinin neye ihtiyacı olduğunu çözmeye çalışırken zor geçmişti.

Kardeşinin hayatında oynadığı rol hakkında saatlerce düşünmüş ve endişelenmişti. Ağabey, ebeveyn figürü, her ikisinden de biraz.

Sonunda, durum neyi gerektiriyorsa o olacağı sonucuna varmıştı. Jasper'ın sert bir ele ihtiyacı varsa, bunu sağlayabilirdi ve kardeşinin bir arkadaşa ihtiyacı varsa, o da olabilirdi. Bir şekilde onun yanında olduğu sürece, bunu başaracaklarından emindi.

Penn, akşam için planlarını düşünürken, 'Zaten onları bulduğunda muhtemelen dışarıda olacağım,' dedi.

Stacey kafasını kaldırdı. "Güzel bir şey mi yapıyorsun?

Penn güldü. 'O kadar şaşırmış gibi davranma. Bazen sosyalleşiyorum, biliyorsun.

Stacey öne doğru eğildi. "Söyle, söyle, söyle.

"Heyecan verici bir şey değil. İşten sonra bir şeyler atıştırmak için Lynne'le buluşacağım.'

Stacey bir kaşını kaldırdı. 'Bundan daha fazla detaya ihtiyacım olacak. Bu bir randevu mu?'

Penn başını salladı. "Hayır, öyle bir şey değil.

"Nereye gidiyorsun?

"Himley'deki Bell," diye cevap verdi.

"Yemek yemek ve bir şeyler içmek için güzel bir bara gidiyorsunuz ve bu bir randevu mu? Stacey sorguladı.

"Öyle değil, Stace.

"Bir randevuya benziyor," dedi ve dikkatini ekrana geri verdi.

Penn açıklamak için ağzını açtı ve tekrar kapattı. Lynne'le aralarında öyle bir şey yoktu. Onlar arkadaştı, iyi arkadaşlardı. Aynı filmlerden, aynı müzikten hoşlanıyor ve biraz çarpık bir mizah anlayışını paylaşıyorlardı. Her zaman gülüyorlardı ve onunla vakit geçirmekten hoşlanıyordu. Kardeşinin yanına dönmesi için köprüyü inşa etmesine yardım ettiğinden beri onu görmemişti ve ona eşlik etmeyi dört gözle bekliyordu.

'Biliyor musun, veritabanında bu aracı ne kadar ararsam arayayım, orada yok. Komşu yanlış anlamış olmalı,' dedi Stacey, düşüncelerini bölerek. 'Eğer ailenin nereye gittiğini bulma şansım varsa, en azından doğru kayıt numarasıyla başlamam gerekecek.

Penn çekmecesinden kulaklıkları çıkararak, "Patron kadının açık olduğundan oldukça emindi," diye cevap verdi.

"Peki bunu nasıl açıklıyorsun? Stacey sordu.

Penn kendi görevine ara verdi. Ticaret bölgesine giren her aracı didik didik etmek, Noel'in bu tarafında sonuç vermesi pek mümkün olmayan ürkütücü bir görevdi.

'Tamam, Stace. Ya haklıydı ya da hatalıydı.' 'Tanrım,
Penn, o kadarını ben de anlamıştım.
"Onun yanıldığına ikna oldun, o yüzden böyle
devam et. "Bunun ne yardımı olacak?
"Tamam, kayıt numarası nedir?" "HL87
0RB.

Kayıt numarasını düz bir kağıda yazdı ve havaya kaldırdı. 'Peki neyi yanlış yaptı? Hangi harfler kolayca karıştırılabilir? Hangi harfler yanlış sırada yazılmış olabilir? Buna yenilmeyin. Bunu bir bulmaca gibi ele alın.

Stacey bir süre sessizce ona baktı. "Penn, şu anda
sana biraz aşık olabilirim.
Kulaklığına tekrar uzanırken yüksek sesle gülme sırası ondaydı. Resmi
açıklama yapılana kadar araç sıralama görevine geri dönecekti.
ölüm raporu geldi.

Çünkü orada mantıklı olmayan bir şeyler olduğuna ikna olmuştu.

YİRMİ SEKİZ

Bryant, şık giyimli bir adam gümüş rengi bir Lexus'tan indiği sırada küçük sokağa girdi.

Kapıyı koruyan memurdan tedirgin görünüyordu.

Kim arabadan inip dar sokağa girdiğinde, Rachel'ın kapısının önünde devam eden hareketlilikten ne anladığını merak etti.

"Wilson Fairbanks'ten Bay Jenner? Kim kimliğini göstererek seslendi. Başıyla onayladı ve yönünü değiştirerek ona doğru ilerledi.

Rachel'ın bu ismi vermesinin ardından Kim bir gece önce ev sahibini araştırmak için zaman ayırmıştı.

Şimdi ellili yaşlarının sonundaydı ve yirmi dört yaşında kendi emlak yönetim şirketini kurmuştu. Mirastan kalan küçük bir miktar parayla Lye'ın ortasında köhne bir teraslı ev satın almış, kendine farklı meslekler öğretmiş, evi yenilemiş ve kiraya vermişti. Kırk yaşına geldiğinde, iyi olduğu işi yaparak on milyonu aşan kişisel bir servet biriktirmişti.

Okuduğu son makalede, ülke çapında üç yüzden fazla mülkü olan, İngiltere'nin en zengin on adamından biri olarak listelenmişti.

Onun için daha da ilginç olan, bu adamın ve ekibinin bu mülklerin her biriyle gerçekten ilgileniyor olmasıydı. Bu adam, savunmasız insanlara fahiş fiyatlarla köhne mülkler sağlayan bir gecekondu sahibi değildi. Yaşamak için uygun bir yer için piyasa fiyatını talep ediyordu.

"Tanıştığımıza memnun oldum," dedi ve kısaca elini uzattı. "Ama evinizi henüz geri alamazsınız," diye ekledi ilk sorusu olacağını düşündüğü soruyu yanıtlamak için.

"Takabilirim, Müfettiş," dedi gülümseyerek. Yüzündeki ifade endişeye dönüştü. "Herkes iyi mi?

'Ne yazık ki hayır,' diye cevap verdi. 'Bu yüzden size bazı sorular sormamız gerekiyor. Aileyi iyi tanır mıydınız?

Başını iki yana salladı. 'Birçok kiracım var. Bazıları diğerlerinden daha fazla zaman alır ama Phippses'ler bana hiç sorun çıkarmadı. Kibarlardı, özellikle talepkar değillerdi, bakım görevlilerine karşı yeterince naziktiler ve sadece normal bir aileydiler. Dikkat çekmeyen terimini kullanabilirim ama olumsuz anlamda değil. Sadece kendi hallerinde görünüyorlardı. Diğer komşulardan tek bir şikâyet bile almadım, bu da hiç fena değil," dedi ve diğer mülklerde durumun böyle olmadığını belirtmek için bir kaşını kaldırdı.

"Altı ev de sizin mi?

Jenner başıyla onayladı. "Hepsini on yıl önce, hiç inşa edilmeyen yeni bir yol için zorunlu satın alma emri çıkarıldıktan sonra satın aldım.

"Yani onları ucuza mı aldın?

'Fiyatları makuldü. Altı kiracının hepsi de uzun vadeli kiracılar'.

Kim, portföyünden, kiracılarına başlarının üzerinde bir çatıya sahip olmanın uzun vadeli güvenliğini vererek alıp satmadığını biliyordu.

"Peki son beş yılda aileyle kaç kez görüştünüz?" "Belki üç kez.

"Ve size tuhaf gelen bir şey olmadı mı?

"Sadece biraz sessizlerdi ve konuşmaya davet etmiyorlardı. Düzgün bir aileye benziyorlardı. Bildiğim kadarıyla uyuşturucu kullanmıyorlardı, satmıyorlardı, çalıntı mal satmıyorlardı ya da başka herhangi bir suç faaliyeti yürütmüyorlardı. Çılgın partiler vermediler, şikâyette bulunmadılar, eve göz kulak oldular ve dört buçuk yıl boyunca kiralarını zamanında ödediler.

"Tamam, Bay Jenner, teşekkür ederim... bir dakika," dedi, kaşlarının çatıldığını hissederek. "Komşu beş yıldır burada olduklarını söyledi.

Belki de hiçbir şey ama zaman çizelgesi önemli hale

gelebilirdi. "Evet, öyleydi. Neredeyse beş yıl önce.

"Ama az önce dedin ki-

"Özür dilerim, açıklığa kavuşturmalıyım. Phippses'lerin bana ödeme yaptığı süre boyunca kira hiçbir zaman gecikmedi.

"Bay Jenner, açıklayabilir misiniz?

"Tabii ki. Kira kontratlarının ilk altı ayı boyunca kira başkası tarafından ödeniyordu.

YİRMİ DOKUZ

Frost Prestwich'teki dar sokağa girdiğinde saat onu geçiyordu. Trafik ona iyi davranmış ve Audi otoyolda kilometrelerce yolu açgözlülükle tüketmişti.

Kendisiyle konuşmayı reddedeceğini tahmin ettiği için kadını aramaya çalışmamıştı. Kapının eşiğinde dururken bunu yapmak daha zordu.

Frost arabayı kilitledi ve yirmi yedi numaraya yöneldi. Mülkün mütevazı olması ve dikkatleri üzerine çekmemesindeki ironiyi gördü.

Solunda küçük bir kamera ve hoparlör görmeden önce masif ahşap kapıya iki kez vurdu.

Vızıldayarak canlandı. "Size yardımcı olabilir miyim?

Elektronik cihazın içinden bile Frost onun sesindeki tereddütü duyabiliyordu.

"Benim adım Tracy Frost. Sizinle Trisha Morley hakkında konuşmak için buradayım.' "Bu isimde birini tanımıyorum-

'Ariane, kim olduğunu biliyorum. Lütfen seninle bir dakika konuşmama izin ver. 'Lütfen git. Size söyleyecek bir şeyim yok.

"Sadece beş d a k i k a n ı z ı alacağım," diye yalvardı Frost. 'Eğer haberleri izliyorsanız, neler olduğunu biliyorsunuzdur.

"Size yardım edemem.

"Bence yapabilirsin. Tek istediğim beş dakika konuşmak ve sonra atabilirsin-'

Kapının üzerinde kayan zincirin sesi onun sözlerini kesti.

Kapı açıldığında karşısında kendisiyle aynı boyda bir kadın duruyordu. Saçları kısa ve sertti ama bu stil çekici yüzünü bozmuyordu.

Kot pantolon ve V yakalı bir sweatshirt giymişti. Tek takısı bir çift küpeydi.

"Beni nasıl buldun?" diye sordu kenara çekilerek.

Frost, kadının kapıyı kapatıp kilitlemeden önce sokağın aşağısına ve yukarısına bir göz attığını fark etti.

Frost, onu aydınlık ve havadar bir salondan evin arka tarafındaki mutfağa kadar takip ederken, "Seçim listesinde uzun saatler geçirdim," dedi.

"Ve soyadınız..." diye ekledi Frost, belki bu konuya değinmek ister diye.

"Evet, bunun için babama teşekkür etmeliyim," dedi akan bir musluğu kapatarak. Görünüşe göre kadını mutfak dolaplarını derinlemesine temizlerken yakalamıştı.

Böyle bir görevden elde edilecek herhangi bir tatmin var mıydı? Frost merak etti. Dolaplarının arkasına sıkıştırılmış, taşındığı günden beri orada duran eşyalar vardı. Ve ona göre, zamanını geçirecek daha iyi bir şey bulamayana kadar orada kalabilirlerdi.

"Trisha'yı Nick Morley konusunda uyarmaya çalıştın, değil mi? Frost küçük ahşap masaya oturarak sordu.

Ariane karşısına oturdu ve ona dikkatle baktı. 'Neden sana bir şey söyleyeyim ki? Adımın gazetelerde çıkmasını istememin imkanı yok. Özellikle de şu anda olanlara bakılırsa. Nick'i paçayı kurtarmak için çok fazla para ve mesai harcanıyor.

'Anlıyorum ve isminizden bahsedilmeyecek. Dengeyi sağlamak için bir dizi makale yazıyorum.

Ariane yüksek sesle güldü. "Şaka mı yapıyorsun?

Frost başını salladı. 'Biri bunu yapmalı. Trisha bu kadarını hak ediyor.

Ariane gülmeyi kesti. 'Nick'in ülkedeki en iyi halkla ilişkiler firması onun için çalışıyor ve sen de yerel günlük gazetende oluşturdukları imajı etkileyebileceğini mi düşünüyorsun?

"Deneyebilirim," diye cevap verdi Frost, sesindeki gerginliği uzak tutmaya çalışarak. Bir odun ateşine kartopu attığının kendisine sürekli hatırlatılmasına ihtiyacı yoktu. "Yani, Trisha'yı uyarmaya çalışmanın bir işe yarayacağını mı sanıyordun?

Ariane başını salladı.

"Ama yine de yaptın.

"Ve şimdi keşke daha fazlasını yapsaydım diyorum," dedi Ariane sessizce. "Çünkü Trisha hayatımı kurtardı.

"Nasıl yani? Frost çantasından bir not defteri çıkararak

sordu. Ariane ona şüpheyle baktı.

"Sana söz veriyorum.

"Çünkü beni onun için terk etti.

"Baştan başlamanın sakıncası var mı? Frost sordu.

Ariane döndü ve çekmeceden bir paket sigara ile bir kül tablası aldı. Frost onları kimden sakladığını merak etti. Küçük mülkte bir erkek ya da çocuk olduğuna dair bir kanıt görmemişti.

"Nick'le Birmingham'daki Snow Hill istasyonu yakınlarında bir Pret'te çalışırken tanıştım.

Frost onun Pret a Manger adlı kafe zincirinden bahsettiğini tahmin etti.

"Köşedeki bir hukuk bürosunda çalışıyordu ve çoğu gün öğle yemeği için uğrardı. İnanılmaz derecede yakışıklı ve çekiciydi. Ona hizmet etmesem bile bana gülümserdi. Ziyaretlerini dört gözle beklemeye başladım ve kendimi onun siparişini alan kişi olacak şekilde konumlandırmaya çalıştım. Bir gün dışarıda kendi öğle yemeği molamı veriyor, kitap okuyordum ki bana katılabilir miyim diye sordu. Sohbet ettik ve zaman su gibi akıp geçti. Ondan sonra öğle yemeklerimi onun ziyaretlerine denk getirmeye başladım. Sonunda bana gerçek bir randevu teklif etti ve beni şehirde romantik bir yemeğe götürdü.

"Nasıl olduğunu bile hatırlamıyorum ama üç ay içinde onun kanal kenarındaki dairesine taşınmıştım.

"Hiç şiddet belirtisi yok muydu? Frost sordu.

'Keşke aynı soruyu kendime sorduğum her sefer için bir poundum olsaydı. Ama gerçekten hiçbir ipucu yoktu. Nazik ve kibar, komik ve ilginç biriydi. Kendimi yaşayan en şanslı kız gibi hissediyordum. Ta ki onun yanına taşınana kadar. İlk başlarda sadece huysuzluklarını fark ettim. Ortada hiçbir şey yokken biraz sinirleniyordu ve ben de onu rahat bırakmanın en iyisi olduğunu anladım.

Frost, davranışlarını uyarladığını düşündü.

"Onu kızdırmamaya çalıştım. Stresli bir işi olduğunu biliyordum.

Bahaneler, diye fark etti Frost. Birinin tuzağa ne kadar çabuk düşebileceğini fark etti.

"Kontrol muhtemelen ben taşındıktan bir hafta sonra başladı. Bir arkadaşımın bekârlığa veda partisine gitmek için giyiniyordum. Elbisem hakkında yorum yaptı. O da

beğenmedi. Ben beğendim ve yine de giydim. İki gün sonra çöpü atarken elbiseyi çöp kutusunda paramparça halde bulana kadar da bu konu hakkında başka bir şey düşünmedim.

"Ne yaptın sen?

"Onunla yüzleştim. Çok öfkelendim. Güldü ve bana başka bir elbise alacağını söyledi. Bunun peşini bırakmadım, o da ağzıma yumruk attı.

Ariane devam etmeden önce derin bir nefes aldı, sanki bunun geri dönüşü olmayan bir nokta olduğunu kabul eder gibiydi. O bir an içinde kendi kaderini mühürlemişti.

"Yeterince çabuk özür dileyemedi. Beni affetmem için yalvardı, kanepeye yığıldı ve ağlamaya başladı, yaptıklarından dolayı kendini asla affetmeyeceğini söyledi. O kadar çabuk oldu ki, çektiği acı için üzüldüm. Ona her şeyin yoluna gireceğini, herkesin bazen patlayabileceğini söyledim. Bunu atlatacağımızı söyledim.

Frost, o ilk itişten sonra kendi tepkisini hatırlayarak ürperdi. 'Eminim bunun son kez olmadığını zaten biliyorsunuzdur. Bir ay sonra, ben A&E'de kırık bir kolla bekliyordum. Ondan iki ay sonra da iki kaburgam çatladı.

"Doktorlar sormadı mı?

'Elbette, ama bahanelerim hazırdı. Nick bana her zaman ne söylemem gerektiğini söylerdi ve ben de söylerdim. Bana inanmadılar ama ne yapabilirlerdi ki? Suç duyurusunda bulunamayacak kadar korkuyordum. Bir keresinde ona ayrılacağımı söylemek gibi bir hata yaptım ve o da bana asla unutamayacağım bir ders verdi. İntiharı düşünmeye başladığımda sekiz aydır birlikteydik. Bana yapmasına izin verdiğim şeyin utancı felç ediciydi. Bu ve korku beni sessizliğe itti. Kimseye söyleyemiyordum ve sadece her gün içimde yaşayan korkudan kaçmak istiyordum. Sonra bir gece, arkadaşlarıyla geçirdiği bir akşamdan sonra geri geldi ve eşyalarımı toplayıp gitmemi söyledi.

"Aceleden eşyalarımın yarısını geride bıraktım; ama bir çanta doldurdum, her zaman benimle bir tür oyun oynadığını düşündüm. Kapının önünde durup gülecek ve bana her şeyin bir şaka olduğunu söyleyecekti. Bana defalarca gitmeme asla izin vermeyeceğini söylemişti.

"Ve? Frost, bir sigara daha yakarken kadından yayılan gerginliği hissederek sordu.

"Rüzgâr arkamdaymış gibi toparlandım, bir yandan da onun nedenlerini sorguluyordum; ama daha birkaç dakika önce kendi hayatıma son vermeyi düşünürken, hediye edilen atın ağzına bakmayacaktım.

"Devam et," diye ısrar etti Frost.

"Ön kapıya gittiğimde orada bekliyordu. Bana birlikte geçirdiğimiz zamanlardan bahsedersem pişman olacağımı söyledi ve ben de ona inandım. Tabii o sırada fark etmediğim şey, o gecenin Trisha'yla kumarhanede ilk tanıştığı gece olduğuydu. İkisinin birlikte olduğu tüm haber başlıklarını gördüm. Onu uyarmak için cesaretimi toplamam uzun zaman aldı.

"Tehditlerine inandın mı? Frost sordu.

"Kesinlikle. Bana neler yapabileceğini zaten göstermişti.

Frost hiçbir şey söylemedi.

"Onu terk etmekle tehdit ettiğimde beni uyardığını söylemiştim.

Frost başını salladı. "Sana ne yaptı?

"Ben değildim. Bunun için fazla zekiydi. Babam bir araba kazası geçirdi. Ona arkadan çarptılar.

Frost yüzündeki şaşkınlığı saklamaya çalıştı. Trisha'nın kız kardeşi Penny'nin başına gelen de tam olarak buydu.

"Gerçekten o olduğunu mu

düşünüyorsun? Ariane derin bir

nefes daha aldı.

'Eğer bana bu soruyu sormak zorundaysanız, gerçekten kiminle uğraştığınız hakkında hiçbir fikriniz yok demektir.

OTUZ

"Tamam, bu tamamen zaman kaybı," dedi Stacey, kalemini masanın diğer tarafına fırlatarak.

Kalem kahve fincanına çarpınca Penn kulaklığını çıkardı.

"Ölümcül bir silahla saldırı, Stace," diye gülümseyerek teklif etti, fincanını alıp kahve makinesine doğru ilerlerken. Ona bir tane ikram etmeyeceğini biliyordu ve bunun yerine taze bir kutu Diyet Kola uzattı.

"Henüz şansın yaver gitmedi mi?" diye sordu, içine bir tatlandırıcı katarak.

'Hayır, bir ara verdim ve aile geçmişi için sosyal medyada tekrar balık tutmaya başladım ve dediğim gibi - bu aileden hiç kimsenin çevrimiçi varlığı yok gibi görünüyor. Leanne'e ait olabilecek bir hesap buldum ama ördek kıçından bile daha sıkı kilitlenmiş, bu yüzden doğrulayamıyorum.

Hesap, Facebook'un bir şeyi kilitli bir kutuya koyup küçük bir kasaya yerleştirdikten sonra Fort Knox'un karanlık bir köşesinde kapıyı kilitlemesine eşdeğerdi.

"Şu lanet olası sicil numarası konusunda biraz ilerleme kaydettikten sonra ona geri döneceğim.

"Ne durumdasın?

'Harflerin her çeşidini denedim ama sonuç alamadım. Ben de öyle dedim. Komşu yanlış anlamış.'

Teneke kutunun halkasını geri çekti ve çıkan gazın tatmin edici tıslamasını duydu.

Penn yerine oturdu.

"Kağıdı yukarıda tut," diye talimat verdi. "Annem her zaman babamın ağaçları göremediğini söylerdi ve şu anda Stacey, bence sen lanet ormanda kaybolmuşsun.

O da bu sözü duymuştu ve aynı fikirde değildi.

Elinde tuttu.

Konuşmadan tam bir dakika boyunca baktı, sonra ayrıntıları yüksek sesle söyledi.

"HL87 0RB.

Bilgisayarına döndü ve ona bakmadan konuştu. "Ve tüm harfleri

denedin mi?

'Evet, H ve L ve R ve B'nin varyasyonlarını denedim.

Onun zihninin işleyişini gerçekten sorguladığı zamanlar olmuştu ama bu sefer her şeyin üstesinden gelmişti.

"Bana bir saniye ver," dedi, öfkeyle vurarak. Gözlerinde bir şeyler parlıyordu. Dudaklarında yavaş bir gülümseme oluştu.

"Anladım.

"Benimle dalga mı geçiyorsun?" diye patladı.

'Gri Transit minibüs Matrix Enterprises adlı bir şirkete ait. Sıfır rakamı, sekizi andırması için ortasından tek bir bant parçasıyla değiştirilmiştir ve ikinci kısımdaki sıfır, sıfır rakamı değil O harfidir.

Kahretsin, plakada iki olası hata olabileceğini hesaba katmamıştı.

"Biliyor musun Penn, bazı günler seni çok seviyorum, bazı günler ise beni çok sinirlendiriyorsun," dedi ve ayrıntıları bilgisayarına girdi.

"Rica ederim, Stace," dedi ve ona göz kırptı.

Dikkatini bu ailenin nerede olduğunu bulmaya verirken onu görmezden geldi.

OTUZ BİR

"Yani plakayla oynanmış mıydı? Stacey ona haberi verirken Kim sordu.

"Evet, patron - onu yakalayan Penn'di.

Bu kadın asla başkasının işinden kendine pay çıkarmazdı.

Kim, Bryant'ın duyabilmesi için telefonu hoparlöre çevirdi. Phippses'lerin evinin üst katını detaylı bir şekilde aramaya başlamak üzereydiler. Alt kattan bir şey çıkmamıştı.

"Yani minibüs Matrix Enterprises adlı bir şirkete ait. Kim merdivenleri çıkarken yarı yolda yürümeyi bıraktı.

"Ailenin ilk altı aylık kirasını ödeyen aynı şirket," diye ekledi Kim, ev sahibinden öğrendiklerini açıklarken.

Bryant bu tesadüf karşısında kaşlarını çatmak için ona doğru döndü.

'Tamam, devam et Stace, bu şirket hakkında her şeyi bilmek istiyorum.

'Anladım patron,' dedi ve aramayı sonlandırdı.

Merdivenlerin başına geldiklerinde, "Tamam Bryant, sen büyük odayı al, ben de oğlanların odasını alacağım," dedi.

Mitch'in olay yerindeki sözlerinin ardından, ailenin aceleyle ayrılırken geride önemli bir şey bırakmış olması gerektiğine dair teorisi şu ana kadar sonuçsuz kalmıştı. Bütün dolaplar ve çekmeceler açılmıştı ve bir şeyler olmasına rağmen, nerede olduklarına ya da sırlarına dair ipucu verebilecek hiçbir şey yoktu.

Mitch'e depodaki işi biter bitmez oraya gitmesi söylenmişti; ancak, suç işlendiğini gösteren bir şey bulamazsa, mülkü sahibine geri vermekten başka çareleri kalmayacaktı, Kim'e Phippses'lerin kalan eşyalarını üç ay süreyle saklayacağına dair güvence vermişti.

Bir şeyler olmalı, dedi kendi kendine çocukların yatak odasının kapısını arkasından kapatırken.

Köşede, gardırobun yanında, çoğu okul üniforması olan bir yığın kirli giysi vardı. Gömlekler, pantolonlar ve iki blazer ceket. Ailenin geri dönmeye niyeti yoktu.

Aramaya diğer odalarda olduğu gibi metodik bir sırayla başladı, ancak bu özel alanda bir hüzün hissi vardı. Diğer mekânlar gibi burası da aceleyle terk edilmiş olmanın izlerini taşıyordu. Kitaplar ve masa oyunları terk edilmişti. İki genç oğlanın sadece değerli eşyalarını aldıklarını ve geride ne bırakacaklarına karar verdiklerini hayal etti. Ailenin hikâyesi ne olursa olsun, burası son beş yıldır onların eviydi. Burada anılar biriktirmişlerdi. Çocuklar neden evlerinden koparıldıklarını biliyorlar mıydı? Korkmuşlar mıydı? En değerli eşyalarını bir kenara atarken hayatlarından endişe mi ediyorlardı?

Çekmeceleri birbiri ardına açarken düşüncelerinden sıyrıldı. Şu anda onlara yardım edebilmesinin tek yolu babalarını kimin öldürdüğünü bulmaktı.

Şifonyerin son çekmecesini ararken kalbi sıkıştı. Hiçbir şey yoktu.

Diğer tüm odalarda olduğu gibi, duvar, tavan, zemin sürecini takip etti.

Tavanda kapak yoktu, geriye sadece zemin kalıyordu.

İki yatağın arasına çöktü ve yüzüstü yattı. Yatakların altındaki boşluğu taramaya başladığında kapı açıldı. Bryant, "Kestirmek için kötü zamanlama, şef," diye takıldı.

"Bir şey var mı?" diye sordu, şakasını görmezden gelerek.

"Kesinlikle hiçbir şey," dedi lateks eldivenlerini çıkarırken. 'Sanki her zaman buna hazırlarmış gibi. Sanki daha önce olmuş ya da neyi yakalayacaklarını biliyorlarmış gibi.

"Evet, anlaştık," dedi Kim, daha iyi görebilmek için yerdeki pozisyonunu değiştirip başını öne eğerek.

"Ve kesinlikle yardımcı olacak hiçbir şey bırakmadılar- Ooh, bekle, bu nedir?" dedi, sağ kolunu yatağın altına uzatarak.

Parmakları, döşeme tahtalarının arasında kaybolmak üzere olan katlanmış tek bir kâğıt parçasının etrafına dolandı.

Ayağa kalkıp açtı ve hayal kırıklığının midesine kurşun gibi yerleştiğini hissetti.

"Önemli bir şey değil," dedi ve kağıdı meslektaşına uzattı. "Sadece bir çocuğun karalamaları.

Bryant, üzerinde 'Tommy Phipps' adının defalarca yazılı olduğu ve sayfayı dolduran kâğıt parçasına baktı.

"Belli ki kendi adını seviyor," dedi tozunu alırken.

Bryant, "Her zaman böyle olmak zorunda değil, şef," dedi. 'Bazı insanlar hatırlamak için bazı şeyleri tekrar tekrar yazarlar.

"Kendi adını hatırlamak için yardıma ihtiyacı olduğunu mu düşünüyorsunuz?

Bryant omuz silkti. "Olabilir. Özellikle de başlangıçta gerçek adı bu değilse.

OTUZ İKİ

Penn, "Companies House'a göre Matrix Enterprises on yedi yıldır faaliyet gösteriyor ve bir kez bile kâr etmemiş," dedi.

"Nasıl oluyor da hâlâ iş yapabiliyorlar? Stacey sordu. Her işletmenin bir ya da iki yılı kötü geçebilirdi ama on yedi yıldır hiç para kazanmamışlardı. Neden hâlâ ticaret yapıyorlardı?

"İnanın bana daha da garipleşiyor. Şirketin mesleği insan gelişimi olarak listeleniyor ve her yıl giderleri gelirleriyle tam kuruşuna kadar eşleşiyor.

"Kârı gizlemek mi?" diye sordu. Herhangi bir denetçi bunun başarılmasının imkansız olduğunu görecekti. Birileri bir yerlerde hesap kitap yapıyordu.

"Emin değilim, ancak giderler için hesaplarına baktığımızda, bilanço normal bir işletme gibi görünüyor. Kira ve kamu hizmetleri için masraflar var, ki bu da yüksek değil, ardından araçlar, amortisman, masraflar, konaklama geliyor. Ancak gelen tutar tam olarak toplam tutara eşit ve gelir sadece satış olarak listelenen tek bir toplu ödemeyle geliyor.

"Neyin satışı? Stacey sandalyesini onun ekranına doğru çevirerek sordu. "Harika bir soru. Hiçbir fikrim yok.

Stacey yazdığı ayrıntılara baktı.

'Bu küçük bir şirket değil,' dedi. 'Her yıl yüzbinlerce dolar ciro yapıyorlar.

"Her yıl yaklaşık yüzde yirmi oranında artıyor. "Ama ne yapmak için? Stacey ısrar etti.

Penn omuz silkti ve kendini masadan uzaklaştırdı.

"Bana aynı soruyu kaç kez sorarsan sor, sana cevap veremem, Stace.

'Eğer bu şirket Phipps ailesinin altı aylık kirasını ödediyse, karşılığında ne bekliyorlardı?

"İşte bu," dedi ceketini kaparken, "çok iyi bir soru. Penn odadan çıkarken Stacey midesindeki endişenin arttığını hissetti.

Bu aile kendini neyin içine sokmuştu? Polisin bile onları koruyamayacağını düşünecek kadar korktukları şey neydi?

Stacey onları bulmaya çalışması gerektiğini biliyordu ve şu ana kadar Halesowen'daki M5 otoyolunun 3. Kavşağı yönünde ilerleyen aracı takip etmişti. Otoyol adasını geçip geçmediklerini ya da A456 üzerinden yolculuklarına devam edip etmediklerini anlamak için bir trafik kamerasından gelecek görüntüleri bekliyordu. İkincisi için dua ediyordu.

Stacey otoyol ağı boyunca yaklaşık 1100 ANPR kamerası olduğunu biliyordu. Her biri bir plakayı okuyor ve bilgileri anında hashing olarak bilinen benzersiz olmayan referans numaralarına dönüştürüyordu. Kameralar günde on dört milyon etiket kaydediyor, bu da bu kameraları kullanarak belirli bir aracın izini sürmeyi neredeyse imkansız hale getiriyordu.

Hız kameraları daha iyi bir takip kaynağıydı, ancak 1800'den fazla kamera olduğu için başlangıç noktası olarak bir seyahat yönü gerekliydi. Araç M5'e girdikten sonra otoyol ağında kaybolabilir ve bu da işini imkânsız hale getirebilirdi.

E-postası, otoyol adasının diğer tarafında bulunan A456 üzerindeki kameradan istenen görüntülerin alındığını bildiriyordu. Eğer ortaya çıkarsa, yolculuğunu takip etmeye devam etme şansı vardı.

İstediği on dakikalık süreyi izledi. Başa döndü ve

tekrar izledi.

Minibüs orada değildi.

Lanet olsun. Araç otoyola girmişti.

OTUZ ÜÇ

Frost evin yolunu yarıladığını anladığında bir benzin istasyonuna girdi.

Ariane Debegorski ile sohbet hem yürek parçalayıcı hem de öfke uyandırıcıydı.

Bir kez başladığında, Ariane istismar ve duyguları hakkında açıkça konuşmuştu. Bir erkeğe bir daha nasıl güvenebileceğini bilemediğini söylemişti. Cevap verdiği için fiziksel saldırıya uğrayabileceği korkusuyla kendi fikirlerini her zaman yuttuğunu söylemişti. Gözyaşları arasında, ona bu şekilde davranma hakkını veren şeyin ne olduğunu anlamaya çalışmak için yıllarını nasıl harcadığını anlatmıştı. Bir başkası hayatını kaybetmişken kendi hayatıyla kaçmanın suçluluğundan bahsetmişti.

"Seni öldürebileceğini gerçekten hissettin mi? Frost sormuştu.

Yanıtında hiç tereddüt etmemişti.

Kesinlikle. Öfkelendiğinde Nick başka bir insana dönüşüyordu. Ona ulaşmak mümkün değildi. Şiddetin tırmanması beni hayatımın tehlikede olduğuna ikna etti.

Açıkça konuşurken, Frost onun savcılık için ne kadar zorlayıcı bir tanık olacağını hayal etmekten kendini alamıyordu. Hem şiddetin hem de tırmanışın ilk elden anlatımı.

Ariane'e bunu düşünmesi için yalvarmıştı ama kadın kesin bir dille reddetmiş ve sonra da ondan gitmesini istemişti.

Kadının isteğine saygı duymuştu, ancak kapıya doğru ilerlerken birkaç kulak kurdu bırakmaya çalışmıştı.

Telefonunu çıkardı ve Penny'nin numarasını aradı, ilk duruşmanın mahkeme tutanaklarını talep ettiği e-postayı gönderdikten sonra

Bu akşamki makalesinin temelini
oluşturacaktı. 'Merhaba Penny, ben
Tracy Frost-' 'Merhaba Tracy,' diye
karşılık verdi Penny.

İki şey dikkatini çekmişti. Sesindeki sıcaklık ve ilk adını kullanması. Annesi dışında herkes ona Frost derdi.

"Yazınızı iki kez okudum ve sonra annemle birlikte okuyup ağladık.

"Penny, özür dilerim-

'Hayır, lütfen özür dilemeyin. Onu bu şekilde okumak ferahlatıcıydı. Onun kişiliğini tam olarak yansıtmışsınız. Annemle beni Nick'le tanışmadan önce onunla geçirdiğimiz güzel günler ve yıllar hakkında konuşturdu. Bizim için iyi oldu ve yardımcı oldu.'

Frost ne diyeceğini bilemedi. Yazdığı bir şey için kendisine teşekkür edildiği bir zamanı hatırlamıyordu. Ama Penny'yi uyarmak zorundaydı.

'Dinle, bu akşamki makaleyi kaçırmak isteyebilirsin. Her şey Trisha'nın aldığı yaralarla ilgili. İnsanların bu piçin kız kardeşine yaptığı her şeyi bilmesini istiyorum. Okuması zor olabilir.'

'Duruşmada her şeyi izledik. Nasıl acı çektiğini biliyoruz.

'Ve bir şey daha Penny, bil diye söylüyorum, Trisha sana güvenmeyi bırakmadı. Sana yakın olmadığı için açılmayı bırakmadı. Tam tersi oldu. Seni korumaya çalışıyordu.'

"Özür dilerim ama nasıl...?

Araba kazanız. Sana arkadan çarptığında seninle paylaşmayı bıraktığını söylemiştin. Bunu kanıtlamanın bir yolu yok ama kazanın arkasında Nick'in olduğundan kesinlikle eminim.

Frost keskin bir nefes alış verişini duydu ama devam etti: 'Ariane onu terk etmekle tehdit ettiğinde de aynı şey oldu. Babası da aynı şekilde yaralanmıştı. Bu bir uyarıydı ve işe yaradı. Trisha'nın en çok sevdiği insanların güvenliğini tehdit etmenin onu kontrol etmenin sağlam bir yolu olduğunu biliyordu. "Seninle konuşmayı kesti çünkü incinmeni istemiyordu.

Frost, telefonun diğer ucundan gelen hafif hıçkırık sesini duyunca konuşmayı kesti.

"Teşekkür ederim Tracy, son birkaç haftada onu bir şekilde hayal kırıklığına uğratıp uğratmadığımı hep merak etmişimdir.

"Yapmadın.

"Bu benim için tahmin edebileceğinizden çok daha fazla şey ifade ediyor ama Tracy, sormak zorundayım: Bunu neden yapıyorsun?

Frost konuşmak için ağzını açtı ama bunun cevabını kendisinin bile bilmediğini fark etti.

OTUZ DÖRT

Ormiston Forge Akademisi, bir zamanlar Heathfield Lisesi olan okulun yeni adıydı. Old Hill'deki Wrights Lane'de yer alan okul, çocukların yaşadığı yere bir milden daha az uzaklıktaydı.

Lacivert ince çizgili pantolon takım elbiseli bir kadın resepsiyonda onların gelmesini bekliyor gibi görünüyordu.

"Anna Lennox," dedi elini uzatarak. Her

ikisi de kimliklerini kaldırdı.

"Lütfen beni takip edin," dedi, sanki onları mümkün olduğunca çabuk gözden uzaklaştırmaya çalışıyormuş gibi.

Resepsiyon alanının hemen dışında, kadının tek bir anahtarla açtığı küçük bir odaya girdiler. Ofis, bir masa ve birkaç sandalyenin bulunduğu küçük, penceresiz bir odaydı. Bu seyreklik artık kullanılmayan yedek bir ofis olduğunu gösteriyordu. Kadın kendi çalışma alanının onların varlığından etkilenmesini istemiyor muydu?

"Sinir bozucu ve dikkat dağıtıcı," diye açıkladı. 'Öğrenciler sizi etrafta dolaşırken görürse, bu onların derslerini aksatacaktır. Şimdi, size nasıl yardımcı olabilirim? Çocuklar iyi mi? Bugün okula gelmediler ve anneleri de beni aramadı.

Kadın ellerini ovuştururken Kim çocuklar için endişelenmekten daha fazlasını sezdi ve nedenini hemen tahmin etti.

"Çocukların annelerinin gözetiminde olmadıklarına ve güvende ve iyi olduklarına inanmak için hiçbir nedenimiz yok.

Bir yığın okul üniforması ona okuldan eve döndüklerini söylüyordu. Bu kadın ve çalışanları yanlış bir şey yapmamıştı.

"Asla bilemezsiniz. Kadın yetkili bir taraf olsa ve gerekli kontroller yapılmış olsa bile-'

"Ne çeki? Kim sordu.

"Pek çok çocuğun genellikle ebeveynleri olmak üzere iki yetişkin adayı var, ancak büyükanne ve büyükbabalar ve diğer aile üyeleri için daha fazlasına izin veriyoruz. Yine de, kayıtlarda yer alsalar bile, çocukların günün herhangi bir saatinde daha önce hiç tanımadığımız kişiler tarafından alınmasına izin vermiyoruz.

"Yani Leanne çocukları daha önce hiç okuldan almamış mıydı?

Anna başını salladı. 'Hayır, her zaman anneydi ve ara sıra da babaydı. Her şeyin yolunda olup olmadığını teyit etmek için Bayan Phipps'i aradık ve o da her şeyin yolunda olduğunu teyit etti.

"Çocukları sınıfın ortasında dışarı çıkardığına dair herhangi bir açıklama yaptı mı?

"Hayır, sadece ailevi bir acil durum olduğunu ve kız kardeşi Bayan King'in çocukları eve getireceğini söyledi.

Bryant not defterini çıkardı ve ismi not etti. "Adres?

"Evet, gitmeden önce ofisten alabilirim.

"Peki çocuklarla hiç sorun yaşadınız mı? Kim sordu.

'Bildiğim kadarıyla hayır. Her çocuğu tek tek tanımıyorum; acil sorunlarla ilgilenmeleri ve beni bilgilendirmeleri için sınıf öğretmenlerine güveniyorum.

"Ve öğretmenlerinden hiçbiri sizi herhangi bir endişeye karşı uyarmadı mı?" "Hiç de değil.

"Önce Tommy'nin öğretmeniyle konuşabilir miyiz?" diye sordu Kim.

'Evet, onu size getireyim. Kendisi geçici öğretmen ama bir süredir bizimle çalışıyor.

"Teşekkürler," dedi Kim. Belli ki Anna ofisten çıkmalarına izin vermeyecekti.

Kadın kapıda durakladı.

"Tabii ki çocukların buraya gelmeden önce ne tür bir travma geçirdiklerini bilmiyoruz.

"Travma mı? Kim sordu.

'Belli ki geçmişlerinde bir şeyler olmuş. Yoksa neden ikisinin de danışmanlığa ihtiyacı olsun ki?

"İkisinin de terapiye mi ihtiyacı vardı?" diye sordu Kim.

"Evet, ikisi de haftada bir kez aynı terapiste gidiyordu.

OTUZ BEŞ

Kapıyı çalıp küçük ofise giren otuzlu yaşlarının ortasında atletik görünümlü bir adamdı. Gülümsemesi sıcak ve açıktı.

"Liam Docherty, Tommy'nin öğretmeni.

Bryant elini uzatıp ikisini tanıştırmak için ayağa kalkarken, Kim öğretmenlik yaptığı kızlardan kaçının ona gizli bir aşk beslediğini merak etmekten kendini alamadı. Doğal yakışıklılığını vurgulamak için hiçbir şey yapmıyor gibi görünüyordu. Soluk mavi bir gömlek ve siyah bir pantolon giymişti ama bunları iyi kullanıyordu. Daha önce Anna Lennox tarafından işgal edilen koltuğa oturdu.

"Bay Docherty, biz-

'Lütfen bana Liam de. Günün sonunda soyadımdan bıktım usandım.'

"Pekala Liam, bize Phipps çocuklarından bahsedebilir misin?

'İkisini de çok iyi tanımıyorum. Büyük olan Tommy ile biraz daha fazla zaman geçirmiş olabilirim; yine de onu gerçekten tanımıyordum.

"Ama siz onun öğretmenisiniz? Kim sorguladı. Öğretmenler her türlü işarete dikkat etmek üzere eğitilmişlerdi.

Aslında ben onun geçici öğretmeniyim. Tedarik öğretmeniyim, daimi değil. Hastalık, tatil, doğum izni gibi durumlarda çağrılıyorum. Şu anda buradayım ve gelecek hafta Staffordshire ya da Leicester'da olabilirim. Çok sayıda çocuğa ders veriyorum, bu yüzden nadiren onlarla gerçek bir bağ kurma şansım oluyor. Gülümsedi. "Benim de aynı sorumluluklarım var: ders planları, not verme ve diğer şeyler.

"Ama rahat olmayı tercih ediyorsunuz?

"Şimdilik bana uygun. Bir yerin politikasına, dedikodusuna karışmak zorunda değilim. Dürüst olalım, her yerde bunlar var ama beni etkilemediği için gelip öğretip gidiyorum.

Kendini beğenmiş olmasa da, ona her iki dünyanın da en iyisini sunan bir sistem bulduğunu gösteren bir gülümseme sundu.

'Yani hiçbir şey fark etmediniz-'

"Aah, ben öyle demedim," dedi hoş bir şekilde. 'Onu iyi tanımadığımı söyledim. Ortanca çocuk diyebileceğim biri olduğunu hemen anladım.

"Bir ne? Kim sordu. Tommy'nin sadece bir erkek kardeşi vardı.

"Deneyimlerime göre, bir sınıf sosyal spektrumda üç tip çocukla doludur: hiç etkileşime girmek istemeyen içe dönükler; tüm ilgiyi isteyen dışa dönükler; ve daha fazla etkileşime girmek isteyen ancak kendilerini geri çekenler. Bunlar sizin hedeflediğiniz, güven duymaları için beslemeye çalıştığınız kişilerdir. Tommy'yi sınıfta, her soruya cevap vermek için ellerini havaya kaldıran dışa dönükleri izlerken görüyordum. Daha fazla katkıda bulunmak istediğini anlayabiliyordum, bu yüzden cevaplar için onu çağırmaya başladım, ama her zaman tekrar geri çekiliyordu. Bir an için düşündü. "Sanki kendini bırakmaktan, katılmaktan korkuyor gibiydi. Zeki bir çocuktu, her zaman bir şeyler yazardı.

Kendi adı gibi, diye düşündü Kim.

"Kendisi ya da ailesi hakkında herhangi bir şey söyledi mi?

Liam başını salladı. 'Normal bir aile gibi görünüyorlardı. Biraz çekingen ama-'

"Keith ve Diane ile tanıştın mı?

"Evet, yaklaşık dört ay önce veli toplantısı vardı. Uzun bir toplantı olmamasına rağmen çok dikkatliydiler.

"Uzun bir toplantı değildi çünkü?

"Onlarla konuşmam gereken çok az konu vardı. Matematik dersinde biraz daha fazla ilgiye ihtiyacı vardı, ancak genel olarak Tommy çok çalıştı, iyi notlar aldı ve sınıfta rahatsız edici bir çocuk değildi, bu yüzden küçük bir olayı kendime saklamayı tercih ettim.

"Küçük bir olay mı?

"Sadece başka bir çocukla itişip kakıştım. Saniyeler içinde bitti. Sadece bir anlaşmazlık. Çocuklar el sıkıştılar ve yollarına devam ettiler.

"Ne hakkında olduğu hakkında bir fikrin var mı?

"İki çocuk da söylemedi ama ikisi de bir daha olmayacağına dair bana güvence verdi ve olmadı.

Kim'in ilgisini çekmişti. Çocuğun duyguları üzerindeki sıkı kontrolü hakkında öğrendikleri göz önüne alındığında, herhangi bir ani patlamanın dikkate alınması gerekiyordu. Bu, çocukların katıldığı terapi seanslarıyla bir şekilde bağlantılı mıydı?

"İlgili çocukla konuşabilir miyiz?

"Onu cezai bir suçla ilgili sorgulamadığınıza göre neden olmasın," dedi ayağa kalkarak. 'Açıkçası, ben kalacağım...'

"Elbette," diye kabul etti Kim.

"Tamam, eğer beni takip etmek isterseniz.

"Bayan Lennox'un rahatsız edilmekten korktuğu için gizli kalmamızı tercih ettiği izlenimini edindim-

"Eminim her şey yoluna girecek," dedi kapıyı açarken. "Sizi gören çocukların sizin iyi adamlar olduğunuzu bileceklerinden eminim.

İkisi de onu kapıdan çıkarken takip etti.

"Aslında sadece biriniz gelse daha iyi olur. Bryant, "Ben arabada olacağım," dedi.

Kim öğretmenin yanına doğru adım attı.

"Çocuklarla ilgili her şeyin yolunda olup olmadığını sormama izin var mı?" diye sordu.

"Özür dilerim. Bunu seninle tartışamam,' dedi kısaca.

"Tamam, yılın bu zamanlarında hava güzel oluyor.

Kim onun havadan sudan konuşma çabasına gülümsedi. Bu onun iyi yaptığı bir şey değildi.

"Hemen şurada," dedi, sol tarafındaki kapıyı açarak.

Kim sınıfa adımını attığında, sıranın arkasında oturan hafif sakallı adam da dahil olmak üzere tüm gözler onun üzerindeydi.

Ayağa kalktı ama onlara doğru hareket etmedi.

Jacob gözlerini kaçırıp cep telefonunu çıkarırken Liam, "Bu Jacob Powell, öğretim asistanım," dedi.

Kim onun yüzündeki dalgın ifadeyi fark etmekten kendini alamadı.

Liam ellerini çırparak sınıfın dikkatini tekrar k e n d i üzerine çekti.

'Tamam çocuklar, e n d i ş e l e n e c e k bir şey yok. Olduğunuz gibi. Sen hariç, Robbie Weston,' dedi, bir parmağı ve gülümsemesiyle çocuğu işaret ederek.

Kravatını dağınık bir şekilde takmış olan sarı saçlı çocuk onlara doğru geldi. Liam Jacob'a baktı. "İyi misin...?

"Evet, hızlıca bir arama yapmam gerekiyor," dedi telefonunu kaldırarak. Liam sinirlenmiş görünüyordu ama başını salladı.

Jacob bir dakikaya ihtiyacı olduğunu mırıldanarak sınıftan çıktı.

Liam, Kim ve Robbie'yi koridora taşıyarak, "Pekâlâ çocuklar, ben burada olacağım, siz dersinize devam edin," dedi.

Çocuklar ve Robbie yalnız kalmasın diye kapı aralığında durmaya devam etti.

'Hey, Robbie, ben DI Stone ve sen yanlış bir şey yapmadın. Seninle Tommy Phipps hakkında konuşabilir miyim?'

"Tamam," dedi, onun güvencelerine rağmen bir ayağından diğerine geçerek. Sağ eli kravatının düğümüyle oynamaya başladı.

"İkiniz biraz sorun mu yaşadınız?

Robbie ellerini ceplerine sokarak, "Bana vurdu," dedi.

"Sana neden vurdu Robbie? Kim, sebepsiz şiddetin bu sessiz ve ketum çocuğun karakterine uymadığını düşünerek sordu.

"Bilmiyorum," dedi yere bakarak.

'Robbie, bak-'

"Sorun değil," dedi Kim, öğretmenin sözlerini keserek. Ona doğruyu söylediği sürece nereye baktığı umurunda değildi.

"İnsanlara sebepsiz yere vurur

musun? Başını salladı.

"Ama Tommy

biliyor? Omuz

silkti.

"Tommy'nin çok arkadaşı var mı?"

"Hayır, çok sessizdir.

"Başka çocuklara da sataşıyor mu?" diye sordu Kim, bunun pek olası olmadığını düşünerek, ama Robbie aralarındaki kavganın nedenini paylaşmak istemiyor gibiydi.

"Robbie, ne olursa olsun, Tommy'nin bu okula geri döneceğini sanmıyorum, bu yüzden bana gerçeği söyleyebilirsin.

"Onunla dalga geçtiğim için bana

vurdu. "Neden?

"Ortak bir bilim projesi üzerinde çalışıyorduk ve çalışmalarımızı imzalamak zorundaydık. Ona güldüm çünkü Ryan diye imzalamıştı. Ben de güldüm çünkü o kendi adını bilmiyordu. Bana vurdu ve birine söylersem beni döveceğini söyledi.

Robbie ve Liam'a teşekkür edip oradan uzaklaşırken Kim'in zihni dönmeye başladı.

Çocuk kendi adını eğlence olsun diye ya da canı sıkıldığı için tekrar tekrar yazmıyordu. Doğru yazmak için pratik yapıyordu.

OTUZ ALTI

Bankta oturuşunu izliyorum. Her gün geliyor ve ben her gün izliyorum.

Ne düşünüyor? Nasıl hissediyor? Her gün aynı noktada otururken neyi yeniden yakalamaya çalışıyor?

Parkın girişini, içinde her şeyin bulunduğu makul büyüklükte bir odadan başka bir şey olmayan stüdyo daireden net bir şekilde görebiliyorum. Bireysel alanların sınırlarını çizmek için bir girişimde bulunulmuş. Lavabonun, iki halkalı ocağın ve saklama dolabının altına iki metre karelik soğuk bir muşamba döşenmiş. Bulaşık makinesi lavabonun içinde bir hazne.

Metal bir şerit, odanın geri kalanını k a p l a y a n lino'dan halıya geçişi gösteriyor. Fonksiyonel, bisküvi renginde ve ayağıma sert geliyor ama temiz ve sağlam. Tek kişilik bir yatak ve çekmeceli dolap uzak köşeyi kaplıyor ve pencerenin önünde iki sandalye oturuyor. Biri dışarı bakıyor, diğeri ise banyo kapısının sağındaki duvara monte edilmiş küçük televizyona doğru bakıyor.

Bazılarının bunu sade bulabileceğini anlıyorum, ama benim için özgürleştirici. Geçmişime ve yok olmak zorunda kalmadan önceki halime dair hiçbir şey barındırmıyor. Kaybettiğim ya da geride bırakmak zorunda kaldığım şeylere dair hiçbir anı yok.

Eski hayatımı kaybettim. Ailem ve arkadaşlarım gitti. Onlardan vazgeçmekten başka seçeneğim yoktu ama yine de her sabah sadece yeni bir günün getirebileceği umutla uyanıyorum.

En çok özlediğim şey konuşmak. Alt kattaki odada yaşayan yaşlı kadına merhaba diyorum. Bana yukarıdan aşağıya bakıyor ve gözlerinde nezaketle beni selamlıyor. Geçerken hava durumu hakkında yorum yapıyoruz ve ben

Daha fazlasını söylemek: sohbet etmek, günün zamanını geçirmek için, ama cesaret edemiyorum. Neyi ele verebileceğimden korkuyorum.

Üst katta oturan adam bazen Cuma sabahları çöplerimi taşımama yardım ediyor. Sanırım kapımın açıldığını duymayı bekliyor ve sihirli bir şekilde ortaya çıkıp çöp kutusunu elimden alıyor.

'Ver onu - ben alırım,' diyor.

"Teşekkür ederim," diyorum ve böyle küçük bir nezaket için minnettar olarak odama geri çekiliyorum.

Tekrar ediyorum, daha fazlasını söylemek isterdim ama söyleyemem.

Daha önce kim olduğumu kimse bilmiyor ve öğrenmemeliler, öğrenmeyecekler de.

Ben

güvendeyim

.

Güvendeyiz.

Ve şimdilik önemli olan tek şey bu.

OTUZ YEDİ

Elinde sadece ilk isim olan Kim, bunun bir işe yaramayacağını biliyordu ama bildiği bir şey vardı ki o da Tommy'nin çocuğun gerçek adı olmadığıydı.

"Beni özledin mi? Bryant arabaya geri dönerken sordu.

"İsim konusunda haklıymışsın," dedi onun sorusunu duymazdan gelerek. "Tommy'nin gerçek adı Ryan.

"Tüm ailenin sahte isimler kullandığını mı düşünüyorsunuz?"

diye sordu. "Sanırım öyle varsaymamız gerekiyor ama asıl soru

neden?

"Şey, doğrudan arabaya geri dönmedim. Yolumu kaybettim ve kendimi Bayan Lennox'un ofisinde buldum. Önceki eğitim kayıtlarına bakabilir miyim diye sordum. Hiç yok. Okula bu kayıtlara ulaşılamadığı söylenmiş ve her iki çocuğun da eğitimlerinin hangi aşamasında olduklarını belirlemek için testlere girmeleri gerekmiş. Sesini alçaltarak müdürü taklit etti. "Gezgin olabilirler, biliyorsun."

"Lanet olsun, bütün bu aile beş yıl önce mi doğdu?" diye sordu hayal kırıklığı içinde.

'Belki psikolog yardımcı olabilir,' dedi Bryant. 'Bayan Lennox'la birlikteyken bize bir adres bulabileceğimi düşündüm. Belki bize bir şeyler önerebilir.

"Gidip öğrenelim Robin," dedi, emniyet kemerine uzanarak. "İlginizi

çeken başka bir şey var mı?" diye sordu Robin yola çıkarken. "Öğretim

asistanı beni gördüğüne pek memnun olmamış gibiydi. Aceleyle

acil bir arama yap.'

Bryant kaşlarını çattı. "Sakallı bir adam, yirmili

yaşlarının ortalarında ya da sonlarında. "Evet, ona

benziyor, neden?

"Arabaya geri döndüğümde beni geçen adama benziyor.

Kim'in kafası karışmıştı. Sınıftan sadece acil bir telefon görüşmesi yapmak için çıkmıştı. "Tek söyleyebileceğim, kaçmaya hevesli görünüyordu ve telefonda konuşmuyordu.
telefonunu.'

OTUZ SEKİZ

Penn, Birmingham Şehir Merkezi'nin kenarındaki Five Ways Adası'nda bulunan Matrix Enterprises'ın kayıtlı adresinin önünde durdu.

Bina metal ve koyu camdan oluşan geniş bir alandı ve yaklaşık on beş kata ulaşıyordu.

Staunton House'a girerken kendi kendine 'Etkileyici,' dedi. Burada ona şirketin gerçekte ne iş yaptığını söyleyebilecek biri olmalıydı.

Resepsiyon sıcak ve zevkli bir şekilde dekore edilmişti, mekanın etrafına dağılmış bireysel oturma alanları vardı. Masalar dergilerle doluydu, ancak bunlar dişçinin muayenehanesinde bulabileceğiniz *Woman's Own'un* yıpranmış sayfaları gibi değildi. Bunlar *Forbes* ve *New Statesman*'ın kalın, tıknaz kopyalarıydı.

Penn saçlarını düzeltti ve arkasında ikisi de kulaklık takmış bir erkek ve kadının oturduğu yüksek resepsiyon masasına yaklaştı.

Önce Brad adındaki rozetli erkek bitirdi ve hoş bir gülümseme sundu.

"Burası Matrix Enterprises mı? Penn sordu.

"Evet, nasıl yardımcı olabilirim?

"Şirket hakkında konuşabileceğim biri var mı?"

"Randevunuz var mı?

Penn başını salladı.

Brad'in gülümsemesi biraz soldu.

"Bir kontrol edeyim.

Penn, Brad'in telefon etmesini bekledi.

"Hayır, üzgünüm ama orada kimse yok.

Brad'in ses tonu ona tüm çabalarının artık tükendiğini söylüyordu. Penn kimliğini çıkardı.

Brad etkilenmemiş görünüyordu.

"Üzgünüm efendim, bana ne gösterdiğinizin bir önemi yok, orada birini yapmayacak.

Penn, Brad'in tavrına ısınamamıştı.

"Bu binanın tamamında gelip benimle amacı hakkında konuşabilecek tek bir kişi bile olmadığını mı söylüyorsunuz?

Brad şaşırmış görünüyordu. 'Üzgünüm memur bey ama Matrix Enterprises tüm binayı kullanmıyor. Aksine,' dedi ve Penn'in binaya girmek için açtığı kapının arkasındaki çift rehberli panoyu işaret etti. Listede en az kırk isim vardı.

'İlk on üç kat yerleşik işletmeler içindir. En üstteki iki kat ise hizmet verilen ofisler içindir. Matrix Enterprises on beşinci katta.

Penn hazır ofislerin nasıl çalıştığını biliyordu. Kelimenin tam anlamıyla tek bir oda kiralıyor, bir telefon hattı ve bir posta adresi alıyordunuz.

Bu şirket her yıl binlerce ve binlerce pound ciro yapıyordu. Bunu hazır bir ofisten nasıl yapıyorlardı?

"Gidebilir miyim?

"Bir anlamı yok," dedi rozetli Andrea, aramayı sonlandırırken. 'Orada kimse yok. Orada asla kimse olmaz.

"Emin misiniz? Kirayı ödemeye ne dersin, post?'

'Herhangi bir posta almıyoruz. Kiralarını her ay otomatik ödeme ile ödüyorlar. Ofisi tutuyorlar ama neredeyse sekiz yıldır buradayım ve henüz Matrix Enterprises için çalışan tek bir kişiyle bile karşılaşmadım.

OTUZ DOKUZ

Doktor Michael Crewson'ın muayenehanesi Kim'in beklediği gibi değildi. Aslında burası bir ofis bile sayılmazdı. Halesowen ve Bromsgrove sınırında yer alan, çakıllı bir araba yoluna sahip müstakil bir evdi ve sadece kapıya geldiğinizde görülebilen bir isim levhası vardı.

Eğer adam bu mülkü psikolog olarak çalışarak kazandıysa, Kim sadece Phipps ailesinin bu fiyatları nasıl karşıladığını merak edebilirdi. Bildiği kadarıyla sadece Keith Phipps çalışıyordu.

"En iyi tahmin? Kim pirinç kapı koluna vurarak sordu. Sık sık oynadıkları bir oyundu bu: ev fiyatlarını tahmin etmek.

'Yedi yirmi,' diye cevap verdi.

'Fena değil. Ben daha çok-'

Sözlerinin üzerine kapı açılınca Kim konuşmayı kesti.

Karşısındaki adam kendisiyle aynı boydaydı ve şakaklarındaki grileri yok etmeyen kısa, koyu renk bir saç kesimi vardı. Koyu renk kot pantolon ve beyaz bir polo tişört giymişti. Boynunda bir çift gözlük asılıydı.

Kim onun sorgulayan bakışlarına kimliğini göstermekte gecikmedi. "İçeri girebilir miyiz, Doktor Crewson?

"Neyle ilgili?" diye sordu, kenara çekilmek için hiçbir çaba göstermeden. "Hastalarınızdan biriyle ilgili.

"Hangisi?" diye sordu, hâlâ içeri girmeye davet etmiyordu.

"Tommy Phipps adında on dört yaşında bir çocuk.

'Sen var için Biliyorum o herhangi bir müşteriler .
benim vardır korumalı gizlilik yasaları tarafından?'

"Bunu anlıyorum Doktor Crewson, ama bir cinayeti araştırıyoruz. Bir kaşını kaldırdı. "Tommy Phipps birini mi öldürdü?

"Hayır, ama kurbanımızla yakın akraba, bu yüzden lütfen evinize girmemize izin verir misiniz?

Başını iki yana salladı. 'Çok kısa sürecek bir konuşmanın ne anlamı var anlamıyorum. Eğer Tommy Phipps kendisi ya da başkaları için tehlike arz etmiyorsa-'

'Are sen olmak kasıtlı olarak Yararsız, Doktor Crewson?' Kim meydan okudu.

"Kesinlikle hayır, Müfettiş, ama hiçbir sırrı ifşa etmeyeceğim. "Cinayet kelimesini duydunuz mu? Kim tersledi.

"Sizin sorununuz, benim değil. Ben müşterilerim için güvenli ve emniyetli bir ortam sağlamakla görevliyim, bu yüzden-'

Bryant bir adım öne çıkarak, "Bay Crewson," dedi. Kim meslektaşının onun yumruklarını iki yanında sıktığını gördüğünü tahmin ediyordu. 'Sizden asla mesleki dürüstlüğünüzden ödün vermenizi istemeyiz, ancak tekrar saldırabilecek bir katili yakalamaya çalışıyoruz, dediğiniz gibi bu kesinlikle sizin değil bizim sorunumuz, ancak masum hayatları kurtarmamıza yardımcı olmak için sunabileceğiniz her türlü yardım büyük takdir görecektir.

Tam olarak söylemek üzere olduğu şeydi. Neredeyse.

"Mahkeme kararı olmadan hiçbir şeyi açıklamamalıyım.

Bryant, "Varsayımsal konuşmaktan çekinmeyin, Doktor Crewson," diye tavsiyede bulundu.

Doktor bir an düşündü ve Kim onları evine almasının mümkün olmadığını fark etti, bu da Kim'in oraya girme isteğini daha da artırdı.

'İnsanları birçok farklı nedenden dolayı tedavi ediyorum: depresyon; kaygı; stres; davranış sorunları; fobiler. Adını siz koyun, ben tedavi ettim. Bazı vakalar diğerlerinden daha derin. Bazıları yıllarca terapi gerektiriyor, bazıları ise yeni bir duruma alışma sorunu yaşıyor. Büyük değişimler çocuklar için yetişkinler için olduğundan daha zor olabilir ve yıllarca sürebilir. Bu bir yas tutma süreci gibidir.

'Anladığımız kadarıyla aile bölgeye yaklaşık beş yıl önce taşınmış. Tommy bu süre zarfında hala tedavi görüyor muydu?

"Daha önce de söylediğim gibi, ayrıntıları tartışmayacağım Memur Bey. Size sadece çocuklar için ani bir taşınmanın travmatik bir deneyim olduğunu söyleyebilirim. Etkileri yıllarca sürebilir.

"Ama bu hareket neden bu kadar ani oldu? Kim

sordu. Doktor hiçbir şey söylemedi.

"Biliyorsun, değil mi?" diye zorladı, bu adamın Phippses'lerin tüm sırlarını açığa çıkaracak anahtarı elinde tuttuğunu hissediyordu.

"Üzgünüm Müfettiş, ama bunun için kesinlikle bir mahkeme kararına ihtiyacınız olacak," dedi ve kapıyı kadının yüzüne kapattı.

KIRK

Michael Crewson tuttuğu nefesini ancak arabanın yoldan çekildiğini duyunca bıraktı.

Kahretsin, o kadın Phippses'lerin geçmişini bildiğini biliyordu ve onu kayıtları vermeye zorlayacak bir kâğıt parçasıyla geri dönecekti.

Araba yola çıktığı anda gelenlerin polis memuru olduğunu anlamıştı ve onu ziyaret etmelerinin tek bir nedeni vardı. Evine girmelerine izin vermemeye kararlıydı, evrak kayıtlarına ulaşmak için zekice bir yol bulacaklarından korkuyordu: bir tür şaşırtmaca ya da el çabukluğu.

Elindeki tek kartı oynamıştı. İlk sorulduğunda kibarca reddetmek, kolluk kuvvetleri için bile kabul edilebilirdi. Bir mahkeme emrine uymamak ise tamamen başka bir meseleydi.

"Kahretsin, kahretsin, kahretsin," diye yüksek sesle küfrederek ofisine geri dönerken bir sonraki hamlesinden emin değildi.

Yapmak istediği son şey Matrix Enterprises'ı kızdırmaktı. Ona çok fazla iş vermiyorlardı ama gerekli gördüğü sürece faturayı ödemekten mutluluk duyuyorlardı.

Evet, elbette Tommy Phipps ailesi Black Country'ye ilk taşındığında sorunlar yaşamıştı. Kim yaşamazdı ki? O bir çocuktu. Matrix'e verdiği aylık raporda 'yer değiştirme kaygısı' ve 'geçmiş yaşam kederi' gibi sorunları sıralamıştı ama çocuk geri gelmeye devam ediyor, hâlâ arkadaşlarını, okulunu ve akrabalarını özlemekten bahsediyordu. Hepsi son derece normaldi ama dinlemesi için kendisine saat başına yüklü bir ödeme yapılıyordu.

Matrix'in güvenini korumak istiyordu ve kayıtları dedektif müfettişin eline geçerse ne olacağı hakkında hiçbir fikri yoktu.

Telefonunu çıkardı ve 'Bebek Bakıcısı' olarak listelenen kişiye kaydırdı.

Telefon ikinci çalışında cevaplandı. Ses soluk soluğaydı. "Ne?

"Ben Doktor Crewson," dedi dosya dolabının kilidini açarak.

"Ne oldu?

Sesi kısa ve keskindi.

"Polis buradaydı, Tommy'yi soruyorlardı.

"Kahretsin. Ne biliyorlar ki?'

"Çok değil," dedi dosyayı masanın üzerine koyarak. "Balık tutuyorlar ama geri döneceklerinden eminim.

"Tamam, bir düşüneyim.

Telefon sessizleşti ve cevabı dinledi. Üç kelime geldiğinde şaşırmadı.

"Dosyayı yok edin.

Eğildi ve parçalama makinesini çalıştırdı.

"Tamam," dedi vücudundaki gerginlik azalmaya başladığında. "Ve yardımın için teşekkürler, Leanne.

KIRK BİR

Frost okuma gözlüklerini mahkeme tutanaklarının üzerine bıraktı ve gözlerini ovuşturdu. İç karartıcı bir okuma oldu - ama bundan daha fazlası.

Yaklaşan davanın gidişatını değiştirmek için yapabileceği hiçbir şey olmadığının farkındaydı. Bu yazı dizisini yazmaktaki amacı Trisha Morley'in adını yeniden gündeme getirmek, kamuoyunu köşe yazılarını dolduran aziz imajı yerine adamın gerçekte ne yaptığına yeniden odaklamaktı.

Tutanakların tamamını okuduğunda, jürinin onu mahkûm etmekte neden zorlandığını anlayabiliyordu.

Kraliyet Savcılığı'nın davası adli tıptan çok Nick Morley'in davranış biçimine odaklanmıştı. Akıllıca bir şekilde, savunma Trisha Morley'in öldüğüne itiraz etmemiş, sadece Nick Morley'in bunu yapan kişi olduğunu iddia etmişti.

Ama CPS'in stratejisi hatalıydı. Evet, Trisha'nın tıbbi kayıtları korkunç yaralanmalarla doluydu ama Frost, hazırladığı listeyi bir kez daha okurken önemli bir sorun olduğunu fark etti.

Yaralanma - Kırık parmak... Sebep - Çivi çakarken.
Yaralanma - Yüzde şişme ve morarma ve kesik dudak... Sebep - Bir kapıya çarptı.
Yaralanma - Kırık ayak... Sebep - Ayak parmaklarının üzerine levha düştü.
Yaralanma - Omuz çıkığı... Sebep - Banyoda düştü. Yaralanma - Kırık kol... Sebep - Yorgan örtüsüne takıldı.
Yaralanma - Kaburgada kırık ve karında ciddi morarma... Sebep - Merdivenlerden düştü.

Ve liste uzayıp gitti. Her yaralanmanın bir açıklaması vardı. Her ısırık, çizik, kesik, yumruk ve tekme bir sakarlık iddiasının arkasına gizlenmişti ve her açıklama Trisha'nın kendisi tarafından sunulmuştu.

Aile içi istismarın yarattığı korku ve koşullanmayı tam olarak anlamayan jüri, Trisha'nın yardım aramayı reddetmesini, özellikle de muayene odalarında yalnız olduğu açıkça ortaya çıktığında sorgulamıştır. Savunma, Trisha'nın gerçeği söylemek, sığınmak ve polisi uyaracak tek bir doktora söyleyerek kaçmak için her türlü fırsata sahip olduğu konusunda ısrar etmişti.

Ona göre, CPS, Trisha'yı Morley etrafta yokken bile ona bağlayan korku zincirini açıklamak için yeterince uzman çağırmayarak korkunç bir iş yapmıştı. Ve Trisha onun gücünün kanıtlarını görmüştü. Onu tehdit etmiyordu, ailesini tehdit ediyordu. Kendisi için onun gazabına uğrayabilirdi, ama kız kardeşinin karıştığı araba kazası onun üzerindeki gücünü hem artıracak hem de pekiştirecekti.

İşte bu yüzden ekibi imajı için halkla ilişkilere odaklanıyordu. Eğer jüri daha önce onu suçlu bulmakta zorlandıysa, şimdi hiç şansları yoktu.

Frost'un bir yanı DI Stone'a yaklaşıp yardım istemek istiyordu ama müfettiş, yaklaşan adaletsizlikle ilgili ne kadar güçlü hisleri olursa olsun, yapabilecekleri çok az şey olduğunu açıkça belirtmişti. Ayrıca kadının ellerinin mevcut soruşturmasıyla dolu olduğunu da biliyordu.

Ayrıca, CPS'den yeni bir kanıt gelmediği takdirde Nick Morley'nin yakında özgür bir adam olacağını da şüpheye yer bırakmayacak şekilde biliyordu.

KIRK İKİ

"Ne demek boş? Kim makineden bir kahve doldurarak sordu.

Penn, "Bryant'ın bara gittiği zamanki cüzdanı gibi," diye önerdi.

"Tanrım, bu boş mu? Bryant yüzünü buruştururken Kim sordu.

Penn, Matrix ofislerine yaptığı ziyaret hakkında bilgi verirken, "Personel kimsenin girip çıktığını görmüyor," diye devam etti. 'Park yeri hiç kullanılmıyor. Görünüşe göre, bir masa ve bir telefon var, bu da alanı tutmak için yeterli. Kira her hafta aksatılmadan ödeniyor ama resepsiyon görevlileri şirketle bağlantılı hiç kimseyle tanışmamış.

"Posta mı?

Başını iki yana salladı. "Muhtemelen Postane'de bir yönlendirme vardır.

'K a h r e t s i n ,' diye söylendi Kim. Postane en kötü şöhrete sahip

kurumlardan biriydi.

bilgi almak için en zor yerler.

Görünüşe göre gününün geri kalanı arama emirleri ve mahkeme kararları için başvurmakla geçecekti.

"Tıbbi kayıtlar, Stace?

'Talep edildi ve bekleniyor. Önceki vakaları kontrol ettim ama böyle bir şey çözülmemiş. Yeni bir şey olup olmadığına dair birkaç Google anahtar kelime uyarısı kaydettim.

"Tamam, saat neredeyse iki oldu ve bugün şu ana kadar toplamda hiçbir şey öğrenemedik mi?

Ekibi sefilce başını salladı.

'Aslında düne göre daha da az şey biliyoruz, çünkü artık bu ailenin gerçek isimlerini kullandıklarını bile düşünmüyoruz.

Kimse karşı çıkmadı ve Kim onları geriye götüren başka bir davayı hatırlamaya çalıştı.

Göze batacak kadar az bilgi içeren beyaz tahtaya baktı.

'Her ne sebeple olursa olsun, birilerinin Keith Phipps'ten ona işkence ederek öldürecek kadar nefret ettiğini biliyoruz. Ailesinin geri kalanının hayatları boyunca kaçtıklarını ve onlara yüz binlerce pound harcayan, hiçbir kar elde etmeyen ve fiziksel çalışanı olmayan bir şirkete kayıtlı bir minibüsü olan birinin yardım ettiğini biliyoruz.

"Çocuklardan birinin bir şey için terapi gördüğünü biliyoruz, ancak doktoruna nasıl paylaşılacağı hiç öğretilmemiş. Durakladı. "Kaçırdığım bir şey var mı?

"Sadece sizden hoşlanmayan ve okuldan kaçan tehlikeli öğretmen asistanı.

"Birinin bana ısınmamış olması pek de çığır açıcı değil, ama adını not et Stace ve biraz-" Stacey'nin telefonundan düğün çanları çalınca Kim konuşmayı kesti.

"Ne-?

"Google Alert, patron," dedi Stacey, utangaç bir

ifadeyle. 'Ne? Gerçek sesi seçebilirdin-'

'Bekle, bana bir dakika ver, ben... ooh... işkence kelimesinde ping attı- Aman Tanrım, gel de şuna bir bak.

KIRK ÜÇ

"Somerset'te kiminle konuştun? İstasyonun otoparkından çıktıklarında Bryant sordu.

Dedektif Müfettiş Lynes. Yardımsever bir adam. Cesedi saat üç buçuğa kadar yerinde tutacağını söyledi, bu yüzden beşinci vitesi bulmanız gerekebilir, Kaptan Yavaş.

Stacey'nin Google Alert'ü, yaklaşık doksan mil ötede, Clevedon'da ele alınan yeni ve taze bir suç mahallini ortaya çıkarmıştı. Basın irtibat bürosundan gelen ilk açıklamada 'işkence' kelimesi kullanılmış ve bu da radarlarında görünmesine neden olmuştu. Yerel polisi hızlıca arayıp kısa bir açıklama yaptıktan sonra olay yerindeki DI'ye transfer edilmişti.

Avon ve Somerset Polisi, Somerset ilçesinin yanı sıra Bristol, Bath ve Güney Gloucestershire bölgelerinden de sorumluydu. Polis teşkilatı yaklaşık altı bin kişiyi istihdam etmekte ve iki milyonun biraz altında bir nüfusu kapsamaktaydı. Yaklaşık üç bin polis memurundan oluşan ekip, İngiltere ve Galler'in en büyük on birinci coğrafi bölgesinden sorumluydu.

Kuzey Somerset'teki Clevedon'a gidiyorlardı. M5'i kullanan Kim'in uydu navigasyonu şu anda 88 mil uzakta olduklarını ve bir buçuk saat içinde orada olacaklarını söylüyordu. On dakika çok geç. Bryant onları oraya zamanında ulaştırmak için çok uğraşmak zorunda kalacaktı; yavaş yavaş işkence edilerek öldürüldüğü anlaşılan bu cesedi görmek istiyordu.

"Buldukları ceset hakkında başka bir şey söyledi mi? Bryant sordu.

"Sadece hayatında hiç böyle bir şey görmediğini söyledi.

KIRK DÖRT

"Nihayet," dedi Stacey Cedar Vale sağlık ocağından bir e-posta geldiğinde. Ormiston'daki okul sekreterine Jacob Powell hakkında bilgi almak için e-posta göndermiş ama yanıt alamamıştı ama asıl ilgilendiği Phippses'lerin tıbbi kayıtlarıydı.

Mesajın dört eki vardı. Ailenin her bir üyesi için bir tane. 'Hmm... bu garip,' dedi dosyaların boyutuna dikkat ederek.

Penn başını kaldırarak, "Tuhaflık iyidir," dedi.

Stacey ilk dosyaya tıkladı, bu dosya iki çocuktan en küçüğü olan Darren Phipps'e aitti.

"Dosya sadece beş yıl öncesine gidiyor.

"Bu bölgeye taşındıkları zaman değil miydi?

'Evet, ama tıbbi dosyalar sizi takip ediyor. Bir tür hata olmalı.'

Stacey, aile muayenehaneye katıldığında muayenehanenin yeni elektronik dosyalar başlatıp başlatmadığını, ancak eskilerini eklemeye zahmet edip etmediğini merak etti.

Onları aramak için telefona doğru uzandı ve durdu. Bu kadarını yapmak yeterince uzun sürmüştü.

"En küçük çocukta astım var," dedi notları okuyarak, ama Penn'in ilgisi çoktan kaybolmuştu. Kulak enfeksiyonu dışında not edilecek bir şey yoktu.

Tommy'nin kayıtlarına tıkladı ve orada çok az şey buldu. Birkaç küçük enfeksiyon geçirmiş ama kardeşi gibi devam eden bir sağlık sorunu yok.

'Yönlendirme yok,' dedi yüksek sesle.

"Ha? Penn dikkati dağılmış bir şekilde

söyledi.

"Bir terapiste görünmek için. Burada herhangi bir uyum sorunu, kaygı ya da depresyondan bahsedilmiyor.

Penn kulaklıklarına uzanarak, "Az önce özele girmiş olmalı," dedi. 'Hâlâ garip bir şeyler bekliyorum, Stace.

Bu ona garip gelmişti. NHS'nin akıl sağlığı sorunları için geniş kaynakları vardı. Tommy'nin ruhsal durumundan bahsedildiğine dair hiçbir kayıt göremiyordu. Bu hiç mantıklı değildi. Phipps ailesi para içinde yüzmüyordu, öyleyse neden NHS'yi kullanmak yerine özele gitmişti?

Üçüncü dosyaya tıkladığında bu soru aklından çıkmadı. Keith Phipps'in kaydı. Adamın ellerindeki romatizmal ağrılar için Naproksen reçetesi tekrarlanmıştı. Ağır inşaat işinde çalışmak bu duruma zarar vermiş olmalıydı. Oldukça genç bir adamda nadir görülür ama duyulmamış şey değildir. Bunun dışında bir önceki kış grip iğnesi için bir kez ziyaret etmişti. Bu aile kesinlikle NHS'in kaynaklarını tüketmiyordu. Görünüşe göre sadece kesinlikle gerekli olduğunda doktora gidiyorlardı.

Şu anda, ailenin tıbbi kayıtları cevapladıklarından daha fazla soru ortaya çıkarıyordu.

Diane Phipps'in son kaydına tıkladı ve bunun da kısa bir özet olduğunu fark etti.

Bakışları sayfanın üstündeki genel bilgilerin üzerinden geçti. "İşte bu gerçekten garip," dedi Penn'in duyabileceği kadar yüksek sesle.

Penn, "Bu sefer zamanımı harcadığına değsin, Stace," dedi.
Kulak.

"Oh, sanırım bu buna değer," dedi ve şu bölümü tekrar kontrol etti aile ilişkilerinin zirvesi.

"Diane Phipps'in bir kız kardeşi bile var.

KIRK BEŞ

Bryant Clevedon sahil kasabasına girerken Kim, "Lanet olsun Stace," dedi.

Diane ve Leanne'le ilgili haberleri sindirmesi bir saniye sürmüş olsa da bir yanı hiç şaşırmamıştı. Aralarındaki etkileşimde eksik olan bir şey vardı; aşinalıktan, geçmişten ve bilgiden doğan bir bağ. Kim, Diane'e kocasının ölüm haberini verdiğinde bile iki kadın arasında hiçbir yakınlık görmemişti. Evet, Leanne kanepede onun yanına oturmuştu ama Kim, Diane'in kolunu sıktığını hatırlıyordu. Bu rahatlatmak için değil, kontrol etmek içindi. Ama neyi kontrol etmeye çalışıyordu? Ve eğer Diane'in kız kardeşi değilse, Leanne King de kimdi?

"Gitmeliyim, Stace, ama devam et. O kadın hakkında her şeyi bilmek istiyorum. Ve iyi iş.'

"Hallediyorum patron," dedi Stacey ve aramayı sonlandırdı.

"Pekâlâ Bryant, iki dakikan var, iyi değerlendir.

Navigasyon iki dakika içinde varacakları yere ulaşacaklarını söylüyordu: saat 15.28'di. DI Lynes'in sözünün eri olduğunu ve cesedi bir an önce yerinden oynatmayacağını umuyordu.

Walton Common'a doğru ilerlerken Kim iskeleye hızlıca bir göz attı.

Saat 15.29'da dış kordona yaklaştılar. Görevli, geçmeleri için koniyi hareket ettirmeden önce panosunu kontrol etmek için bir yaş gibi görünen bir süre aldı.

DI Lynes'i her geçen gün daha çok seviyordu, çünkü onun adını listeye koyacak kadar ileri görüşlüydü.

Bryant, içinden bir sedye çıkarılmakta olan patolog minibüsünün yanına park etti.

Tanrıya şükür sözünü tuttu.

İç kordona yaklaştı ve gözlerini etrafta duran insanların üzerinde gezdirdi.

Tam o sırada, üç çeyrek boyunda yağmurluk giymiş kısa boylu bir adam dönüp ona doğru yöneldi.

Elini uzatarak, 'DI Stone, işi son ana kadar götürmekten bahsediyorsun,' dedi.

Elini sıktı. Adam fazlasıyla yardımcı olmuştu.

İki adli tıp kıyafeti onlara doğru tutulurken, "Giyinin ve içeri gelin," dedi.

Keats normalde kendi suç mahallerinde bu kadar katı değildi ama o da kendi suç mahalinde değildi. Gelip başkasının suç mahallini çiğnemek için izin istemişti. Onların kuralları.

Fermuarları çekildikten sonra bir polis memuru geçmeleri için kordon şeridini kaldırdı.

"Yam Yam topraklarında da benzer bir şey var mı? Lynes etkinliğe yaklaştıklarında sordu.

Black Country'ye yaptığı göndermeye itiraz etmedi, sözde birçok kişi you are yerine 'Yow am' dediği için. Eğer ona Brummie deseydi durum farklı olabilirdi.

"Eğer uzun ve korkunç bir işkenceden bahsediyorsanız, evet.

Kalabalık dağılmaya başladığında, 'Adamımız iyi iş çıkarıyor, size söyleyeyim,' dedi.

"Bu da ne böyle?" diye sordu gözleri önündeki manzarayı algılamaya çalışırken.

Yirmili yaşlarının sonlarında çıplak bir adam, dikdörtgen bir ahşap çerçeveye bağlı olarak sırt üstü yatıyordu. Elleri başının üzerinde gerilmiş ve ayakları bileklerinden çerçevenin alt kenarına bağlanmıştı.

İlk düşüncesi bu grotesk görüntünün çerçevelenmiş olduğuydu. Etrafında dolaşarak her bir ayrıntıyı yakalamaya çalıştı.

Çerçeve dört parça tahtadan oluşuyordu. Alt köşelerde bir delik açılmış ve metal çubuklar yere çakılarak mekanizmanın alt kısmını yerinde tutmuştu. Çerçevenin üst iki köşesinin her birinde tekerlekler vardı. Daha yakından baktığında

Uzun tahta parçalarının ortasında, biri diğerinin üzerine binmiş iki tahta parçası olduğunu görebiliyordu.

"Çerçevenin üst yarısı hareket ediyor mu?" diye sordu, cesedin etrafında onu takip eden Lynes'e.

"Evet, burada bir ip izi var," dedi ve adamın bağlı bileklerinin tam arasındaki bölgede bulunan sivri bir kesiği işaret etti.

Lynes birkaç adım attı ve çimenlerin düzleştiği yeri işaret etti.

"Sence orada durup çekmiş midir?" diye sordu.

Lynes başını salladı.

Bakışları sonunda kaçtığı kısma, bağırsaklarının çoğunun döküldüğü ve gövdesinin kenarından sarktığı mideye takıldı.

İmgeleminde her şeyi yakalamaya çalıştı.

"Bütün bunlar ne anlama geliyor?

"DS Baldwin," dedi ve ekibinden bir kadın dedektifi çağırdı. "Açıklamak ister misiniz?

Çavuş başını salladı ve ona doğru gülümsedi.

"1500'lerde kullanılan tipe benzer, derme çatma bir raf gibi görünüyor. Buna bağırsak krankı deniyor ve ince bağırsağın ilk ve en kısa kısmı olan duodenumu mideye bağlanan pilordan ayırmak için karında bir kesi yapılıyor. Sürekli çekme işlemi bağırsakları kurbanın mide-bağırsak boşluğundan çıkaracaktır.

"Nereden biliyorsun?

Lynes kollarını kavuşturarak, "Bekle, dahası var," dedi.

"Her seferinde biraz daha çekmek için bir ip kullanan katil, bu sırada kurbanın vücudunu geriyordu. Kıkırdakları, bağları ve kemikleri gerilim altında kırılırken yüksek patlama sesleri duyulurdu. Ayrıca, kas lifleri belli bir noktadan sonra gerildiklerinde elastikiyetlerini kaybeder ve kasılamaz hale gelirler.

Kim etkilenmişti. "Vay canına, bu...

"Polis memuru olmak için ayrılmadan önce üç yıllık tıp fakültesinin size kazandırdığı şey bu," dedi gülümseyerek.

"Teşekkürler Denise," dedi Lynes. 'O da çok tuhaf şeyler biliyor,' dedi Lynes uzaklaşırken.

Eğer Kim çöpçatanlıkla ilgilenseydi, Penn için numarasını almaya çalışırdı.

"Çok etkileyici.

"O benim sağ kolum," dedi gülümseyerek.

"Evet, bende de bir tane var," dedi, kendisine Kolombo'yu hatırlatan adama ısınarak.

Bryant öne çıktı.

Kim, 'Adı Stacey,' diye açıkladı.

Bryant ona bir bakış attı ama o bunu

görmezden geldi. "Peki ne kadar sürecek?

Kim sordu.

"Patolog beş ila altı gün arasında bir süre öngörüyor ancak adli entomologla irtibata geçip yaratıkları inceledikten sonra bize daha fazla bilgi verecek.

Kim bu kurbanın kendilerinden önce geldiğini hemen anlamıştı. Tam olarak ne kadar zaman önce geldiğini bilmek istiyordu.

Cesedi kimin bulduğunu sorma isteğiyle savaştı. Kamera görüntülerini izlemeye başlamışlar mıydı? Otopsi ne zaman yapılacaktı? Olay yeri onun olsaydı tüm bu soruları sorardı. Ama öyle değildi ve dedektifin hoşgörüsünü ve iyi niyetini ancak bu kadar zorlayabilirdi.

"Burada size yardımcı olacak bir şey var mı? Lynes patoloğa cesedi çıkarmaya devam etmesi için işaret vererek sordu.

"Henüz emin değilim," dedi eldivenlerini çıkarırken.

Zaman ayırdığı için ona teşekkür etti ve arabaya geri döndü. Yapması gereken acil bir telefon görüşmesi vardı.

"Daha fazla yardımcı olabileceksek bizi arayın.

Omzunun üzerinden teşekkürlerini sundu.

Bu muhtemelen pişman olacağı bir teklifti.

KIRK ALTI

Kulaklığı takılı olmasına rağmen Penn, Stacey'nin ne zaman arka planda kendi kendine bir şeyler mırıldandığını ya da ne zaman doğrudan ona hitap ettiğini bir şekilde anlıyordu.

"N'aber Stace?" diye sordu, bir kulak yastığını beşinci kez çıkarırken.

"Ne yapıyorsun?

"670 fotoğraf arasında geziniyorum.

"Ne fotoğrafları?

"Tehlikeli görünümlü adamlar.

"Hey, bunu kendi zamanına sakla.

"Hâlâ bir şey bulamadın mı?

Başını iki yana salladı. 'Leanne King adında biri hakkında bir şey bulamadım. Öneriniz var mı?'

Midesindeki his ona bir şeylerin peşinde olduğunu söylese de, kendi görevi yeterince baş ağrısı yapıyordu.

Penn otopsiden beri her iki elindeki çok sayıda kırık kemiği merak ediyordu: normalde boks yaparken oluşan yaralar. 'Keith Phipps boksör' diye arattığında hiçbir sonuç çıkmayınca elindeki tek şeye başvurdu: bir ehliyet fotoğrafı. Yanıkların neden olduğu şekil bozukluğu nedeniyle adamın yüzünün ölüm sonrası fotoğraflarını kullanamadı. Ehliyetteki küçük fotoğraf da çok daha iyi değildi. Birkaç kez büyütmüştü ama büyütme işlemi görüntünün bütünlüğünü azaltmıştı. Yine de elindekinin en iyisiydi, bu yüzden onu yüz tanıma yazılımına taradı ve program ona yüzlerce olasılık sundu. Tek seçeneği hepsinin arasında gezinerek bir eşleşme aramaktı.

"Fotoğrafın var mı?" diye sordu, onun kullandığı uygulamayı kullanıp kullanamayacağını merak ediyordu.

Başını iki yana salladı.

"Sence gerçek adı bu mu?

Stacey başını masanın üzerine bıraktı. "Sahip olduğum tek bilgiyi elimden alma.

"Ama her zaman onun adı mıydı?" diye sordu ve araştırmasına devam etmek için fare düğmesine bastı.

'Birkaç doğum ve evlilik yaşadım-' 'Onu

yakaladım,' diye bağırdı Penn, onun sözünü

keserek.

"Şaka mı yapıyorsun? Stacey bakmak için yanına gelerek sordu.

İki fotoğrafı yan yana koydu. "Sence?

Stacey birkaç saniye inceledi ve masasına dönmeden önce başıyla onayladı.

"Peki kim o?

Jackson, nam-ı diğer "Jacko" Birch. Doğu Yakası'ndan amatör bir

boksör.' "Old Hill'de farklı bir isimle ne işi var?

"Bilmiyorum Stace, ama bu makaleye göre Jacko Birch beş buçuk yıl önce sırra kadem basmış.

KIRK YEDİ

Bryant otoyoldaki bağlantı yoluna girerken, "Efendim, Somerset'teki bir cinayet soruşturmasına erişim istiyorum," dedi. Halesowen'a geri dönüyorlardı ve talebinin hemen kaydedilmesini istiyordu.

"Stone, ne halt etmeye çalışıyorsun?

İlçeden ayrılırken, özellikle de başka bir polis gücüyle ilişki kuracaksa, masasına gelebilecek şikâyetleri önlemek için patronunu bilgilendirmesi gerektiğini bir an için unutmuştu. Ama Frost'la ilgili olarak ona da aynı miktarda haber vermişti. Karma tam bir sürtüktü.

Efendim, sanırım aynı adam. Planlama, uygulama, işkence. Ellerindeki her bilgiye erişmem gerekiyor.'

'Lanet olsun, Stone, dokuz numara tırnağınla diğer kuvvetlerin suç mahallerini istila edemezsin-'

'Altı bedenim var efendim ve parmak ucunda yürüdüm,' diye açıkladı. 'Bildiğim kadarıyla kimseyi kızdırmadım. Katılmak için izin istedim ve iyi ki de istemişim. Bu hasta herif ülkeyi dolaşıp insanlara işkence ediyor ve benim de-'

"Bekle Stone, başka bir arama var.

Adam diğer aramaya geçerken hat kesildi. İçten içe inledi, zaten aramanın ne olacağını biliyordu. DI Lynes işbirlikçi ve yardımsever biriydi ama üstünün o kadar yardımsever olmadığına ve onun varlığını duyar duymaz telefona sarılacağına bahse girmeye hazırdı. Yani şu anda bir DCI başka bir DCI ile onun görgü ve profesyonellik eksikliği hakkında konuşuyordu. Woody'nin şikâyeti ele alacağını, herkesin önünde onu destekleyeceğini ve özel olarak onunla dalga geçeceğini biliyordu.

Hat tekrar açıldığında ve Woody konuşmalarına geri döndüğünde kendini hazırladı.

"Tamam, Stone, anladın," dedi sıkıca.

"Neyi aldınız efendim, çuvalı mı?" diye sordu, bir an kafası karışmıştı. "Somerset'teki davaya erişim.

Rahatlaması minnettarlığa dönüştü ve ardından doğrudan şüpheye yöneldi.

"Neden efendim?" diye sordu kaşlarını çatarak. Bu çok kolay olmuştu. Bir akrabasını ya da başka bir şeyi satmak zorunda kalmamıştı.

Adam hiçbir şey söylemedi ve kadının midesindeki huzursuzluk bir vites daha yükseldi.

Beklediği şey olmasa da tam olarak istediği şeyi elde etmişti. Burada ona söylenmeyen bir şey vardı. Woody'nin ona sınırsız erişim sağlamak için gerekli aramaları yapacak zamanı olmamıştı. Az önce kiminle konuşmuştu?

"Efendim, dönüş yolundayız ve sanırım en iyisi hemen gelip sizi görmem.

"Evet, Stone," dedi ciddiyetle. "Bence bu çok iyi bir fikir.

KIRK SEKİZ

Frost haftanın ikinci makalesinin 'Yayınla' düğmesine bastığında saat neredeyse beş buçuktu ve doğrusu makalenin yayınlandığını görmekten oldukça memnundu.

Bütün öğleden sonrasını Trisha'nın başına gelen talihsiz olayları ve yaralanmalarını tek tek okuyarak geçirmişti. Nick Morley hiçbir suçtan suçlu bulunmadığı için, makaleyi kocasına yönelik herhangi bir suçlamada bulunmadan 'yaşayan en şanssız kadın' tonuyla gizlemek zorunda kalmıştı. Kendi sesi ve görüşü yazıya sızdığında makaleyi dört kez yeniden yazmıştı. Zaman zaman, kaydettiği her yaralanmayı yeniden yaşıyormuş gibi hissetmişti: kırık kemikler; kesikler; çürükler; iki çıkık. Ve Frost bu kurbanın pekala kendisi olabileceğini biliyordu.

Öne doğru oturdu ve makaleye tıkladı, yazının şimdiden yetmiş üç yorum aldığını görünce şaşırdı. Birkaç dakikadan fazla bir süredir yayında değildi. Yorumlara göz gezdirdi ve çoğunun aile içi istismarla ilgili spekülasyonlar yaptığını görünce çok sevindi. Düzenli trollerinden gelen tek tük ukala yorumlar da vardı ama sonuçtan memnundu. Nick Morley'in masumiyetini sorgulayan ne kadar çok insan olursa o kadar iyiydi.

"Hey, Frost, buraya gel," diye seslendi patronu kapısından.

Ofiste kalan yedi kişi işlerinden başlarını kaldırıp baktı. Böyle bir çağrı asla iyi bir şey değildi. En azından onun tecrübesine göre.

Masaların ve meraklı bakışların arasından geçerken, bunun makale olamayacağından emin oldu. Kontrol etmişti.

Kapıyı arkasından kapattı, her ne kadar sinirlendiğinde gürleyen sesi kapıyı delip geçse de.

Ama kızgın görünmüyordu, daha çok şaşkınlık ve eğlence karışımı bir hali vardı.

"Az önce Nick Morley'in avukatlarından bir telefon aldım: Fumble, Prickface ve Dipshit.'

Yüksek sesle güldü ve sonra ayıldı. Yanlış bir şey yapmamıştı. O makalede iftira niteliğinde hiçbir şey yoktu. Nick Morley'in adı sadece bir kez "Karısı" ifadesinde kullanılmış, sonra da kendi haline bırakılmıştı.

'Evet, sanırım arayan Dipshit'ti. Gerçekten iyi bir adam - kibar, arkadaş canlısı, profesyonel.

Frost kollarını kavuşturdu ve bekledi. Gözlerindeki ışıltıya bakılırsa patronu onunla oynuyordu.

"Beni yarın Birmingham'da şık bir restoranda öğle yemeğine davet etti.

Frost, sinsi piçler, diye düşündü ve kibirli de. Yazılarında gerçek olmayan hiçbir şey yoktu. Ona ya da gazeteye karşı hiçbir yasal argümanları olmadığını biliyorlardı. Ama her şeyi izledikleri açıktı ve son birkaç gündür Google Alerts'lerini bir bando gibi çalıştırıyor olmalıydı. Müvekkillerinin etrafındaki tüm haber döngüsünü kontrol edebileceklerini düşünmelerindeki kibirlerine şaşırmamıştı. Eğer onu yasal olarak susturamazlarsa, patronunu manipüle etmeye çalışacaklardı.

"Peki onlara ne söyledin Fitz?" diye sordu kollarını kavuşturarak. Fitz gülümseyerek geniş karnını sıvazladı.

"Dipshit'e diyette olduğumu söyledim.

Patronunun ofisinden çıktığında Frost hâlâ gülümsüyordu. Fitz'i makaleleri engellemeye ikna etmek için kurnazca ve el altından bir girişim olacağını bildiği tekliflerini geri çevirdiği için memnundu. Yemek teklifini reddetmekle onların isteğini de reddetmiş oluyordu ve artık dizisine devam etmekte özgürdü.

Ama onun ne yaptığını, okuyucuların ve yorumların ilgisini çektiğini fark etmişlerdi. Trisha'nın adının her gün anıldığını görebiliyorlardı.

Bunu pipona sok ve tüttür, Goliath, diye düşündü masasına dönerken. *Şimdi ne yapacaksın?*

KIRK DOKUZ

"Tamam, şu ana kadar Jacko Birch'ün on altı yaşındayken müsabaka boksuna başladığını biliyorum," dedi Penn, Stacey'nin öfkeli klavye vuruşlarını bölerek.

"Bekle, okula Jacob Powell hakkında bir e-posta göndereyim. İşte, tamamdır. Devam et,' dedi, tüm dikkatini ona vererek.

'2004 yılında neredeyse Olimpiyat Oyunları'na seçiliyordu ama listeyi kaçırdı. Profesyonel oldu ve 2005'in başlarında pistlere girdi. İlk altı ya da yedi yıl boyunca makul bir başarı elde etti ve kaybettiğinden daha fazlasını kazandı. Neredeyse bir gecede denge değişti ve dövüşlerinin yüzde yetmişini kaybetti.

"Yaş ve yorgunluk mu? Stacey sordu.

"Muhtemelen. Belki de en iyi dönemini geçmişti ama bunu göremiyordu.

'Ya da sadece para kazanmaya devam etmek istedi,' dedi Stacey. 'Lafı açılmışken, o para nerede? O ve ailesinin lüks bir yaşam sürdüğü söylenemez.

"İşte bu, Stacey, çok iyi bir soru. Emekli olduğundan hiç bahsedilmiyor. İkinci rauntta bir maçı kaybetti ve ortadan kayboldu. Artık ne adı geçiyor ne de dövüşü.

"Ve yeni bir isimle Black Country'ye taşınmak.

Ne yaptın Jacko Birch? Stacey klavyesine dokunmaya devam ederken Penn merak etti.

Kupasını kahve makinesine götürürken, "Hâlâ Tapu Sorgulama için bir arama motoru bulmaya mı çalışıyorsun?" diye sordu.

"Veritabanlarında nasıl arama yapamıyoruz? Stacey sordu. 'Biz derken polisi kastediyorum. Herhangi bir yaşlı Tom, Dick ve Harry'nin

oraya giriyorum ama kesinlikle...'

Penn, "Tapu yoklama kayıtları tek bir yerde tutulmuyor," diye açıkladı. "Richmond, Surrey'deki Ulusal Arşivler 1760'lara kadar uzanan kayıtları tutuyor. Yüksek Yargı Mahkemesi, kayıtlı tapu yoklamalarının kayıtlarını beş ila on yıl boyunca tutuyor, daha sonra bunlar Ulusal Arşivlere kaydediliyor ve 2000 yılından itibaren daha yeni tapu yoklaması kayıtları Londra'daki Kraliyet Adalet Mahkemeleri tarafından tutuluyor.

Arkasına yaslandı ve kollarını kavuşturarak ona baktı.

'Stace, vurman benim suçum değil... oooh, aslında, bir fikrim var. *London Gazette*'nin arşivlerini araştırın.'

"Eee... neden?" diye sordu Stacey. "Leanne Londra'da yaşamıyor.

"Hadi canım," dedi yerine otururken. "Yanlış hatırlamıyorsam, 1914'ten bu yana yapılan her tapu değişikliği başvurusu, isim değişikliğinden önce *Londra Gazetesi*'nde yayınlanmak zorunda.

"Şaka mı yapıyorsun?" diye sordu öne doğru oturarak.

Hayır. Aslında isim değişikliği için tapu senedi düzenlemek gibi bir yasal zorunluluk yoktur. Genellikle aile hekimi gibi sorumlu bir kişiden alınan ve kişinin her iki isimle de tanındığını belirten bir mektup çoğu kurumu tatmin etmek için yeterlidir, ancak pasaport verilmesi söz konusu olduğunda bu yeterli değildir. Kamuya açık bir duyuru, yasal bir beyan ya da tapu senedi olmadan Birleşik Krallık pasaportu ya da ehliyeti verilmeyecektir. Tapu senedi, resmi bir kayıt elde etmenin en sessiz yoludur, bu yüzden-'

Parmakları tuşların üzerinde uçuşurken, "Sus," dedi. Penn elinde olmadan durdu ve onun tuşlara vuruşundaki anormal hızı izledi.

'Bir tane buldum,' diye seslendi.

"Ben sadece buradayım, Stace," dedi masanın üzerinden el sallayarak.

'Tamam, burada yedi yıl önce adını Leanne King olarak değiştiren bir kadının kaydı var. Ondan önceki adı Karen Jarvis'ti, o yüzden onu ayrı bir aramaya koyayım.

Penn kahvesinden bir yudum aldı ve bekledi.

Stacey, "Tut şu lanet telefonu," diye bağırarak onu

irkiltti. "Tanrım, Stace, ne...?

"Şuna bak, Penn," diye talimat verdi, ekranını tamamen ona doğru çevirerek.

Leanne King/Karen Jarvis'in polis üniforması içinde kameraya gülümseyen görüntüsüne bakarak, "İmkânı yok," dedi.

ELLİ

Kim, neler olup bittiğini öğrenmek için can atmasına rağmen, Woody'nin ofisine dalmadan önce kapıyı kısaca çalmayı akıl etti. Woody'nin toplantı masasında oturan kişiyi gördüğünde, bunu yaptığına memnun oldu.

"Oh, ben...?

Hayır, Stone. Müfettiş Wexford bu toplantı için burada. Lütfen oturun,' dedi Woody ve kendisi de toplantı masasına doğru ilerledi.

Ne haltlar dönüyordu? Bu adam Woody'nin patronu değildi. Woody'nin patronunun patronuydu.

"Tanıştığımıza memnun oldum Stone," dedi el yerine başını sallayarak. Sözleri anında şüphe uyandırdı. Hiç kimse onunla tanıştığına memnun olmamıştı.

Wexford patronuyla aynı yaştaydı ama benzerlik burada sona eriyordu. Ten rengi sanki hiç güneş görmemiş gibi tozlu bir beyazdı. Yüzü inceydi ve sanki stres yüzünden sürekli çarpılmış gibi buruş buruştu.

"Müfettiş Stone, bu odada öğrendiğiniz hiçbir şeyi kimseye söylememeniz gerektiğini anlamanız şart.

Hiçbir şey söylemeyen patronuna baktı. Hiçbir yanıt vermedi, çünkü böyle bir şey yapmaya hazır değildi. Wexford durumun ciddiyetini anlatmaya devam ederken beyni çalışmaya devam etti. Zihni son iki günün gerçekleri üzerinde uçuştu. Gizlilik; ailenin tecrit edilmesi; kâğıt parçasında tekrarlanan isim; üst düzey yetkililerin bu ani müdahalesi.

Anladı.

"Tanık koruma," dedi gerçek kafasına dank edince. "Bütün aile saklanıyor.

Wexford başını salladı. "Ve bu gerçeğin kamuoyuna yansımasına izin veremeyiz.

Arkasına yaslandı ve durumun muazzamlığının beyninde süzülmesine izin verdi.

Evet, bunun halka açıklanamayacağına bahse girerdi. Polis yeterli korumayı sağlayamazsa, kimse bir daha mahkemede ifade vermeyecekti.

"Clevedon?" diye sordu az önce ziyaret ettiği suç mahalli hakkında. Wexford ciddiyetle, "Evet," diye cevap verdi.

"Tanrım," dedi. İki gün içinde iki tanık öldürüldü.

'Bu taviz verilemeyecek bir program, Müfettiş. Potansiyel tanıklar kendilerini güvende tutacağımıza inanmalılar.

Kim açık bir karşılık vermek için kendini zor tuttu ve sessiz kaldı.

'Birleşik Krallık Korunan Kişiler Servisi, UKPPS, yaklaşık üç bin kişiden sorumludur ve Ulusal Suç Ajansı tarafından yönetilmektedir. Hizmet bölgesel olarak yerel polis güçleri tarafından yürütülmektedir. Tanıklar programa katıldıklarında, yasal bir statüye sahip olan ve polise koruma görevi yükleyen korunan bir kişi haline gelirler.

Bunun Keith Phipps ya da gerçek adı her neyse onun için nasıl sonuçlandığını merak etti.

"Peki bu yerel olarak nasıl işliyor? Kim, bunun burunlarının dibinde nasıl olup da gerçekleşebildiğini merak ederek sordu.

'Bölgesel Korunan Kişiler Birimleri bölgenin gizli kalması için çalışacak ve ailenin yeni bölgede yeniden bir hayat kurmasına yardımcı olacaktır. UKPPS Birleşik Krallık kolluk kuvvetlerinin bir parçasıdır. Koruma düzenlemeleri sağlama konusunda polis güçlerinden bağımsız olarak çalışır ve yalnızca insanları güvende tutmaya odaklanır. NCA'nın ulusal merkezi olan Merkez Büro, korunan kişileri destekleyen memurlara stratejik ve pratik yardım sağlar.

"Matrix Enterprises?

O kadar ileri gitmiş olmasına şaşırarak başını salladı.

'Programın bütçesi doğrudan NCA'dan gelmektedir. UKPPS'ye yalnızca polis güçleri, NCA ve diğer kolluk kuvvetleri tarafından yönlendirme yapılabilmektedir.

"Phipps ailesi bu işten zengin çıkmadı," diye gözlemledi. O da dolandırıcıların ve suçluların işbirliği yapmaları karşılığında lüks içinde yaşayacaklarına dair hikâyeler duymuştu.

'Olmaz. Savunma avukatları tanıkların yalan ifade vermeye teşvik edildiğini iddia edebileceğinden, büyük ödemeler yapılamaz. Bir

Ortalama bir vaka yılda elli bine kadar mal olabilir. Bunun büyük bir kısmı yeni bir ev ve iş, bazen de araba bulunana kadar kira, fatura ve maaşların ödenmesi için harcanıyor. Ev satışında bir eksiklik varsa, aradaki fark ödenir, ancak birine yeni bir isim vermek aslında yeni bir pasaport almak kadar maliyetlidir. Tanık yeni bir isim seçer ve hiçbir suç faaliyetinde bulunmayacağına dair bir mutabakat zaptı imzalar. Programa dahil olduktan sonra tanığa, cezai soruşturmalarda çalışmayan, sadece savunmasız tanıkları korumaya ve saklamaya kendini adamış bir polis memuru atanır.

"Leanne King?" diye sordu.

'Evet, kendisi eğitimli bir koruma görevlisi. Ülke çapında yaklaşık iki yüz kişiden biri.

Bu, Kim'in fark ettiği pek çok şeyi açıklıyordu: kız kardeşler arasındaki bağın yokluğu; Leanne'in sorumluluğu üstlenen tavrı; Kim'in tüm sorularını engellemesi. Kadın Kim'in işini yapmasını engellemeye çalışmıyordu - sadece kendi işini yapmaya çalışıyordu. Gerçi Kim ondan zerre kadar hoşlanmamıştı ve müfettiş ona ne derse desin bu durum değişmeyecekti.

"Peki ya ailenin geçmişi? Kim, yol boyunca buldukları tüm çıkmaz sokakları düşünerek sordu.

'Yok edildi. Tanıklar seçmen listesinden ve kamuya açık diğer veri tabanlarından çıkarılır. Gördüğünüz gibi, birinin bulunup öldürüldüğü bilgisi felakettir. Program dışındaki hiç kimse tanıkların nerede olduğunu bilmez ve memurlar, rüşvetçi memurların verilere erişmesini önlemek için farklı bilgisayar sistemleri kullanır.

"Birkaç yıl önce bir çift öldürülmemiş miydi?" diye sordu.

'John ve Joan Stirland 2004 yılında oğullarının işlediği bir cinayetin intikamını almak için gangsterler tarafından vurularak öldürüldü. Evlerini taşımışlardı ama tanık koruma programına alınmamışlardı. Birçok cinayet, insanların bu programa girme konusundaki büyük isteksizliği nedeniyle çözülememiştir. Tanığa yeni tıbbi kayıtlar, ulusal sigorta numaraları, banka hesapları verilir, böylece birisinin tesadüfen kişinin gerçek kimliğine rastlama olasılığı en aza indirilir. Bazılarına panik butonu ya da tek dokunuşla polis yardımı getirecek şekilde programlanmış bir telefon veriliyor.

'Kayıtların tutulmaya başlandığı 1978 yılından bu yana verilen binlerce ruhsattan sadece birkaçı tespit edilebildi. Neredeyse her zaman tavsiyelere uymadıkları için. Bu program eşi benzeri görülmemiş bir başarıdır.

Kim *bunu Keith Phipps'e söylemeyi* düşündü ama onun yerine "Şimdiye kadar" dedi. Ellerini anlamlı bir şekilde açtı.

'Katilimiz Phipps ailesini bir şekilde buldu. Bu bilgi bir yerlerde kayıtlı olmalı,' dedi Kim.

'İhtiyacı olan her aile üyesi için WS1 ve WS2 tehdit değerlendirmesi tamamlanır. Belgelerin tamamlanması, saklanması ve taşınması sıkı protokollere uygun olarak yapılır. Formlar diske indirilmeli ve daha sonra tamamlanmak üzere güvenli bir bağımsız bilgisayara yüklenmelidir. Başvurular en azından DCI statüsü ile desteklenmelidir. İmzalı kopyalar elden teslim edilir ve tüm Korunan Kişiler Birimi görevlileri deşifre olma riskini en aza indirmek için kendilerini yalnızca ilk isimle tanıtır. Koruma önlemlerinin derecesi her vakada farklılık gösterecek ve tehdit seviyelerine bağlı olacaktır.

Kim süreç hakkında yeterince şey duymuştu ve artık sadece tüm bunların Keith Phipps'in katilini bulma çabalarını nasıl etkileyeceğini önemsiyordu.

"Birisi şu anda DI Lynes ile aynı konuşmayı mı yapıyor? Wexford başını salladı.

Birinden diğerine baktı. "Ona söylemeyecek misin?

'Ne kadar az insan bilirse o kadar iyi. Bu zorunludur-'

'Evet, anlıyorum. İlk üç seferde de duydum ama tüm gerçeklere erişimi yokken bir cinayet soruşturmasını nasıl yürütecek?

"Normal şekilde yürütmeye devam edecek. Tanık ifadeleri, adli kanıtlar ve kurbanla ilgili kişisel bilgiler toplayacak, bunların hepsi katile götürebilir; ancak yalnızca siz her şey hakkında tam bilgiye ve erişime sahip olacaksınız.

Ağzındaki ekşi tat giderek güçleniyordu. Adama gerçeği açıklayamayacağını biliyordu. Aklında işini kaybedeceğine dair hiçbir soru işareti yoktu. Sadece birkaç saat önce her şeye erişmek istiyordu ve şimdi daha az istediği hiçbir şey yoktu.

'Müfettiş, kendi ekibinizin bile bu konuda bilgi sahibi olmaması gerekiyor-' 'Mümkün değil,' dedi kesin bir ifadeyle. 'Ellerimi bağlamayacaksın ve bacaklarımı kestiler. Dürüst olmak gerekirse, bu işi kendi başlarına halletmelerine muhtemelen beş dakika var.

Wexford'un yüzü sertleşti. İfşa ettiği her şeyle iki arada bir derede kalmıştı.

"Sizi temin ederim ki hepsine güvenilebilir.

"Eğer bu ortaya çıkarsa-

"Dördümüzü de görevden alın efendim, çünkü ekibimin hiçbir üyesi tarafından sızdırılmayacak.

Adamın rahatlamadığını anlayabiliyordu ama yine de başıyla anlayışını belirtti.

"Özellikle Keith Phipps mi?" diye sordu, makaralı kafese bağlı adam hakkında daha fazla bilgi edinmek istiyordu.

Woody ellerini kaldırdı. "Saat yediyi geçti, Stone. Yarın daha ayrıntılı bilgi alacaksın. İlk iş olarak bir uzman gelecek, o yüzden gidip ekibine bilgi vermeni öneririm.

Kim durdu ve beyninin tüm bilgileri sindirmesini bekledi, sanki az önce bir açık büfeye gitmiş gibiydi.

Ekibini her şey hakkında bilgilendirecekti. Bırakın uyusunlar ve yarın uzmanlarının gelmesini beklesinler.

ELLİ BİR

"Kapıyı kapatayım mı patron? Penn ekip odasına girerken sordu ve ekibin bu işi hallettiğini teyit etti. Kapıyı hiç kapatmadılar.

Başını salladı ve kahve makinesine yöneldi. Gecenin bir vakti olmasına rağmen Bryant'ın taze bir demlik hazırlama öngörüsüne sahip olduğunu görmek onu memnun etti.

"Geç saate kadar kaldığınız için teşekkürler çocuklar ve planlarınızı iptal etmek zorunda kaldıysanız özür dilerim. "Sorun değil patron," dedi Stacey. Penn başıyla onayladıktan sonra
uzaklara bakarak.

"Neyle karşı karşıya olduğumuzu tahmin ettiğinizi varsayıyorum?" diye sordu. Penn, "Bir fikrim var patron," diye cevap verdi. "Keith'i gördüğümde... şey... Jacko'nun
arka plan-'

'Bildiğimiz isimlerle devam edin. Kendileri için seçtikleri şey buydu.

"Keith'in boksör geçmişi, ringlerde yaşadığı şanssızlıkların ardından aniden ortadan kaybolması ve Stace'in Leanne'i öğrenmesiyle birlikte taşlar yerine oturmaya başladı.

'Matrix Enterprises tüm faturaları ödeyen finans merkezi, bu yüzden kâr ve zarar yok. Para, tespit edilmekten kaçınmak için bu şekilde sahaya sürülüyor," diye açıkladı.

"Keith organize suçlardan birini kızdırdı mı? Bryant sordu.

'Yarın bu konuda daha fazla ayrıntı ve tanık koruma konusunda bir uzman alacağız. Ancak devam etmeden önce hepinize şunu vurgulamalıyım...'

Penn, 'Tek kelime etme patron,' dedi.

"Mühürlü dudaklar," diye ekledi Stacey. "Belli ki," dedi Bryant.

Kim, herhangi bir sızıntının yaratabileceği yankıları ve zararı dile getirme ihtiyacı hissetmedi. Hepsi bunu anlayacak kadar zekiydi ve gerçeği ortaya çıkarmalarını sağlayan da aynı zekaydı.

Şimdi işin zor kısmı.

'Clevedon'daki cinayete tam erişim hakkımız var, ancak cinayet üzerinde körlemesine çalışacaklar.

Bryant, 'Lanet olsun, şef, bu çok zor olacak,' dedi.

'Öyle, ama başka seçeneğimiz yok. Ne kadar az insan bilirse o kadar iyi. Kanıtları takip edecekler ve biz de büyük resme bakacağız.

Kim bunun ekibinin hiçbirinin hoşuna gitmeyeceğini biliyordu. Hepsi de kendilerini aynı duruma sokabilecek yeteneğe sahipti. Lynes'e haber vermesinin bir yolu olsaydı, bunu yapardı ama tek bir hata hayatlara mal olabilirdi.

"O zaman kesinlikle bağlantılılar? Stacey sordu.

'Ölüm şekli korkunçtu, aynı yaratıcılık ve zekâ seviyesiyle planlanmış ve uygulanmıştı. Yarın bir kimliğe sahip olacağız ve o zaman kesin olarak bileceğiz,' dedi Kim, kahvesinin sonunu da bitirerek.

Silme tahtasının üzerindeki saat ona saatin neredeyse dokuz olduğunu söylüyordu.

"Bu gecelik bu kadar yeter, evinize gidin ve erkenden dönün.

Hepsi bunun sabah 7'de başlamanın şifresi olduğunu biliyordu.

Ekibi eşyalarını topladı ve kapıya doğru ilerlemeye başladı. "Kaldırmak ister misin, Stace? Penn ofisten birlikte çıkarken sordu.

Bryant kapıda duraksadı ve döndü. "Peki bu uzman tam olarak kim?

Omuz silkti ama bu onun da bilmek istediği bir şeydi.

ELLİ İKİ

Frost arabaya bindiğinde patronunun Morley'in avukatları tarafından sunulan sinsi davete verdiği yanıt karşısında hâlâ gülümsüyordu. Morley'in hikâyeleri yürütme konusunda kendisiyle aynı inanca sahip olduğundan bile emin değildi ama Morley kendisine ne yapacağının söylenmesinden hoşlanmayan bir adamdı.

Eve gitmeden önce, bazen yaptığı gibi, arabayla biraz dolaşmayı düşündü. İşle evi arasındaki mesafe ancak dört mil kadardı ve bu mesafe iş günü ile boş zamanı arasındaki uçurumu genişletmek için hiçbir şey yapmıyordu. Ayrılırken içinde bulunduğu ruh hali, kendi kapısından içeri girdiğinde de devam ediyordu.

Ama bu gece değil. Belki de sıcak bir köpük banyosunda uzun süre beklemek günün yorgunluğunu atmasını sağlayabilirdi.

Pedmore Yolu'nun sonundaki trafik ışıklarında durduğunda, Merry Hill Alışveriş Merkezi'ne hızlıca girip hayalini kurduğu uzun deniz banyosuna eşlik edecek ucuz bir şişe şarap almayı düşündü. Hayır, buzdolabında birkaç gece öncesinden kalma yarım şişe bir şey olduğundan emindi.

Dikiz aynasında kendisine doğru hızla gelen siyah bir Transit minibüs gördüğünde ışıklar değişti.

'Yavaşla dostum,' dedi el frenini indirmek için uzanarak.

Aracının arkasına çarpan minibüsün gücü, arabasını dört yolun kesiştiği kavşağa doğru ilerletti. Emniyet kemeri onu tutup geriye fırlatmadan önce vücudunun öne doğru savrulmaya çalıştığını hissetti. Ne olduğunu anlaması için ağır çekim gerçeküstü birkaç saniye geçmesi gerekti. Sağ tarafından geçen karanlık bir gölgeyi hayal meyal fark ettiğinde midesindeki bulantı artmaya başladı.

Vücudundaki titreme boynundaki acıdan önce başlamıştı. Bir an için kendi adını, nerede olduğunu ya da nereye gittiğini hatırlayamadı.

Dünya yeniden canlanırken pencereye vurulan bir ses onu irkiltti.

"İyi misiniz?" diye sordu orta yaşlı bir kadın cama doğru.

Frost kapıyı açmaya çalışarak, "Sanırım," diye

cevap verdi. Titreyen elleri kolu kavrayamadı.

Kadın onun için açtı.

Kendi arabasını göstererek, 'Olduğun yerde kal, aşkım,' dedi. 'Tam oradaydık, senin arkandan karşıya geçmek için bekliyorduk. Eric ambulans çağırıyor. Her şeyi gördük,' dedi Frost koltuğunda dönmeye çalışırken. Vücudunun her yerinden acı fışkırıyordu.

"Kıpırdama aşkım, yardım geliyor. Şimdi, kırık hissettiğin bir şey var mı? Birkaç ay önce ilk yardım kursu almıştım.

"Hiç sanmıyorum," dedi Frost gıcırdayan dişlerinin arasından. Sanki tüm vücudu üzerine kapanmaya çalışıyormuş gibi hissediyordu.

Kadın ceketini çıkararak, 'Sorun yok canım, sadece şok,' dedi.

Frost itiraz etmeye çalıştıysa da kadın onu nazikçe omuzlarına yerleştirmeye başlamıştı bile.

'Plakasını alamadık çünkü minibüs yanımızdaydı ve o da haşlanmış bir tavşan gibi hızla uzaklaştı. Muhtemelen işten sonra bir şeyler içmiştir.

Frost'un diğer aracın sürücüsünün olay yerinden kaçtığını anlaması birkaç saniye sürdü.

Bir vur-kaç olayında arkadan çarpmış. Bunu daha önce nerede duymuştu? Bağlantıyı kurduğunda boğazı daha da kurudu: Penny Colgan ve Ariane Debegorski.

El çantasındaki telefon çalmaya başladığında titremesi daha da arttı.

"Dur ben bakayım aşkım," dedi kadın, kadının yanına gelerek.

arabanın diğer tarafında. Arabanın kapısını açtı ve telefonu çıkarıp ona uzattı.

Tanımadığı bir numaraydı, arka planda siren seslerini duyunca fark etti.

Üçüncü denemesinde cevaplama düğmesine

bastı. "Merhaba...

"Merhaba Bayan Frost, ben Winston Associates'ten Daryl Winston.

Nick Morley'in halkla ilişkiler şirketinin adını hemen tanıdı.

"Umarım sizi kötü bir zamanda yakalamamışımdır.

Azalan hastalık midesinde bir gelgit dalgası gibi yükseldi.

Sinsi ve yağcı sesi, onu tam olarak saat kaçta yakaladığını bildiğini söylüyordu. Aramasının zamanlaması, bunun bir kaza olmadığına dair hiçbir şüphe bırakmamıştı.

"Sen... Sen...

"Sizinle görüşmek istiyoruz, Bayan Frost. Elbette uygun olduğunuz bir zamanda, sorularınızı yanıtlamaktan mutluluk duyacağından emin olduğum Nick Morley ile özel bir röportajı görüşmek üzere.

Frost bunun Trisha Morley hakkında bir daha yazı yazmaması karşılığında olduğunu anladığında siren sesleri daha da yükseldi.

Aptal değildi. Kendini tahmin ettiğinden daha büyük bir işe bulaştırdığını biliyordu. İyi kurgulanmış haber döngülerine karşı çıkmasını hoş karşılamayacaklarını bilmeliydi.

Korktuğunu inkâr edemezdi. Ama onlar da korkuyordu.

"Ne dersiniz Bayan Frost - bir toplantı ayarlamaya çalışalım mı?

Siren sesleri gittikçe artıyordu ve vücudunu saran titreme onu bitkin düşürüyordu.

Nazik kadının ceketini kendine doğru çekti.

Telefonu kapatmadan önce, 'K... K... Kıçımı öp,' dedi.

ELLİ ÜÇ

Kim garajındaki iPod'u açtığında saat neredeyse on bir olmuştu. Pek çok insanın tüm müziklerini telefonlarında tuttuğunu biliyordu ama o kendi müziklerini işle ilgili her şeyden ayrı tutmayı tercih ediyordu.

Barney havucunu garaj ile mutfak arasındaki kapı aralığına getirmişti ve gece geç saatlerde yaptıkları yürüyüşün ardından mutlu bir şekilde atıştırıyordu. Her zaman uzanmak için seçtiği yer orasıydı ve Kim, garajdan çıkıp mutfağa gittiğinde Barney'nin bunu fark ettiğini anladı. Tüm yiyeceklerin bulunduğu yer.

Sonunda, günün son ikramını aldığını kabul ettiğinde, zemini kaplayan büyük boy çarşafın üzerine doğru yürür ve yorgun ve memnun bir şekilde ondan yaklaşık bir ayak uzağa kıvrılırdı.

"Keşke hayat hepimiz için bu kadar basit olsaydı, değil mi evlat?" diye sordu, birkaç hafta önce hurdacı Dobbie'den aldığı bisiklet iskeletinin yanında durarak.

Çerçeveye talep olduğunu anladığında onu dolandırma çabalarına rağmen, önceden anlaştıkları parayı teslim ettiğinde adamın yüzündeki ifadeyi hatırladığında hâlâ gülümsüyordu.

Kendi kendine itiraf etti, şu anda da pek iyi görünmüyordu. Ama Earl's Court'taki 1948 Motosiklet Fuarı'nda tanıtıldığında, zamanının ötesinde bir makine olmuştu. Saygın *Motosiklet Dergisi* tarafından test edildiğinde, 'bu bir uzman makinesidir: diğer standart motorlu bisikletlerden çok daha yüksek hız ve ivmeye sahip bir makine' sonucuna varmışlardı.

Stevenage'daki Vincent HRD, tasarım yenilikleri, mühendislik mükemmelliği ve yüksek performansıyla tanınıyordu, ancak bu

Bu özel şasiyi aramasının nedeni de buydu. Bu, üvey babasının her zaman restore etmeyi hayal ettiği motosikletti.

Eski ihtişamına kavuşturmak için orijinal parçaların izini sürmek kolay olmayacaktı ama kolay olmasını isteseydi, yedek parçaların bol olduğu çok daha popüler bir model seçerdi.

"Peki bunun neresi eğlenceli?" diye sordu Barney onun yanına otururken.

Başını okşadı ve tel yününe uzandı. Adam kederle ona baktı. "Oh, tamam o zaman," dedi ve tel yünü bırakıp onu biraz daha okşadı. Kadın eğilip iki eliyle başının her tarafını ve yakasının etrafını ovarken kuyruğu çarşafın üzerinde sallanıyordu. Adam ona uyum sağlamak için boynunu uzattı.

Boynunun her santimini kaşıdığından emin olduğunda, kafasına son bir vuruş yaptı ve çerçeveye uzandı.

Metale midye gibi yapışmış olan daha büyük pas lekelerini nazikçe ovmaya başladı. Tarihi tamamen yok etmek istemediği için her noktayı temizlememeye dikkat ediyordu.

Bu onun terapisiydi. Burası onun mutlu yeriydi. Bir metal parçasını hafifçe fırçalayıp pas lekeleri arasında seçim yaparken arkasında Beethoven'ın 5. Senfonisi usulca çalıyordu.

Telefonun çalması onu ürküttü. Telefona uzandı ve arayan kişinin Penn olduğunu görünce daha da şaşırdı.

'Hey,' diye cevap verdi.

"Rahatsız ettiğim için özür dilerim patron, ama yatmadan önce bir kayıt kontrolü yaptım ve bilmek isteyebileceğiniz bir şey gördüm.

Son olarak olay kayıtlarını kontrol etmek, mevcut davalarıyla ilgili olabilecek herhangi bir şey olup olmadığını görmek için hepsinin yaptığı bir şeydi. Ama ciddi bir şey olsaydı, bir çağrı alırdı.

"Devam et.

Frost, patron. Bu gece erken saatlerde bir vur-kaç olayına karışmış. Pedmore Yolu'nun dibinde arkadan çarpmış.

"O iyi mi?

"Ambulans çağrıldı ve kadın Russells Hall Hastanesi'ne götürüldü. Önemli bir yaralanma yok.'

"Tamam, Penn, teşekkürler," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Normalde, Frost'un karıştığı herhangi bir trafik kazasını muhabirin kendisine bağlardı. Kim onun Audi TT'yi nasıl sürdüğünü görmüştü ama eğer

Arkadan çarpma hasarı, Frost bile kasıtlı olarak birinin arabasının önüne doğru hızla geri gitmezdi. Ve insanlar saklayacak bir şeyleri yoksa kaza mahallinden kaçmazlardı.

Telefonuna uzandı, ilk içgüdüsü Frost'un iyi olup olmadığını kontrol etmekti. Penn önemli bir yaralanma olmadığını söylemişti. Muhtemelen çoktan eve doğru yola çıkmıştı.

"Bizi ilgilendirmez, değil mi evlat?" diye sordu telefonu bırakıp tel yününü alarak.

Barney başını kaldırdı.

"Çivi gibi serttir, dostum - iyi olacak. Barney ona

baktı.

Ne? O benim sorunum değil, o yüzden bana bakmayı kes.'

Onun başını tekrar tüylü patilerinin üzerine indirmesini bekledi.

İndirmedi.

"Tanrım, nesin sen, vicdanım mı?" diye sordu, tekrar telefonuna uzanarak.

Rehberinde gezindi ve 'Ara' düğmesine bastı. Telefon sürekli çaldı ve Kim tam vazgeçmek üzereydi ki Frost'un sesi duyuldu.

'Sanki başım yeterince ağrımıyormuş gibi. Ne istiyorsun?'

Kim ağzının kenarlarının yukarı kalktığını hissetti. Ciddi bir şekilde yaralanmamıştı. "Neler yaptın ve şimdi kimi kızdırdın?

"Neden umursuyorsun ve nereden biliyorsun?" diye sordu halsizce ve Kim, Barney'nin ondan daha çok umursadığını açıklamak istedi.

"Neredesin?

"Russells Hall'da dört saat geçirdikten sonra taksiden indim. Kim, Frost'un ön kapısının arkasından kapandığını duydu. "Ve eğer sakıncası yoksa, tek istediğim-

"Plakayı alan oldu mu?

Orada oldu a Tereddüt önce o cevap verdi. As Yine de Bir şeyi tartıyorum.

"Hayır, piç kurusu çekip gitti.

Cevap vermeden önce neden

durakladı? "Frost, kim olduğunu

biliyor musun?

'Lanet olsun, Stone. Bana bu kadar çok soru sormadan önce beni tutuklamanız ve bir avukata erişimimi sağlamanız gerektiğini düşünüyorum.

"Bir soru sordum. Sessizlik.

"Biliyorsun, değil mi?

Frost otururken Kim bir iç çekiş duydu.

'Tamam, diyelim ki Nick Morley'in halkla ilişkiler şirketinden tam zamanında bir telefon aldım. Ama tabii ki hiçbir şey kanıtlayamam.

Yani makaleler oldukça heyecan

yaratıyordu. "Uyarıldınız mı?

"Çok fazla kelimeyle değil, ama diyelim ki ben bile iki ile ikiyi bir araya getirip dört yapabiliyorum.

'Dinleyip geri çekilecek misin? Kendi güvenliğin için? Kim sordu.
O bir polis memuru değildi ve bu insanlar da oyun oynamıyorlardı.

'Şimdi bulmadım...' Söylediklerinden pişmanlık duyuyor gibi göründüğü için sözleri havada kaldı.

"Ne buldun?

"Davaya yardımcı olacak bir şey yok, ancak bir davranış kalıbını gösteriyor.

"Önceki bir kurban mı? Kim midesinde bir karıncalanma hissederek sordu.

'Mahkemede tanıklık edecek biri değil ve bana başka bir şey sormayın. Kimliğini kimseye açıklamayacağıma dair ona söz verdim.

"Ama o-

"Olmaz, Stone.

Kim, muhabirden fiziksel olarak bilgi alma ve kadının kendisiyle konuşma dürtüsüyle savaşıyordu. Nick Morley'in vahşetine dair ilk elden bir tanıklık, ikinci duruşmada adaletin terazisini değiştirecek güce sahipti.

Frost şöyle devam etti: 'Ne olursa olsun, onu öne çıkması için ikna etmeye çalıştım ama Nick Morley'nin güçlü erişiminden çok korktu. Ve nedenini anlayabiliyorum.

Kim onun ses tonuna sinmiş olan yorgunluğu duydu. Kendisine kadının daha yeni bir araba kazası geçirdiğini hatırlattı. İçini kemiren suçluluk duygusuna engel olamadı. Kadın yaralanmıştı.

"Bak, Frost, söylediğimi biliyorum-

'Bu sabahki küçük izin çağrınız yüzünden bunu yaptığımı düşünerek kendinizi kandırmayın. Daha ilki yazılmadan bir haftalık makalelerin planını yapmıştım.

'Evet, bu rastgele bir yabancı tarafından arkadan sıkıştırılmadan önceydi. Şimdi vazgeçecek misin?'

"Sen yapar mıydın Stone? Frost sordu ve Kim kendini doğru cevabı veremez halde buldu.

Bu farklı. Bana ödeme yapıldı-'

"İkimiz de gerçeği bulmak için

para alıyoruz. "Bunu anlıyorum

ama-

"Aradığınız için teşekkürler, Müfettiş ve ilginiz için minnettarım," diye duydu Kim, hat kulağında kesilmeden önce.

ELLİ DÖRT

Ekip yediye iki kala toplanmış, istekli ve başlamaya hazır görünüyordu.

"Dün geceki uyarı için teşekkürler Penn," dedi Kim ve ardından kazayı diğerlerine açıklamak için biraz zaman ayırdı.

'Adresinden gelen aramalara acil yanıt talebi kaydettim, ancak Frost yapmak istediği şeyi yapmaya devam edecek. Hepinizin bildiği gibi, başa çıkılması zor bir kadındır.

Bryant küçük bir öksürük önerdi, bu da ona bir uyarı bakışı kazandırdı Onu.

"Stace, Jacob Powell'la ilgili okuldan bir haber var mı?" diye sordu, Aklındaki tüm yarım kalmış işleri tamamlamaya çalışıyordu.

Polis memuru başını salladı. "İki e-posta takipçisi gönderildi ve Bayan Lennox'a beni araması için bir mesaj bırakıldı.

'Tamam Stace, devam et ama Somerset'teki DI Lynes ile birlikte çalışmanı istiyorum, bilgi paylaşımı için protokoller oluştur ve ellerindeki her şeye erişebilmemizi sağla. Kurbanın kimliğini ellerine geçtiği anda öğrenmek istiyoruz. Ayrıca Penn'in otopsiyi uzaktan izleyebilmesini istiyorum.

Stacey bir not aldı. "Patron, tüm bu müdahaleye razı olacaklar mı?

"Bu ince bir çizgi, Stace," diye itiraf etti Kim, bu yüzden polis memurunu aracı olarak koymuştu, çünkü muhtemelen içlerinde en hassas olanı oydu. 'Bilgiyi paylaşmak zorunda olduklarını biliyorlar ama nedenini bilmiyorlar. Onlara söyleyemeyiz ve soruşturmalarına gölge düşürmek istemiyoruz.

Stacey gülümseyerek, "Kurnazlık benim göbek adımdır patron," dedi.

'Bu arada Penn, Keith Phipps'in eski hayatı hakkında bulabileceğin her şeyi istiyorum ve-'

Kapı aralığında bir figür belirince Kim konuşmayı kesti.

"Sanırım bu konuda size yardımcı olmak için buradayım.

Kim yüzüne yansıyan tiksintiyi gizlemek için hiçbir çaba sarf etmedi.

"Burada ne halt ediyorsun?

ELLİ BEŞ

Leanne King'in yüzündeki ifade kendisininkiyle örtüşüyordu ama yine de odaya girdi.

Resepsiyon çavuşunun ona geçici bir geçiş izni verdiğini ve ziyaretçi uzmanlarına yol tarif ettiğini bildirmesi iyi oldu.

"Ekip, lütfen Leanne King ile tanışın, karşılaşabileceğiniz en yardımsever polis memuru.

Ekibin onunla tanışmamış olan yarısı nazikçe selam verirken, Bryant patlamış mısır almakla ilgili bir şeyler mırıldandı.

Leanne boş masaya otururken yüzünde bir değişiklik olmadı. Kim onun masayı ısıtacak kadar uzun süre kalmayacağını umuyordu.

Kim, Leanne'in Diane'in kız kardeşi olduğunu düşündüğünde kadının üstün ve soğuk tavrından hoşlanmadığını itiraf etmek zorundaydı ama onun bir polis memuru olduğunu öğrendiğinden beri bu hoşnutsuzluk kızgınlığa dönüşmüştü. Aynı tarafta savaşan insanlara engel olacak şeyler yapmazdınız. Leanne topu kendi kalesine atan bir oyuncuydu.

Bu işin peşini bırakmanın bir yolunu bulması gerektiğini biliyordu. İhtiyaçları olan tek şey bilgiydi ve bunu ne kadar çabuk alırlarsa, bu kadın da o kadar çabuk gitmiş olacaktı. Gerçek duygularının dudaklarının diğer tarafından kaçmasına izin vermenin bir anlamı yoktu.

Kim, 'Kendi kuyruğumuzu kovalamamızı izlemekten gerçekten keyif almış olmalısınız,' dedi.

Ve bazen onları içinde tutamıyordu.

Onunkilerle buluşan koyu kahverengi gözleri okumak imkânsızdı.

'Benim için eğlence yoktu, Müfettiş. Ben sadece işimi yapıyordum, tam da eğitildiğim gibi.

'Ama sen bir takımın parçasısın...'

'Benim ekibim yok. Yalnız çalışıyorum ve yapmak için eğitildiğim şeyi yapıyorum ve hiçbir şey korumak için para aldığım insanların güvenliğinden daha önemli değil.

Kim'in söylemek istediği çok şey vardı ama bunu yapmak kadının varlığını uzatmaktan başka bir işe yaramayacaktı ki Kim zaten bu durumdan nefret etmeye başlamıştı. Kadının ifadesinde özür yoktu ve Kim bir polis memurunun davranışları konusunda aynı fikirde olmadıklarını kabul etmek zorunda kalacaklarını tahmin etti.

"Tamam, Keith Phipps hakkında anlatabileceğin her şeyi anlat bize," dedi Kim, ofisin en üst katına çıkıp kollarını kavuşturarak. 'Ve sonra gidebilirsin' sözleri aralarında asılı kaldı.

"Jacko-

"Keith," diye araya girdi Kim, kadına bildikleri isimlerle devam edeceklerini söyledi.

Leanne gözlerini devirdi ama mecbur kaldı. "Keith Londra'nın Doğu Yakası'nda yoksulluk içinde doğdu. Beş kardeşin en küçüğüydü ve kendi başının çaresine bakmayı çabuk öğrendi. On beş yaşına geldiğinde okulu bırakmıştı ve iyi yaptığı tek şeyi yapıyordu. Dövüşmek.'

"On beş yaşında boks mu yapıyordu? Bryant hayretle sordu. "O bir çocuktu.

Leanne başını salladı. "Ama sert bir çocuktu. Birçoğu on yaşına gelmeden başlıyor ama çocuklar için spor çok sıkı denetleniyor. Keith'in gittiği çevrelerde öyle değildi. Bu bir kan sporuydu, çocuklar para ödeyen yetişkinlerin keyfi için birbirlerinin canına okurlardı. On sekiz yaşına geldiğinde, Tyler ailesi için çalışan Eddie Flint adında biri tarafından işe alındı.

İsim tanıdık gelse de Kim başını salladı.

'Tyler ailesi Londra'daki en güçlü suç ailelerinden biridir. Freddie Tyler ve kardeşi Paul'un parmakları Bessie Teyze'den daha fazla işe karışmıştır.

Kimse onun kötü mizah girişimine gülmedi ama hepsi dikkatle dinliyordu.

"Böylece Keith Tyler'lar için boks yapmaya başladı. Başlarda yasaldı ve para akmaya başlamıştı. Keith'in bir karısı ve iki küçük çocuğu vardı ama onlar ona hangi maçlara çıkacağını söylemeye başlamışlardı. Hevesli değildi ama artık ayakları üzerinde o kadar da hafif değildi ve ailesi de bunu biliyordu. Yapabilirlerdi

Bahis dolandırıcılığından daha fazla kazanıyordu ve para kazanmaya devam etmesi gerekiyordu, bu yüzden kendisine söyleneni yaptı.

Penn, 'Ani kayıplar dizisini açıklıyor,' diye gözlemledi. "Peki ne oldu? Stacey sordu.

"Keith, Tyler'ların girişimlerini az çok biliyordu ve çoğu şeyi görmezden geliyordu ama uyuşturucuya karşı bir nefreti vardı. En büyük kardeşi aşırı dozda eroinden ölmüştü ve bir diğeri de reçeteli ilaçlara bağımlıydı. Birkaç adamın özellikle büyük bir kokain sevkiyatı hakkında konuştuğunu duymuş ve ispiyonlamış.

"Muhbir mi oldu?

Leanne başını salladı. 'Onun istihbaratı üç sevkiyatı limana ulaşmadan yakalattı. Tyler'lar aptal değildi ve köstebeğin izini sürmek için adımlar atmaya başladılar. Bu noktada, köstebek dışarı çıkarıldı ve tanık koruma programına alındı.

"İfade verdi mi?

Leanne başıyla onayladı. "Kardeşleri üç yıllığına gönderdim.

"Ve şimdi dışarıdalar mı?

"Oh evet, ve ulusumuzun başkentinde kazançlı işlerini yürütmeye geri döndüler.

"Aramaya başlamak için en uygun yer orası değil mi? Kim sordu. 'Eminim Tyler ailesi onu bulmuş ve uygun bir şekilde cezalandırmıştır. Maaş bordrolarında polis memurları olmalı. Birisi onlara bilgi vermiştir.

"Mümkün ama pek olası değil," dedi Leanne, sözünü keserek. 'Kayıtlarımız-' 'Uzaktan tutuluyor ve Kraliyet Mücevherleri kadar güvenli. Evet, bunu biliyorum,
ama katilimiz bilgiyi bir yerden almış.'

'Dosyalarımız hacklendiğine dair bir kanıt göstermiyor ve bu onların tarzı değil. 'Bir adamı takip etmek, işkence etmek ve öldürmek bir suç ailesinin tarzı değildir.
kim ispiyonladı ve ana oyuncularını birkaç yıllığına uzaklaştırdı?'

"Bu özel aile değil. Nedensiz şiddet onların tarzı değil. İnsanları yok etmekten hoşlanmadıklarını söylemiyorum ama bunu böyle yapıyorlar: sessizce, gizlice ve kendileriyle hiçbir bağlantıları olmadan.

"Bu adamlar kaç kez hapse atıldı?" "Bu onların ilk uzamasıydı.

"Yani onlara bir sürü paraya mal olan ve onları hapse atan biri için ölüm şekli konusunda bir istisna yapmaya istekli olabileceklerini söyleyebilir miyiz?" Kim zorladı.

'Tyler'lar için fazla gösterişli, fazla gösterişli. Onlar böyle şeyler yapmaz.

Kim, daha fazla araştırma yapmak için bir not alan Penn'e başıyla işaret etti.

"Yani Keith Phipps'in ölmesini isteyen sınırsız kaynaklara sahip ünlü bir suçlu çetesine karşı onların tek korumasıydınız ve cesedi teşhis edip çocukları okuldan almak için aileyi yalnız bırakmayı mı seçtiniz?

Leanne tek kaşını kaldırdı. "Müfettiş, Keith Phipps eve geç geldiği anda, yolun sonundaki büfenin üstündeki daireye ikinci bir koruma memuru yerleştirildi. Aile hiçbir zaman yalnız bırakılmadı.

Kim bunu duyunca rahatladı.

"Kesin olan bir şey var ki," dedi Kim, "Diane ve çocuklara ulaşmamız gerekiyor. Şimdi gerçekten de olaydan önceki günlerde şüpheli bir şey görüp görmediklerini ya da duyup duymadıklarını tespit etmemiz gerekiyor-'

"Görmediler," dedi Leanne. "Hepsi kapsamlı bir şekilde sorgulandı ve hiçbiri bir şey görmedi ya da duymadı.

'Sözünüze inanmamayı tercih ettiğim için beni bağışlayın. Onları kendim sorgulamayı tercih ederim.

Leanne ellerini açarak, "Size yardım edemem," dedi.

"Özel eğitiminiz bir cinayet soruşturmasını her fırsatta nasıl engelleyeceğinizi de kapsıyor muydu?

"Hayır," dedi, hiçbir duygu belirtisi göstermeden. "Size yardım edemem çünkü artık nerede olduklarını bilmiyorum.

ELLİ ALTI

"Yani başka bir ilçeye mi taşındılar? diye sordu Stacey.

"Muhtemelen," dedi Leanne ilgisiz bir omuz silkmeyle.

"Peki isimleri yine değişecek mi? Penn sordu.

"Bilmiyorum," diye tersledi Leanne. "Siz aptal mısınız?

Kim, dört masayı ayıran koridorda ilerleyerek, "Leanne, sakıncası yoksa dışarıda konuşabilir miyiz?" dedi.

Kim kapıdan bir metre kadar uzakta durdu. Leanne ellerini ceplerine sokarak onu takip etti.

'Tamam, bir şeyi açıklığa kavuşturalım. Bana karşı tutumunuz umurumda bile değil. En büyük hayranınız olmadığımı yüzünüzdeki çatık kaşlar kadar açık bir şekilde ifade ettim, ancak ekibime hak ettiklerini düşündüğünüz küçümsemeyle davranmayın. Sana karşı nazik olmaktan başka bir şey yapmadılar ve gözeneklerinden sızan küçümsemeyi hak etmiyorlar.

Yüzü kızardı. 'Ne cüretle nasıl kontrol etmeye çalışırsın-'

'Kapa çeneni ve dinle. Bütün tavrınız bu. Onların sizin için önemini değerlendirdiniz ve katkılarını göz ardı ettiniz. Bunu yüzünüzden anlayabiliyorum. Bir takımın parçası olmaya alışık değilsin, bunu biliyorum ama yine de sahip olduğundan emin olduğum görgü kurallarını kullanıyorsun.

Leanne'in yüz ifadesinden önerilen tavsiyeye pek de açık olmadığı anlaşılıyordu.

'Tamam, ekibime karşı kabalığınıza tahammül edecek kadar yardımınıza ihtiyacım yok. İlk polis eğitiminize geri dönebilirseniz, insanlara işkence edilmesinden ve öldürülmesinden pek hoşlanmadığımızı hatırlarsınız. İçerideki ekip, o piçi yakalayana kadar gece gündüz çalışacak.

Sorumlu. Eğer bize tavır yapmadan yardım edebilirsen, harika. Değilse, defolun gidin,' dedi Kim, takım odasına geri dönerken.

Ya takip ederdi ya da etmezdi.

Kim kahvesini doldurduğunda, Leanne yedek masaya geri dönmüştü.

"Peki tüm bunlar senin için nasıl sonuçlanıyor? Bryant sessizliği bozarak sordu.

Kim, Leanne'in bilinçli bir şekilde ifadesini düzeltmesini ve Bryant'ın bakışlarıyla buluşmasını izledi. 'Diane ve çocuklar bölge dışında başka bir güvenli eve taşındılar. Artık başka bir gücün sorumluluğunda olacaklar ve ben de yeniden görevlendirileceğim.

Bu kadar basit. Bağlanmıyor musun?'

'Bu benim üçüncü yerleştirmem ve bu benim işim. Bana

söylenen yere gidiyorum. "Ve hiç bağlantı hissetmiyorsun?

"Kesinlikle hiçbiri," dedi başka tarafa

bakarak. "Peki diğer iki aile? Kim sordu.

"Müfettiş, bu dava hakkında bana sormak istediğiniz başka bir soru var mı?

Daha önceki yerleştirmeleri hakkında konuşmaya hazır olmadığını daha açık ifade edemezdi.

"Tamam, aileye nasıl atandınız ve nasıl işledi?

'Phippses'ler Midlands'a taşınmak istemişlerdi. Son görevimden yeni a y r ı l m ı ş t ı m .

"Hangisi ile? Kim onunla biraz oynayarak sordu. "Seni

ilgilendirmez.

"Ve bitti çünkü?" "Yine, seni

ilgilendirmez.

Kim, görevlerin nasıl ya da neden sona erdiğine dair bir merak hissetti.

"İçlerinde öldürülen var mı?

Kim bir öfke parıltısı

gördü. "Hayır," diye

tükürdü Leanne.

Hoşuna gitsin ya da gitmesin, Kim'in Leanne'in bu işe karıştığını düşünmekten başka çaresi yoktu. Phipps ailesinin gerçek kimliklerini çok az kişi biliyordu, bu yüzden temas kurdukları herkes şüpheliydi.

"Lütfen devam edin.

"Dudley'de bir pansiyona gitmem istendi ve orada aile hakkında bilgilendirildim.

"Oraya gitmeden önce hiçbir şey bilmiyor muydun?

Başını iki yana salladı. 'Talimatları aldılar ve sivil polislerle birlikte oradaydılar. Birkaç gün boyunca, düzenlemeler yapılırken memurlar yavaş yavaş ortadan kayboldu. Üçüncü gün Old Hill'deki eve taşındılar ve ben onların tek irtibat kişisiydim. Bu süreyi yeni isimler seçerek ve hepsinin bağlı kalabileceği kısa bir hikaye geliştirerek geçirdik.

'Çocuklar için zor,' diye gözlemledi Kim.

Hepsi için. Tüm hayatınızı geride bırakmak, yeni isimler seçmek ve ardından normal davranmak imkansızdır. Dış etkenlerle başa çıkmak yeterince kötü: fiziksel yer değişiklikleri vs. ama duygusal bedel çok daha büyük. Sahip olduğunuz hayat için keder, yerinden edilme, adaletsizliğe duyulan öfke.

"Neyin? Kim sordu. Onlara yeni bir hayat, korunma ve yeni bir başlangıç fırsatı veriliyordu.

"Kendisi ömür boyu hapis cezasına çarptırılmışken, hapse atılmasına yardım ettiği insanların üç yıl içinde dışarıda olması adaletsizlikti. Onlar evlerine, hayatlarına ve ailelerine geri dönebildiler. Phippses dönmedi. Doğru olanı yaptıkları için hayatlarının geri kalanında bir yalanı yaşama lüksüne sahip oldular.

"Ama onlara bakılıyor, değil mi? Stacey

sordu. "Tanımlamak mı? dedi Leanne.

'Destek, danışmanlık, yeni bir başlangıç ve-'

'Anlamıyorsun, değil mi? Tanıdığınız her şeyin sizden koparıldığını düşünün: arkadaşlar, aile, yerler. Başta size doğru şeyi yaptığınızı söyleyen bir sürü insan var ve her şey bittiğinde bir psikolog ve bir polis memuruna erişiminiz kalıyor. Bazıları yeni bir başlangıç yapmaktan mutlu oluyor ve daha iyi bir yaşam standardına sahip olacaklarını düşünüyor ama öyle olmuyor. Koruma altındaki pek çok kişi bir tür eski suçludur. Bildikleri tek hayat bu. Eğer herhangi bir suç işlerlerse, programdan atılırlar ve kendi başlarının çaresine bakmak zorunda kalırlar. Birçoğu yeni bir yaşam tarzıyla başa çıkamıyor. Program onlara iş bulmaya yardımcı oluyor ancak becerileri göz önüne alındığında bu her zaman kolay olmuyor. Ve tüm bunlar kabul edilmeleri halinde gerçekleşiyor.

"Kriterler var mı? Penn sordu.

'Kesinlikle. Bir tanık cinayet, cinayete teşebbüs, adam kaçırma, ciddi cinsel suçlar veya organize suçlar gibi ciddi bir suçla ilgili olarak esaslı kanıtlar vermelidir. Kişinin veya ailesinin hayatına yönelik tam olarak belgelenmiş ve yakın bir tehdit olmalı ve kabul edilen koşullara uymaya tamamen hazır olmalıdırlar.

"Kararı kim veriyor? Kim besin zincirini anlamaya çalışarak sordu.

"Soruşturma memurları, bir kişiyi tanık koruma programına sevk etme kararından sorumlu olacaktır.

"Peki yeni kimlikleri kim biliyor?

"Korunan Kişiler Servisinde üst düzey bir yetkili; en fazla iki denetimli serbestlik memuru; yerel bölgede komutan düzeyinde bir polis memuru; ve atanan memur.

"Peki gözetim memurları kim? Kim sordu.

"Üzgünüm ama bu konuda size yardımcı olamam.

'Ve yerel komutan-'

"Üzgünüm ama bu konuda size yardımcı olamam.

Kim onlara tam olarak ne konuda yardımcı olabileceğini soracaktı ki telefonu çaldı.

Arayanın adını gördüğünde, Keith Phipps'in bulgularıyla ilgili bir güncelleme alıyor olmak için dua etti.

"Keats?

"Stone, süpürgenin seni taşıyabildiği kadar çabuk Wren's Nest'e gelmeni istiyorum.

"Site mi?" diye sordu, espriyi duymazdan gelerek.

"Doğa koruma alanı, doğu tarafı," dedi ve aramayı sonlandırdı.

Bütün gözler onun üzerindeydi. Kendi ekibi Keats'ten gelen böyle bir çağrının ne anlama geldiğini biliyordu.

Leanne birinden diğerine baktı ve sonra bakışlarını Kim'e sabitledi.

"Sorun ne? Başka bir tane mi?'

Kim ceketine uzanarak, "Üzgünüm ama bu konuda size yardımcı olamam," dedi.

ELLİ YEDİ

Bryant otoparktan çıkarken, "Biliyor musun, şef, benden hoşlandığın için gerçekten memnun olduğum günler oluyor," dedi.

'Hey, ben o kadar ileri gitmezdim. Sadece senden diğer pek çok kişiden daha az hoşlanıyorum.

"Ondan bir anda hoşlanmamanın biraz mantıksız olduğunu biliyorsun, değil mi?

"Hiç de değil. Çoğu insandan daha ağzını açmadan nefret ederim, bu yüzden fikrimi değiştirmek için adil bir fırsatı vardı. Çocuklarla nasıl konuştuğunu duydun mu?'

"Ben yaptım.

"Ve geçmişte çalıştığı aileler hakkında konuşurken tamamen duygusuz olduğunu hissettiniz mi?

"Ben yaptım.

"Ve bazı sorularda ne kadar yardımsever olmadığını gördünüz?" "Gördüm.

"Ve hala ona karşı sert davrandığımı mı düşünüyorsun?

"Sanırım öfkenizin ana kaynağı kimliklerinin sırrını paylaşmamış olması.

"O bir polis memuru ve suç soruşturması oyununda hiçbir şey cinayetten üstün değildir.

"İşinin değerinden daha fazlaydı.

"Hiçbir şey cinayetten üstün değildir,"

diye tekrarladı.

Bryant yerinden kıpırdamayı reddetti. 'Onların sırrını saklamak onun işi. Hayatları buna bağlı.

'Gidip Keith Phipps'e şu ana kadar nasıl çalıştığını soralım. Oh, bekle, yapamayız çünkü o öldü.'

"Biliyor musun, şef, dünyanın yuvarlak olduğunu söyleyebileceğim ve senin bana katılmayacağın günler var.

"Cevabımın ne olduğunu tahmin edin," diye meydan okudu.

"Hiçbir şey cinayetten daha önemli değil, biliyorum, bu yüzden sanırım çenemi kapatıp araba kullanacağım.

ELLİ SEKİZ

Frost yataktan kalkmaya çalışırken inledi. Üçüncü denemesinde kendini oturur pozisyona getirmeyi başardı ve bu lanet şeyden kurtulmak için sabırsızlanıyordu. Boynunu ve omuzlarını rahat bir pozisyona getirmeye çalışarak dönüp durmuş, inlemiş ve sızlanmıştı. Sonunda kendini oturma pozisyonuna getirmiş ve sadece birkaç saatliğine bitkin bir halde uykuya dalmıştı.

Banyoya gidip geri dönerken biraz daha inledi. Kıyafetlerine göz attı ama dün gece internetten ayarladığı kiralık arabayı alana kadar giyinmeye çalışmasının imkânı yoktu.

Fitz onu ofiste beklemiyordu ve kısa mesajının ardından Fitz onu aradığında da bu durumu önemsememişti. Morley'in adamlarından gelen telefon hakkında ona hiçbir şey söylememişti. Eğer düşündüğü gibi bir adamsa, güvenliğini sağlamak için Trisha Morley hakkında daha fazla makale basmayı reddederdi. Ve şu anda, onun düşündüğü gibi biri olmasını istemiyordu.

Herkese yalan söyleyebilse de, kendine o kadar kolay yalan söyleyemiyordu. Evet, kaza onu korkutmuştu. Evet, devam edip etmemesi gerektiğini merak etmişti; ama korktuğu gibi, şimdi de kızgındı.

Gerçek şu ki, geri adım attığı için yıllarca kendinden nefret etmişti. Diğer pek çokları gibi o da okul hayatı boyunca deformasyonu yüzünden acımasızca zorbalığa maruz kalmış ve bunu kabullenmişti. Zorbaların onu sindirmesine ve korkutmasına izin vermişti. Bunu sessizce kabul etmiş ve tek başına ağlamıştı. Onlara karşı durmadığı için kendinden nefret etmiş ve okuldan ayrıldıktan sonra bir daha kimsenin ona böyle hissettirmesine izin vermeyeceğine yemin etmişti.

Şimdilik pijamalarıyla kalacak ve planladığı şeyi yapmaya devam edecekti. Bugünkü makalesi duruşmada sunulan adli kanıtlarla ilgiliydi. Trisha'nın geri kalanıyla birlikte yanmayan parçaları.

Kanepeye minderleri yerleştirdi ve dizüstü bilgisayarını açmadan önce bir fincan kahve yaptı.

Bir çörek daha atmanın zamanı gelmişti.

ELLİ DOKUZ

Stacey boş masada oturmuş, telefonunda bir şeylerle uğraşan kadının kim olduğunu tam olarak anlayamamıştı.

Koruduğu ailenin hayatından bahsederken ya da Keith Phipps'in panodaki korkunç fotoğraflarıyla karşılaştığında bir kez bile duygularını belli etmemişti. Leanne cesedi teşhis etmişti, bu yüzden Keith'in nasıl göründüğünü biliyordu ama Stacey fotoğraflara bir şeyler hissetmeden bakamıyordu ve adamı tanımıyordu bile.

Stacey kadının UKPPS'de aracı olarak kullanılabileceğini anlamıştı. Sadece bu süre zarfında onunla ne yapması gerektiğinden emin değildi.

Hiçbir şey yapmamaya ve orada değilmiş gibi davranmaya karar verdi. Penn çoktan kulaklıklarını takmış ve işe koyulmuştu.

Telefonu eline aldı ve patronu tarafından kendisine DI Lynes için verilen irtibat numarasını çevirdi.

Dördüncü zil sesinde cevap

verdi. Kendini tanıttı.

'Aramanı bekliyordum,' dedi, sesinde bu konuda ne hissettiğine dair hiçbir belirti yoktu. 'Peki bana neler olduğu hakkında bir fikir verecek misin? Neden tüm bulgularımızı Black Country'deki sizlere açmak zorundayız?

'Üzgünüm ama hiçbir fikrim yok. Sadece temas kurmam ve bilgi paylaşımı için protokolleri görüşmem söylendi ve-'

"Evet, evet, ben de öyle diyeceğini düşünmüştüm," dedi sert bir sesle.

Stacey patronun duyarlılık hakkında söylediklerini hatırladı.

"Biliyor musun, bir keresinde on yaşlarındayken annem sokağın aşağısındaki bir kızı oyun oynamaya çağırmıştı. O kadar da telaşlanmamıştım çünkü kızı gerçekten tanımıyordum. Her neyse, geldi ve yanında hiçbir şey getirmedi. O benim eşyalarımla oynadı ama ben onunkilerle oynayamadım. Dürüst olmak gerekirse, bütün bu olanlardan dolayı kendimi biraz kötü hissettim.

DI Lynes bir kahkaha patlatmadan önce kulaklarını sessizlik kapladı.

'Stacey Wood, senden hoşlandım ve nazikçe yürümek için giydiğin bale terliklerini de çok beğendim. Gizlilik ve ifşa belgeleri besin zincirimizin daha üstündeki kişiler tarafından imzalandı ve teknik adamım sadece bu vakaya özel bir bağlantı geliştirdi. Bu geçici bir bağlantıdır ve sizden başka biri tarafından erişilirse hiçbir yere gitmeyecek ve bağlantı yok olacaktır. Ve şu anda gelen kutunuza düşmüş olmalı.

Söz verdiğim gibi ortaya çıktı.

"Soruşturmamıza gerçek zamanlı olarak tanıklık edebileceksiniz, ancak acil bir şey olursa sizi arayacağım.

Stacey onun işbirliği karşısında şaşkına döndü.

'Daha sonra otopsi için ayrı bir link göndereceğim. Yine sadece tek bir girişle erişilebilecek.

"Anladım," dedi Stacey, Penn'e bakarak.

"Şimdi, gününü kolaylaştırmak için yapabileceğim başka bir şey var mı, Stacey? Sözlerinin ardındaki espriyi duyabiliyordu.

'Hayır, efendim, sanırım-'

"Bekle," dedi, eliyle ağızlığını kapatarak. Arka plandaki boğuk seslerden hiçbir ayrıntı duymadı.

'Pekala Stacey, görünüşe göre yanılmışsın ve bu güzel günün başlangıcında senin için yapabileceğim daha çok şey var. Kurbanımızın kimliğini tespit ettim. Dennis Burke ismi sana bir şey ifade ediyor mu?

Stacey ismi yüksek sesle söyledi ve Leanne'e doğru baktı.

Kadın telefonunu kaptı ve kapıya yöneldi.

ALTI

Wren's Nest, 1956 yılında Birleşik Krallık'ın jeoloji için ilk ulusal doğa koruma alanı ilan edilme onuruna sahip olmuştur. Bölgenin tek şöhret iddiası bu değildi. Kim'in okuldan hatırladığına göre mağaralardan yüzlerce yıl boyunca değerli kireçtaşı çıkarılmış ve dünyanın ilk endüstriyel buhar makinesi Viktoryenler tarafından madenlerden ve tünellerden su pompalamak için Wren's Nest'in yanına inşa edilmişti.

Söylendiği gibi doğu tarafından yaklaştıklarında, birkaç virajın etrafından dolanan ve daha sonra bir yürüyüş parkurunun başlangıcını açıkça işaret eden kaba bir otoparka açılan tek izli bir yolda ilerlediler.

"Bu metal çit de neyin nesi? Bryant, Keats'in minibüsünün arkasına park ederken Kim sordu.

'Bir okul gezisi sırasında meydana gelen bir tür kaya kaymasının ardından sahanın yaklaşık bir mil karelik kısmı birkaç aylığına kapatıldı. Kimse yaralanmadı ama güvenlik için kapattılar.

"Belli ki birileri notu almamış," dedi Kim, koruma görevlisine kimliğini göstererek.

"Yaklaşık yüz metre ileride," diye yardımcı oldu.

O ve Bryant patikayı sessizce yürüdüler. Her ikisinin de ne bulacaklarını merak ettiklerini tahmin ediyordu. Şimdiye kadar çıplak bir adam kızartılarak öldürülmüş, çıplak bir adam germe mekanizması üzerinde işkence görmüştü ve Keats'in solunda görebildiği çıplak bacağa bakılırsa, bu kurban da pek bir şey giymemişti.

"Neyimiz var Keats?" diye sordu Bryant'tan bir çift mavi terlik alarak.

İlk bakışta oldukça komik görünen bir manzarayı ortaya çıkarmak için kenara çekildi.

Adam ayak bileklerinden ve el bileklerinden yere çakılmıştı. Karnının üzerinde seramik bir karıştırma kâsesi duruyordu. Yanmış deriden oluşan kırmızı bir daire kâsenin tabanını sarıyordu. Kâsenin altından sızan kan kalçalarının üzerinden geçerek yerde birikmişti.

"Her şeyi anlaman için sana bir dakika vereceğim, çünkü bu kaseyi kaldırdığımda başka bir yere bakamayacaksın.

ALTMIŞ BİR

"Nereye gitti? Penn kulaklıklarını çıkararak sordu.
Stacey omuz silkti ve pencereden dışarı bakmak için döndü.

Leanne'in kulağında telefonla daireler çizerek yürüdüğünü görünce, "Onu aşağıda görüyorum," diye teklif etti.

"Sence aile üyeleri ne yaptıklarını biliyor mu?" diye sordu kendine bir kahve doldururken.

Stacey omuz silkti. Bazı açılardan, işleyicinin hayatı tanığınkine benziyordu. Ne yaptıkları ya da kimlerle çalıştıkları konusunda açık ve dürüst olamazlardı, muhtemelen kendileri için arka plan hikâyeleri uydurmak ve tanıştıkları çoğu insana yalan söylemek zorundaydılar. Stacey, gününün zorluklarını Devon'la paylaşamayacağı bir konumda olmayı hayal bile edemiyordu.

"Sence bu yüzden mi bu kadar üşüyor? Penn pencereden Leanne'i izleyerek sordu. "Bir ekibin parçası değil; işi gizli, bu yüzden hayatının en büyük kısmını kimseyle paylaşamıyor.

Stacey ayağa kalkıp Penn'e pencereden katıldı ve onun otoparka doğru yürüyüşünü izledi.

"Sence neden beş yıl önce adını değiştirmek zorunda kaldı? Stacey sordu.

'Belki de yeni görevinin suç ailesiyle ilgili olmasıyla ilgili bir şeydir. Her türlü önlemi almak falan.

Stacey boş boş, işini yapmaya devam etmek için ne kadar ileri gidebileceğini merak ediyordu.

Leanne döndü ve ikisinin de izlediğini gördü.

Penn koltuğuna dönerek, "Bu arada, adamımızı Tyler ailesinin öldürdüğünü sanmıyorum," dedi.

'Hadi ama, iyi bir nedenleri var,' diye karşı çıktı Stacey. 'İfadesi o kardeşlerin birkaç yıl hapiste kalmasına neden olduysa, onun öldüğünü görmek için herkesten daha fazla nedenleri var. Hapisten çıkıp elini sıkıp affetmeyi ve unutmayı kabul edecek değiller ya.

'Katılıyorum ama her şey çok gösterişli. Çok

gösterişli. "Ama onun acı çekmesini isterlerdi.

'Gerçekten de öyle; ama onu bulmuş olsalardı, bir minibüse koyup kendi bölgelerine geri götürmeleri çok daha muhtemel olurdu. Neden bilmedikleri bir yerde keşif yapma zahmetine girsinler ki? Onu bir araca atıp iyi bildikleri bir yerde bunu yapmak daha iyi.

Stacey onun ne demek istediğini anlayabiliyordu, ama bu bir önseziyle geçiştirilemeyecek kadar büyük bir ipucuydu. Adam bir suç ailesinin üyelerini parmaklıklar ardına koymuştu.

Leanne odaya girdiğinde fikrini daha fazla tartışmak üzereydi.

"Somerset'teki adam, Dennis Burke," dedi ve yerine oturdu.

Hem o hem de Penn beklentiyle ona baktılar.

"Evet, kesinlikle bizden biri.

ALTMIŞ İKİ

"Ne oluyor lan? Keats kek karıştırma kabını çıkarırken Kim sordu.

Daha yakına eğildi. "Keats, bu...?"

"Bir sıçan," diye onayladı.

"Yüce İsa," diye haykırdı Bryant.

Keats bir konuda haklıydı.

Görüntü ne kadar korkunç olsa da gözlerini kaçıramıyordu.

"Açıkla," dedi mide bulantısını bastırarak.

Keats, "Ucuz ve etkili olduğu düşünülen bir ortaçağ işkence şekli," diye yanıtladı. 'Pek çok çeşidi var ama en yaygın olanı bu; kurbanı yüz üstü yatırıp çıplak karnına bir fare yerleştirmek ve bu fareyi yavaş yavaş ısıtılacak bir tür kapla örtmek. Farenin başka bir kaçış yolu yoktur ve yavaşça karnından tünel açarak kurbanın yavaş ve acı verici bir şekilde ölmesine neden olur.

Kim, birinin böylesine korkunç bir acı çekmesine neden olma isteğini aklına getirmeye çalıştı ve kimin midesi bunu izlemeye yetecek kadar güçlü olabilirdi ki?

Kendini geri çekti ve olay yerine odaklandı. "Yanık izleri?" diye sordu, açık yaranın etrafındaki kırmızı daireyi işaret ederek.

"Evet, kaseyi ısıtmak için kullanılan bir tür fön makinesinden kaynaklandığını söyleyebilirim." "O bile çok acı verici olurdu," dedi etrafına bakarak. "Şurada Vera Lyndhurst tarafından bulundu," dedi, başını sallayarak.

Hafif, orta yaşlı bir kadın yerde oturmuş, hâlâ sessizce hıçkırıyordu.

Bryant ayrıntıları almak için oraya gitti. Kim, Vera'nın bu adamı alt edecek fiziksel güce sahip olmadığından zaten şüpheleniyordu ama herkesin elenmesi gerekiyordu.

'Burada, rezervde gönüllü olarak çalışıyor. Tehlikeli bölgede kimsenin olup olmadığını günde iki kez kontrol eden topluluktan birkaç kişi var.

"Son kontrol nasıldı?

'Dün gece saat beşte, ve bunun çok geçmeden başladığını söyleyebilirim. Zavallı adam en az on ila on iki saat boyunca acı çekti.

"Lanet olsun," dedi Kim.

Keats başını sallayarak, "Ölmek için berbat bir yol," diye gözlemledi.

Kim cesede son bir kez baktı ve Bryant geri döndüğünde durakladı.

"Bu bir yara izi mi?" diye sordu, kanlı karmaşadan uzaklaşan ince beyaz bir izi işaret ederek.

"Apandisit ameliyatı, muhtemelen çocuklukta," diye
doğruladı Keats. Tam çalmaya başladığı sırada telefonunu
çıkardı.

"Tam adamım, Penn, hemen yanlış kişileri kontrol etmeye başlamanı
istiyorum.

Yara izi de dahil olmak üzere erkeğin tarifini verdi. Kanlı detayları daha sonraya saklayacaktı.

"Tamam patron, ama güneydeki adamın da tanık olduğunu söylemek için aradım.

Ölüm şeklinden hepsi şüphelenmişti.

"Organize suçlarla bağlantıları mı var?" diye umutla sordu. Bu onlara izleyecekleri net bir yol verecekti. Şimdi, eğer o da Londra'daki Tyler ailesini kızdırdıysa, bu işi çay saatine kadar çözebilirlerdi.

"Üzgünüm patron, yakınından bile geçmedim. O eskiden-'

'Kendine sakla, Penn. Geri dönüyoruz,' dedi ve aramayı sonlandırdı. İki günde üç ceset. Ekibinin yeniden toparlanma vakti gelmişti.

ALTMIŞ ÜÇ

Frost arkasına yaslandı; soruşturmanın mahkeme tutanaklarını okuduktan sonra artık olayların sırasını anlamıştı.

Mayıs ayının üçünde Trisha Penny'yi aramış ve Nick'le büyük bir tartışma yaşadıklarını söylemişti. Onu terk etmekle tehdit etmiş, Nick de bunun olmasına asla izin vermeyeceğine yemin etmişti. Trisha ağlamış ve Penny'ye ne kadar korktuğunu söylemiş ama polisin olaya karışmaması konusunda ısrar etmişti. Trisha'nın ertesi gün Penny'yi arayacağına söz vermesiyle görüşmeyi sonlandırmışlardı.

Penny kız kardeşini aramak için öğleden sonraya kadar beklemişti. Telefon telesekretere düşmüştü. Nick'i aramadan önce mesaj bırakmıştı. Nick, gece gezmesinden döndüğünde karısının gitmiş olduğunu söylemişti. Bir tartışmanın ardından arkadaşlarını ya da ailesini ziyarete gittiğini düşünmüştü. Penny, Morley'nin yalanlarına bir haftadan uzun bir süre boyunca inanan polisin peşini bırakmamıştı.

Mali kayıtlar banka hesabında herhangi bir hareket olmadığını gösteriyordu ve evde yapılan aramada hiçbir şeyin kaybolmadığı anlaşılmıştı.

Telefon şebekesi tarafından Trisha'nın telefonunun kız kardeşiyle yaptığı telefon görüşmesinden sonra kullanılmadığı ve evden uzağa gitmediği söylendikten sonra, polis nihayet geniş arazide bir arama emri çıkarmış ve ikinci gün aradıklarını bulmuşlardı.

Sekiz dönümlük bir tarlanın güney sınırında yanmış toprak ve ıslak külden oluşan bir alan vardı. Çalıların arasında atılmış bir yakıt tenekesi vardı.

Küller özenle toplanmış ve analiz için kaldırılmıştı.

Hava koşulları ve yerel yaban hayatı adli koleksiyona zarar vermiş olsa da, kalıntıları bulmak için yeterince eleme yapmayı başardılar.

Giysiler ve takılar, el çantası ve cüzdan, ön koldan alınan kemikler ve dişler Trisha'nın DNA'sıyla eşleşti.

Morley tutuklanmış ve o zamandan beri avukatı dışında kimseyle konuşmamıştı. İki gün sonra karısını öldürmekle suçlanmıştı.

Frost kendini Trisha'nın yerine koymaktan kendini alamadı. Her gün hissetmiş olması gereken sürekli korku, katlandığı fiziksel acı.

Frost kendini, şiddetin hayatını kaybedeceği noktaya kadar tırmanacağını bilip bilmediğini merak ederken buldu.

Kaslarının gevşemesini isteyerek, kahve doldurmak için mutfağa doğru topallayarak yürüdü. Bu haftaya sadece Trisha'ya Nick'in kampından gelen bağırışlar arasında bir ses, bir fısıltı vermek isteyerek başlamıştı. İnsanlara bir kurban olduğunu, bu adamın elinde korkunç acılar çekmiş bir kadın olduğunu hatırlatmak istemişti ama durumun adaletsizliği içinde daha da vahşileşiyordu. Trisha uyanık olduğu her an yanındaydı ve bundan sorumlu olan piçin büyük olasılıkla serbest kalıp hayatına devam edeceği düşüncesi bile onu tiksindiriyordu.

Artık sonucu rapor etmek istemiyordu. Bunu değiştirmek istiyordu. Sadece nasıl yapacağına dair en ufak bir fikri yoktu.

ALTMIŞ DÖRT

Penn kapıdan girerken, "Üçüncü kurban hakkında henüz bir şey yok patron," dedi.

Kim ceketini alıp ofisine asarken başıyla onayladı. Bryant bu fırsatı değerlendirerek az önce ziyaret ettikleri suç mahalli hakkında onları bilgilendirdi.

Stacey dinlerken gözleri fal taşı gibi açılmıştı. Penn'in yüzünde bile bir şok ifadesi vardı ama yedek masadaki heykelde duygudan eser yoktu.

Kim, duygusal tepkisini görmezden gelmesi ya da kapatması için ona ne olduğunu merak etmekten kendini alamıyordu.

"Tamam, bu kadar yeter," dedi ve tencereden döktü. Bu, tekrar tekrar hatırlamak istediği bir görüntü değildi.

"Fotoğrafları aldın mı? Penn sordu.

Ve bazen Penn'in duygusal tepkisi hakkında diğerlerinden daha fazla endişeleniyordu.

Dikkatini Stacey'ye çevirmeden önce bir kaşını ona doğru kaldırdı.

"Somerset'teki ikinci kurban hakkında elimizde ne var?

Doğrudan Clevedon'daki davaya bağlanan ve gerçek zamanlı olarak güncellenen Stacey'nin ekranına baktı.

"Adı Dennis Burke ve olay yerinden yaklaşık üç mil uzakta yaşıyor. Oradaki ekip eşini ve genç kızını bilgilendirdi ve şu anda kapı kapı dolaşarak araştırma yapıyor ve bir sac metal imalat fabrikasındaki işyerini ziyaret ediyor. Otopsi yaklaşık yarım saat içinde yapılacak ve adli tıp halen olay yerinde.

Kim anlayışla başını salladı. Artık Lynes'in neyle uğraştığını biliyordu ve onların neyle uğraştığını da bilmek istiyordu.

Kim dikkatini Leanne'e çevirdi. Kadın da ona baktı.

"Sana bakarsam, konuşursun.

"Üzgünüm, ekibinizin geri kalanı kadar iyi eğitimli değilim.

Kim cevap vermekten kaçındı. Onun bu kadar önemsiz olduğunu görmek ekibine iyi gelmiyordu. Gözlerini dikip bakmaya devam etti. Bekliyordu.

'Dennis Burke'ün önceki adı Adam Hawthorne'du ve Manchester'lı bir grafik tasarımcısıydı. Eski üniversite arkadaşlarıyla bir gece dışarı çıktığında arkadaşlarından ayrı düşmüş ve yirmi yaşında bir kızın toplu tecavüze uğrayıp öldürülmesine tanık olmuştur. İfadesi dört saldırgandan ikisinin mahkum edilmesini sağladı.

"İki kişi hâlâ boşta mı? Kim sordu.

Leanne başıyla onayladı. "O sırada on bir yaşında olan küçük kızı eve kırık bir kol ve bir uyarı ile geldikten sonra koruma altına alındı.

Kim mesaj göndermek için on bir yaşında bir kızı kullanır ki? Kim kendi kendine sordu. Belli ki çok daha kötüsünü yapmaya hazır olan insanlar.

"Grafik tasarımcıdan sac metal işçisine mi? Kim sordu.

'Daha önce de açıkladığım gibi, program bir bireyin yaşam tarzına uygun olamaz. Elinden geleni yapar.

Kim, Dennis Burke'ün doğru olanı yaptığı için ne kadar çok şey kaybettiğini düşündü: evini; geniş ailesini; kariyerini. Sistemin bozuk olduğuna şüphe yoktu.

"Hem Keith'in hem de Dennis'in düşmanlarının onları aynı hafta içinde bulma ve intikamlarını aynı yöntemle alma şansları nedir? Kim kollarını kavuşturarak sordu.

Penn, 'Bire karşı on bahse girerim,' dedi.

'Eğer programa katılmalarının bireysel sebepleri yüzünden cezalandırılmıyorlarsa, ne için işkence görüyorlar?

"Bilgi," diye teklif etti Stacey.

Kim başını salladı. "İstediği bir şeyi bildiklerine inanmak zorunda. Bryant sessizce, "Ama bilmiyorlar," dedi.

"Bilemeyiz...

'Evet, yapabiliriz,' dedi kararlı bir şekilde tahtaya bakarken. 'Bu insanlar insanüstü değil. İşkenceye dayanacak şekilde şartlandırılmış eğitimli Navy SEAL'lar değiller. Onlar hayal edilebilecek en acı verici, korkunç derecede yavaş ölümlere maruz kalan normal insanlar. Cevapları bilselerdi, verirlerdi.'

Oda sessizliğe büründü. Bryant haklıydı. Katil istediği cevapları alamıyordu.

"Pekala çocuklar, şu anda bildiklerimizi göz önüne alırsak, Bryant ve ben en başa dönüyoruz. Psikoloğun notlarına iyice bir göz atmak istiyorum. -'

"Gittiler," dedi Leanne basitçe. "Üzgün

müsün?

Doktorlar kayıt tutardı.

Yok edildi. Ziyaretinizden sonra beni aradı. Ona onları parçalamasını tavsiye ettim.

Kim bir dakika boyunca sessizce ona baktı. "Üzgünüm ama bu soruşturmayı engellemek için yapabileceğiniz başka bir şey olup olmadığını merak ediyorum.

"Bizim işimiz bu.

Kim, pişman olacağı bir şey yapmadan ya da söylemeden önce odadan çıkması gerektiğini biliyordu.

Eğer patronunun işbirliği ve yardımdan anladığı buysa, onu güneş görmeyen bir yere sokabilirdi.

'Tamam Bryant, gidip iyi doktorun notları olmadan neler hatırlayabileceğine baksak iyi olur. Geri kalanınız ne yapıyorsanız ona devam edin ve Leanne-'

"Sizin için çalışmıyorum, bu yüzden bana ne yapacağımı söyleyemezsiniz.

İyi işti, diye düşündü Kim ceketini kaparken. Çekilmez kadına vereceği talimat sadece iki kelimeden oluşacaktı ve bunlardan biri de yanlış olacaktı.

ALTMIŞ BEŞ

Penn, kahvesine bir bisküvi batırarak, "Biliyor musunuz, yaptıkları şey gerçekten inanılmaz," dedi.

"Hem izleyip hem nasıl yiyebiliyorsun?" diye sordu Stacey başını sallayarak. "Kolayca," dedi, bütün vıcık vıcık şeyi ağzına atarak.

Otopsiyi uzaktan izlemek odada bulunmakla aynı şey değildi. Birincisi, çürümeyle karışık antiseptik kokusuyla çevrili değildi. Öte yandan, otopsi bir eğitim tesisi morgunda yapılıyordu ve odanın sağ üst köşesindeki kamera ona tüm süreci kuş bakışı olarak gösteriyordu.

"Penn, eğer o testereyi tekrar kullanacaksa, sesi kısabilir misin? Stacey başını kaldırmadan sordu.

Onların tarafındaki ses kalitesi mükemmeldi ve her hareketi duyabiliyordu. Ses tek yönlü olduğu için soru soramıyordu. Takım elbiseli DI Lynes iyi bir iş çıkarıyordu, ancak kadın meslektaşı birkaç kez çalışma yüzeyine yaslanmıştı.

"Bir göz atmak ister misin, Leanne?" diye sordu sağına bakarak. "Böyle iyiyim, teşekkürler.

Penn, annesinin ona aşıladığı terbiyeye lanet okudu; ne kendisiyle ne de Stacey'le bir kez bile konuşmaya başlamamış olmasına rağmen, ara sıra onun odadaki varlığını kabul etmek zorunda hissediyordu.

Patolog Lynes'e yaklaşmasını işaret ederken ekrana geri döndü. Hiç tereddüt etmedi.

Açıkta kalan omzunu göstererek, "Burada baskı altında kopmuş bağlar var," dedi. Penn kasları görebiliyordu

Normalde sıkıca sarılmış bir ipi andıran bu ipler gevşek ve gergindi.

'Her iki omuz ve dirsek yerinden çıkmış ve bilekler tamamen ayrılmıştır.

"Bunun ne kadar acı verici olduğunu size tarif bile edemem, hem vücudundaki eklemlerin çoğu hem de karnı için.

"Ölüm nedeni? Lynes maskesini çıkararak sordu.

Kalp krizi. Fiziksel travma vücudunun kaldıramayacağı kadar fazlaydı.

Lynes, kurbana dokunarak, "Hoş bir rahatlama olabilirdi," dedi. geri adım atmadan önce omzuna hafifçe vurdu.

Stacey, Penn'i odaya geri getirerek, "Sahadaki ekip de bizimle aynı sonuçları alıyor," dedi. Bilgisayarına ve Somerset'teki polis kayıtlarında görünen güncellemelere doğru başını salladı. 'Komşular aile hakkında çok az şey biliyor. Genç kız çok fazla karışmamış.

"Buna gerçekten değer mi? Penn, Leanne'e dönerek sordu. Bu, doğru olanı yaptıkları için gizliliğe ve aldatmacaya zorlanan ikinci aileydi.

"Bizim için öyle," diye yanıtladı Leanne basitçe. 'Bazı kişiler vatandaşlık görevlerini yerine getirmeye hazır oldukları için tehlikeli insanları hapse atabiliyoruz.

'Tamam ama bu bilgiyi nereden alıyor? Onları nerede bulacağını nasıl biliyor? Sistem hacklenmiş olabilir mi?'

Leanne başını salladı. 'Hacklenecek bir sistem yok. Her şey bağımsız bilgisayarlarda tutuluyor. Ağ bağlantısı yok.'

'Ama bir yerden alıyor. Tamamen tesadüf eseri tanık koruma programındaki iki kişiyi bulmayı başarmış, insanlara işkence eden rastgele bir psikopatı yakalamış olmamızın imkanı yok.

Leanne dikkatini telefonuna verirken Penn hayal kırıklığını belli etmemeye çalıştı. Patronun kadına karşı tutumunu anlamaya başlamıştı. Bir polis memuruna hiç benzemiyordu ve sorumlu kişiyi bulmaya çalışmakla hiç ilgilenmiyor gibiydi.

Sona eriyor gibi görünen otopsiye geri döndü ama düşünceleri yeni bir yöne dönmüştü.

Bilginin ortaya çıkması için ya sistemde ya da insanlarda bir hata olması gerekiyordu ve eğer sistem bozuk değilse, insanlara bakmak zorundaydınız.

"Hey, Stace, bir dakikan var mı? Bir fikrim var.'

ALTMIŞ ALTI

Psikolog kapıyı açarken Kim, "Bugün çok rahat görünüyorsunuz Doktor Crewson," dedi.

Onları içeri almak için kapıyı daha geniş açmadan önce 'Yönetim günü,' diye açıkladı. Elbette artık onlardan saklayacak bir şeyi yoktu. Kayıtlarının çöp kutusunda parçacıklar halinde olduğunu biliyordu.

"Peki, parçalama günü hangi gün?" diye sordu.

"Özür dilerim, Müfettiş," dedi, bir yardımcı odanın kapısını kapatarak ve sıkma devresindeki bir çamaşır makinesini susturarak.

Ofisine doğru ilerlemeye devam etti. "Neden bahsettiğinizi bilmiyorum.

"Phipps ailesi hakkındaki gerçeği biliyoruz," dedi otururken. "Ne gerçeği?" diye ısrar etti.

Kim kızgınlığının artmaya başladığını hissetti ama bunu bastırdı. Sadece emin olmak istiyordu.

'Onların korunan bir aile olduğunu ve Matrix Enterprises'ın seanslarının faturasını ödediğini biliyoruz. Seansları bizimle paylaşabileceğinizi umuyoruz, artık biz de işin içindeyiz.

Kahretsin, onlara gerçeği söylemeyen herkese karşı beslediği bir parça düşmanlığa engel olamıyordu.

Bu kimse için kolay bir durum değil, Müfettiş. Bana tek bir irtibat noktası verildi ve onun tavsiyesi şuydu-'

'Evet, biliyoruz ama artık gerçeğin farkındayız, biraz daha dürüst olursanız seviniriz. Notlarınız olmamasına rağmen bize aile hakkında söyleyebileceğiniz herhangi bir şey var mı?

"Tamam," dedi ve okunacak bir şey olmamasına rağmen gözlüklerine uzandı. Bu hareketin onu iş moduna geçirip geçirmediğini merak etti.

"UKPPS beş yıl önce benimle temasa geçti ve tanıklık programı kapsamında Black Country'ye yerleştirilen bir aileyi tedavi edip edemeyeceğimi sordu. Kabul ettikten sonra Leanne King ile görüştüm ve kendisi bana gizlilik ve mahremiyet konularını açıkladı. Önceki yaşamlarına dair hiçbir detay bana verilmedi - isim ya da yer yok - ve yeni yaşamlarına uyum sağlamalarına yardımcı olmam gerekiyordu.

Doktorun bile bir eli arkasında çalışması bekleniyordu.

"Devam et," diye ısrar etti.

"Birkaç aylığına beni aile olarak görmeye geldiler, sonra da bireysel olarak. İlk başta uzaylılar gibiydiler: sanki başka bir gezegenden nakledilmişler gibi şoktaydılar. Yavaş yavaş gerginlikleri azalmaya başladı ve ziyaretleri azaldı. İlk giden Keith oldu. Bir iş bulduktan sonra, sanırım bu işi sürdürmeye kararlıydı. Diane bir yıl kadar daha devam etti ama ziyaretleri birkaç haftada bire düşürdü. Sanırım Keith'ten daha çok mücadele etti.

"Ona ilaç mı yazıldı? Kim sordu.

Başını salladı. "Doktordan yardım almasını tavsiye ettim. Endişe ve paranoya kontrol edilemez hale gelmişti. Sokak ortasında panik atak geçiriyordu.

"İntikam korkusu mu? Kim sordu.

'Evet, ama zaman geçtikçe daha iyi olmak yerine daha da kötüleşti. Öyle bir noktaya gelmişti ki, onu gören herkes Tyler ailesiyle bağlantı kuruyordu.

"Size detay verilmediğini sanıyordum.

"Polis tarafından değil ama aile bana istedikleri her bilgiyi vermekte özgürdü. Onlara başka türlü davranmak mümkün olmazdı.

Kim bunu anlayabiliyordu ama sırrı kontrol etmenin ne kadar zor olduğunu da görmeye başlamıştı. Polis önlemler alabilirdi ama ağzını sıkı tutmak ailenin sorumluluğundaydı ve bazen sadece konuşmaları gerekiyordu.

"Sonunda, Diane'in ziyaretleri azaldı, ancak yine de ihtiyaç duyduklarında çocuklar için randevu almaya devam etti.

Kapatılacak bir *delik daha*, diye

düşündü Kim. "Ya çocuklar?

'Küçük çocuk çok daha çabuk adapte oldu ama Tommy hepsinden daha çok mücadele etti. Geçen haftaya kadar hala beni görmeye geliyordu.

"Neden?

"Taşındıklarında Tommy sekiz yaşındaydı. Yeni yeni arkadaş ediniyor ve sosyal bir gruptaki yerini buluyordu. Önceki hayatında dışa dönük, kendine güvenen bir çocuktu, her spor takımının bir parçasıydı ve paylaşamamaktan en çok etkilenen oydu. Kendi akran grubuna ait olmak istiyordu ama okul arkadaşlarının hepsi interneti ve sosyal medyayı keşfetmeye başlamıştı ve onun bunların hiçbirini yapmasına izin verilmiyordu. Ailesi onun internete yaklaşmasına izin vermiyordu. Yüzünden bir gölge geçti. "Ama bir şekilde internete girmiş olabileceğini düşünüyorum.

Bryant alaycı bir gülümsemeyle, 'Evet, bu doğru olur,'

dedi. Kim ona doğru baktı.

"Şef, o arkadaşlarına uyum sağlamaya çalışan genç bir delikanlı. Ben on dört yaşındayken internet yoktu ama Knock Door Run vardı.

"Ne? Kim sordu.

"İnsanların kapısını çalıp saklandığınız aptalca bir oyundu, böylece açtıklarında orada kimse olmazdı. Çocuklar için çok eğlenceliydi ama yetişkinler için gerçekten sinir bozucuydu. Annem beni bunu yaparken yakalarsa bir ay içeride tutacağını söylemişti.

"Ve?

"Gizlice çıktım ve yine de yaptım.

Eğer çocuk bir şekilde bir sosyal medya hesabı açtıysa, bunu yapabileceği tek bir yer vardı.

Okulda yapmış olmalı.

ALTMIŞ YEDİ

"Tamam, bulabildiğim her şey bunlar," dedi Stacey, kâğıt demetini klavyesinin sağına yerleştirerek.

"Tarih sırasına göre mi? Penn bir keçeli kalem kapıp odadaki tek açık beyaz tahtaya doğru ilerleyerek sordu.

"Evet," diye cevap verdi, henüz ne yaptıklarından tam olarak emin değildi. Sadece Penn ondan UKPPS hakkında bulabildiği her makalenin çıktısını almasını istemişti.

Leanne yaklaşık on dakika önce ikisine de tek kelime etmeden ortadan kaybolmuştu.

"Tamam," dedi Penn, onun yüzündeki şaşkınlığı görünce. 'Leanne'in söylediklerine rağmen adamımızın bilgileri bir yerden aldığını biliyoruz. Eğer teknoloji sızıntısı yoksa, bu bir insan olmalı. Şimdi, diyelim ki kolluk kuvvetlerinin en gizli organlarından birinde çalışıyorsunuz ve hassas ya da gizli bir bilgiyi aktardığınızı biliyorsunuz. Ne yaparsınız?'

Stacey hiçbir şey söylemedi. "Bu bir soru, Stace.

"Oh, tamam. Bir an için düşündü. 'Eğer bunu yapmış o l s a y d ı m , muhtemelen giderdim. Uzaklaşmak isterdim-'

"Kesinlikle," dedi Penn, sanki bir ödül kazanmış gibi işaret ederek. 'Ama onları arayıp şirket çalışanlarının listesini alamayız ki.

"Peki... yine tam olarak ne yapıyoruz? Stacey kâğıt yığınını okşayarak sordu.

'İlk makaleyi getir ve bana oku,' dedi.

Dediğini yaptı ve bütçe artışlarıyla ilgili sayfalar dolusu makaleyi çalışanlardan alıntılarla okudu. Bitirdiğinde, baktı

Penn'in üç isim ve pozisyonlarını listelediği yere kadar.

Douglas Kilkenny - Baş Müfettiş
Amelia Dixon - Muhasebe Yöneticisi
Henry Rusco - Lojistik Yöneticisi

Aah, şimdi anlıyordu ve uzun bir yol olmasına rağmen, aklının nereye gittiğini görebiliyordu.

'Sıradaki,' diye seslendi, kadın ikinci maddeye uzanırken.

ALTMIŞ SEKİZ

"Yani okuldaki arkadaşlarından birinin internete girmesine yardım ettiğini mi düşünüyorsun? Bryant okula yaklaştıklarında sordu.

Evet, ilk düşüncesi buydu: Tommy ait olmak için o kadar çaresizdi ki, yine de ailesinin talimatlarına karşı gelmişti. Sadece bir sorun vardı. Konuştukları herkese göre Tommy'nin hiç arkadaşı yoktu.

Okulun girişine döndüklerinde 'Arabayı durdur,' dedi. 'Daha yakına gidebiliriz... oh, anlıyorum,' dedi Bryant, arabayı kenara çekerek.

Okul girişinin hemen sağında, birbirlerine hararetle el kol hareketleri yapan iki figür belirdi.

"Bu... değil mi?

"Müdire ve yardımcı öğretmen. Durakladı. "Bir de rahip eklersek iyi bir fıkra çıkar ortaya.

Kim vücut dilini izlemeye devam ederken onu görmezden geldi.

Anna Lennox konuşmanın ve işaret etmenin çoğunu yapıyordu. Liam Docherty ara sıra söze karışıyor, bazen de başını sallıyordu.

Anna ne zaman ileri bir adım atsa, Liam bir adım geri atıyordu.

Müdire sadece bluzunu ve pantolonunu giymişti ama Liam'ın elinde evrak çantası ve kolunun üzerinde bir palto vardı. Geliyor muydu yoksa gidiyor muydu? diye merak etti.

Sanki bir tür çıkmaza girilmiş gibi ikisi de konuşmayı kesti.

Anna otoparka baktı, bir şey daha söyledi ve binaya geri döndü.

Liam arabalara doğru ilerlemeden önce tam yirmi saniye tereddüt etti. İkisi de bir seyirciye çaldıklarının farkında değil gibiydi. "Bütün bunlar da neydi? Bryant motoru kapatarak sordu.

'Emin değilim ama bence gidip öğrenmeliyiz. Sen kızın peşinden git, ben de adamın peşinden gideceğim.

ALTMIŞ DOKUZ

Penn, bir hafta önce UKPPS hakkında çıkan üç sayfalık haberde adı geçen yedi ismi yazarken Stacey, "Dur, dur, dur," diye seslendi.

Penn geri çekildi ve artık isimler ve pozisyonlarla dolu olan tahtaya baktı.

"Aşağıdaki ikinci isim, Amelia Dixon, Muhasebe Yöneticisi, bu pozisyondaydı ama artık değil.

En son makalede alıntılanan isim Hilary Owens idi.

"Amelia Dixon'a daha yakından bakmaya değer olmalı," dedi Penn, ofis telefonu dahili bir arama olduğunu gösteren tek bir zil sesi çıkarırken.

"Hey, Jack," dedi, masa başı çavuşu olduğuna dair bir kumar oynayarak. Sadece DCI Woodward olmadığını umuyordu.

'Burada bir bayan var. Kocasının kayıp olduğunu bildirmek istiyor,' dedi Jack, Penn rahat bir nefes alırken.

'Anladım herhangi bir detaylar?' o sordu, değil istemek için olmak çekildi ortaya çıkardıkları potansiyel yeni ipucundan gereksiz yere uzaklaşıyorlardı.

Jack alaycı bir tavırla, 'Evet, bana verdiğin tarife hiç benzemiyor, bu yüzden seni arıyorum,' dedi.

"Oh, Jack, sen de-

'Bak, burada bir ev dolusu var. Otuzlu yaşlarının sonunda, kızıl saçlı, orta yapılı, mavi gözlü olduğunu söylüyor...'

"Ve?

"Evet, gençliğinde apandisit ameliyatı geçirmiş. Penn, "Yoldayım," dedi ve aramayı sonlandırdı.

YEDİ

Bryant okula doğru ilerlerken Kim gözlerini öğretmene dikti. "Her şey yolunda mı?" diye sordu Liam Docherty'yi şaşırtarak.

Eşyalarını Ford Focus'un arka koltuğuna yerleştirirken, "Sadece öncelikler konusunda bir anlaşmazlık," diye açıkladı.

"Gitmeden önce birkaç soruya cevap verebilir misiniz?"

"Elbette," dedi arabaya yaslanarak.

"Tommy Phipps, özellikle başka bir çocukla iyi arkadaş mıydı? Kim sordu. Sosyal medyada hesapları olduğunu doğrulayabilirlerse, herhangi bir şekilde tehlikeye girip girmediğini ya da katili bir şekilde onlara yönlendirecek bir şey yapıp yapmadığını kontrol edebilirlerdi.

Liam başını salladı. 'Gördüğüm kadarıyla hayır. Tommy'nin sınıf arkadaşlarıyla pek kaynaşamaması bizi endişelendiriyordu. Onu da dahil etmeye çalıştık-'

"Yani bir Facebook sayfası ya da Instagram hesabı açmasına yardım eden birileri olup olmadığını bilmiyor musunuz?

Kaşlarını çattı. 'Öyle olsaydı çok mu kötü olurdu? Onun yaşındaki tüm çocuklar sosyal medyada.

"Sadece Tommy'nin özellikle biriyle vakit geçirip geçirmediğini bilmemiz gerekiyor.

Liam kollarını göğsünde kavuşturdu. 'Tüm bunlar çok gizli kapaklı ve kurnazca. Eminim gizliliğin ve garip soruların nedenini açıklarsanız size daha fazla yardımcı olabilirim.

'Çok fazla yardımımız var, teşekkür ederim, bu yüzden sadece cevap verebilirseniz
-'

'Tommy'nin özellikle arkadaş canlısı olduğunu bildiğim hiçbir öğrenci yok.
ile. Sanırım hepsi onu yalnız bırakmaya karar vermişti. Dürüst olmak

gerekirse delikanlı için üzüldük.

"Biz mi? Kim sordu.

"Evet, ben ve Jacob, asistanım. Demek istediğim, bazen...' Kafasında bir şey kliklenince sözleri dağıldı.

Kim, "Lütfen devam edin," diye ısrar etti.

"Şey, bazen Jacob öğle yemeğinde yalnızsa onu yanına çağırırdı, ona yeni bir bilgisayar oyunu göstermek için, ama eminim haddini aşmazdı-" Sanki başını belaya sokmak istemiyormuş gibi konuşmayı kesti.

"Bundan emin olabilirsin, değil mi?

Telaşlı görünüyordu. "Şey, hayır, her zaman etrafta değildim, ama Jacob'a güveniyorum-

Kim okula doğru bakarak, "Sanırım Jacob'la konuşmamız gerekiyor," dedi.

Liam arabasının kapısını açarak, "O burada değil," dedi. 'Başıyla tartıştığımız şey de buydu. Telefonuna cevap vermiyor ya da aramıyor. Gidip onu kontrol etmek istiyorum ama müdür benim dersime girme konusunda endişeli.

"Dünkü ziyaretimizden beri onu gördün mü? Kim midesinde bir yanma hissederek sordu. Onlar ortaya çıktıktan sonra aceleyle geri çekildiği kesindi.

Liam başını salladı.

"Tamam, Bay Docherty, meslektaşınız için duyduğunuz endişeyi takdir ediyorum, ancak Jacob Powell'ı bulmaya çalışmamızın daha iyi olacağını düşünüyorum.

"O yanlış bir şey yapmadı," diye itiraz etti öğretmen. Kim onun sadakatini takdir ediyordu ama bunu söylemek ona düşmezdi. Tam cevap vermek üzereydi ki telefonu çaldı.

"Affedersiniz," dedi öğretmenden uzaklaşarak. "Devam et, Penn.

"Kurban üç, patron - kimliğini tespit ettik.

YEDİ BİR

Bugün o kadar uzun kalmadığı için hayal kırıklığına uğradım. Hafif çiseleyen yağmur onu normalden daha erken banktan uzaklaştırdı.

Onun benim dayanağım olduğunu, onun dalgın dalgın ördeklere ekmek kabuğu atmasını izleyerek rahatladığımı bilmiyor. Geliyor, oturuyor, bakıyor ve nedense hayatımdaki bu basit sabitlik bana devam etme gücü veriyor.

Banyoya doğru birkaç kısa adım atıyorum ve duraklıyorum. Aynaya bakıyorum ve kaybettiğim her şeyle tekrar yüzleşiyorum: arkadaşlarım; ailem; istikrar; aşinalık ve hatta bazı açılardan kendim.

Karşımda bana bakan kişi zihnimde canlandırdığım ben değil. Gözlerimi kapattığımda yüzüm daha dolgun; daha renkli. Daha gencim ve gözlerimin altında koyu halkalar yok. Saçlarım daha uzun ve farklı bir renkte. Çoğu gün yeni beni eskisinin üzerine yerleştirmekte zorlanıyorum. Kendimi özlediğimi söylemek kulağa saçma geliyor ama özlüyorum.

Diş fırçamı bardaktan alıp lavabonun üzerine koyuyorum, kıllarına sıktığım diş macununu almaya hazır. Biraz fışkırıyor ve musluğa çarpıyor. Diş macununu geri koyuyorum ve fırçayı almadan önce musluğu çeviriyorum. Her işin bir ritmi, üzerinde düşünülmesi gereken bir süreci, daha önce nadiren düşündüğüm ama şimdi bana rahatlık sağlayan bir mantığı var. Bu bana yalnız olduğumu ve hayatta kalmak için kendi yolumu bulmam gerektiğini hatırlatıyor.

Buna değdi mi? Banyodan çıkarken kendime soruyorum. Bakışlarım yatağımın sağ tarafındaki boşluğa takılıyor.

Evet, kesinlikle öyleydi.

YEDİ İKİ

Rhonda Mullins'in evi Hayley Green'de, Halesowen Şehir Merkezi'ne sadece birkaç mil uzaklıkta, iki yataklı bir teras katıydı ve Bryant, Penn'den gelen telefonun üzerinden on dakika geçmeden evin önünde durdu.

Penn'e Jacob Powell'ın adresine gitmesini söylediği bir konuşma: Bryant'ın Anna Lennox'tan alabildiği tek bilgi. Konuşmaları sırasında kadın, Stacey'den e-posta aldığını ama cevap veremeyecek kadar meşgul olduğunu itiraf etmişti. Bryant, Pazartesi günü bulunan cesetle bağlantılı olduğunu öğrendiğinden şüpheleniyor ve neyi paylaşıp neyi paylaşamayacağı konusunda yol gösterilmesini bekliyordu.

Liam Docherty kendi konuşması sırasında adamın bazı ailevi sorunlar yaşadığını ve bir gün önce bu kadar çabuk ayrılmak zorunda kalmasının nedeninin de bu olduğunu açıklamıştı. Kim buna inanmamıştı. Tecrübelerine göre, polisten kaçan insanlar sadece saklayacak bir şeyleri olan kişilerdi ve bu şeyin Phipps ailesiyle bağlantılı olmadığından emin olmalıydı.

Bryant kötü haberi vermek üzere gönderilen memurların ekip arabasının arkasına park etti. Bayan Mullins'in kendisine gösterdiği, ikisinin birkaç ay önce Blackpool'da tatilde çekilmiş bir fotoğrafı, Penn'in Dean Mullins'in onların adamı olduğuna dair hiçbir şüphe bırakmamıştı.

Erkek bir polis memuru kapıyı açtığında, kanepede kırmızı çerçeveli gözleri olan hafif bir kadının yanında oturan bir kadın polis memuru ile karşılaştı. Ev küçük olmasına rağmen krem renginin tüm tonlarıyla döşenmişti ve arka taraftaki mutfak eklentisine kadar uzanan alana hafif ve havadar bir his veriyordu.

Rhonda Mullins vücudu kendi üzerine çökmüş bir kadın gibi görünüyordu. Solgun yanakları, tenine hiçbir şey katmayan simsiyah saç boyasının altında çukurlaşmıştı. Kim, yüzündeki ciddi ifadenin kadına bir hata olduğuna dair bir an bile umut vermemesini sağladı. Haberi ikinci kez almak daha da zordu.

'Bayan Mullins, ben DI Stone ve bu da DS Bryant. Kocanızın ölümü hakkında konuşmak için buradayız.'

Bryant ağzını açtı.

'Ama öncelikle kaybınız için ne kadar üzgün olduğumuzu belirtmek isterim' diye ekledi.

Kadın ne yapacağından ya da ne söyleyeceğinden tam olarak emin değilmiş gibi, "Teşekkür ederim," dedi.

Kim polis memuruna kendisini koltuktan kaldırması için başıyla işaret etti. O da öyle yaptı ve Kim onun yerine geçti.

"Bunun sizin için bir şok olduğunu anlıyorum ama size Dean hakkında bazı sorular sormamız gerekiyor.

Rhonda şu anda meslektaşıyla birlikte kapıda duran polis memuruna başıyla işaret etti. 'Öldürüldüğünü söyledi. Bu doğru mu?'

"Korkarım öyle, Bayan Mullins, ve bilmemiz gereken-" Kim, Diane Phipps ile yaptığı ilk görüşmenin anısı zihninde canlanınca konuşmayı kesti. Kaçamak cevaplar; gizlilik; yanlış yönlendirme; yalanlar.

Arkasına yaslandı ve kapıdaki memurlara seslendi.

"Beyler, bize bir dakika izin verir misiniz?

Dışarı çıktılar ve ön kapıyı arkalarından kapatarak odada sadece üçünü bıraktılar.

"Bayan Mullins, size başka sorular sormadan önce önemli bir soru sormam gerekiyor. Bu bir kumardı, çünkü kediyi gereksiz yere çantadan çıkarma riskini göze alamazdı - ama aynı zamanda başka bir yalan paketi üzerinde de çalışamazdı.

"Devam et," diye kokladı.

"Siz ve kocanız tanık koruma programının bir parçası mısınız? Kadın başını sallamaya başladığında yüzünde şaşkınlık ifadesi belirdi.

Kahretsin, yanlış söylemiş ve soruşturmalarının hassasiyetini ifşa etmişti. "Bayan Mullins, şunu sormak zorundayım-

Özür dilerim memur bey. Daha açık olmalıydım. Hayır, biz planın içinde değiliz. En azından artık değiliz.'

YEDİ ÜÇ

"Artık değil mi? Kim daha dik oturarak sordu.

'Biz ayrıldık. Dean başaramadı.

"Neden bu plana dahil edildiniz? Kim sordu.

Dean eski bir çete üyesiydi. Deltalar'ın bir parçasıydı.'

Kim çeteyi iyi tanıyordu. Hollytree Estate'te faaliyet gösteren ve Dudley posta kodu nedeniyle bu şekilde adlandırılan çok ırklı bir çeteydi. Çete liderlerinden biri olan Kai Lord'un birkaç yıl boyunca parmaklıklar ardında kalmasından o sorumluydu.

'Dean on üç yaşından beri onlarla birlikteydi. Ayrılmak istediğine karar verdiğinde yirmi altı yaşındaydı ama bunun nasıl olduğunu bilirsiniz.

Kim'in deneyimlerine göre, Deltalar gibi bir çeteden çıkmanın tek bir yolu vardı ve o da tahta bir kutuydu. Eski çete üyeleri olmadığı için övünmeyi severlerdi.

"Görebildiği tek çıkış yolu, sahip olduğu bilgileri kullanmak ve koruma karşılığında polise sunmaktı.

"Ve?

'Onun bilgisi birkaç kişiyi küçük suçlardan içeri attırdı, ama bir adamı cinayete teşebbüs ve adam kaçırma suçlarından içeri attırdı. Görünüşe göre, bu güvenli geçişi garanti etmek için yeterliydi.

Kim onun sesindeki acıyı duyabiliyordu ve konuşmaya devam etmeye karar verdi. Şimdilik, kocasının ölümüyle dikkati dağılmıştı ve Kim ne öğrenebileceğini bilmiyordu.

"Program sizin için nasıldı?

"Berbattı. Neye bulaştığımızı ya da hayatlarımızın ne kadar büyük ölçüde değişeceğini bilmiyorduk. Siz sadece mahkumiyeti önemsiyorsunuz.

Kim tepki vermemeye çalıştı. Dean yıllarca kanunun yanlış tarafında yaşamış ama işine geldiğinde aynı kaynağı kendi çıkarı için kullanmış ve beklediği gibi sonuçlanmadığında da bunu bir kenara atacak kadar küstah bir adamdı.

"Tüm telefonlarımızı ve eşyalarımızı aldılar ve soruşturma sırasında bizi bir pansiyona yerleştirdiler. Duruşma bittikten sonra bize bir Lidl haritası verdiler ve yaşamak istediğimiz bir bölgeyi seçmemizi söylediler. Dean bir kez Blackpool'a gitmişti, biz de orayı seçtik. Polis eşdeğer bir yaşam tarzı yaratmaya çalışacaklarını söyledi ve bu saçmalıktı. Her sorunun cevabı duruşma sonrasına erteleniyor' dedi ve parmaklarıyla son üç kelimeyi çerçeveledi.

'Eşyalarımızı toplamak için otuz dakikamız vardı. İcra memurları bile size bir saat veriyor. Ve eğer insanlar tüm polis memurlarının kibar ve yardımsever olduğunu düşünüyorlarsa, bir kez daha düşünebilirler. Sivil kıyafetlilerin yaptıkları yanlarına kâr kalıyor. Size istedikleri gibi davranabilirler ve kimseye bir şey söyleyemezsiniz.

"Kötü muamele mi gördün...?

"Unut gitsin," diyerek soruyu geçiştirdi.

"Sonra ne oldu? Kim sordu. Olaya karışan memurların, yıllardır yasaları çiğneyen bir adama koruma sağlama konusunda pek de hevesli olmadıklarını tahmin ediyordu.

"Sonunda bir minibüsle Shropshire'da güvenli bir eve götürüldük, yanımızda inek ve koyundan başka bir şey yoktu ve günlük harçlığımız vardı. O sırada tüm evraklarımızdan kurtulduklarını bilmiyorduk. Bizi öldürüyorlar, hayatlarımızı siliyorlardı. Ölebilirdik ve kimsenin haberi olmazdı. Hayatınız öldüğünde, yardım için nereye gidersiniz?

'Daha sonra yeni bir isim seçiyorsunuz, ama toplum içinde nasıl normal davranabilirsiniz? Size hiçbir geçmiş hikayesi verilmiyor, bu yüzden icat ettiğiniz her şeye sadık kalmak zorundasınız, hepinize.

Başını salladı. "Bir keresinde komşularla kahve içmeye gitmiştik, basit bir şey sanırsın. Sadece hızlı ve kibar bir kahve, ama her zaman sorular oluyor. "Peki nerede evlendiniz?" gibi zararsız sorular ve ikimiz de aynı anda farklı cevaplar verdik. Hata yaparsın diye arkadaş edinemezsin. Perişan haldeydik.'

"Taşınmayı talep edemez misiniz? Bryant sordu.

Nereye? Aynı sorunları yanınızda götürüyorsunuz. Herkesin bir tehdit olduğuna dair paranoyaklaşıyorsunuz. Her soruyu şüpheli olarak görüyorsunuz. Yeni kimliğinizin her ayrıntısını, yerleri, insanları, anıları hatırlayamıyorsunuz - çünkü bunlar hiç yaşanmamış. Sanki bir televizyon seti izliyorsunuz ve

Hangi gün, kime ne olduğunu hatırlamaya çalışmak. Yetişkinler için yeterince kötü, çocukları boş verin. Kızımız karışamıyordu; sürekli olarak en iyi arkadaşına gerçeği söylemek istiyordu. Her şeyi berbat edeceğiniz korkusuyla herhangi bir ilişki kuramazsınız. Kendi adınıza imza atarken bile tereddüt ediyorsunuz çünkü bu sizin adınız değil, ama en kötüsü bu bile değil.

Şimdiye kadar oldukça acımasız bir tablo çizmişti, bu yüzden Kim en kötüsünün gerçekte ne olduğunu merak etti.

'Ailenize nereye gittiğinizi söyleyemezsiniz. Onların iyiliği için tamamen ilişkinizi kesmelisiniz. Sen onlar için endişeleniyorsun; onlar da senin için kesinlikle endişeleniyor. Doğru olanı yaparak tüm bunlara neden oluyorsunuz.

Kendi nedenleriniz için, diye düşünmeden edemedi Kim.

Bryant, "Ama uyum sağlamak ve alışmak için desteğiniz, yardımınız vardı?" diye sordu.

"Ah evet," dedi gözlerini devirerek. 'Stresi azaltmak için nefes egzersizleri yapmamızı söyleyen bir psikoloğumuz vardı ve kuzeydeki koruma memurumuz da en az bizim kadar bilgisizdi. Peki ya koruma? Hafif bir rüzgar ya da derin bir nefes onu uçurabilirdi.

"Yani gittin mi? Kim sordu.

Günümüze, o anki kâbusuna geri döndüğünde yüz ifadesi değişti. Bir damla gözyaşı döküldü ve yanağından aşağı yuvarlandı.

"Dean benim ve Lexi'nin ne kadar mutsuz olduğumuzu biliyordu. Geri dönmenin risklerini biliyordu ama ısrar etti. Tehlikede olanın kendisi olduğunu biliyordu ve haklıydı.

Kim açıklığa kavuşturmamayı tercih etti. Bunun Hollytree'den herhangi birinin işi olmadığını şüpheye yer bırakmayacak kadar iyi biliyordu.

Tam Dean'in son birkaç gün içinde şüpheli bir şey fark edip etmediğini soracaktı ki telefonu çaldı.

Özür diledi ve koridora doğru yürüdü.

Cevap vermeden önce Bryant'ın tam da aklından geçen soruları sorduğunu duydu.

"Penn," dedi.

"Patron, bilgi sızıntısı hakkında. Önemli bir şey olmayabilir ama görmeniz gerektiğini düşündüğümüz biri var.

YEDİ DÖRT

Penn, Rowley Regis, Blackheath'teki küçük bir sitenin sonundaki terasın önünde durduğunda saat neredeyse üçtü. Evin dışında park edilmiş bir araba yoktu ve Jacob Powell'ın evde olmadığı izlenimini hemen edindi.

Yine de arabayı park etti ve ön kapıya yaklaştı. Eski moda siyah-beyaz zil koridorda çaldı. Bekledi. Yanıt gelmedi. Zili tekrar çaldı ve posta kutusuna bakmaya çalıştı.

Ön kapının ardında birkaç çift ayakkabı ve kalın bir kışlık hırka görebiliyordu. Sağa doğru ilerledi, gözlerini kavuşturdu ve tül perdenin arkasını görmeye çalıştı ama dantelin yoğunluğu, muhtemelen cam kadar sıcaklık tutan aşılmaz bir duvar gibiydi.

Penn bir an düşündü. Patronun Jacob Powell'la konuşmak istemesini anlayabiliyordu ama adamın tehlikede olduğundan şüphelenmiyorlardı. Ellerinde onu bir suça bağlayan herhangi bir kanıt da yoktu. Büyük anahtarı çağırmak ve adamın kapısını kırmak gerçekten bir seçenek değildi. Eğer herhangi bir zarar vermeden içeri girmenin bir yolu olsaydı, bu farklı olurdu.

Açık bir pencere olup olmadığına bakmak için geri çekildi ama mekân kilitli ve güvenli görünüyordu.

"Tanrım," diye bağırdı, iri yarı siyah bir kedi iç pencere pervazında belirince geri adım attı. Penn kedinin ona şüpheyle baktığına yemin edebilirdi.

Tül perdenin ötesine, kedinin yarattığı boşluğa bakmayı tekrar denedi ama pencereye her yaklaştığında, kedi onun yakınlığına tepki olarak hareket etti ve görüşünü engelledi.

Aklına bir fikir gelmeden önce, "Şerefe, Kitty," dedi. Tekrar posta kutusuna eğildi, iterek açtı ve iyice kokladı.

'Aha, belki,' dedi kendi kendine, evin yan tarafındaki bel yüksekliğindeki çitin üzerinden atlarken.

Arka kapıya ulaştığında gülümsedi.

Kedi kapağının kapının yarısındaki kilide olan uzaklığını değerlendirirken, denemeye değer olmalı, diye tahmin etti.

Çoğu insan anahtarlarını arka kapıda bırakır ve sadece kilitleyip açar.
o.

Kendini yere bıraktı ve siyah adamın görüntüsünü itti.
Kedicik diğer taraftan çıkar çıkmaz elini parçalara ayırdı.

Elini yavaşça açıklıktan içeri soktu ve vücudunu kapıya olabildiğince yaklaştırdı. Yüzünün sağ tarafı çerçeveye doğru itilmişti. Göremeden, kilidin genel yönüne doğru etrafı yokladı. Parmaklarının ucu hafif bir metal halkaya dokundu. Sadece bir ya da iki santim daha. Kendini daha da itti, elmacık kemikleri tahtaya sertçe dayandı ve başparmağıyla işaret parmağını anahtarın ucuna dolayarak müthiş bir esneme hareketi yaptı. Artık anahtarı tutmuştu, çeviremeyeceğini biliyordu ama çekip çıkarmayı denemek zorundaydı. Kavrayabildiği kadar yatay tuttu ve gerilmiş omzuna bir acı saplanırken çekti.

Anahtar elindeki kilitten kayarak çıktığında rahat bir nefes aldı.

Kolunu geri çekti, ayağa kalktı ve anahtarı kilide sokmadan önce pantolonundaki kiri silkeledi. Kilidi çevirmeden önce kapıyı bir kez daha çaldı. Jacob Powell'ın 24 saatlik bir alem yaptığını ve üst katta ağır ağır uyuduğunu biliyordu.

Hâlâ cevap yoktu, o da anahtarı çevirip içeri girdi.

Kara kedi bacaklarının arasından geçip kapıdan dışarı fırladığında kalbi yerinden fırladı.

Penn tekrar seslendi ama sesi evin içinde yankılandı. İçindeki polis havayı uzun uzun kokladı. Geride kalan cesetlerin kokusu yoktu. Adamın bir kedi sahibi olmasına rağmen, hiç fark edilebilir bir koku yoktu.

Bakışları mutfağı taradı ve burada sıra dışı bir şey bulamadı. Yalnız yaşayan bir adam için oldukça düzenli görünüyordu.

Emin olmak için tost makinesini sağa kaydırdı. Evet, Jacob yalnız yaşıyordu.

Evde mutfağı ne zaman temizlese, her yüzeyi silerdi ve annesi her zaman içeri girip tost makinesinin yerini değiştirirdi.

'Erkekler gördüklerini temizler. Kadınlar göremediklerini temizler,' derdi her zaman gülümseyerek, sevgiyle hatırlıyordu.

Hem o hem de Jasper onu çok özlüyordu ama her seferinde bir gün olmak üzere idare ediyorlardı. Ama şimdi haftalardır tost makinesini yerinden oynatmadığını hatırlıyordu.

Mutfaktan çıktı ve yola bakan salona geçti.

Göz hizasında, biraz eski olsa da her şey oldukça temiz ve düzenli görünüyordu - ta ki bakışları odanın ortasındaki halıya inene ve orada paramparça olmuş bir Apple Mac'in yanında bir çekiç görene kadar.

YEDİ BEŞ

Amelia Dixon'ın evi, William Shakespeare'in doğum yeri olan Stratford-upon-Avon'un eteklerinde yer alıyordu ve küçük bir çakıl taşlı araba yoluna sahip üç ila dört yataklı bir semi olarak görünüyordu. Black Country'de 300.000 sterlin civarında olan bir mülk, Alcester Road'da kolayca yarım milyona satıldı.

Kim, Penn ve Stacey'nin yaptığı eleme süreci dedektiflik çalışmasına hayranlık duysa da, Black Country'den bir saatlik yolculuğun, Penn'in az önce onu aradığı parçalanmış bilgisayardan daha iyi sonuçlar verip vermeyeceğini merak ediyordu.

Mitch'i aramasını ve Ridgepoint'teki uzmanlara bir göz attırmasını söylemişti. Tek parça olduğu sürece Stacey'nin dizüstü bilgisayarı sorgulama yeteneğinden şüphe duymuyordu, ancak önce onu tekrar bir araya getirmeye çalışmak tamamen başka bir konuydu.

"Bu kadının herhangi bir nedenden dolayı gitmiş olabileceğini biliyorsunuz değil mi? Bryant arabayı park edip kendi kuşkularını dile getirerek sordu; ama bu bir tür ipucuydu ve göz ardı edilmemesi gerekiyordu.

Kim kapıyı çaldı ve kimliğini hazırladı. Amelia Dixon kesinlikle öğleden sonra polis memurlarından bir telefon beklemiyordu.

Kapıyı açan kadın ellili yaşlarının başındaydı ve saçları yüzünün etrafında kıvrılan ve çene hizasında biten kumral bir bob şeklindeydi. Yandan ayrılmış saçlarında grinin belirgin izleri göze çarpıyordu.

"Bayan
Dixon?
Başıyla
onayladı.
Kim kimliğini kaldırdı. "Bir dakikalığına içeri
girebilir miyiz? Kadın kıpırdamadı. "Konu nedir?

"Eski işinizle ilgili, Bayan Dixon," dedi Kim, bunun onları kapıdan geçirmeye yeteceğini umarak.

Öyle oldu ve kapıyı çekingen bir şekilde açtı.

Kim'in dikkatini çeken ilk şey ezici köpek kokusuydu. Bu daha az miktarda alışık olduğu bir kokuydu; kendi evini kokusuz tutmak zordu, yağmurda yürüyüşten sonra daha da kötüleşiyordu, ama bu çok daha güçlüydü.

Kadın kenara çekildi ve Bryant'la birlikte geniş olmasına rağmen biraz kirli bir koridora girmeleri için kapıyı açtı. Boyalar aşınmış ve duvar kâğıtları köşelerde soyulmaya başlamıştı. Mekânda Kim'in iyi bildiği kendine özgü bir koku vardı.

Bu kokunun nedenlerinden biri onlara doğru geliyordu.

Bayan Dixon sanki bir çocuktan bahsediyormuş gibi, "Pardon, o Lucky, en büyüğüm," dedi.

Kim krem rengi Labrador'un başını okşadı.

Kadın kapıyı açarak küçük bir salona girdi ve burada farklı boyut ve şekillerde beş köpek daha kapıya doğru koşmaya başladı.

"Mutfak," dedi ve kenara çekilip kapıyı arkalarından kapattı. "Kurtarılmış köpeklerim," diye açıkladı ve Kim ona biraz ısınmaktan kendini alamadı. Bırakın altı tanesini, bir kurtarma köpeğine bile yuva verebilecek kadar yürekli olan herkesi takdir ediyordu.

"Girebilir miyiz? Kim kanepeyi işaret ederek sordu.

'Giysilerinize köpek tüyü bulaşmasını dert etmiyorsanız devam edin. Orası Bertie'nin yeri ve o da tüy döküyor.'

Kim oturdu. Bugün kıyafetlerine bulaşan en kötü şey köpek tüyü olsaydı, hayat o kadar da kötü olmazdı.

Bryant şömine rafını göstererek, "Güzel fotoğraf," dedi.

Kim şöminenin bir ucundaki çerçeveli resmi ve ortasındaki mumu fark etti.

'Evet, bu kapıda karşılaştığınız Lucky. Kocam onu her gün nehir boyunca gezdirirdi.

"Özür dilerim.

"Oh hayır. Olma. O ölmedi. İki yıl önce bir orta yaş krizi geçirdi ve hayatındaki her şeyi yenilemeye karar verdi. Yirmi üç yıl ve bunun için gösterecek hiçbir şey yok. Ama bu geçmişte kaldı, o yüzden-'

"Matrix Enterprises'daki eski işinizle ilgili olarak buradayız.

"Üzgünüm ama bunu gerçekten tartışamam.

"Ne olduğunu biliyoruz Bayan Dixon. Şirketin tanık koruma programını destekleyen bir finans kuruluşu olduğunu biliyoruz.

"Tamam," dedi temkinli bir şekilde ama hiçbir şey önermedi. "Yakın zamanda işten ayrıldınız mı?

"Bu bir suç mu memur bey?" diye sordu gülümseyerek ama yüzüne gerginlik çökmüştü.

"Hiç de değil Bayan Dixon, ama araştırdığımız bir davayla bağlantılı olarak zamanlamayı merak ediyoruz.

'Size nasıl yardımcı olabileceğimi gerçekten bilmiyorum, Memur Bey. Parayla uğraştım. Faturaları ödedim. Otomatik ödeme talimatı verdim. İnsanlar hakkında hiçbir bilgiye sahip değildim. Hiç isim görmedim.'

Bu, haberlerde yer alan cinayetlerle Matrix Enterprises'daki kendi rolü arasında neden hiçbir bağlantı kurmadığını açıklıyordu.

"Peki neden ayrıldınız?" diye sordu. Kim, kadının isimler ve nedenler gibi hayati bilgilere erişemeyeceğini anlayabiliyordu ama yine de cinayetlerin ve bu kadının işten ayrılmasının tesadüfi zamanlamasından hoşlanmamıştı. Kadının on yıldan uzun bir süredir çalıştığı işinden ayrılması için makul bir neden olması onu mutlu ederdi.

'Biraz zamana ihtiyacım vardı. Evliliğimin sona ermesiyle çok şey yaşadım ve artık bir değişiklik yapmanın zamanı gelmişti.

Kim bunun şimdiye kadar duyduğu en zayıf mazeretlerden biri olduğunu düşündü.

İnanabileceği bir nedeni tercih ederdi.

"Şimdi, sakıncası yoksa, Poppy'nin banyoya ihtiyacı var," dedi ayağa kalkarak.

Kim de aynı şeyi yaptı. Artık zorlamak için bir nedeni yoktu. Önündeki kadını soruşturmanın herhangi bir kısmıyla ilişkilendiren hiçbir kanıtı yoktu ama midesinde bir şüphe duygusu vardı. Bryant'ın açık ifadesi ona aynı fikirde olmadığını ve gitmeye hazır olduğunu söylüyordu.

Ön kapıya yöneldi ve soyulan duvar kağıdına bir kez daha baktı.

Avucu kapı koluyla buluşmadan önce döndü.

"Üzgünüm Bayan Dixon, ama dürüst olmak gerekirse size inanmıyorum. Amelia Dixon başını eğdi ve gözyaşlarına boğuldu.

YEDİ ALTI

Kim tekrar yerine oturdu ve kadının kendini toparlamasını bekledi.

Tüm işaretler Amelia'nın evliliğinin sona ermesine iyi tepki vermediğini gösteriyordu. Muhtemelen kendisine eşlik etmesi için etrafını köpeklerle sarmıştı. Büyük ihtimalle kocasının yaptığı işlerin bozulmasına izin vermişti. Muhtemelen ikisinin birlikte çekilmiş bir fotoğrafı şömine rafından indirilmiş ve bir daha yerine konulmamıştı.

Amelia'nın evli bir kadın olmaktan hoşlandığından ve eski hayatına geri dönmek için can attığından şüpheleniyordu. Emin değil, yeni bekâr, yaralı, incinmiş, kafası karışık ve her şeyden önemlisi yalnız. Sömürülmesi en kolay duygulardan biri.

"Her şeyi başlatan bir e-postaydı. Staffordshire'daki Littletown Lisesi'nden Amelia Dixon'ın izini bulmaya çalışıp çalışmadığımı soran kibar, kendini beğenmiş, esprili bir e-posta.

Kadın kendi başına hafifçe vururken Kim iniltisini bastırmayı başardı.

"Bunun "Banka bilgilerinizi gönderirseniz Nijerya'da, Kenya'da, Libya'da sizi bekleyen büyük bir yatırımım var" cümlesiyle aynı seviyede olduğunu biliyorum ama çok otantik bir yanı vardı.

Bir nefes aldı. "Dixon'ın evlilik adım olduğunu ve aradığı kızın ben olmadığımı açıklayarak cevap verdim. Bunun utanç verici olduğunu, lise aşkı olduğunu ve karısını kanserden kaybettikten sonra yeniden bağlantı kurmayı umduğunu söyledi.

Kim için iniltiyi ağzında tutmak giderek zorlaşıyordu.

"Her neyse, ileri geri kolay bir sohbete daldık. Ortaklarımız hakkında konuştuk ve b i r b i r i m i z e sempati duyduk. Birkaç e-posta gönderdik

her hafta. Rahattım. Benden hiçbir şey istemiyordu ve ben de bu temastan keyif alıyordum. Beni gerçekten anladığını hissediyordum.

"Yani..." diye sordu Kim.

"Bir gece, ona mesaj göndermemin üzerinden birkaç gün geçtiğini ve cevap vermediğini fark ettim. Endişelendim ve onu kontrol etmek için hızlıca bir mesaj gönderdim. Mesajına cevap vermediğim için beni kontrol etmek üzere olduğunu söyleyerek hemen cevap verdi. Aradım ve mesajı almadığımı gördüm.

"AOL'de de aynı sorunu yaşadığını ve kendi bilgisayarına hiçbir e-postanın kaybolmamasını sağlayan bir program yüklediğini anlattı. Bana zaten IT'de çalıştığını söylemişti.

Elbette yapmıştır, diye düşündü Kim. Buna hazırlama deniyordu.

"Ona IP adresimi ve şifremi söylersem, beni rahatsız etmemek için bir gecede uzaktan yükleyebileceğini söyledi.

Bu sözleri söylerken yüzünü buruşturdu.

"Yani bütün gece bilgisayarınıza ve içindekilere erişebildi

mi? Amelia kendi saflığından utanarak başını salladı.

'Mavi ölüm ekranıyla uyandım. E-postalarıma erişemiyordum, bu yüzden telefonumdan denedim. Hesabıma giriş yapamadım. Kapatılmıştı.

Lanet olsun, onun aracılığıyla gönderenin izini sürmenin hiçbir yolu yoktu. Sadece Penn'in daha şanslı olmasını umabilirdi. Gerçi Kim şu anda en büyük sorununun bu olmadığını fark etti.

"Ve olanları kimseye anlatmadınız mı?

Başını iki yana salladı. "Banka bilgilerinin ya da şifrelerin peşinde olduğunu düşündüm, bu yüzden hiçbir şeye dokunulmamış olmasına rağmen her şeyi iptal ettim.

"Ve işinizi bıraktınız?

"Evet, sadece tüm bu durumdan kaçmak istedim. Ve

şimdi asıl soruna gelelim.

"Dizüstü bilgisayarınızdaki hangi hassas bilgilere erişebilirdi?

"Herhangi bir tanığın kimliğini belirleyecek bir şey yok.

Kim, 'Bir şeyler olmalı, yoksa bu kadar uğraşmazdı,' diye düşündü.

Amelia ellerini ovuşturmaya başladı, Kim ise beynini zorluyordu. Kendisine söylenen her şeyi hatırlamaya çalışıyordu.

"Yani tüm fatura ve ödemelerden siz mi sorumluydunuz? Başını

salladı.

"Bu ödeme listeleri bir hesap çizelgesine işlenmiş miydi?

'Evet, ama tanıkların isimleri ya da-'

"Kiraları ödedin mi? Kim, aklına korkunç bir düşünce gelince sordu On

u. Başını yavaşça sallamaya başladı. "Siktir,"

dedi Kim yüksek sesle.

Katil, tanık koruma programındaki herkesin nerede olduğunu biliyordu. yaşadı.

YEDİ-YEDİ

Penn, Stacey'nin de aramayı sonlandırmasından bir dakika sonra telefonu kapatarak, "Durum pek iyi görünmüyor," dedi.

Mitch'in bilgisayarı almak ve Ridgepoint House'a götürmek üzere Jacob'ın evine gittiğini, ardından da Dean Mullins'in suç mahallinde son bir tarama yapmak üzere Wren's Nest'e döndüğünü biliyordu.

"Görünüşe göre, Mitch'in en iyi bilgisayarcısı masasındaki dizüstü bilgisayarın bağırsaklarını boşalttığında kahkahalarla gülmüş, bu yüzden bundan pek bir şey elde edemeyeceğimizi düşünüyorum.

"Komşuların söyleyecek bir şeyi var mı?" diye sordu Stacey. Meslektaşı Mitch'in eve gelmesini beklerken birkaç kapıyı çalmıştı. Anlaşılan kediyi beslemek için de zaman ayırmıştı.

'Bu soruşturmada hemen hemen her zaman olduğu gibi kendini tuttu, nahoş biri değildi ama hoş ve uzun sohbetler de yapmadı. Bir şey bulabildiniz mi?

Stacey başını salladı. 'Henüz bir şey yok. Bayan Lennox, biz kendisine mahkeme kararıyla bilgi verene kadar daha fazla bilgi vermek istemiyor.

Penn, "Ama Bryant Jacob'ın adresini çoktan verdi," diye sordu.

"Belki de Jacob'ın tüm dosyasını alması için Bryant'ı geri göndermeliyiz, çünkü bana vermek istemiyor.

Penn arkasına yaslandı ve ona baktı. "Biliyorsun Stace, çavuş olduğunda, ki kesinlikle olacaksın, insanlarla konuşmanın farklı yollarını öğrenmek zorunda kalacaksın.

Stacey kollarını kavuşturarak, "Lütfen devam edin," dedi.

'Eleştirmiyorum ya da küçümsemiyorum ama Lynes ile nasıl konuştuğunuzu duydum. Nazik davrandınız ve istediğiniz sonucu aldınız. Anna Lennox ile de aynı şekilde konuştunuz. Bazı insanlara karşı biraz daha sert olmanız gerekir ve dostça tavsiyelerime iyi yanıt vermediğinizi gördüğüm için bu fırsatı değerlendireceğim.

Stacey kıkırdadı. Bir kez olsun Penn'e kızgın kalmayı başaramamıştı. Kendinin çok fazla farkındaydı.

"Cidden yeterince sert olmadığımı mı düşünüyorsun?" diye sordu kollarını açarak.

'Demek istediğim her koyun kendi bacağından asılır. Bazı insanların biraz daha zorlanmaya ihtiyacı vardır, ama yapamıyorsanız sorun değil-'

"Oh, öyle mi? Stacey telefonu açarak sordu. Eldiven fırlatılmıştı.

Penn cevap beklerken kahve makinesine yöneldi. "Bayan Lennox tekrar lütfen. Ben Halesowen CID'den DC Wood." Stacey beklerken parmaklarını masaya vurdu.

"Memur bey?" Anna Lennox onu sesinde bir soruyla karşıladı, belli ki bu kadar kısa sürede ondan tekrar haber aldığına şaşırmıştı.

"Bayan Lennox, konuşmamız bittikten sonra düşündüm ve bu durumun ne kadar ciddi olduğunu anladığınızdan emin olmak istiyorum.

'Bana insanların öldüğünü söylediniz. Durumun ciddiyetini gayet iyi anlıyorum.

"Bunu yaptığınıza göre, bize personel dosyalarınıza tam erişim izni v e r m e y i düşünmez misiniz?

'Memur Bey, eminim birkaç dakika önce kendimi açıkça ifade etmişimdir. Güvenliğinin kontrol edilebilmesi için meslektaşınız Jacob'ın adresini verdim. Kontrol eder etmez-'

'Ayrıca başka ölümleri önlemeye çalıştığımızı ve işbirliğinizin-'

'Lütfen bu sorumluluğu bana yüklemeye çalışmayın. Takip etmem gereken protokoller ve herhangi bir suç işlediğime dair kanıt olmadan personel dosyalarımı açmadan önce başvurmam gereken rehberlik var.

Stacey içinde büyüyen hayal kırıklığını hissedebiliyordu. En azından bu onun rahat ettiği bir duruş değildi. Ama Penn haklıydı. Bir süre sonra nasıl sertleşeceğini öğrenmesi gerekiyordu.

"Bayan Lennox, acil olarak Jacob Powell'ın dosyasına erişmemize izin vermeniz konusunda ısrar etmek zorundayım," dedi, metal bir çubuğu

kelimeler.

Kadın sadece birkaç saniye sessiz kaldı. Stacey nefesini tutarak bekledi. Strateji işe yaramış mıydı?

"Cevabım hayır, Memur Bey ve eğer bana bir daha zorbalık yapmaya kalkışırsanız, hakkınızda resmi şikayette b u l u n a c a ğ ı m .

Arama sona erdi ve kulağında sessizlik yankılandı. Bu onun çavuş olarak ilk küçük sınavıydı. Ve iyi gitmemiş miydi?

YEDİ SEKİZ

Frost eve dönme ihtimalinden pek hoşlanmıyordu.

Kiralık arabayı almış ve Cradley Heath'teki Tesco'ya uğrayarak birkaç ufak tefek şey almış ve kafede bir fincan çay içmişti. Quarry Bank'teki küçük evini çok sevmesine rağmen evden çalışmaktan hoşlanmıyordu. İnsanların ve gürültünün arasında geçen bir günün ardından burası onun için küçük bir sığınaktı, ancak günün karmaşası olmadan, sadece sessiz bir yerdi.

Öğleden sonra hastanenin verdiği boyunluğu çıkarmış ve ardından kemiklerindeki ağrıyı hafifletmeye yardımcı olan uzun bir banyo yapmıştı. Günün geri kalanını Nick Morley'in ilk duruşmasında delil olarak sunulan adli tıp raporlarını okuyarak geçirmiş ve ardından soruşturmayı bir araya getirmeye devam etmişti. Doğrusu, Trisha Morley'in kalıntılarını bulmakta yaşanan ilk gecikmeden sonra, memurlar bir adım bile yanlış atmamışlardı. Ön koldan alınan ulna ve radius kemikleri iyi durumdaydı ve dişlerin - iki azı dişi ve bir orta kesici diş - hepsinin Trisha'ya ait olduğu hemen tespit edilmişti. Nick Morley aynı gün tutuklanmıştı.

Frost sadece Trisha Morley'i daha fazla gömemediği için üzgündü.

Makalesi Fitz'e sunulmuş, Fitz de onaylamadan önce birkaç küçük değişiklik yapmıştı. Daha sonra kiralık arabayı almak üzere yola çıktı.

Barista tezgâhın arkasından gelip kullanılmış fincanları toplamaya başladığında kahvesinin son yudumunu içti.

Telefonunu çıkarıp daha önceki makalesine tıkladı ve üç yüzden fazla yorum görünce hem şaşırdı hem de memnun oldu. Yorumları gözden geçirdi ve ağzının kenarındaki gülümsemeye engel olamadı. Trol yorumları ayıkladıktan sonra, gelgitin şu şekilde olduğunu görmekten memnun oldu

sadece makaleleri kapsamında kamuoyunun görüşünü değiştirdi. Pazartesi günü, ilk makale çok daha az yorum almıştı ve Nick Morley'in karısını öldürüp öldürmediği ya da rastgele bir yabancının mülküne girip bu suçu işleyip işlemediği konusunda yarı yarıya görüş ayrılığı vardı.

Ama şimdi yorumlar yüzde doksan oranında avukatın aleyhindeydi ve yarına bir makale kalmıştı, Frost sonuçtan memnundu. Hiçbir şey olmasa bile Trisha'nın adını duyurmuştu. Halka bir kadının hayatını kaybettiğini hatırlatmıştı. Spot ışıklarını Aziz Nick ve yandaşlarından uzaklaştırmıştı.

Bunun onu yarasız bıraktığını söyleyemezdi. Onların merheminde sinir bozucu bir sinek olduğunu, Morley'in başının etrafında parlayan haleye gölge düşürdüğünü biliyordu. Bir ayıyı dürttüğünü ve o ayının da dün gece trafik ışıklarında misilleme yaptığını biliyordu. Ama geri adım atması için zorlanmayacağını da biliyordu.

"Tamam, yeter," diye fısıldadı kendi kendine, çantasını kaparken. Süpermarket kafesi tamamen boşalmıştı ve çalışanlar yerleri siliyordu. Eve gitme vakti gelmişti.

Kısa yolculuğun onu çok yorduğunu kabul etmek zorundaydı. Vücudunun hâlâ şantın etkisinde olduğunu tahmin ediyordu ama zihni bağlanmıştı. Sadece o yorumları görmek bile. Okyanusta bir damla olabilirdi ama yine de bir damlaydı.

Acınası alışveriş sepetinin parasını çabucak ödedi ve arabaya doğru yola koyuldu.

Bir an için sevgili Audi'sini aramadığını ve onun yerine bir Toyota Corolla kullandığını unutmuştu.

Taşıyıcıyı arabanın arkasına attı, geç bir çay içme düşüncesi çoktan unutulmuştu. Eve gidip yarınki duruşmayı ele alacağı makaleye başlamak istiyordu.

Ayrıca kapıdan girer girmez Fitz'in onu kontrol eden son mesajına cevap vermeye karar verdi.

Tesco'dan evine kadar olan yol ancak bir mil kadardı ama yeterince uzundu. Bugün en az iki hafta boyunca yollarda olmayacağını öğrendiği Audi'sine kıyasla Toyota ona ihtiyacından fazla bir araba gibi geliyordu.

Arabayı park ederken kendi kendine 'Piçler' diye fısıldadı. Muhtemelen arabasını alamadığı için de en az yaralandığı için olduğu kadar kızgındı.

Anahtarı kapının kilidine sokarken *öncelikler* diye düşündü.

Anahtarı çevirmeden önce kapı açılmaya başladı.

Cam paneli hafifçe ittiğinde kalbi karnına doğru düştü.

Kapı, oturma odasının tamamını ortaya çıkaracak şekilde genişledi. Sorarken sesi ancak fısıltı halindeydi:

"Ne oldu lan burada?

YEDİ DOKUZ

Barney yerde sürünerek garajdaki çarşafın üzerinde oturduğu yere doğru ilerlerken Kim, "Hayır, bir tane daha almayacaksın," dedi. Lanet köpek, arka bahçeden geldiğinde ona sadece küçük bir havuç verdiğini biliyordu. Porsiyon kontrolünden anlayan bir köpek almak için ona güvenmeliydi.

"Belki sonra," dedi, başını karıştırarak.

Gıdılarını ön patilerinin üzerine indirip gözlerini kapatmadan önce kuyruğu yerde bir kez sallandı.

"Zor bir gündü, değil mi dostum?" diye sordu kendi gününü düşünerek.

Stratford-upon-Avon'dan dönüş yolculuğunun büyük bir kısmı telefonda geçmişti; önce Woody'ye Amelia'dan öğrendiklerini açıklamışlar, on dakika sonra da Başkomiser Wexford aramış ve Woody'nin söylediklerini teyit etmek istemişti.

Amelia'ya karşı ne gibi bir işlem yapılabileceğini merak ediyordu ama Kim onun gerçekte hangi suçu işlediğinden emin değildi. Hassas bilgileri bilerek alıp vermemişti. Kandırılmıştı. Yavaşça ve akıllıca.

Amelia'nın şu anda UKPPS için öncelikli olmadığını düşünüyordu. Dikkatleri ve kaynakları, tanık koruma programının bir üyesini barındıran her adresin çılgın bir katilin elinde olduğu gerçeğiyle nasıl başa çıkacaklarına yönelmişti. Ama o öyle değildi, diye kendini düzeltti. Metodik, zeki, yaratıcı ve stratejik biriydi. Onunla ilgili çılgınca olan hiçbir şey yoktu.

"Ne istiyor?" diye sordu yüksek sesle.

Barney gözlerini açtı, cümlede kendisini ilgilendiren hiçbir kelime olmadığını fark etti ve tekrar kapattı.

Şimdiye kadar Jacob Powell'ı cinayetlerle ilişkilendirecek hiçbir şey bulamamışlardı; tuhaf davranışları ve Penn'in adresinde bulduğu parçalanmış bir dizüstü bilgisayar dışında. Teknisyenlerin, adamın dizüstü bilgisayarından Amelia Dixon'la bağlantı kurabilecekleri bir şeyler çıkarabileceklerini umuyordu. Bunun zor bir ihtimal olduğunu biliyordu.

Taze bir kahve içme zamanının geldiğine karar verdi ve uyuşmuş olan arkasına biraz hayat vererek ayağa kalktı.

"Gerçekten mi?" diye sordu telefonu çalmaya başladığında, sanki ayağa kalkmasını bekliyormuş gibi.

Telefona uzanmadan önce iPod'u kapattı. Ekran iyi bildiği bir numarayla aydınlandı.

'Taş,' diye cevap verdi.

"Ben Jack, resepsiyondan.

İkinci kısma gerek yoktu. Yıllardır birlikte çalışıyorlardı ama adamın arama nedeninden emin değildi. Mesai sonrası aramalar normalde kontrol odasından gelirdi.

'Sadece teslim ediyordum, hanımefendi, ve burada yaşayan Tracy Frost'un mülküne bir uyarı koyduğunuzu fark ettim-'

"Evet Jack, nerede yaşadığını biliyorum.

"Yaklaşık bir saat önce bir telefon aldım. Evi yağmalanmış. Memurlar hemen sevk edildi ama alarmda adınızı görünce bilmek isteyeceğinizi düşündüm.

"Herhangi bir

yaralanma var mı?"

"Rapor edilen yok.

"Tamam Jack, haber verdiğin için teşekkürler," dedi ve aramayı

sonlandırdı.

Dün arabası kurşunlandı, bugün evine girildi - Nick Morley'in ahbapları Frost'u iyice korkutmaya çalışıyor gibi görünüyordu.

Frost'a bir şekilde yardım etmesini isteyen o uzak sesin gelişini hissetti. Kadının zarar görmediğini ve orada bulunan memurların olayı uygun bir şekilde ele aldıklarından emin olduğunu bilerek buna karşı koydu.

Fincanındaki eski kahveyi boşalttı ve yeniden doldurdu. Barney yanaştı ve önünde durdu.

"Ne?

Oturdu ve baktı.

'Ne yapmamı istiyorsun? O kadını görmeye dayanamıyorum.' İleri

doğru hareket etti.

'O emin ellerde. Oradakiler ona göz kulak olacaktır.

Başını eğdi.

'Dinle dostum, herkesin sorununa burnumu sokamam.
Bu hikayenin peşinden koşmayı kendine görev edinmiş.

Onu Penny Colgan'ı görmeye götürerek her şeyi sen başlattın, dedi kafasının içindeki küçük bir ses.

Ne olursa olsun.

"Yapabileceğim bir şey yok," dedi, adamın suçlayıcı bakışlarına sırtını dönerek.

Ona kadar saydı ve geri döndü. Adam bir santim bile kımıldamamıştı. "Kahretsin, Barney, sıkı pazarlık yapıyorsun.

Derin bir iç çekti. Ne zaman yenildiğini biliyordu. "Tamam, hadi - kısa bir gezintiye çıkıyoruz.

SEKİZ

"Şimdi mutlu musun? Kim, Frost'un evinin birkaç metre ötesine park ederek sordu.

Saat neredeyse ondu ve bir ekip arabasına yaslanmış, ceketini omuzlarına atmış olan muhabirin evine ulaşmak sadece birkaç dakika sürmüştü.

Frost ona sorgulayan gözlerle baktı. "Lanet olsun, Stone. Burada ne işin var senin?

Ben ölmedim.'

"Sadece geçiyordum, kargaşayı gördüm ve bugün kimi kızdırdığınızı merak ettim.

"Görünüşe bakılırsa dünkülerle aynı kişiler," dedi, vücudundan geçen bir ürpertiyi kontrol etmeye çalışarak.

"Girebilir miyim? Kim ön kapıya yaklaşarak sordu.

'Evet, devam edin. İçeride birkaç memur var ama Adli Tıp yarına kadar gelmeyecek.

Kim içeri girmeden önce içeriye bir göz attı, gözleri daha fazla rahatsız etmeden gidebileceği açık bir yol oluşturmaya çalışıyordu.

Parmak uçlarında içeri girdi ve hızlıca bir göz attı. Ev darmadağın edilmişti. Her çekmeceden eşyalar atılmış ve kırılabilecek ne varsa kırılmıştı.

Parçalanmış ama alınmamış, diye düşündü, kendi camından oluşan bir havuzun içinde yüzüstü yatan elli inçlik televizyona bakarak. Kanepenin minderleri kesilmiş ve odanın dört bir yanına fırlatılmıştı.

Kim'in daha ileri gitmesine gerek yoktu.

Frost'a döndü. "Evin geri kalanı?"

"Aynı.

"Bir şey alındı mı?

Frost başını salladı. "Görebildiğim kadarıyla hayır.

Hayır, Kim beklenen Değil. Bu vardı hiçbir şey için yap ile Kişisel eşyalar; sanılanın aksine, hırsızlar neredeyse hiç dağınıklık bırakmazlar. İçeri girer, istediklerini alır ve mümkün olduğunca çabuk çıkarlardı. Polis memuru olarak, kurbanın saatlerce habersiz kaldığı soygunlara katılmıştı. Bunun korku yaratmaya yönelik bir nefret saldırısı olduğuna şüphe yoktu. Memurların işi bittiğinde Frost'un ne yapması gerekiyordu? Hiçbir şey olmamış gibi evinin enkazı arasında mı oturacaktı?

Barney'nin dönüşünü beklediği arabaya baktı. Frost'u kaldırımda titreyerek bıraktığını ona nasıl açıklayacaktı?

Ne yaptığının farkına bile varmadan, kelimeler ağzından çıkmıştı.

"Git çantanı hazırla, Frost. Hemen şimdi, çünkü benimle geliyorsun.'

SEKSEN BİR

"Lanet olsun Stone, köpeğin olduğunu fark etmemiştim," dedi Frost, Golf'ünün penceresinden bakarak. 'Kim sana yaşayan, nefes alan bir şeyin kontrolünü verir ki?

Kim kapıların kilidini açtı. 'Yabancılardan pek hoşlanmaz, o yüzden korkutmayın.

-'

Barney kuyruğunu sallayarak ona doğru atılırken Frost, "Merhaba oğlum," dedi.

Emniyet kemeri ona ulaşmasını engelledi.

Ön yolcu koltuğuna oturdu ve döndü. 'Merhaba, sevimli çocuk. Kimmiş bu küçük tatlı şey?" diye sordu yapmacık bir sesle.

Kim anahtarı kontağa sokarken tek kaşını kaldırdı. "Frost, kes şunu, beni korkutuyorsun.

Barney onun elini yalarken Frost, "Ama o çok güzel," dedi. 'Bak, benden hoşlanıyor. Benim iyi bir insan olduğumu biliyor.

"Her gün saatlerce kendi kuyruğunu kovalıyor, onu oyuncak sanıyor, bu yüzden onun muhakemesine güvenmediğim için beni affedin," dedi kaldırımdan uzaklaşırken.

"Peki beni gerçekten nereye götürüyorsun? Ve neden bunun "ve o bir daha asla görülmedi" sözleriyle biteceğini hissediyorum?

"Benim evim," diye yanıtladı Kim.

"Bir evin mi var? Frost gerçekten şaşırarak sordu.

'Hayır, her gece bir çöplükte uyuyorum. Elbette bir evim var.

"Benim hatam. Ofisinizde bir tür şarj istasyonu olduğunu sanıyordum.

"Biraz daha az titriyorsun, çünkü ağzını yeniden bulmuş gibisin.

Hadi ama. Bu biraz gerçeküstü, değil mi? Bir gece çantam var ve senin evine gidiyorum. Ve birbirimizden hoşlanmıyoruz bile.'

"Evet, trajik, değil mi?

"Peki neden?" diye sordu Frost dikkatle.

Kim kendisi bile emin değildi. Tek bildiği, Frost'u arabaya yaslanmış, titremesini durdurmak ya da yüzüne yeniden renk vermek için hiçbir şey yapmayan bir ceketle gördüğünde, oraya geri dönmek zorunda kalacağı ya da kalacak bir yer bulup olanları zihnine kazımasına izin vereceği düşüncesinin ona iyi gelmediğiydi.

'Biri seni beladan uzak tutmalı,' diye cevap verdi. 'Hâlâ

tuhafsın,' dedi Frost.

'Ve sen hâlâ bir sürtüksün. Bu gece benim boş odamda kalıyorsun diye bu iki gerçek de değişecek gibi görünmüyor,' dedi Kim.

Frost bir kahkaha patlattı. 'Oh, Tanrım, buna ihtiyacım vardı. Yaptığın iyiliğin aramızdaki hiçbir şeyi değiştirmeyeceğini bilmek güzel.

"Olmayacak," diye güvence verdi Kim, arabasını kendi yoluna çekerken.

'Hmm, güzel ama beklediğim gibi değil. Yani, sadece bir ev.'

"Neyin aksine?

Kim eğilip Barney'nin emniyet kemerini çözerken Frost omuz silkti.

Kim ön kapıyı açarak, 'Tamam, boş oda merdivenlerden yukarı, soldan ikinci' dedi.

Frost evine girdiği anda Kim büyük bir hata yapıp yapmadığını merak etti. Normalde tek ziyaretçisi Bryant'tı, o da bir saatten fazla kalırsa dışarı atardı.

"Şimdi mutlu musun?" diye sordu Barney'e bir havuç uzatırken. Barney havucu salonun ortasındaki çiğneme halısına götürdü, Barney de bunu evet olarak algıladı.

Kahve cezvesini boşalttı ve yeni bir demlik hazırladı. Sadece bir geceydi. Bir gece için bir ziyaretçiye katlanabilirdi. Ev yeterince büyüktü ve doğru şeyi yaptığı gerçeğiyle kendini teselli edebilirdi. Ve şimdi kendi gerekçesini anlıyordu. Frost doğru olanı yapmaya çalışıyordu.

"Peki ne zamandır burada yaşıyorsun? Frost, havuç parçalarını süpüren Barney'nin etrafında dolanarak sordu. Kim, Frost'un topallığının topuklu ayakkabı giymediği zamanlarda daha belirgin olduğunu fark etti. Şu anda ayakları kalın yün çoraplarla kaplıydı ve Kim'den iki santim daha kısaydı.

"On yıl kadar oldu," diye cevap verdi.

"Şaka mı yapıyorsun? Frost etrafına bakınarak sordu.

Kim kahvaltı barının arkasından onun bakışlarını takip etti. Barney'nin kendisinden daha çok değer verdiği düzgün bir kanepesi vardı. Uzak köşede kumandasını kaybettiği bir televizyon vardı. Birkaç dağınık minder ve küçük bir sehpa vardı. Maddi şeylere pek önem vermezdi ve sahip olduğu tek değerli şey olan Mikey ile çekilmiş tek fotoğrafı yatağının başucundaki dolapta güvenle duruyordu.

"Marie Kondo'nun tavsiyesini en uç noktaya taşımaktan

bahsediyoruz. "Kim?

"Dağınıklık uzmanı," dedi Frost, bar taburelerinden birine oturarak.

"Ah," dedi Kim, soru sorar gibi bir kupa kaldırarak.

"Tek şekerli beyaz lütfen," dedi Frost ve sonra pişmanlıkla gülümsedi. 'Daha geçen gün bir ara kahve içerek sohbet etmenin iyi olacağını söylemem ne kadar garip. Hala neden böyle davrandığınızdan emin değilim-'

"Frost," dedi Kim, ona doğru dönerek. "Tüm çocukluk geçmişimi arabanın bagajındaki bir dosyada sakladığın ve bana okumadan geri vermeyi seçtiğin bir zaman oldu mu?

Frost, Kim'in kendisine doğru uzattığı kahveden bir yudum almadan

önce başını salladı. "O zaman bu konuyu kapatalım, olur mu?

Kim kahvesini aldı ve garajın kapısını açtı.

"Ooh, içinde ne var? Frost kendi içkisini avuçlayarak onu takip ederek sordu.

Kim kenara çekildi.

"Ah," dedi Frost, büyük boy çarşafın üzerindeki bisiklet parçalarını görerek. Kim hayal kırıklığına uğramış tepkiye aldırmadı. Çok az insan bisiklet parçalarında onun gördüğü güzelliği görebilirdi.

"Bu sadece saçmalık.

Ama o bu konuda sınırı çizdi.

'Frost, kapa çeneni ve geri dön-'

"Yani, tam olarak nedir bu? Frost onun talimatını görmezden gelerek ve çarşafın etrafında dolaşarak sordu.

"Bu bir Vincent Black Shadow'un restorasyonunun başlangıcı.

"Rahatlamak için yaptığınız şey bu mu, eski motosikletleri

restore etmek?

"Evet," dedi Kim, kendini yere bırakarak. Frost çekip gitmeyecekse iPod'u açmanın bir anlamı yoktu.

"Neden?

Kim bunu yapmasının tüm nedenlerini düşündü. Bu sürecin onu hayatının en mutlu üç yılına geri götürdüğü gerçeğini; Erica yan odada yemek pişirip klasik müzik koleksiyonunu dinlerken, üvey babası Keith ile saatler geçirdiğini.

Bitmiş ürünün açık artırmaya çıkarıldığında, kas distrofisi olan bir genç kızın iletişim ekipmanı için isimsiz olarak ödendiği gerçeğini düşündü.

"Düşünmeme yardımcı oluyor," diye yanıtladı, bu nedenlerden hiçbirini Frost'la paylaşmamayı tercih ederek.

"Şimdi kızgın ayıyı uyuması için bırakacak mısın? Kim konuşmayı kendinden uzaklaştırarak sordu. Eğer evinin yağmalanmasının arkasında Morley'in adamları varsa, bu onun ikinci uyarısıydı.

"Taşak mıyım ben! Frost tezgâha yaslanarak şöyle dedi. 'Yeterince hamur pişirmezsen çörek kavgası başlatmanın bir anlamı yok.

Kim bu benzetme karşısında kaşlarını kaldırdı.

'Yarınki makale, yapacağı iyilikler için duruşma hakkında olacak.

"Yazılarınızı okudum," diye itiraf etti Kim. 'Fena değiller ve kesinlikle Trisha Morley'in adını daha fazla insanın diline doladınız.

"Bu yeterli değil," dedi Frost, odada volta atarak.

"Tam olarak ne umuyorsun?

"Mahkumiyet. Yaptıklarının bedelini ödemesini istiyorum.'

Kim, 'Dikkat et Frost, bir dedektif gibi konuşuyorsun,' diye uyardı. 'Hepimizin istediği bu. O piçin serbest kalması fikri, onunla ya da davayla teması olan her memurun midesini bulandırıyor. Teşkilat dışındaki herkesten daha fazlasını yaptınız. Kurbana bir kimlik verdiniz,' dedi Kim. "Ve bunun bedelini şahsen ödediniz.

Frost onun sözlerine omuz silkti. "Ama yine de biliyorum ki, yazdığım her şey ne olursa olsun, o piçin yaptığı yanına kâr kalacak.

"Bundan emin olamazsın-

Hadi ama Stone. Benimle dalga geçme. İşin sinir bozucu tarafı, jüri ilk seferinde onu mahkum etmek için can atıyordu ama savunma Trisha'nın yaralarını hiç bildirmediği ya da yardım istemediği konusunda böyle bir şey yaptı. Aklı başında hiçbir insan onun yaralanma listesine bakıp kazaya meyilli olduğuna ikna olmaz. Eğer sadece bir kez birilerine, bir yerlerde Nick'in kendisini dövdüğünü söylemiş olsaydı, jürinin suçlu kararı verirken kendini haklı hissedeceğini düşünüyorum. Bunun yerine, onlar

Trisha'nın büyük ve güzel bir evde yaşadığı, güzel kıyafetler ve mücevherler aldığı, süslü tatillere gittiği ve-'

"Hmm..." diye araya girdi Kim.

"Bunu tercüme etmen gerekecek hmm... Stone, seni yeterince tanımıyorum.

"Bu konuda çok deneyimli değilim ama insanlar uzaktayken de aynı şekilde davranmıyor mu?

Frost volta atmayı bıraktı. "Sizce onu tatilde de dövmeye devam etmiş olabilir mi?

"Bir leoparı başka bir kafese koysanız bile benekleri değişmez. "Ve siz Trisha Morley'in bir yabancıya doğruyu söylemiş olabileceğini düşünüyorsunuz.

Doktor?'

Kim omuz silkti. 'Asla bilemezsin. Belki de kilometrelerce uzaktaki birine gerçeği söyleyecek kadar güvende hissetmiştir.

"Kahretsin, haklısın. Bu şeylerle uğraşmak daha iyi düşünmenize yardımcı oluyor.

Kullanabileceğim bir bilgisayarın var mı?'

Frost'un kendi dizüstü bilgisayarı evinde yüzlerce parça halindeydi. "Kanepenin yanında.

Frost dışarı fırladı ve yeniden barış oldu.

Barney'e baktı. 'İşte böyle. İşte böyle-' Telefonu çalmaya başlayınca konuşmayı kesti.

Mitch saat neredeyse on birdeydi.

Kahretsin.

'Taş,' diye cevap verdi.

'Müfettiş, son kurbanımızın bulunduğu yerdeyim ve size burada ihtiyacım var. Hemen.'

SEKİZ İKİ

Kim, Wren's Nest'teki kordona yanaştığında burayı hareketlilik içinde buldu. Keats'in minibüsü bile yerine dönmüştü. Ne haltlar dönüyordu? Penn'den son duyduğuna göre Mitch son bir teftiş yapmak ve alanı kapatmak için yola çıkmıştı.

Meşaleli memurların aydınlattığı patikada ilerlerken, yokluğunda Barney'ye bir şey olursa yavaş ve acı dolu bir ölümle karşı karşıya kalacağı konusunda talimat almış olan Frost'un ellerine bıraktığı köpeğini düşünmeden edemedi. Muhabirin, Barney'nin Frost Teyze'nin yanında iyi olacağına dair verdiği güvence, endişesini yatıştırmaya yetmemişti.

"Ne oluyor Mitch?" diye sordu, Dean Mullins'in çıplak bedeninin karnına bir fare saplanmış halde yattığı ve artık temizlenmiş olan yere ulaştığında.

"Beni takip edin," dedi ciddiyetle, artık iyice aşınmış görünen bir patikada ilerlerken.

"Bana herhangi bir ipucu vermek ister misin?" diye sordu yakından takip ederek. "Bir dakika içinde kendin göreceksin.

Kim ağaç dalları arasındaki hareketliliği seçebiliyordu ama Mitch olay yerinden bu kadar uzakta ne bulmuş olabilirdi ki?

Toplu fener ışıkları yollarına daha fazla ışık saçtıkça adımları hızlandı.

'Mitch, yemin ederim, bana bir ipucu vermezsen-' Bölgeye ulaştıklarında yoldan çekildi.

Keats kenara çekilmeden önce ona doğru bir bakış attı.

Yere baktı ve sonra tekrar Keats'e döndü. "Benimle dalga mı geçiyorsun?

SEKSEN ÜÇ

Otuzlu yaşlarının ortalarında bir kadının vücuduna üç ayrı meşale ışığı tutulmuştu.

Yüzüstü yerde yatarken, vücudunun üzerine ayak bileğinden boynuna kadar uzunlamasına ahşap bir kapı yerleştirilmişti. Kapının üzerine ağır taşlar yığılmış ve kapının tüm uzunluğu boyunca yerleştirilmişti. Kadının kolları başının üzerinde gerilmiş ve yere kazıkla bağlanmıştı.

"Bu taşlamanın başka bir şekli," dedi Mitch, alan bir kamera flaşıyla daha da aydınlanırken. 'Kafan açıkta kalacak şekilde toprağa gömülmekten daha yavaş, daha acı verici bir yöntem. Ne kadar korkunç olursa olsun, birkaç iyi atıştan sonra ölürsün. Bundan kurtulmanın hızlı bir yolu yok. Taşlar teker teker, yavaş yavaş ekleniyor, yavaş yavaş kemikleri kırıyor ve hayati organları eziyor.

-'

"Onları çıkarabilir miyiz? Kim, sanki o kayalar gövdesinin üzerindeymiş gibi göğsünün sıkıştığını hissederek sordu. Kadının öldüğünü biliyordu ama üzerindeki ağırlığın kalkmasını istiyordu.

Mitch fotoğrafçıya baktı, o da bir kare daha çektikten sonra başıyla onayladı.

Kim öne çıktı ve ilk taşı kaldırdı. Mitch, "Müfettiş," diye

itiraz etti.

"DNA'm sende var Mitch, beni eleyebilirsin. O değil.

Burada bizden çok var-'

"Böyle iyiyim, teşekkürler, şimdi onları nerede istiyorsun?

Mitch başını salladı ve birkaç metre ötedeki şeffaf bir plastik tabakayı işaret etti. "Soldan sağa doğru çizgiler çizin, böylece çıkarılma sıralarını bilelim.

Anladığını başıyla onayladı. Her taş kanıt için incelenecekti ve Mitch'in yığının içinde nerede olduklarını bilmesi gerekiyordu.

Yarım düzine el kayaları yerinden oynatmaya başladığında kadın, adamın haklı olduğunu kabul etti.

Keats de katılınca hiç şaşırmadı. Pek çok konuda aynı fikirde olmasalar da konu kurban bakımı olduğunda çoğu konuda hemfikirdiler. Birkaç dakika içinde sıradaki taşların sayısı, cesedi aşağıda tutan kapının üzerindeki yığından daha fazlaydı. Kim kaldırılan her taşla birlikte nefes alışının biraz daha rahatladığını hissetti.

Taşlar çıkarıldıktan sonra, adli tıp teknisyenleri kapıyı nazikçe kaldırıp çıkarırken Kim kenara çekildi. Cesedin dış kısmında bu kadar az travma olmasına hemen şaşırdı. İçerideki hasarı hayal bile edemiyordu.

Kadın sade bir kot pantolon ve sweatshirt giymişti. Bir çift spor ayakkabı düz siyah çorapları örtüyordu ve Kim'in görebildiği kadarıyla hiçbir takısı yoktu. Ayrıca herhangi bir el çantasının olmadığını da fark etti. Diğer tüm kurbanlar gibi kişisel eşyalarının alınmış olduğundan şüpheleniyordu. Muhtemelen onları yavaşlatmak için yapılmıştı ama kimsenin göründüğü kişi olmadığı düşünüldüğünde, bir isim bulsalar bile sıfırdan başlamak gibi bir şeydi.

Keats ilk incelemesine başlarken hem o hem de Mitch kenara çekildi.

"Ağırlığı ne kadar sence? Kim taşlara doğru başını sallayarak sordu.

'En az bir ton, belki bir buçuk ton. Sanki bir kamyon dolusu toprağı çok yavaş bir şekilde üzerinize indirmek gibi. Adamınız biraz sabırlı, bunu söyleyebilirim,' diye gözlemledi Mitch, Keats şüpheli görünümlü alet çantasından karaciğer sondasını çıkarırken.

Sürecin hiçbir zaman Kim'in hoşuna gitmeyen bir parçası olmamakla birlikte, onlara ölüm zamanını iyi bir şekilde göstermesini takdir ediyordu.

Aklı Mitch'in sabırla ilgili söylediği bir şeye takılmıştı.

Havayı kokladı. Keats başını sallayıp sondasını kontrol ederken, "Hey, Mitch, kokuyu alıyor musun?" diye sordu.

"Ne? Mitch sordu. "Hiçbir koku alamıyorum.

"Kesinlikle," dedi. 'Daha önceki bir suç mahalline rastladığınızı düşünmüştüm ama...' Birkaç adım uzaklaşarak bölgede bulunan ilk cesedin olduğu yöne baktı.

"Ne düşünüyorsun? Mitch onu takip ederek sordu.

"Kokunun yokluğu," dedi cevabı netleşince. "Mitch, bu ikisini aynı anda yapıyordu.

Mitch iki nokta arasındaki mesafeye baktı ve başını sallayarak onaylamadan önce düşündü.

"Her iki bedenin durumu göz önüne alındığında, haklı olabileceğinizi düşünüyorum.

Kim bir an durakladı ve katilin işkence ettiği iki kişi arasında gidip gelmesini, birini korkunç acılar içinde bırakıp diğerine daha fazla acı çektirmesini anlamaya çalıştı. Bir insan nasıl olur da bu kadar düşünme süresine sahip olur ve yine de devam ederdi?

Ürperdi ve Keats'in karaciğer sondasını ikinci kez çıkarmakta olduğu cesede döndü.

'Bunu bir yemek haline getirmeyi bırak, Keats. Bu senin ilk rodeon değil,' diye seslendi.

Adam onu görmezden geldi ve yoluna bile

bakmadı. Kadın ona yaklaştı. "Sorun nedir?

"Ölüm zamanı.

"Evet, bir dakika bile beklemiyorum," dedi onun dalgın ifadesine kaşlarını çatarak.

"On iki saat," dedi ve aklının başına gelmesini bekledi.

Çok uzun sürmedi.

"Siktir, siktir, siktir," diye homurdandı, onun sıkıntısının nedenini anlamıştı.

O günün erken saatlerinde hepsi üç numaralı kurbanı incelerken, dördüncü kurban hâlâ hayattaydı.

SEKSEN DÖRT

Ertesi sabah Kim haberi ekibine verdiğinde bu haber daha da iç açıcı değildi ve herkes söylediklerini sindirmeye çalışırken Kim'in sözleri şaşkın bir sessizlikle karşılandı.

Uzakta oldukları birkaç saat içinde soruşturma, kurtarılabileceği bilgisiyle birlikte dördüncü bir kurban daha almıştı. Kim'in ekibinin üç üyesi de Kim'in tahtaya diğerlerinin arasına yerleştirdiği fotoğrafa bakıyordu.

Ekibinin sessizliği, bir gece önce olay yerindeki şaşkın ruh haliyle örtüşüyordu; sadece Keats'in Mitch'e, onu bulmuş olsalar bile kurtarılmasının mümkün olmadığına dair yarım ağızla ve pek de doğru olmayan güvenceleriyle bozulmuştu. Bu sözler kulak ardı edilmişti çünkü hepsi bir şeyin doğru olduğunu biliyordu: Hayatın olduğu yerde umut da vardı. Mitch her zaman, çevresini kırk metre daha uzağa yerleştirseydi ya da bölgeyi daha önce inceleseydi ne olacağını merak ederdi.

Mitch yanlış bir şey yapmamıştı. Olay yeri çevresini belirlemek kesin bir bilim değildi, özellikle de açık havada. Öncelikler, suçun işlendiği alanı, katilin kurbanla etkileşime girdiği tüm yerleri ve bu alana giriş çıkış yollarını korumak olmalıydı. Otoparktan Dean Mullins'in ölüm mahalline giden yol sınırlar içindeydi ama katilin olay mahallinin ötesine, ormana doğru gittiğinden şüphelenmek için hiçbir neden yoktu. Ancak hiçbir güvence adli tıp teknisyenini yatıştıramazdı.

Olay yerinden ayrıldıklarında, hepsi de bir kurban daha kaybetme ihtimalleri olduğunu biliyordu. Ve bu düşünce akıllarından çıkmamıştı.

bütün gece onunla.

Köpeğini Frost'un hafifçe horladığı yedek yatağın ayak ucundan alırken, onu sabahın üçünde parkın etrafında yürüyüşe çıkarırken ve birkaç saat boyunca kanepede hafifçe uyuklarken, tek düşüncesi hepsinin Dean Mullins'in suç mahallindeki görüntüsü olmuştu. Oysa sadece çeyrek mil ötede, hareket edemeyen, seslenemeyen, hatta konuşamayan ama kalbi atan ve nabzı atan bir kadın yaşam mücadelesi veriyordu.

Hemen yanında duran Bryant'a bir bakış fırlattı.

Çenesindeki bir kas jimnastik yapıyordu ve onun bakışlarına karşılık vermeyi reddetti.

"Başka birine zarar verme şansı bulmadan önce onu yakalamalıyız, çocuklar.

Frost'a Barney'le ilgili talimatlar içeren bir not bıraktıktan sonra onu kanepede uyurken bırakmış ve aceleyle işe gitmişti.

"Onun kim olduğunu biliyor muyuz? Stacey hâlâ tahtadaki fotoğrafa bakarak sordu.

Kim başını salladı. "Tamamen giyinik ama kimliği yok.

"Üç erkek kurbanın çırılçıplak soyulup kadının soyulmamasının bir anlamı var mı? Penn kalemini alt dudağına vurarak sordu.

Keith'in yanmış bedenini ve Dean'in midesindeki fareyi düşünerek, "Emin değilim; giysilerin çıkarılması işlevsel olabilir," dedi.

Penn, 'Ama askıdaki adamın çıplak olmasına gerek yoktu,' diye önerdi.

'Araştırın, ama ticaret bölgesine girerken gördüğümüz minibüsü takip etmenizi istiyorum ve Stace, Jacob Powell'ın bir fotoğrafını üniformalılara dağıtmanızı istiyorum-'

'Yapamam patron. Elimde yok,' dedi Stacey ellerini açarak.

"Affedersiniz? Kim sordu. Bu oldukça basit bir istekti.

"Sosyal medyada hiçbir varlık yok, Bayan Lennox hala top oynamıyor ve okulun web sitesinde bile fotoğraf yok.

"Tanrım," diye homurdandı. Bryant'a döndü. 'Onu en iyi gören sensin. Yerel ekiplere bir tarif ver.

"Yapacağım ama tarifim sakallı her erkeğe ve tanıdığım birkaç kadına uyacak, ama seve seve yaparım," dedi telefonu açarak.

Kim tekrar Stacey'e döndü. "Tamam, tüm kurbanlarımızın telefon kayıtlarına bak. Aralarında birbirini tanıyan var mı ya da bir numara var mı?

Hepsiyle iletişim kurabilir miyim? Biriniz Jacob Powell'ın bilgisayarıyla ilgili teknisyenlerle görüşsün. Uzun bir süre olduğunu biliyorum.

Leanne kapıda belirince Kim konuşmayı kesti.

"Bize katıldığınız için teşekkürler," dedi Kim sabırsızlıkla. Yardım etmek için ya buradaydı ya da değildi ama sürekli gelip gitmesi kimseye yardımcı olmuyordu.

'Dinle, eğer buraya doğru zamanda gelmeyeceksen-'

"Bu da ne böyle? Leanne beyaz tahtaya bakarak sordu. Kim de onun bakışlarını takip etti. "Dördüncü kurbanımız, dün gece geç saatlerde bulundu.

"O öldü mü? Leanne ona doğru dönerek sordu. Kim onun yüzündeki rengin çekildiğini görünce şok oldu.

Leanne masanın kenarına uzanırken Kim başıyla onayladı. "Onu tanıyor musun? Kim sordu.

'Tabii ki onu tanıyorum. O da benim gibi bir koruma görevlisi.

SEKSEN BEŞ

"Yaklaşık on yıl önce eğitimde tanıştık. Adı Sarah Lessiter. Benden birkaç yaş küçüktü ve eğitim programının bazı yönlerini pek iyi idare edemiyordu.

Stacey'nin arka planda hafifçe vurmaya başladığını duyan Kim, "Devam et," dedi. Artık bir isimleri vardı, çok yakında bir adresleri de olacaktı.

"İlk başta sistemler, protokoller, nedenler ve yasallıklar hakkında tüm eğitimleri alıyorsunuz. Sınıf temelli ve her bilgiyi özümsüyorsunuz. Size hafıza egzersizleri öğretiliyor, böylece hiçbir şey yazmak zorunda kalmıyorsunuz. Farklı durumların senaryolarını canlandırırsınız. Normal polis gücü kriterlerinin ötesinde fiziksel hareketler ve tutuşlar öğretiliyor. İş için doğru mizaca sahip olup olmadığınızı görmek için size her türlü psikometrik test yapıyorlar. İlk bölüm tamamen süreçle, neler olabileceğiyle, sizi olasılıklara ve acil durumlara hazırlamakla, ailenizden ve arkadaşlarınızdan saklamanız gereken sırları açıklamakla ilgili. Kimi koruduğunuzu kimseye söyleyemezsiniz.

"D e v a m et," diye ısrar etti Kim. Leanne'in en uzun süre konuştuğunu duymuştu.

Belki sonunda bir şeyler öğrenebilirler.

'Eğitim süresince acemiler birbirlerinden ayrılırlar. On beş kişilik bir grupta başladım ve son teste geldiğimde dört kişi kalmıştık. Sarah o dört kişiden biriydi ve bu onun zorlandığı son egzersizdi.

"Hangisiydi? Kim sordu.

Empati testi. Hiçbir uyarı yapılmadan bir arabaya bindiriliyorsunuz ve bilinmeyen bir yere, belki elli mil kadar uzaktaki bir kasabaya götürülüyorsunuz. Kimse konuşmuyor ya da n e l e r olduğunu doğru düzgün açıklamıyor. Bir odaya götürülüyorsunuz ve

Saatlerce. Sonra telefonunuzu alıp parçalıyorlar ve size kimseyle iletişim kuramayacağınızı söylüyorlar.

"Ama bu gerçek değil.

"Çok iyi hissettiriyor. Daha sonra bir yatak ve kahvaltıya götürülüyorsunuz ve orada bırakılıyorsunuz. Kimseyle iletişim kuramazsınız ve kimseye kim olduğunuzu söyleyemezsiniz. Anında başarısızlık. Üçüncü gün, annemin endişelenmesi konusunda gerçekten paniklemeye başlamıştım. Bir sabah kahvaltıda yaşlı bir bayan benimle konuşmaya başladı ve ben de onun bir bitki olması ve başarısız olmam ihtimaline karşı onunla konuşamayacak kadar gergindim. Paranoyanın yerleşmesi uzun sürmedi. Daha sonra onun eğitimle bir ilgisi olmadığını öğrendim ama arkamda oturan ve çırpılmış yumurtasını yiyen adam her kelimeyi dinliyordu. Altı gün sonra çıkarıldım, yeni bir telefon verildi ve evime geri götürüldüm. Yolda bana bu işi yapmayı seçersem kimsenin beni pek sevmeyeceği açıklandı.

"Ve bu seni korkutmadı mı? Kim sordu.

Leanne başını salladı. "Zaten o kadar da sempatik biri değilim, o yüzden çok da önemli değildi.

Kim eğlenerek gülümsediğini gizledi. Kendinin farkında olan insanları severdi.

"Eğitmenim suçluların gözünde bizim otlara bakan insanlar olduğumuzu söyledi. Diğer polis memurları için bebek bakıcısından başka bir şey değiliz ve tanığın kendisi için hayatlarını altüst eden bir sistemin geriye kalan tek sembolü oluyoruz. Diğer herkes resimden kaybolur ve geriye sadece koruma memuru kalır. Hayal kırıklıkları arttıkça ve yeni durumlarını tam olarak anladıkça, resimde sadece biz kalıyoruz ve hala yapacak çok şey var.

"Ne gibi? Kim, her kelimeyi dinleyen diğer herkes adına sordu.

Leanne derin bir nefes aldı. 'Onları güvende tutmanın sadece fiziksel yönü yok. İnsanları programda birinin olduğuna dair uyaran birçok kırmızı bayrak var. İlgilenmeyen insanlar için çok önemli değil ama arayan insanlar için ölümcül ipuçları.

"Ne gibi? Penn, Leanne'e tüm dikkatini vermek için dönerek sordu.

'Geçmiş hikayelerini yanlış anlatıyorlar. Aynı kişiye bir şey anlatıyorlar Çünkü ilk seferinde ne dediklerini hatırlayamıyorlar. Kardeşleri olmayan yetişkin yetimlerdir. Çok az ziyaretçileri vardır ya da hiç yoktur. Görünüşleri

yanlış, isimlerinin onlara uymaması gibi. Uydurdukları hikayeye uymayan bir aksanları var. Şibbolleri var.'

"Şimdi ne olacak? Penn sordu.

'Geçmişinize işlemediğiniz bir bölgeye özgü telaffuzlar veya konuşma dilleri. "Yow am" dedikten sonra Black Country'de hiç vakit geçirmediğinizi iddia etmeye çalışmak gibi. Görgü kuralları da önemlidir; şehir insanları daha hızlı konuşur. Diğer işaretler, zayıf veya şişirilmiş bir özgeçmiş icat ettiyseniz iş bilgisidir. Çok temkinli olursanız dikkat çekersiniz. İnsanların en sevdiği konu normalde kendileridir, bu nedenle birini bir süredir tanıyorsanız ve hala hiçbir şey anlatmadıysanız bu garip görünür. Düğün fotoğrafı yok, albüm yok, sosyal medya geçmişi yok ve bu özellikle en iyi zamanlarda kurgulanmış geçmişi hatırlamakta zorlanan ergenler için sorun teşkil ediyor.

Stacey bile artık dikkatle dinliyordu.

"Yeterince zengin ama onları zor durumda bırakacak kadar karmaşık olmayan bir tarih yaratmak için aileyle birlikte çok çalışıyorsunuz.

"Ama bilgi oraya girdikten sonra ne olacak? Penn kafasına vurarak şöyle dedi.

Leanne ona doğru döndü. 'Zihninde kısa bir tarih oluştur. Kim olmak istiyorsan o ol.

"Tamam.

"Hangi okula gittin?"

"Bromsgrove'daki Edge View.

"En iyi arkadaşın kimdi?

Curtis Dobbs.

"En sevdiğin öğretmenin kimdi?"

"Bayan Johnson.

"Kuzenim de sizinle aynı zamanda Bromsgrove'daki Edge View'a gitmişti: Samantha Finch, onu tanıyor muydun?

"Hayır, istemiyorum...

'Uzun boylu, uzun sarı saçlı, matematikte iyi bir kız. Eminim o da Bayan Johnson'ın sınıfındaydı.

"Ah, dur bakalım. Evet, onu şimdi hatırladım,' dedi Penn, ayak uydurmaya çalışarak. "Sanırım birlikte birkaç ders almıştık.

"Bekle, hayır, gittiği yer Edge View değil, Valley View'du. "Oh, başka birini hatırlıyor olmalıyım.

"Bana söylediklerinden doğru olan bir şey var mı? Leanne sordu.

"Okulumun adı, soru hızlıca geldiği için.

'Evet, sorular bunu yapar. Masum olanlar bile sizi şaşırtabilir, ancak bir tanık olarak bana bir başlangıç noktası olan gerçek bir gerçeği verdiniz. Hangi okula gittiğini biliyorum. Doğru kişinin elinde bu yeterlidir.

"Ama zamanım olmadı-"

"En iyi arkadaşın kimdi?"

"Curtis Dodds.

"Bir dakika önce bana söylediğin gibi Curtis

Dobbs değil mi? Penn yenilgiyle gülümsedi.

'Bana üç parça bilgi verdin, ama hepsi doğru olmadığı için yanlış olanlar hafızanda yer etmedi. Üç temel bilgi, yani bütün bir geçmiş hayatı hatırlamak zorunda olduğunuzu düşünün.

Penn başını kaşıyarak, "Tanrım," dedi.

"Sarah'nın eğitimin son bölümünde zorlandığını söylemiştin," dedi Kim ve onu kurbanlarına geri getirdi.

"Evet, annesi o sırada hastaydı ve neredeyse pes ediyordu ama dayanmayı başardı.

"Nereden biliyorsun? Kim tek kaşını kaldırarak sordu.

"Pardon? Leanne öyle dedi ama Kim kadının onun nereye gittiğini çoktan anladığını biliyordu.

'İşinizin gizli doğası ve tanıklarınızın savunmasızlığı göz önüne alındığında, koruma görevlileri arasında temasın kesinlikle yasak olduğunu düşünürdüm. Peki mücadele ettiğini nereden biliyorsunuz? İletişim halinde miydiniz?'

Leanne başını sallamadan önce tereddüt etti. 'Bir süre görüştük, birbirimize destek olduk. Sorunları paylaştık; ama ailelerimizle ilgili detayları asla paylaşmadık, yemin ederim.

"Son zamanlarda görüştünüz mü?

Leanne başını salladı. "Birkaç yıl daha olmaz.

"Neden?

Leanne omuz silkti. "Birbirimizi aramayı bıraktık. "Ne

zaman?

"Yaklaşık beş yıl önce.

"Son ailenizden ayrıldığınız sıralarda mı? Leanne

renklendi. "Belki de.

"Neden?

"Bunu sana söyleyemem.

"Adını o zaman mı değiştirdin?" "Belki.

"Neden?" diye itti Kim.

"Bunu sana söyleyemem.

"Tanrı aşkına, Leanne, sadece-

"Size yeterince anlattım," dedi ayağa kalkarak. "Bu psikopat deliyi bulmanıza yardımcı olabilecek başka bir şey bilmiyorum, bu yüzden hepinize veda ediyorum," dedi ve bir kez daha beyaz tahtaya baktı.

"Leanne, bekle bir-

'Üzgünüm ama hayır. Bu şey çok gerçekçi oldu.'

SEKSEN ALTI

Frost polisten gelen aramayı sonlandırdıktan sonra, "Tanrı'ya şükürler olsun," dedi. Öğle saatlerinde evine dönebilecekti.

"Ama seni de yanımda götürebilirim," dedi, yanındaki kanepede uyuklayan Barney'nin başını okşayarak.

Frost'un müfettişin gece ne zaman döndüğüne dair hiçbir fikri yoktu ama Barney'nin önce yanında olduğunu, sonra olmadığını ve sonra tekrar geldiğini biliyordu.

Alay etmeyi sevdiği kadının ne kadar azimli olduğunu ancak şimdi fark etmişti. Gece geç saatlerde dışarı çağrılıyor, köpeğinin işini halletmek için eve dönüyor ve Frost sabah 7.30'da kalkmadan önce tekrar gidiyordu.

Nottaki talimatları harfiyen yerine getirmişti, zira Barney'nin sağlığına müdahale etmenin kendi sorumluluğunda olan bir şey olduğu izlenimini edinmişti.

Aslında kadın bir gece önce evine gelerek onu şaşırtmıştı ve bunu asla kabul etmese de varlığında bir güven vardı. Stone sadece böbürlenmek için gelmiş olsa bile, kaosun arasında tanıdık bir yüzdü.

Ama böbürlenmemişti ve Frost onun evinin halini gördükten sonra takındığı o kapalı, sabit ifadeyi görmüştü. Bu ifadeyi iyi biliyordu, çünkü birbirleriyle olan tüm ilişkilerinde yüzünü şekillendiren bu ifadeydi.

Dün gece Stone'un saçma sapan, kontrolü ele alan tavrını ve kendisini olay yerinden uzaklaştırma konusundaki ısrarını takdir etmişti. Arabanın yanında dururken, öfke, tecavüze uğramışlık hissi ve geri adım atması için zorbalığa uğrayacağı korkusuyla boğulmuştu. Yapmamaya çalışmıştı

Şu anda evinin içinde dolaşan polisleri düşündükçe savunmasızlık hissi daha da artıyordu. Mide bulantısı midesinden hiç eksik olmamıştı ve bu durumdan kurtulduğu için minnettardı.

Ancak iyi bir gece uykusu ve biraz mesafe kat ettikten sonra hem evine hem de hikâyesine geri dönmeye hazırdı.

Evet, Stone onu yaptığı şeyin tehlikeleri konusunda bir kez daha uyarmıştı ama aynı uyarıların kendisine tavsiyede bulunan kadını caydırmayacağını da biliyordu. Birileri, bir yerlerde Trisha Morley'e bir ses vermeliydi ve onu uyarmasına rağmen müfettiş ona keşfetmesi için başka bir yol sunmuştu. Ülke dışındayken çift arasında neler yaşanmış olabileceğini hiç düşünmemişti.

Stone'un dün geceki uyarısının ardından, iş yerinin intranetine uzaktan giriş yapabilmiş ve taranan mahkeme belgelerinde Birleşik Krallık dışında meydana gelen yaralanmalarla ilgili herhangi bir referans aramıştı ama hiçbir şey bulamamıştı. Not defterinde de bir şey yoktu, yani ya CPS'in araştırmadığı bir yol vardı ya da elleri boş dönmüşlerdi.

Saatini kontrol etti. Saat dokuzu biraz geçiyordu ve şimdi öğrenmek için uygun bir zamandı.

Penny Colgan ikinci çalışta telefonu açtı.

"Selam Penny, bu kadar erken aradığım için

özür dilerim.

Sorun değil. Çocukları okula bıraktım. Sen nasılsın?'

Bu tepkiye alışmak biraz zaman alsa da Frost onun sesindeki sıcaklığı takdir etti. İnsanların kim olduğunu öğrendikten sonra ve çoğu zaman daha önce yüzüne kapatmalarına daha alışkındı.

"Dinle, bir şey düşünüyordum ve yardımına ihtiyacım var. Frost

arabanın kapısının kapandığını duyunca, "Kahretsin," dedi.

"Trisha ve Nick epey seyahat ettiler, değil mi?

"Evet, dünyayı dolaştım. Her zaman farklı yerlere giderdik. Nick gittikleri yerlerle övünmeyi severdi: Vegas; Niagara Şelalesi; Avustralya'daki Barrier Reef; Çin Seddi. Ziyaret ettikleri ülkelerin sayısını unuttum. Neden?'

Frost kalbinin biraz sıkıştığını hissetti. İyi bir fikir gibi görünmüştü ama tüm bu ülkelerdeki tıbbi kayıtları bulmaya çalışmak aylar sürebilirdi.

"Trisha'nın gitmekten hoşlandığı belirli bir yer var

mıydı?" "Hayır, her seferinde farklı bir kıtaydı.

Frost, iyi bir fikrin gözlerinin önünde patlamasının yarattığı sönüklüğü hissetti.

"Dur bir dakika. Bir yer vardı.'

"Devam et," diye ısrar etti Frost, balondaki tüm havanın dışarı çıkmasını engellemeye çalışarak.

'İtalya'da. Trisha İtalya'yı severdi. Evlenmeden önce gitmişlerdi. Roma, Venedik, Milano gibi her zamanki turistik yerleri ve turları yapmışlar ama Como Gölü yakınlarında küçük bir kasabaya rastlamışlar. Söylemesine rağmen yerin adını hatırlayamıyorum-'

"Bir saniye bekle," dedi Frost ve Como Gölü'ndeki kasabaları aramaya başladı. Gölün elli altı mil kare olduğunu ve köyler ve kasabalarla dolu olduğunu hemen gördü, yani Penny adını hatırlayamazsa araması şu anda sona erecekti.

Penny bunu hatırlayacağı için Como kasabasını söyleme zahmetine girmedi.

"Bellagio

muydu?" "Hayır.

"Tremezzina?

" "Hayır.

"Nesso?

"Hayır.

"Menaggio?"

"Hayır.

"Varenna?

Tereddüt. 'Evet, işte bu. Trisha bölgeye aşık oldu.'

Frost, Varenna için Google'da bir arama yaptı ve en üstteki makaleye ulaştı. Burası Lecco eyaletinde, Milano'nun kırk mil kadar kuzeyinde bir belediyeydi ve yaklaşık dört mil karelik bir alanı kaplıyordu.

"Sanırım birkaç kez geri döndüler," diye devam etti Penny. "Aynı köye, manastır ya da villa gibi bir şey gören aynı pansiyona.

"Villa Monastero mu? Frost, Wikipedia makalesini okumaya devam ederken heyecanla sordu. On ikinci yüzyılda kurulmuş bir Sistersiyen manastırıydı ve şimdi bir müze, botanik bahçeleri ve kongre merkeziydi.

Evet, kulağa doğru geliyor. Bir keresinde Nick'in o n u n doğum günü için bir gezi ayarladığını ve sonra benimle tanıştığını öğrenince iptal ettiğini hatırlıyorum.

kahve.'

Frost, adamın Trisha'yı kontrol altında tutmak için uyguladığı sıradan zalimlik karşısında tüylerinin diken diken olduğunu hissetti.

"Üzgünüm ama başka bir şey hatırlayamıyorum.

'Çok yardımcı oldun Penny. Zaman ayırdığın için teşekkürler,' dedi Frost ve aramayı sonlandırdı. Bu bir başlangıç noktasıydı ve belki de her şey kaybolmamıştı.

Google'da kendisine verilen bölgedeki konuk evleri için basit bir arama yaptı.

Belki de sevdiği bu yer Trisha'ya birine bir şey söyleme güvenini vermişti. Belki de kendisine tanıdık gelen ama günlük hayatından yeterince uzak olan bir yerde içini d ö k e c e k kadar rahat hissetmişti.

İnternette yaptığı araştırmaya bakılırsa, keşfetmek için yirmi iki fırsatı vardı.

Listedeki ilk konuk evinin numarasını aradı. Neredeyse

hemen cevap verildi.

"Affedersiniz ama mülkünüz Villa Monastero manzaralı mı?

SEKSEN YEDİ

"Sence biz çöplük müyüz yoksa ne? Kidderminster'a doğru ilerlerken Bryant sordu.

"Ne için?" diye sordu, ancak onun neden bahsettiğini bildiğinden şüpheleniyordu.

İlk iş olarak Woody'yle konuşmuş ve Sarah'nın koruduğu ailenin ayrıntılarına ihtiyacı olduğunu söylemişti; Woody de ona hem bu bilgileri hem de Sarah'nın ev adresini aynı anda vermeyi başarmıştı. Akrabalarına haberi sindirmeleri için bir şans vermek üzere Sarah'nın tanık ailesine doğru gidiyorlardı.

"Çünkü dün gece okuyordum," diye devam etti, "görünüşe göre Amerika'da çöplükler var; onların birçoğu Maine'e taşınıyor, gerçi onların sistemi bizimkinden çok farklı.

"Devam et," dedi Kim, konuşmasına izin verdiği için mutluydu. Uzun bir gece olmuştu ve nedense ekip odasından hışımla çıktığından beri aklı Leanne'de kalmıştı.

"ABD'de bu kurumun adı WITSEC ve 18.000 federal tanığa koruma sağlıyor, bu da hükümete yılda on milyar dolara mal oluyor.

"Lanet olsun. Neden bu kadar çok?'

'Okuduğum kadarıyla bazılarının göğüs implantı, yüz gerdirme ve hatta diş yaptırmasına izin veriyorlar. İş bulmak zorunda kalmadan önce kendilerine yaklaşık altmış bin dolar veriliyor ve WITSEC'in dahil olduğu davalarda mahkumiyet oranı yüzde seksen dokuz.

"Fena değil," diye onayladı Kim.

"Ayrıca yeni katılanlar için altı aileye kadar barındırabilen bir takas evleri var. Hepsi ayrı odalarda kilitli; görünüşe göre, daha az

Yerleri değiştirilen tanıkların yüzde beşinden fazlası herhangi bir suç işlememiştir'.

"Ve bedava estetik ameliyat mı oluyorlar?

'Evet, sahilleri ve ıstakozlarıyla Maine'i gördünüz mü? Orası Black Country değil, size söyleyebilirim.

"Bekleme listeleri var mı?" diye sordu.

'Evet, kuyruk bir mil uzunluğunda ve eminim sen bana aklından geçenleri söyleyene kadar arabanın içindeki havayı saçma sapan şeylerle doldurduğumu biliyorsundur.

Bu Leanne. Orada bildiğimizden daha fazla şey oluyor. Etrafında insanlar ölüyor olsa da o hala sır saklıyor.

"Sır saklamak onun işi gibi bir şey, değil mi?

'Başkalarının sırlarından bahsetmiyorum. Onun kendi sırlarından bahsediyorum. Daha önce koruduğu insanlardan her bahsettiğimizde yüzünün nasıl kapandığını görüyor musunuz?

Bryant, "Dürüst olmak gerekirse, ne söylersek söyleyelim yüz ifadesinde herhangi bir değişiklik görmüyorum," dedi.

Haklıydı. Ondaki değişim belli belirsizdi ama Kim mikro ifadeleri incelemeyi ve insanların davranışlarındaki bazı şeyleri fark etmeyi öğrenmişti. Bryant Cedarwood Drive'a girerken Kim, Leanne'in bilmelerini istemediği bir şey var diye düşündü.

"Ooh, farklı," dedi, altı numarayı ararken. Yol bir çıkmaz sokaktı, yaklaşık on iki müstakil ev, ekili bir alan ve birkaç bankın bulunduğu küçük bir yeşilin etrafında yaylanıyordu.

Bir BMW 5 Serisi, altı numaranın yoluna park edilmişti ve yanında sanki başka bir araba çıkmış ya da henüz dönmemiş gibi bir boşluk vardı.

Bryant, ziyaret ettikleri diğer mülklerle burası arasındaki bariz farka işaret ederek, "Tanık koruma bunun için ödeme yapmıyor," dedi.

Onlar daha kapıyı çalmaya fırsat bulamadan kapı kırklı yaşlarının ortasında şık giyimli bir kadın tarafından açıldı. Aldıkları tek bilgi, korunan tanığın adıydı.

"Mona Atkins? Kim sordu.

Kadın başını salladı, yüzünde kızgınlık ve sabırsızlık karışımı bir ifade vardı. "Hanginiz benim yeni koruma subayım?" diye sordu.
birinden diğerine.

"İkisi de değil," dedi Kim, kimliğini göstererek. "Biz CID'deniz, Sarah Lessiter cinayetini soruşturuyoruz.

"Bunun benimle ne ilgisi var?

Kadın bir adım bile atmamıştı ve yüz ifadesi hiç değişmemişti. İki kadın arasında duygusal bir bağ olmadığı açıktı.

'Size birkaç soru sormamız gerekiyor. İçeri girmemizin bir sakıncası var mı? Kim kadının yüz hatlarını incelemeye çalışarak sordu. Soğuk mavi gözlerde ve dolgun dudaklarda biraz tanıdık gelen bir şeyler vardı. Bir filmde gördüğünüz bir aktrisi tanımaya çalışmak gibiydi.

'Gerekiyorsa çabuk olun. Ziyaretinizden kocama bahsedilmesini istemiyorum. Şimdi neyi bilmeniz gerekiyor?" diye sordu, koridorda duruyordu ve açıkça ötesine geçemeyecekleri bir noktadaydı. Leanne programda bazı insanların geçmişlerini yeni eşlerine bile anlatmadıklarını söylemişti. Güvenlik için gerekli olup olmadığı ya da değil, bu Kim'in zar zor kavrayabileceği düzeyde bir aldatmacaydı.

'Başka bir "eski dostu" açıklamak yeterince kötü olacak,' dedi parmaklarını kelimeleri çerçevelemek için kullanarak.

Kim bir an için burada bir kadın öldürüldüğü için bulunduklarını unuttu, kendini bu kadının hayatında yeni bir koruma memurunun varlığını açıklamak zorunda kalmasından duyduğu rahatsızlığa kaptırmıştı.

"Peki ne istiyorsun? İşe gitmek için ayrılmak zorundayım. Çağrı merkezleri kendi kendine çalışmaz.'

"Geç saatte aramak iyi bir fikir olabilir," dedi Kim, sesindeki ürpertiyi bastırmaya çalışarak.

"Siz benim hayatımı mahvetmeye mi çalışıyorsunuz?" diye sordu, karışıma biraz da melodram katarak. "Buraya, evime polis memuru kılığında geliyorsunuz ve şimdi de işe geç kalarak şüphe uyandırmamı mı istiyorsunuz?

Kim, 'Eminim tanık olmayanlar da bazen geç kalıyordur,' diye önerdi.

"Eminim onlar da doğruyu söyleyebilme lüksüne sahiptirler," diye karşılık verdi. Yüzü renklenmeye başlamıştı. 'Başka bir hayat inşa etmek, insanların sadece görmelerini istediğim taraflarıma bakmalarını sağlamak için ne kadar fedakârlık ve emek harcadığım hakkında hiçbir fikrin yok. On beş yıldır senin saygı gösterme nezaketini bile göstermediğin bu hayatı yaşıyorum.

Yılların sayısından bahsedilmesi bir perdenin kalkması gibi bir etki yarattı ve Kim'in hissedebileceği her türlü sempati kırıntısı da onunla birlikte gitti.

Mona Atkins'in baş harfleri Melanie Abbot ile aynıydı. Sarı kıvırcık saçları şık bir kaska dönüştürülmüş ve açık kahverengiye indirilmişti.

Karşısındaki kadın, erkek arkadaşının sekiz yaşındaki bir çocuğun cinayetini gizlemesine yardım eden on dokuz yaşındaki kızın fotoğrafına çok az benziyordu. Halkın bu kadına karşı duyduğu öfke, duruşmadan önce intihar eden erkek arkadaşına karşı duyulan öfkeyi aşmasa bile ona eşitti. Halkın öfkesiyle tek başına yüzleşmişti. Sonunda adaleti saptırmaktan suçlu bulunmuş, üç ya da dört yıl hapis yatmış ve yirmi beşinci yaş gününden önce yeni bir kimlikle serbest bırakılmıştı.

"Sanırım ikiniz yakın değildiniz," dedi Kim, ziyaretlerinin nedenine dönerek. Mona geç gelmeyi tercih etse de etmese de, Kim sorularını sormadan gitmeyecekti.

Mona'nın kaşları birbirine yaklaştı. 'Neden yakın olalım ki? O bir iş yapıyordu. Bir hizmet veriyordu. Ona çöpçüye olduğumdan daha yakın değildim.

Kim, nefretini körüklemek için Mona'nın geçmişte yaptıklarına bel bağlamasına gerek olmadığını fark etti. Şu anda odaklanacağı çok şey vardı.

Tecrübelerine göre, paylaşılan sırlar insanları bir araya getirirdi, özellikle de kocasıyla geçmişine dair hiçbir şey paylaşmamayı seçmişse. Ama burada değil.

Belki de onun hoşnutsuzluğunu hisseden kadın, ölüme karşı soğukluğunu geri çekmeye çalışır gibi bir niteleme yaptı.

"Kabul etmek gerekir ki bir öncekinden daha iyiydi, tamam. İşini biliyordu ve beni sadece gerektiğinde rahatsız ediyordu. Tavsiyelerini her zaman d i n l e m e d i m ama iyi niyetliydi ve-'

'Ne tür bir tavsiye? Size karşı özel bir tehdit var mıydı? Mona

başını salladı ve tekrar saatine baktı.

"Bak, seni kontrol ediyorlar. Bir gün boyunca sizi takip ediyorlar ve her hareketinizi izliyorlar. Sanırım hala gerekli önlemleri aldığınızdan, kayıtsız kalmadığınızdan emin olmak için bir tür denetim gibi. Sonra size tavsiyelerde bulunuyorlar, belirli yerlere giderken rotanızı yeterince değiştirmediğinizi ya da kapınızı kilitlemediğinizi ya da bir yabancıyla çok uzun süre konuştuğunuzu ya da ıssız ya da CCTV tarafından kapsanmayan bir yolda yürüdüğünüzü söylüyorlar. Düzenli bir risk değerlendirmesi gibi. İşini biliyordu ama müdahaleci değildi.

'Size garip olaylardan, takip edilmekten ya da...' gibi şeylerden bahsetti mi?

"Risk altında mıyım, Memur Bey?" diye açıkça sordu. Sarah için düşündüğü her şeyin yerini kendisi için düşündükleri almıştı.

Kim, "Aslında biz de bunu öğrenmeye çalışıyoruz," diye tersledi.

Mona'nın yüz ifadesi değişti, sanki terslenmeye alışık değildi. Belli ki kendi kurduğu dünyanın kraliçesiydi. Kim, Mona'nın kendisini tıpkı bir ünlünün yaptığı gibi bir varlık olarak gördüğü gerçeğini fark etti. Korumanın odak noktası oydu ve köleler, bu insanların onu hayatta tutmak için para aldıkları gerçeğinden ziyade bunu hatırlamalıydı.

Mona kapıyı açarak, "Bence gitmelisin," dedi.

Kim, kapıdan girdiği andan daha fazla bir şey bilmediğini fark etti.

Ama daha önce söylediği bir şey Kim'in aklına geldi. 'Sarah'nın bir öncekinden daha iyi olduğunu söylemiştin. Ne demek istedin?

Mona sabırsızlıkla içini çekti.

'Diğerlerine göre daha güçlü olan memurlar var. Daha önce de söylediğim gibi, Sarah denetimlerini gerçekleştirdi ve tavsiye ve önerilerde bulundu. Sonuncusu, sosyal medya hesabımdan birkaç zararsız fotoğrafı kaldırmazsam beni okuldan atmakla tehdit etti.

Bu yüz tanıma çağında, Kim memurun endişesini anlayabiliyordu. Sadece bir parça bilgi ya da veri her şeyi altüst edebilirdi.

"Şapka ve gözlük takıyordum, bu yüzden gerçek bir sorun yoktu, ancak çok kaba bir şekilde kurallar hatırlatıldı.

Kim, kendileri için bunu yapmayı daha az önemseyen birini güvende tutmaya çalışmanın yarattığı hayal kırıklığını anlıyordu.

"Peki bu memur sizi azarladı mı? Kim, o memurun neden artık geçmişte kaldığını anladığını söyledi.

"Ah, evet, ama çok geçmeden senin ortalığı karıştırmadığını anladı-" "O mu? Kim sordu.

"Evet, Sarah'dan önceki tam bir kaltaktı. Hayır, Leanne'den hiç hoşlanmadım.'

SEKSEN SEKİZ

"Bu biraz labirent gibi gelmeye başladı mı? Stacey gelen kutusuna bir e-posta düştüğünü söyledi.

Dedektif Lynes'ten Dennis Burke'ün telefon kayıtlarını istemiş, o da hemen göndermişti.

Penn başının üzerinden bakarak, "Onu anlıyor gibiyim,"

dedi. "Kimi?

Leanne. Biraz düşmanca ve mesafeli ama neden böyle sert bir kabuğu olduğunu anlıyorum. Her zaman gizlilik içinde yaşıyor ve çalışıyor. Sanırım bir duvar örüyorsunuz çünkü hiçbir takımın parçası değilsiniz.

"Ondan hoşlanıyor musun? Stacey kaşlarını kaldırarak sordu.

'Hayır, öyle bir şey değil. Beni korkutuyor ama sahip olduğunuz ekip için minnettar olmanızı sağlıyor.

"Teşekkürler Penn, çünkü beni kastettiğini varsayıyorum.

"Evet, tabii ki seni kastediyorum Stace," dedi sırıtarak. Bilgisayarına geri döndü. "Ama lanet olsun, bu tam bir kâbus.

"N'aber, dostum?" diye sordu, ikinci telefon kayıtlarının çıktısını alırken. Bunu her yaptığında ağaçları düşündü; ama bazı şeyleri siyah beyaz göremediği sürece beyninde hesaplayamıyordu.

"Bu lanet minibüs.

"Devam et," dedi ve çıktıya uzandı. Ekranını tekrar Somerset'teki gerçek zamanlı soruşturmaya çevirdi.

"Ne olmuş ona?

"O minibüsle ilgili bir ipucu bulduğumu sanıyordum, ta ki adamlardan biri kahvaltı sandviçi ve kahve getirenin kayınbiraderi olduğunu hatırlayana kadar.

"Yani bunu kesinlikle göz ardı edebilirsin," dedi Stacey, içinde bulunduğu duruma iyi bir tarafından bakarak.

"Evet, sadece kırk dokuz tane kaldı," dedi sefil bir şekilde. "Ben olsam ne yapardım biliyor musun? Stacey sordu.

"İstifa edip yontuculuk mu yapacaksın?

'İlk tercihim değil. Ben olsam hepsini tekrar çalıştırırdım, hatta açıklamalarını bulduklarımı bile.

"Neden? Kaydı olmayanları zaten DVLA'dan geçirdim, o halde neden yasal bir iş için orada bulunduklarına karar verdiklerimi geçireyim?" diye sordu, ticaret bölgesine giren araçların tam listesine bakarak.

'Çünkü insanlar hata yapar, tıpkı kahvaltı teslimatını unutan arkadaş gibi. Örneğin, listenizde kaç tane beyaz Transit minibüs var?

"Toplamda elli üç," dedi hızlı bir sayım yaparak.

"Kaç kişinin iş için orada olduğu teyit edildi?" "Kırk bir.

'Yani bana kırk bir küçük işletmenin kendilerini ziyaret eden beyaz Transit minibüsün kayıt numaralarını teyit edebildiğini söylüyorsunuz. Tam olarak mı?'

Onun zihnindeki umutsuzluk sisinin dağılmakta olduğunu görebiliyordu.

"O insanlardan birinin bile sizinle konuşamayacak kadar meşgul olduğunu ve telefonu kapatmak için onlara attığınız üçüncü veya dördüncü kişiyi onaylamaya karar verdiğini mi düşünüyorsunuz?

"Biliyor musun Stace, belki de-

Konuşmayı bıraktı ve telefonu çalmaya başladığında tıklamaya başladı.

"DC Wood," diye cevap verdi, yüzüncü kez C'yi S ile değiştirdiğinde kulağa nasıl geleceğini merak ediyordu.

"Merhaba, ben Percy.

Stacey daha fazla bilgi almak için ağzını açtı ama adam ona yardım edecek kadar iyiydi.

"Ridgepoint'ten Percy Poole.

"Ah, Percy. Merhaba,' diye cevap verdi, bir şeyi olduğu için aradığını umuyordu.

Şans getirmesi için sol elinin parmaklarını bilinçsizce çaprazladı.

"Pekala, size fazla bir şey söyleyemem. Bilgisayar oldukça yıpranmıştı ama silinen bilgi dosyalarına bir göz atabildik.

"Devam et," dedi Stacey. Bu umduklarından da fazlasıydı. 'Bir e-posta bloğu var, silinmiş, yaklaşık seksen mesaj geri ve
Birkaç hafta önce hepsi bir çöplüğe atılmış. İçeriğine ulaşamıyorum ama alıcının adının Amelia Dixon olduğunu söyleyebilirim.

"Percy, sen tam bir meleksin," dedi Stacey aramayı sonlandırırken.

'Pekala Penn, görünüşe göre öğretim asistanımızın saklayacak bir şeyleri varmış. Jacob Powell eski Matrix çalışanımızla yazışan adamdı.

Sonunda başını kaldırıp tekrar ekrana baktı.

"Ayrıca beyaz bir Transit minibüsü var.

SEKSEN DOKUZ

Arabaya döndüklerinde Bryant, "Bu ikisi arasındaki tartışmayı izlemek isterdim," diye gözlemde bulundu.

"Evet, hem zor hem de zor bir durumdan bahsediyoruz," diye kabul etti. 'İkisi de oldukça düşmanca ve-'

Bryant sırıttı. "Oh, ironi.

'Bryant, bunun için çok erken-' Telefonu

çalınca konuşmayı kesti.

Bryant onları Sarah Lessiter'ın evine doğru götürürken hoparlörü açtı.

"Penn," dedi.

Penn, "Jacob Powell ile Amelia Dixon arasında bir bağlantı var, patron," dedi. 'E-postaları o gönderdi ve Cumartesi öğleden sonra Hayes Ticaret Bölgesi'ne giren ve Pazartesi sabahı saat 7'de ayrılan beyaz bir Transit minibüsü var.

Bryant midesinde o tanıdık kıpırtıyı hissedince, "Lanet olsun," dedi.

"Tamam, arama iznini alın ve evine gidip orayı yerle bir edin.

'Çoktan hallettim patron,' dedi. 'Kayıt numarası Bryant'ın daha önceki açıklamasına eklendi ve yeniden dolaşıma sokuldu.

Bryant, Sarah Lessiter'ın evinin önünde durduğunda, "İyi iş," dedi.

Karakola geri dönmek ve öğretim görevlisinin verdiği ipucunu takip etmek istiyordu. Her çift gözün ve elin onu bulmaya çalışmasını istiyordu.

Sarah'nın ailesinin katile çoktan yaklaşmışken onlardan ne öğreneceği konusunda şüpheleri vardı.

NINETY

Penn elinde arama emriyle kapıdan hızla çıkarken Stacey arkasına yaslandı ve bulanık gözlerini kocaman açtı.

Şu anda yalnız olmasına rağmen, soruşturmanın heyecanının bir vites yükseldiğini hissedebiliyordu. Eski güzel polis dedektifliği, öğretim asistanı ile Amelia Dixon'dan çalınan bilgiler arasındaki sağlam bağlantıları ortaya çıkarmıştı. Ama ona göre kanıtlar yeterince güçlü değildi. Kanıtlayabildikleri tek şey Jacob ve Amelia'nın e-posta yoluyla yazışmış olmaları ve Amelia'nın bilgisayarının bozulmuş olmasıydı. Doğru olsa bile, dört korkunç ölüme yol açmış olan bir jüriyi ikna edemeyecek ikinci derece kanıtlar.

Katil ve kurbanlar arasında daha fazla bağlantıya ihtiyaçları vardı, onu her bir cinayetle ilişkilendirecek adli kanıtlara ihtiyaçları vardı ya da bir itirafa ihtiyaçları vardı.

Ama onu bulana kadar bir itiraf gerçekleşmeyecekti. Umarım Penn adamın evinde bir bağlantı bulacak ve onunla kurbanlar arasındaki bağlantıları bulmaya çalışacaktı.

Gözlerini bir kez daha araladı ve masasının üzerinde duran telefon kayıtlarına geri döndü.

Artık kurbanların cinayetlerinden önceki yirmi dört saate ait tüm telefon kayıtlarını derlemişti. Elinde daha fazla veri vardı ama telefonların en son kullanıldıkları zamandan geriye doğru çalışmak mantıklıydı.

Önünde, cesetlerin bulunuş sırasına göre yerleştirilmiş dört çarşaf duruyordu. Keith Phipps, Dennis Burke, Dean Mullins ve Sarah Lessiter.

Önce hepsine üstünkörü bir göz attı, beynine bariz bir şeyi seçmesi için zaman tanıdı. Tüm düşünceleri kafasından uzaklaştırdı.

ve sırayla her bir kâğıt parçasına baktı. Aklına, beyninizin size gerçek görüntüyü gösterme işini yapabilmesi için önce gözlerinizi rahatlamaya zorlamanız gereken şu 3D Sihirli Göz posterleri geldi.

Bir sayfadan diğerine geçerken gözlerini kıstı ve Sarah'nın sayfasının alt kısmına yakın bir sayı gözüne çarpınca durdu.

"Orada ne halt ediyorsun?" diye sordu sayfaya dokunarak.

NINETY-ONE

Kim'in Sarah Lessiter'ın evinde fark ettiği ilk şey güvenlik seviyesiydi. Evin üst köşesine yerleştirilmiş olan pan-tilt-zoom kamera evin önünü ve yan tarafını kapsıyordu. Sensör ona hareketle etkinleştiğini söylemişti. Viktorya döneminden kalma eski son terasın tuğla verandasına adımını attığında, sol üst köşedeki başka bir kameranın durdukları noktaya doğru baktığını gördü. O iyice bakmadan kimse evine giremezdi.

Kapı, salona açılan süslü bir kemere doğru başıyla işaret eden bir bilgisayar görevlisi tarafından açıldı.

Kim bir kez olsun haberi veren kendisi olmadığı için rahatlamıştı.

Kanepede oturan bilgisayar görevlisi adamın koluna hafifçe vurdu, ayağa kalktı ve kapıdaki meslektaşına katıldı.

"Bay Lessiter, kaybınız için ne kadar üzgün olduğumuzu söyleyebilir miyim?" dedi ve oturdu.

Dale Lessiter kızarmış gözlerle solgun yüzünü ona doğru kaldırdı. O tek bakışta, onun kederinin tüm gücünü hissetti.

Etrafına kısa bir göz attığında çocuk ya da evcil hayvan olmadığını gördü; oyuncak ya da farklı yerlerde gülüyor ve mutlu görünen çiftten başka hiçbir şeyin fotoğrafı yoktu.

Salonda o güne kadar gördüğü en büyük televizyonlardan biri vardı ve uzanmış kanepeler ona doğru çevrilmişti. Ses çubukları ve hoparlörler odanın etrafına stratejik olarak yerleştirilmişti. Yetişkinler için tasarlanmış bir alandı ve Kim'e Sarah'nın uzun bir iş gününün ardından gevşemekten ne kadar hoşlandığını anlatıyordu.

"Arayabileceğimiz biri var mı?

Başını iki yana salladı. 'Sadece Sarah'nın annesi var ama onu henüz arayamam, henüz değil. Güçlü olmama ihtiyacı olacak ve şu anda...'

Sözlerinin uçup gitmesine izin verdi ve Kim şu anda kimseye destek olamayacağını anladı.

Kim boş boş arkadaş çevrelerini merak etti. Sarah'nın işinin doğası gereği kendi içlerine mi kapanmışlardı? Bazı çiftler her iki taraftaki arkadaşları ve meslektaşlarının yanı sıra ortak tanıdıklarıyla birlikte yaşıyor, boş zamanlarını başkalarının arkadaşlığıyla dolduruyordu. Bir de kendi adalarında az sayıda arkadaşla var olan çiftler vardı. Lessiter'ların ikincisi olduğundan şüpheleniyordu. Geride kalan eşe duyduğu sempati bir vites daha yükseldi.

'Memur...' diye fısıldadı, kapıya doğru başını sallayarak, 'öldürüldüğünü söyledi. Bu doğru mu?'

Kim başını salladı.

Başını iki yana salladı. "Tehlike olduğunu hep biliyorduk ama bu. Yani biz asla gerçekten...'

"Karınızın işi hakkında ne kadar bilginiz vardı, Bay Lessiter?" diye nazikçe sordu.

"Fazla değil. Sadece işi ama asla birlikte çalıştığı aileler değil; bunu anladım ve- Bu bununla mı ilgili? Birileri onun koruduğu insanları mı buldu?

"Üzgünüm, Bay Lessiter, ama-

Onun yanıtını elinin tersiyle itti. Önemli bir şey değildi. Onu geri getirmeyecekti.

"Peki Sarah işinde nasıldı? Kim sordu.

"Herkes gibi onun da iyi ve kötü günleri vardı. Bazı günler insanlar onu dinlemediğinde, kendi güvenliklerini ciddiye almadığında eve sinirli ve kızgın bir şekilde gelirdi. Sanırım son birkaç ay onun için biraz zor geçti.

Mona Atkins'le daha önce yaptığı görüşmeyi hatırlayan Kim, bunun nedenini kesinlikle anlayabiliyordu.

"İşini çok severdi, Müfettiş. Yapması gereken her şeyi yaptı: sır sakladı; rotalarını değiştirdi; gerektiğinde gecenin bir yarısı evden çıktı ve-'

"Ne için? Kim sordu.

"Aileler bir ses duyduklarında ya da bir telefon aldıklarında, onları endişelendiren herhangi bir şey olduğunda; Sarah onların eski hayatlarıyla olan tek bağıydı.

"Peki son zamanlarda böyle bir şey oldu mu? Kim sordu.

Başını salladı. "Haftalardır olmadı.

"Sarah'nın bahsettiği sıra dışı, onu endişelendiren herhangi bir şey var mıydı?

Başını sallamaya başladı ve sonra durdu. "Hayır, muhtemelen bir şey yoktur.

Kim, "Bunu alacağız," dedi.

"Birkaç gün önce trenden inerken kendisine seslenen bir adamdan bahsetti. Adamı görmezden geldi ve onu başından savdı. Bu onu biraz sarsmış.

"Neden?" diye sordu Kim.

"Bilmiyorum. Görünüşe göre, adının Karen olduğunu düşünmüş.'

NINETY-TWO

Arabaya döndüklerinde Kim, Stacey'nin aramasına geri döndü.

"Sarah iki gün önce Leanne'i aramaya çalıştı patron. Leanne telefonu açmadı ve Sarah'nın mesaj bıraktığını da sanmıyorum.

Sarah, Leanne'i eğitim aldıkları dönemde Karen olarak tanıyordu. Birinin tesadüfen bu ismi söylemesi onu eski arkadaşını uyarmaya yöneltmişti.

"Tamam Stace, teşekkürler," dedi ve aramayı sonlandırdı.

"Bunun az önce ziyaret ettiğimiz Mona denen kadınla ilgili olduğunu mu düşünüyorsun? Bryant sordu.

Kim başını salladı. 'Mona Leanne'i yeni ismiyle tanıyordu. Bu kişi daha önce sahip olduğu ismi soruyordu.

"Neden değiştirdi?

"Söylemedi. Ona ne zaman önceki tanıklar hakkında soru sorsak, tamamen kapandı.

Kim, zihninde birkaç şey netleşmeye başlarken parmaklarını gösterge paneline vurdu.

"Söylerdin, değil mi?" diye sordu dalgınca. "Neyi
anlatırdım?

"Kurbanlarımızın maruz kaldığı işkence göz önüne alındığında bildiğiniz her şey.

"Bir süre daha dayanabileceğimi düşünmek isterdim ama evet, muhtemelen pes ederdim.

"Belli ki kurbanlarımız onun peşinde olduğu bilgilere sahip değildi ama... kahretsin," dedi telefonunu çıkararak.

Woody hemen cevap verdi.

"Efendim, Başkomiser Wexford ile konuşmam gerekiyor. Acil bir durum.'

"Stone, bana bundan daha iyi bir şey vermen gerekecek.

'Bence adamımız insanları tek bir sebepten dolayı öldürüyor. Bir kişiyi bulmak için. Bence Leanne'i istiyor. Karen adında birinin peşinde ama kurbanlarımızdan biri hariç hiçbiri onu bu şekilde tanımıyor. Sarah Lessiter onu her ikisi olarak da tanıyordu. Leanne'in mümkün olan en kısa sürede uyarılması gerekiyor, ama aynı zamanda başkomiserle de konuşmam gerekiyor.

"Ne sebeple?

"Karen olarak kime baktığını bilmem gerekiyor.

DOKSAN ÜÇ

Penn, memurların kapıyı kırmak için Enforcer'ı kullanmalarını izledi. Bu seferki ziyaret resmiydi ve protokollere uyulması gerekiyordu. Ayrıca, arka kapının anahtarını ön posta kutusuna göndermişti ve içeri girmenin başka bir yolu olmadığını biliyordu.

Kapı duvara çarparken memur 'Temiz,' diye bağırdı. Kedi korkarak bacaklarının arasından geçti ve doğruca yandaki bahçeye yöneldi.

Penn bir an kapının eşiğini dinledi ama ses yoktu. Jacob Powell kesinlikle evde değildi.

Koridora doğru ilerledi ve neredeyse aynı yerde aynı şeyleri gördü.

Ne olduğunu anlayamadığı farklı bir şey vardı.

Arkasından el sallayarak memurlara aramaya başlamalarını işaret etti.

İkisi doğruca üst kata, biri salona, diğeri de mutfağa yöneldi. Memurun peşinden mutfağa gitti ve işte o zaman anahtarın kapının kilidinde olduğunu gördü. Kedi mama kabındaki milimetrik süt bunu doğruluyordu. Tabaklar boştu. Yarım kutu kedi maması koymuştu. ama hiç süt bulamamıştı.

Evine girildiğine ve eşyalarının alındığına dair polise herhangi bir ihbarda bulunulmamıştır. Bu adresten herhangi bir ihbar da alınmamıştır.

Jacob'ın peşinde olduklarını bildiğine hiç şüphe yoktu, öyleyse neden geri dönmüştü? Aniden geri dönme ihtiyacı duymasına ne sebep olmuştu?

Dışarı baktı ve onu gördü.

Çimenlerin ortasında ev tuğlalarından yapılmış küçük bir ateş çukuru vardı.

Dışarı çıktı ve yaklaştı; plastik yanığının keskin kokusu hâlâ havadaydı. Eğildi ve her türlü malzemenin karışımından oluştuğu anlaşılan kısmen yanmış enkaza iyice baktı. Bir cüzdanın yanmış deri kalıntılarını; ehliyet olabilecek kararmış ve erimiş bir kartı; birlikte yanmış A4 kâğıt sayfalarını gördü.

Ona dokunamayacağını biliyordu ve Mitch'i aramak için telefonunu çıkardı. Kimlik tespitini yavaşlatmak için kurbanların çıkarılan kişisel eşyalarına baktığından şüpheleniyordu; sanki bu kurbanların kimliklerini tespit etmek yeterince zor değilmiş gibi.

Telefonda Mitch'in adını tuşlarken çukurun etrafında yürüdü.

Yanmış kağıt parçalarından birinin üstünde az miktarda yazı görünüyordu.

Eğilip görebildiği kadarını okudu ve kelimeleri seçebildi.

"Yaygın hatalar... Tanık koruma.

Mitch'in çağrısına cevap vermesini beklerken doğruldu.

Öğretmen asistanının onların katili olduğuna dair aklında hiçbir şüphe yoktu.

DOKSAN DÖRT

Frost ayaklarının dibinde yatan köpeğe, 'Patilerini benim için çapraz yap, Barney,' dedi.

Telefon etmek ve e-posta göndermek arasında Stone'un talimatlarını harfiyen yerine getirmişti.

Onu saat on civarında dışarı çıkarmış ve saat on birde ona bir havuç vermişti. Ve bunu da tam zamanında yapmıştı. Stone'u tanıdığına göre, gizli bir kamera onu izliyordu. Bir dakika gecikmiş olsaydı, bir yerlerden bir sesin tam zamanında bir hatırlatma yapacağından şüpheleniyordu.

Muhtemelen onu gereğinden fazla gıdıklamıştı ama yanına sokulduğunda elinin onun kalın, yumuşak kürküne girmesi otomatik bir şeydi.

'Arkadaşın birazdan burada olur. Seni öğle yemeği ya da gece çantasıyla mı gönderecek? Hayır, olduğun gibi gidiyorsun, ha?'

Frost sessizce kendi kendine söyleniyordu. Hiçbir zaman kendi kendine konuşan biri olmamıştı ama Barney etraftayken buna engel olamıyordu.

Onu bir kez daha gıdıkladı ve yirmi dört saat geçmemiş olmasına rağmen, bugün eve döndüğünde onu özleyecekti.

"Seni eve götürürsem belki fark etmez, ha?

Her ne kadar Frost tek bir hareketinin onu öldürmeye yeteceğini düşünse de ve Stone Barney'nin sıcak ve tüylü özelliklerinden hiçbirini benimsememiş olsa da, köpeği çok sevdiği açıktı.

Sanki e-posta sihirli bir şekilde gelen kutusuna düşecekmiş gibi ekrana dokunarak, "Gelmesini sağla, Barney," dedi.

Dokuzuncu aramasında, her sabah verandada oturup bir fincan çay içen güzel, sarışın, hüzünlü gözlü bir İngiliz kadını hatırlayan bir konuk evi sahibi bulmuştu.

E-postayla gönderilen bir fotoğraf ve ikinci bir arama, söz konusu bayanın Trisha Morley olduğunu doğruladı.

Frost, son beş yıl içinde ziyaret ettikleri tarihlere ulaşmayı başarmıştı ve bunun kendisine yerel hastanelerle ilgili bir başlangıç noktası sağlayacağını biliyordu.

Ve tam önündeki görevin büyüklüğünü tartarken, kadın muhtemelen onun için hiçbir şey ifade etmeyen ama Frost için çok daha fazla şey ifade eden önemsiz bir şey önermişti. Son ziyaretlerinde Trisha'nın normalde yaptığı gibi veda bile etmediğini söylemişti. Bunun yerine doğruca arabaya gitmiş ve kocası da onları kontrol etmişti.

Kadına teşekkür edip telefonu kapatırken, Frost o parçayı çoktan yerine yerleştirmişti. Trisha yaralı ve çürükler içinde olsaydı gerçekten kendini tanıtmak ister miydi?

Trisha'nın tıbbi kayıtlarını kontrol etmişti ve tarihler, dönüşlerinden iki gün sonra Trish'in kolunun yeniden ayarlanması gerektiği zamana denk geliyordu.

Bu, tarihleri daraltmış ve talep ettiği bilgiler konusunda daha spesifik olmasını sağlamıştı. Üçüncü aramasını Bellano Hastanesi'ne yapan Frost, İngilizce bilen bir hemşireyi yarım saat beklettikten sonra ne istediğini açıkladı.

Hemşire Trisha'nın hastaneye geldiğini doğruladı ve Frost boştaki eliyle havayı yumrukladı.

Hemşire Antonella, Frost durumu tam olarak açıklayana ve konuştukları sırada Trisha'nın öldürülmesiyle ilgili haberleri ona e-posta ile gönderene kadar tıbbi kayıtlara ilişkin talebini reddetmişti.

Frost onun tavırlarında bir değişiklik fark etmişti. Antonella, Trisha'nın kocası tarafından hastaneye bırakıldığını ve iki saat sonra kocası tarafından alındığını söylemişti.

Frost, Nick'in omzunun üzerinde dikilmemesinin Trisha'yı yaralarının gerçek nedenini anlatmaya teşvik etmiş olabileceğine dua etti. Antonella'ya bu olasılığı sorduğunda hemşire, kamuya açık kayıtları paylaşmak için izin isteyene kadar başka bir şey söylemeyeceğini ve izin verilirse bunları göndereceğini açıklamıştı.

Frost, beklemekten başka yapabileceği bir şey olmadığını bilerek aramayı sonlandırmıştı.

Kilitteki anahtarın sesi onu ürküttü. Kuyruğunu sallayarak kapıda bekleyen Barney o kadar da korkutmamıştı.

Frost kısa bir süreliğine kıskançlık duygusuna kapıldı. Saatlerdir onun sadık yoldaşı olmuştu ama şimdi onu bir çırpıda terk etmeye hazırdı.

Yaşlı adam gülümseyerek, "Siz muhabir olmalısınız," dedi.

Adam Barney'nin tasmasını takarken kadın başıyla onayladı.

"Ben Charlie. Kim bana bir mesaj göndererek evinde yabancı bir kadın olduğunu söyledi.

Frost onun şeytani gülümsemesine güldü ve birinin polis memuruna ilk ismiyle hitap etmesinin ne kadar tuhaf olduğunu fark etti. Bazı insanlar için Müfettiş, diğerleri için hanımefendi, patron ya da şefti ve Frost kendini kaç kişi tarafından sadece Kim olarak bilindiğini merak ederken buldu.

'Tamam, seni tutmayacağım. Korkutmamız gereken sincaplar var, değil mi evlat?' Charlie onu ön kapıdan dışarı çıkardı.

E-postasına yeni bir mesaj geldiğinde, evin köpeksiz bomboş olduğunu fark etti.

Bellano Hastanesi'nden geldiğini görünce midesi bulandı. Ve ekleri vardı. Raporu göndermişlerdi.

Kitabı açtı ve okumaya başladı.

DOKSAN BEŞ

Kim, Stourbridge'deki Mary Stevens Park'a tam da kendisine söylendiği gibi tek başına girdi. Başkomiser Wexford'un paylaşmak üzere olduğu bilgiler sadece onun kulakları içindi.

İlk bankta oturan adamı gördü, yanında da geri çekilebilir bir ipin ucunda Jack Russell vardı. İki şey dikkatini çekti. Üniformasını giyen adam heybetli ve otoriterdi. West Midlands Polisi'ndeki herkes onun kim olduğunu biliyordu. Şu anda burada, bankta oturan adam, köpeğini gezdirirken duraklayan bir adamdı.

'Güzel köpek,' dedi, onun yanına oturarak.

Küçük köpek, dünyasının merkezi olan çimenlikten ayrılıp ona doğru geldiğinde kurşun geri çekilirken vınladı.

Onu kulaklarının arkasından gıdıkladı. Birçok insan köpeğin kokusunu alması için elini uzatırdı. Kim böyle bir jestin anlamsız olduğunu öğrenmişti, çünkü köpek parka girer girmez onun kokusunu alacaktı.

"Seni bir köpek insanı olarak görmemiştim,

Stone. "Aynen öyle, efendim.

"Devam etmeden önce, tehlikeden haberdar etmek için Leanne ile irtibata geçiyoruz.

Başıyla onayladı. Sarah Lessiter'ın evinden uzaklaşırlarken Kim onu hızlıca aramaya çalışmış olsa da onun işi değildi. Cevap alamamıştı ama bir cevap da beklemiyordu. Birbirlerini görmeye tahammül edememelerine rağmen mesaj bırakmıştı. Kadın neredeyse beş saat önce ofisten aceleyle çıkmış, sırlarını da yanında götürmüştü. Kim'in şu anda öğreneceğini umduğu sırlar.

'Biliyorum, size bu konunun hassasiyetini ve gizliliğini hatırlatmama gerek yok-'

"Haklısınız efendim, yok.

"Leanne'in çok iyi bir koruma görevlisi olduğunu belirterek sözlerime başlamak istiyorum. Çelik gibi sinirleri var ve işini çok ciddiye alıyor. En iyilerimizden biridir.

Kim anlayışla başını salladı. Kadınla bir iş görüşmesi yapmıyordu.

"Leanne ya da o zamanki adıyla Karen, X çocuğuna atandı," dedi, sanki bu kadarı yeterliymiş gibi.

Kim kaşlarını çattı ve başını salladı.

"On dokuz yıl önce Wakefield'daki kanal tüneli cinayeti.

Anıları aklına geldikçe başını salladı.

Çocuk X, yedi yaşındaki bir kızı bir oyun merkezinden kaçıran on üç yaşında bir çocuktu. Küçük kıza tecavüz etmiş, işkence etmiş ve sakat bırakmış ve sonunda yaralarından dolayı kan kaybından ölmüştür.

"Emily adında küçük bir kız.

Bitirmeme izin verin. Wakefield'ın gördüğü en korkunç cinayet olarak adlandırılıyordu. Zavallı küçük kızın aldığı yaralar yetişkin bir adamı ağlatmaya yeterdi ve öyle de oldu. Memurlar kızın vücudunda oluşan hasar karşısında açıkça ağladılar. Yanık izleri vardı; eklem çıkıkları vardı; derisi etinden soyulmuştu; böcekler ve kemirgenler ona ziyafet çekmişti. Olaya müdahale eden memurlardan ikisi bir ay içinde teşkilatı terk etti, üçüncüsü ise sonunda sinir krizi geçirdi.

Bu Kim'in empati kurabileceği bir durumdu. Hiçbir suç mahalli geri sarılamaz.

"X çocuğu cesedin bulunmasından sonraki yirmi dört saat içinde yakalandı. Cesetten kaybolan pembe çorabı gösterene kadar ona inanmayan arkadaşına bununla övündü. Duydukları karşısında dehşete düşen arkadaşı durumu annesine anlatmış, annesi de hemen polisi aramıştır.

Müfettiş derin bir nefes aldı.

"Yetişkin olarak yargılanmasına rağmen, Boy X gerçek bir hapishanenin içini hiç görmedi. En azından o zamanlar. Genç suçluların tutulduğu bir tesise hapsedildi ve burada bazı dersleri yavaş yavaş öğrendi.

"Ne tür dersler? Kim sordu.

"Diğer çocuklardan dayak yeme konusunda gerçeği söylemiyorsun. Aslında, daha da kötüleşirsiniz. Anladığım kadarıyla ilk yedi ayında dokuz kez dayak yemiş ve memurlar onun önüne geçmek için neredeyse hiç acele etmemişler.

Kim, empati kasının o günü boş geçirmiş gibi göründüğünü fark etti.
Ka
pal Wexford devam etti. "On sekizinci doğum gününden önce özgürdü.
ı. Orada
Çoğunu tanıdığınız seçkin bir azınlığın koşulları altında tanık koruma programına kabul edilmesi gerektiğine şüphe yoktu. Açıkçası, halkın ona karşı tepkisi hayatını tehdit ediyordu. West Midlands'a yerleştirildi ve bir iş buldu. Sonunda evlendi ama karısına geçmişiyle ilgili hiçbir şey anlatmadı. Leanne sekiz yıl önce koruma memuru emekli olunca onun korumasını devraldı.

"Hemen bir sürtüşme oldu. Yıllardır aynı PO'ya sahipti ve memura personel gibi davrandığı bir noktaya gelmişti. Gerald emekliliğine yaklaşıyordu ve olabileceği kadar özenli değildi. Emeklilik tarihine kadar sorunsuz bir şekilde yol almak istiyordu.

Kim, Boy X'in Leanne'i elde ettiğinde yaşadığı şoku tahmin edebiliyor ve onun için bir gram bile üzülmüyordu.

"Çatıştılar. O başka bir memur istedi, biz reddettik ve Leanne ilk denetimini yapana kadar yaklaşık dokuz ay boyunca bu şekilde devam ettiler. Durakladı. "Memurlar denetim yapmakla yükümlüdür-

"Biliyorum," diye araya girdi Kim. Mona ona çoktan söylemişti.

"Leanne her zamanki şeyleri yaptı: işe giderken, öğle yemeğinde vs. onu takip etti ve işten erken çıkana kadar her şey yolundaydı. Stourport'taki bir ilkokula gitmek için 15 mil yol gitti. Yirmi dakika boyunca arabasında oturup küçük kızları izledi ve fotoğraflarını çekti.

"Kahretsin," dedi Kim.

Aynen öyle. Bilgisayarını ele geçirmesi için bu yeterliydi. Bulduğu görüntüler mide bulandırıcıydı, daha önce gördüğümüz her şeyin ötesindeydi. Hep küçük kızlar ve hep şiddet içeriyordu.

"Ne oldu?

"Uygunsuz görüntü bulundurmak suçundan hapse atıldı. "Ne kadar
süreyle?

"Üç yıl. "Tanrım,
bu...?

Wexford, 'İki kez görev yaptı,' dedi. 'Ve haklısın. Hiç zaman yok. Ne yazık ki yasalar uygunsuz görüntü bulundurmak ve yapmak arasında bir ayrım yapıyor. Elindeki her fotoğraf, en ağır suç olan ve acı çeken çocukların görüntülerini kapsayan A kategorisi bir görüntü olmasına rağmen, en fazla üç yıl ceza alıyor.

'Bu yeterli değil. Yakın bile değil.'

'Katılıyorum, ancak cezasını çekti ve serbest bırakıldığında kendisine yeni bir kimlik verildi. Leanne'e yeni bir aile tahsis edildi.

"Adını mı değiştirdi?

Başıyla onayladı. "X çocukla bağlantıyı koparmanın en güvenli yolu buydu." "Ve X çocuk yasaları çiğnemiş olmasına rağmen hala programda.

hayatının geri kalanını parmaklıklar ardında mı geçirmeli?'

"Evet, öyle ve ben kendi adıma onun programda yer almasından memnunum. 'Ciddi bir şekilde savunamazsınız-'

'Hiçbir şeyi savunmuyorum,' diye tersledi. 'O sapkın, ruhsuz, ahlaksız bir adam ve aklıma gelebilecek her türlü kabustan daha kötü fantezileri var. Ama başka hangi koşulda biz polis olarak onun her hareketini yasal olarak izleyebilir, bilgisayarını arayabilir ve temelde istediğimiz zaman mahremiyetini ihlal edebiliriz?

Özgür bir vatandaş olarak, hüküm giymiş bir suçlu bile olsa, çok daha fazla özgürlüğe sahip olacağını fark etti Kim.

Wexford sözlerine şöyle devam etti: 'Çünkü X çocuğunun yeniden suç işleyeceğine dair hiçbir şüphe yok. 'Yani evet, bu pisliği korumak binlerce dolara mal oluyor ama bunu onun için yapmıyoruz. Bunu halkı ondan korumak için yapıyoruz.

Kim daha önce hiç böyle düşünmediğini itiraf etmek zorunda kaldı. "Peki ya kimliği?

'Bilmenize gerek olmayan bir şey. Taşındı ve her zamanki gibi onu koruyacağız-' Telefonu çalınca konuşmayı kesti.

Telefonu açtı ve Kim'in kafasında dönmeye başlayan düşünceleri dinledi. Leanne'den zerre kadar hoşlanmıyordu ama işini nasıl yapacağını biliyordu.

"Beni bilgilendirmeye devam edin," dedi ve kaşlarını çatarak görüşmeyi sonlandırdı.

Kim'in duyuları, adamın içinde daha önce var olmayan bir endişeye karşı uyarılmıştı.

"Ne?

'Leanne'e ulaşılamıyor. Arabası evinde ve evi yağmalanmış,' dedi ayağa kalkarak.

"Siktir," dedi Kim ve parkın girişinde bekleyen Bryant'a doğru koşarken başka bir şey söylemedi.

Piç kurusu onu çoktan ele geçirmiş gibi görünüyordu. Ve muhtemelen saatlerdir elindeydi.

DOKSAN ALTI

Kendisine söylenenlere rağmen, Stacey Emily Harris hakkında daha fazla bir şey okumak istemiyordu. Midesindeki bulantı ve ara sıra yanağından kayan istemsiz gözyaşı zaten dayanamayacağı kadar fazlaydı.

Bu isim yirmi dört milyondan fazla arama sonucu getirmişti. Annesinin yatmadan önce ona sarılmadan önce haber bültenlerini izlediğini hayal meyal hatırladığı bir vakaydı bu. O zamandan beri bu ismi belirli bir yıldönümünde birkaç kez duymuştu ve yakın zamanda bulunduğu yerde yirmi yıllık bir nöbet tutulmuştu. Ailesi katılmamıştı.

Stacey için, midesine umutsuzluk tuğlalarını yerleştiren sadece zavallı küçük kızın çektiği acı değildi. Korku da vardı. Küçük kız yeterince iyi bir geçmişten geliyordu ve muhtemelen bu duyguyu çok iyi bilmiyordu, ancak Boy X'in parmağını etine değdirdiği andan itibaren, ölene kadar onunla birlikte kalan duygu bu olacaktı. Yaralar Stacey'nin daha önce okuduğu her şeyin ötesinde olsa da, onu yalnız bırakmayan tek düşünce buydu. Gözleri bir kez daha yaşlarla dolarken, hiçbir çocuk bu acıyı ve bu korkuyu hissetmemeli, diye düşündü.

Onların düşmesini engellemek ya da silmek için hiçbir çaba göstermedi. Duyguları gerçek ve geçerliydi ve onları kimseden saklamazdı.

Yavaş ama emin adımlarla bütün hafta boyunca hissettiği belirsiz huzursuzluğun nedenini anlamaya başladı.

Telefonu çaldığında daha fazla keşfetmek üzereydi.

"DC Wood," diye cevap verdi.

Ben polis memuru Silvester. Jacob Powell'ı bize tarif ettiğinize göre, adamınızı bulduğumuzu düşünüyoruz'.

"Nerede?" diye sordu aceleyle.

Onun cevabını dinledi ve ağzından çıkan tek kelime 'Kahretsin' oldu.

DOKSAN YEDİ

Frost, Winston Associates'in ofislerine çıkan merdivenleri güvenle tırmandı.

Duş alması, üstünü değiştirmesi, makyaj yapması ve sahip olduğu en yüksek topuklu ayakkabıyı bulması ne kadar sürdüyse o kadar sürede eve dönmüştü.

O yaklaşırken çift camlı kapılar açıldı. Amaçlı adımlarla içeri girdi.

"Bay Daryl Winston lütfen," dedi ağır makyajlı resepsiyon görevlisine.

"Ve sen?

"Tracy Frost, *Dudley Star*'da muhabir.

Dostça gülümseme bir çentik aşağıya, samimiyete dönüştü.

"Randevunuz mu var?" diye kuşkuyla sordu. Belli ki Daryl Winston yerel bir gazetenin muhabirleriyle toplantı yapmıyordu. Bunu kabul edeceğinden oldukça emindi.

Kadının yüzü gevşeyip randevusuz konuşmaya hazır hale gelince Frost başını salladı.

"Beni görmek isteyecektir," diye ekledi Frost, onu zahmetten kurtarmak için. Tereddüt.

"Ona görmek isteyeceğinden emin olduğum bir doktor raporum olduğunu söyleyin. Biraz daha tereddüt.

Frost omuz silkti. "Tamam, deri değil-

"Bir saniye," dedi telefonu açarak. Frost ona biraz mahremiyet sağlamak için uzaklaştı.

Kadın şaşkınlığını gizleyemeyerek, "Birazdan iner," dedi.

Sol tarafındaki kapı açıldığında, ödüllü kampanyalarını kutlayan gerçek boyutlu posterlerden oluşan seçkiyi incelemeyi henüz bitirmişti.

Ama bir afişin dikkatini çekmesi için yeterince zamanı olmuştu.

"Bayan Frost," dedi açık kapı aralığında duran adam.

Elini uzatırken gülümsemesi ve tavrı soğukkanlı ve profesyoneldi. "Daryl Winston, tanıştığımıza memnun oldum.

Arkadan çarptıktan sonra onu arayan adam.

Taşıdığı dosyayı sağ eliyle değiştirerek eli görmezden geldi.

Hem araba kazasını hem de evinin yağmalanmasını onun ya da bu binadan birinin ayarladığına dair aklında çok az şüphe vardı. Kimsenin elini sıkmıyordu.

"Lütfen buyurun.

Onu, çeşitli büyüklükteki odaları ayıran cam bölmelerin bulunduğu kısa bir koridora kadar takip etti.

İlk ve en küçük olana adım attı.

Oda, sıcak duvar ışıklarıyla aydınlatılan posterlerle resepsiyon temasını takip etti.

Yuvarlak bir masa dört sandalyeyle çevriliydi.

Oturdu. O da onu takip etti ve elindeki dosyayı masanın üzerine koydu. "Bana göstereceğin bir şey mi var?

Ziyaretinin hangi müşterileriyle ilgili olduğu konusunda hiçbir numara yapmadı.

Elini dosyanın üzerine koyarak, "Gerçekten de öyle," dedi. Onun sorgulayan bakışlarıyla karşılaştı.

Resepsiyonda dikkatini çeken postere atıfta bulunarak, "Korma Crisp'in sizinkilerden biri olduğunu fark etmemiştim," dedi.

Kaşlarını hafifçe çattı, onun buraya keskin bir kampanyayı tartışmak için gelmediğinin tamamen farkındaydı.

"İğrençti," dedi Frost. "Onları denedim ve iğrençlerdi. Sanki bu ayrıntı önemsizmiş gibi omuz silkti.

'Kampanyamız pazar paylarını yüzde yedi oranında artırdı ki bu da söz konusu sektörde-'

'Ama b u oldukça basit bir stratejiydi, değil mi? Reklam kanallarına saldırarak insanlara ne kadar lezzetli olduklarını anlattınız. Hedefiniz

afişler, reklam panoları, sosyal medya, radyo ve televizyonda her zaman bir sonraki yeni şeyi deneyerek havalı olmak isteyen onlu yaşların ortalarında'.

"Bu hedef pazar oldukça kolay ikna edilebilir.

'Peki ya Nick Morley'in hedef kitlesi? Yeterince yüksek sesle ve yeterince uzun süre onun iyi bir insan olduğunu haykırırsanız onlar da bu kadar kolay manipüle edilebilir mi? Tamamen aynı strateji. Aynı stratejiyi bir cinayet davasına uyguladığınızda bu kadar dramatik bir geri dönüş bekliyor musunuz?

Parmaklarını hafifçe masaya vurdu ve bekledi.

'Çünkü bu pazar payı, satış rakamları ya da projeksiyonlarla ilgili değil. Bu, karısını öldüren bir adam hakkında.'

"Suçluluğu kanıtlanana kadar o masumdur, Bayan Frost, sizin gibi-

"Yolunuza çıkan herkesi ezme çabalarınıza rağmen, Bay Winston'ın suçlu olduğu kanıtlanacaktır.

Kadının sözlerinden rahatsız olmadı ve soğukkanlılığını korudu.

'Bizi neyle suçladığınızdan emin değilim Bayan Frost, ancak biz Bay Morley ve hukuk ekibi tarafından sadece imaj yönetimi için tutulduk. Kampanyanın büyük ölçüde başarılı olduğunu ve Bay Morley'in itibarının adil bir şekilde yargılanmasını sağlamak için uygun bir şekilde restore edildiğini düşünüyoruz.

-'

"Raporları okudunuz mu ya da yaraları gördünüz mü?

Buna gerek yok. Anladığımız kadarıyla Bayan Morley beceriksiz biriydi ve bir kez bile kocasını bu işe bulaştırmadı-'

'Dosyayı açın Bay Winston,' dedi ve dosyayı ona doğru itti.

Ön kapağı çevirirken ona yarım bir gülümseme verdi. Bakışları ilk fotoğrafa odaklandığında yüzündeki ifade kayboldu.

Zar zor tanınan Trisha Morley ona bakıyordu. Şişmiş siyah bir göz yüzünün sağ tarafını şişirmişti. Çürükler yüz derisinin üçte ikisini kaplamıştı; burun deliğinin dibinde kurumuş kan birikmişti ve alt dudağı ortadan ikiye ayrılmıştı.

"Bu yaraları almak için ne kadar sakar olmak gerekir, Bay Winston?

Adamın ifadesinden başka tarafa bakmak istediğini ama bakamadığını anlayabiliyordu.

'O klasörde daha fazla fotoğraf var, sadece incelemeniz için bir seçki ve bunları kampanyada çalışan herkesle paylaşmaktan çekinmeyin. Bunlar sizin kendi kopyalarınız.

'Bu fotoğrafları ilk gördüğümü hatırlamıyorum-'

'Sunulmadılar ama emin olun sunulacaklar. Topladığım tüm bilgiler artık Kraliyet Savcılık Servisi'nin elinde.

Adam fotoğraf seçkisini karıştırmaya devam ederken kadın bir dakika durakladı. Adam sayfaları yavaşça çeviriyordu ve kadın adamın yüzünde çok az renk kaldığını fark etti.

"Bunun kız kardeşiniz ya da kızınız olduğunu düşünün, Bay Winston," diye önerdi, sırf meramını anlatmak için. "Ama asıl dikkatinizi çekmek istediğim şey, dosyadaki son sayfa.

Rahatlamış bir halde, son birkaç görüntüyü hızla geçerek en sondaki doktor raporuna döndü.

Bu onun için sorun değildi. Fotoğrafları onun aklına hangi görüntülerin takılacağını bilerek düzenlemişti, çünkü kendi aklına takılanlarla aynıydılar.

"Altını çizdiğim, vurguladığım ve yıldızlarla daire içine aldığım bölümü göreceksiniz, burada Trisha Morley doktora kocasının kendisini dövdüğünü ve merdivenlerden aşağı attığını söylüyor.

Metni süslemesi nedeniyle, ifadeyi gözden kaçırmak zordu.

Derin bir nefes aldı. "Bana yapılan saldırıların arkasında kimin olduğunu kanıtlamam pek mümkün değil, her ne kadar bunlar herhangi birine karşı yapılabilecek kirli ve tehlikeli eylemler olsa da.

Cevap vermek için ağzını açtı ama Frost devam etti.

'Bunların hepsi ortaya çıkacak ve olumlu kampanyanız sizi gülünç duruma düşürecek. Hepimiz bazen yanlış ata oynarız, ancak işin bittiğini anladıktan sonra aynı ata oynamaya devam etmek aptallıktır.

'Duruşmadan önce geri adım atma, mesafe koyma ve zararı sınırlama şansınız var. Bunu yaparak mahkemede adil bir mücadele için zemin hazırlamış olursunuz. Karar yalnızca kanıtlara dayanılarak verilir.

Dosyayı ona doğru itti. "Lütfen

bunu yanınıza alın.

"Paylaşmak istemediğine emin misin-?

"Hayır, teşekkür ederim. Bir saat içinde bir açıklama yapılacaktır'.

Dosyayı aldı ve zaferin omuzlarındaki gerginliği azaltmasına izin verdi.

Bu insanlar onu geri çekilmesi için uyarmışlardı ve şimdi o da aynısını onlara yapıyordu.

Ve işe yaramıştı.

Ayağa kalktı ve kapıya yöneldi.

Durakladı ve dönüp gitmeden önce son bir noktaya değinmek istedi. 'Ve gelecekteki kampanyalar için, Bay Winston, Trisha Morley bir bir paket cips.'

DOKSAN SEKİZ

Kim, Stambermill Viyadüğü'ne bakarak, 'Atlayacak lan,' dedi.

Stacey'den Jacob Powell'ın eşkaline uyan birinin viyadükte yürürken görüldüğü haberini alır almaz Stourbridge'deki heybetli yapıya koşmuşlardı.

1850 yılında inşa edilen viyadük 173 metre uzunluğundaydı ve Stour Nehri üzerinde bir köprü oluşturuyordu. Yolcu trenleri artık bu hattı kullanmıyordu, dolayısıyla düşünülmesi gereken bir şey daha azalmıştı, ancak tek tük yük trenleri hala gürleyerek geçiyordu.

Birmingham Caddesi Stourbridge çevre yolundan St John's Road ve Hungary Hill'e kadar kapatılmıştı. Trafik yoğunluğuna rağmen Bryant onları yedi dakika içinde oraya ulaştırmayı başarmış, bu süre zarfında Jacob Powell'ın korkulukları aştığı ve iki metre genişliğindeki bir çıkıntının üzerinde durduğu görülmüştür.

Bryant, "Bu kesinlikle o," dedi ve Kim ona inandı. Okuldan aceleyle uzaklaşırken adamı daha iyi görebilmişti. Liam onları tanıştırırken sınıftaki adamı zar zor fark etmişti.

"Neredeyiz?" diye sordu iç kordonun hemen ötesindeki olay komutanına.

'Arabulucu yolda. Yaklaşık on dakika uzaklıkta,' dedi saatini kontrol ederek.

"İzin verir misiniz-?

'Hiç şansı yok,' dedi kesin bir ifadeyle. 'Adamlarımızdan biri yaklaşma köprüsüne ulaştı ve çıkıntının üzerine çıktı. Arabulucu gelene kadar kimse ona yaklaşmayacak.

Kim anladı ama onunla konuşması gerekiyordu.

Ona her şeyin yoluna gireceğine dair güvence vermesi gerekiyordu. Öyle değildi ama bu adamın yaptıklarından dolayı bir mahkeme salonunun içini görmesini istiyordu ve Leanne'e ne yaptığını öğrenmenin tek yolu buydu.

Hesaplamalar zihninde şekilleniyor ve hoşlanmadığı rakamlara dönüşüyordu. Leanne o sabah dokuzdan önce istasyondan ayrılmıştı ve şimdi saat dördü geçiyordu. Eğer başından beri peşinde olduğu kişi Leanne ise, muhtemelen ölmüştü. Zihnindeki mantıklı ses, Jacob onu X Çocuk hakkında bilgi almak için istediyse, Leanne artık onun nerede olduğunu bilmiyordu ve muhtemelen ölmüştü, diyordu.

Yine de bir hata yapmış ve Sarah Lessiter'ı hayatta bırakmıştı. Aynı şeyi Leanne için de yapmış olabilir miydi?

Daha iyi görebilmek için kalabalıktan uzaklaştı.

Bu hareket dikkatini çekmiş olmalı ki ona doğru baktı. Bakışları karşılaştı ve yüz ifadesini okuyamasa da, onun tam kendisine baktığını biliyordu.

İleri doğru adım atmadan önce sadece birkaç saniye tereddüt etti ve ölümüne düştü.

DOKSAN DOKUZ

Kim takım odasına girdiğinde saat neredeyse beşti.

Jacob Powell yere düştüğünde etrafta dolaşmamıştı. Durum ne kadar korkunç olursa olsun, artık önceliği o değildi.

Ceketini çıkarmadan, 'Pekâlâ çocuklar,' dedi. 'Şu anda tek odak noktamız Leanne'i bulmak. Hâlâ hayatta olma ihtimali var.

Meslektaşlarının gözlerindeki kuşkuyu görmüş ve anlamıştı. Jacob arkasında üç ceset bırakmıştı; Sarah'yı terk etmek, kayalardan oluşan duvarın altında nefes almasının çok zayıf olması nedeniyle bir hataydı. Aynı hatayı tekrar yapmak gibi bir aptallık yapıp yapmayacağını merak ediyordu.

"Pek olası değil patron," dedi Penn, hepsinin şüphesini dile

getirerek. "Emin olabilir misin?

'Onun öldüğünden emin olmalı. Kendini neden köprüden attığını açıklayan tek şey bu. Yolun sonuna geldi. Ona X çocuğunun nerede olduğunu söyleyebilecek tek kişi olan Leanne'i buldu ama Leanne bilmiyordu. Çocuk taşındı, bu yüzden ona ne kadar işkence ettiği önemli değil, nereye taşındığını bilmiyordu. Bu Jacob'a gidecek bir yer bırakmadı. Onun peşinde olduğumuzu biliyordu, bu yüzden seçenekleri ölüm ya da hapishanede ömürdü.

Kim onun mantıklı argümanını tamamen kabul etti. Ama Leanne'in hâlâ hayatta olduğuna dair en küçük bir ihtimal bile varken, pes etmeyecekti.

'Teşekkürler Penn, ama bu sefer takımdaki iyimser kişi ben olacağım. Şimdi, düşünün millet, bu adamla bağlantısı ne-?'

Stacey ekranından okuyarak, "Kuzeni, patron," dedi. "Ne?"

diye sordu o, Bryant ve Penn birlikte.

"Jacob Powell, X Çocuk tarafından işkence edilen küçük Emily Harris'in kuzeni. Aile hakkında daha sonra çıkan haberlerde, yıldönümlerinde ya da yeni bir belgesel çekildiğinde yapılan konuşmalarda ondan hiç bahsedilmiyor ama Emily'nin teyzesi Kitty'nin, hapse girdikten sonra kendi çocuğunu küçük kızın annesinden geri almak için dava açmasıyla ilgili daha eski bir haber buldum.

"Devam et," dedi Kim.

"Çocuğa yanlışlıkla Jacob Harris adı verilmiş, bu yüzden gerçek adı hiçbir aramamızda çıkmadı. Emily'nin annesi Rosie, kız kardeşinin uyuşturucu alışkanlığı nedeniyle Jacob'a bebekken ara sıra bakmış. Jacob bir yaşına geldiğinde yasal vasisi olmak için dava açmış. Rosie'nin kız kardeşi temizlenene ve Jacob yedi yaşındayken onu geri almaya çalışana kadar yıllarca hiçbir şey olmadı. Mahkemeye çıkacak kadar bile temiz kalamadı. Kuzeni Emily, X. Çocuk tarafından öldürüldüğünde Jacob on bir yaşındaydı.

"Ama kendini daha çok kız kardeşi gibi hissederdi," diye gözlemledi Kim, büyük kardeş olmanın nasıl bir duygu olduğunu anlayarak. Mikey'nin sadece birkaç dakika ablası olmuştu ama birlikte geçirdikleri altı yıl boyunca onu koruma dürtüsü hiç azalmamıştı.

"Tamam," dedi ve kendini şimdiki zamana geri çekti. Leanne'i neden bu kadar çok istediğini bilmek şu anda onu bulmalarına yardımcı olmuyordu. 'Elimizde bir sebep var. Jacob Powell'ın Emily'ye olanlar için intikam almak istediğini biliyoruz ama şu anda odaklanmamız gereken şey yer. Jacob onu nereye götürmüş olabilir?

"Leanne'in telefonunun verilerini talep ettim," diye araya girdi Stacey. 'Aciliyeti açıkladım, bu yüzden yakında bir şeyler bulacağımızı umuyorum.

Adli tıp şu anda Leanne'in evini didik didik ediyordu, ancak Kim bulunan herhangi bir DNA'nın Jacob Powell'a ait olacağını zaten biliyordu. Orada ona en ufak bir yardımı dokunacak bir şey yoktu.

"Bitti," diye seslendi Stacey.

Hepsi Stacey'nin sandalyesinin arkasında toplandı.

Stacey belgeyi açtı ve hızla gönderilenlere baktı. Parmakları klavyenin üzerinde gezinirken 'Harika,' dedi.

"Ne? Kim sordu.

Yazıcı çalışmaya başladı ama insan duvarı Stacey'nin yazıcıya ulaşmasını engelledi.

'Ee... çocuklar,' dedi.

Hepsi kenara çekildi.

Stacey, Kim'e kâğıdın üst sayfasını uzattı.

Stacey ekrana bakarak, "Tamam, bu onun aktivite kaydı," dedi. "Sabah 8.30 civarında buradan ayrılmış, değil mi?

Penn, 'Evet,' diye yanıtladı.

"Daha otoparktan çıkmadan bir telefon görüşmesi yaptı.

"Kimi?" diye sordu Bryant.

"Fark etmez," dedi Stacey. 'O sırada hayatta olduğunu ve t e k m e l e d i ğ i n i zaten biliyoruz.

Kim, Stacey'nin küçümser görünmek istemediğini biliyordu. Beyni tam anlamıyla analitik moda geçmişti.

Kim onun çağrı kayıtlarını taramasını ve bir sonraki sayfaya geçmesini izledi. Sinyali Romsley'deki direkten sekti. Bir saat sonra Dunstall Hill'deki direkten seken çağrı.'

Penn, 'Wolverhampton'daki evine daha yakın,' diye gözlemledi.

"Yeterince kolay ama şimdi..." Stacey'nin sözleri okumaya devam ederken kesildi. "Onu aradın mı patron?

"Ve bir mesaj bıraktı," diye yanıtladı Kim.

"Telefonundaki son aktivite sendin.

Kim başını salladı. Bu doğru olamazdı. Wexford ve ekibinin o olaydan sonra ona ulaşmaya çalıştığını biliyordu.

'Hayır. Sen sonuncuydun. Artık hiçbir şeyden sinyal gelmiyor. Onu aradıktan sonra batarya çıkarılmış olabilir.

"Neredeydi? Kim acilen sordu.

"Wombourne'daki cep telefonu direği.

Leanne'in evinden yaklaşık 5 mil uzaktaydı. Ve eğer Leanne'in telefonunun bataryasıyla gittiği son yer orasıysa, aramaya oradan başlayacaklardı.

"Hadi Bryant," dedi ve kapıya doğru yöneldi.

Dışarı çıkarken, daha önce hiç bu pozisyonda bulunmadığı aklına geldi.

Sebebi ve katili bulmuştu ve şu anda bulması gereken tek şey kurbandı.

YÜZ

"Tamam, şimdi ne yapmamız gerekiyor? Patron ve Bryant hızla odadan çıkarken Stacey sordu.

Penn, "Önceki cinayetlerinin mantığını takip etmemiz ve onu nereye götürmüş olabileceğini tespit etmeye çalışmamız gerekiyor," dedi ve sandalyesini çevirerek ikisinin de aynı ekrana bakmasını sağladı.

Stacey Google Earth'ü yükledi ve Leanne'in telefonunun kuleye sinyal gönderdiği son konuma yakınlaştırdı.

"Tanrım, Penn, nasıl...?

"Tamam," dedi, tahtaya bakarak. 'Kullandığı yerlere bakalım. Keith Phipps'i kızartmak için terk edilmiş bir bina buldu. Çığlıkları kimsenin duymayacağı kadar uzaktı ama ateşten çıkan dumanın sorun olmayacağı kadar da büyüktü. Dennis Burke'ü germek için Somerset'te ıssız bir yer buldu. Dean Mullins'e fare işkencesi yapmak için de benzer bir yer buldu; Sarah'ya işkence etmek için gevşek kayalara ulaşabileceği yere yakındı.

"Biliyorsun, daha kolay yollar da var," dedi Stacey arkasına

yaslanarak. "Devam et," dedi Penn, ayağa kalkarak.

"Başta bu iğrenç işkence yöntemlerini zevk için kullandığını sanıyorduk ama şimdi bilgi almak için kullandığını biliyoruz. Ama neden bu kadar ayrıntılı?" diye sordu Penn odada volta atmaya başlarken. 'Hepsine aynı şeyi yapmak için tek bir yer kullanabilirdi. Bu büyük gösteri niye- Penn, ne halt ediyorsun?

"Ben o oluyorum," dedi, iki masa arasındaki boşlukta yürüdü ve döndü. Hız kazanmaya başlamıştı. 'İnsanları öldürdüm. İstediğim bilgiyi elde etmek için insanların korkunç ölümlerini izledim. Hiç kimse

bana verdi. Emily'ye yapılanları düşündükçe, bedenimi dolduran öfke daha da artıyor. Kimse bana Karen'ın nerede olduğunu söylemiyor. Bana onun nerede olduğunu söyleyebilecek tek kişi o.

Stacey onun hızının çılgınlığa dönüşmesini izledi. Kelimeler daha hızlı geliyordu.

"Karen'ı bulabilirsem, nerede olduğunu bileceğim. Sonunda Karen elimde. Bilmem gerekiyor. Artık elimde. Bana söyleyecek. Yaptığım her şey buna yol açtı. O kadar yakınım ki hissedebiliyorum. Küçük kuzenime o korkunç şeyleri yapan kişiyi bulmamla aramda duran tek şey o ve-'

"Penn," diye seslendi Stacey, ne yapmaya çalıştığından emin değildi. Penn volta atmayı bıraktı ve ona baktı.

'Onu fazla uzağa götürmüş olamaz, Stace. Sabırsızlığı ve heyecanı onu bu işi yapmaya itmiş olmalı. Sonunda her şeyin anahtarı olan Karen'ı ele geçirmişti ve onun üzerinde hemen çalışmaya başlamak isteyecektir. Son temas noktasına yakın yerlere odaklanmalıyız. Şimdi, eğer onun ne planlamış olabileceği hakkında bir fikrimiz olsaydı-'

Penn onun yanındaki yerine otururken Stacey, "Bir dakika bekle," dedi.

Çocuk X'in Emily'nin vücudunda açtığı yaralarla ilgili okuduğu makaleye geri tıkladı.

Yanma - Kontrol Çıkık -
Kontrol Kemirgen
Aktivitesi - Kontrol
Tuğla ile vurulma -
Kontrol

Geriye cinsel saldırı dışında tek bir işkence şekli kalıyordu.

"Penn, bence Jacob Powell'ın Leanne'in derisini canlı canlı yüzmüş olma ihtimali var.

YÜZ BİR

Bryant, Leanne'in telefonunun kuleye en son sinyal gönderdiği yerdeki McDonald's'ın otoparkına girdiğinde saat neredeyse yediydi.

"Şef, nasıl yapacağımızdan emin değilim-

"O zaman hepimiz gidip bir şeyler içelim ve birilerinin onun cesedini bulmasını bekleyelim, olur mu?" diye tersledi.

"İkimizin arasındaki tüm alanı nasıl kaplayacağımızdan emin olmadığımı söyleyecektim, ama kafamı koparmakta özgürsünüz.

"Üzgünüm, ben sadece-" Telefonu çalınca konuşmayı kesti.

"Tamam Stace, bize bir şeyler söyle," dedi telefonu hoparlöre alarak. Kim, cep telefonu sağlayıcılarının ülke çapında yaklaşık 23.000 baz istasyonu kullandığını biliyordu, bu da şansları yaver giderse arama alanlarını önemli ölçüde daraltacaktı.

"Doğru, bu ping baz istasyonundan üç mil yarıçaplı bir alanı kapsıyor. Onu çok uzağa götüreceğini sanmıyoruz. Çok hevesli olurdu-'

"Tamam, anladım. Peki nereye gidiyoruz?'

'Sorun da bu patron. Bunun için içeride ya da dışarıda yapmayı seçebileceğini düşünüyoruz.

"Neden bahsediyorsun sen? Kim sordu.

"Emily'ye yapılanları tekrarladığını düşünüyoruz. Tecavüzün yanı sıra, geriye kalan tek şey onun derisini kesmek-'

"Tamam Stace," dedi Kim, ensesindeki tüylerin diken diken olduğunu hissederek. Şu anda Leanne'in yaşadığı dehşeti gözünde canlandırmasına gerek yoktu.

"Tamam, Halfpenny Green elimizde.

Kim bölgeyi iyi biliyordu. Küçük bir havaalanı ve yeşil kuşakla çevrili bir köy. Havaalanının etrafındaki geniş açık alanın ne kadar çekici olabileceğini görebiliyordu; ancak burası kullanımdaydı ve görülme riski vardı.

"Sıradaki.

'Birkaç yıl önce kapatılan Seisdon Taş Ocağımız var. Uzak ve ıssız bir yer.

"Başka var mı? Kim bir şeylerin ona çarpmasını bekleyerek sordu.

"Sonuncusu Wombourne'da terk edilmiş özel bir geri dönüşüm tesisi, eğer içeride yapmak isterse.

"Bana daha fazlasını anlat.

Botterham Lane'de, Bridgnorth Yolu'nun dışında. Çok uzakta olmayan bir balıkçılık ve kanalın hemen karşısında bir ticaret bölgesi var-'

"İşte bu," dedi Kim. 'Diğerlerini ve bulabileceğiniz diğer her şeyi kontrol etmek için olabildiğince çok memur alın, ama biz Wombourne'a gideceğiz.

Bryant, o daha konuşmasını bitirmeden arabayı çalıştırmıştı bile.

Kim samanlıkta iğne aradıklarını biliyordu ama asırlık süreçler onu henüz hayal kırıklığına uğratmamıştı. Eleme süreci ve ardından mantık yürütme her polis memurunun alet çantasında bulunması gereken araçlardı. Jacob Leanne'i gündüz kaçırmıştı, bu yüzden görünmeyeceği bir yere ihtiyacı vardı; karşıdaki sanayi sitesi her türlü sesi gizleyebilirdi.

Şimdiye kadar yaptığı her şeyin kuzeniyle bir bağlantısı vardı ve kanala olan yakınlığın onun için de sembolik olduğuna inanmak zorundaydı.

Doğru yönde ilerlediklerine kesinlikle inanıyordu.

Oraya gittiğinde bulacağı şeyden çok korkuyordu.

YÜZ İKİ

Stacey telefonu kapatarak, "Tamam, ekipler diğer iki yere sevk edildi," dedi. Adrenalinin etkisiyle ellerinin hafifçe titrediğini hissedebiliyordu.

'Biraz daha uzaktaki diğer olasılıklara bakacağım. Orada olmaması ihtimaline karşı. Ne yapıyorsun?'

"Leanne'in evinden geri dönüşüm merkezine bir rota çiziyorum. Patronu doğru yere gönderdiğimizi teyit etmek için minibüsü bir trafik kamerasına yakalamayı umuyorum.

"İyi fikir," dedi Stacey.

Diğer yerlere de gidebileceklerini biliyordu ama zamanlarını burada operasyonel destek sağlayarak geçirmeleri daha iyiydi. Ve yakınlık konusunda yanlış karar vermeleri ihtimaline karşı ikisinin de kıçını korumak istiyordu. Patron geri dönüşüm tesisinde bir şey bulamazsa, başka fikirler sunabilmek istiyordu.

Penn, "Yakaladım onu," diye bağırarak Stacey'nin sıçramasına neden oldu ve sakinleşmekte olan adrenalini yeniden alevlendirdi.

'Tanrım, Penn, sakin ol-'

"Bu sabah 9.45'te Vicarage Yolu'nda bir trafik kamerasının önünden geçtim.

"Ve saat dört sularında kendini köprüden attı, yani ona işkence etmek için birkaç saati vardı.

"İyi haberle devam edelim, Stace, patron doğru yöne gidiyor gibi görünüyor, ha?" dedi başını kaldırmadan. "Şimdi geri dönüşüm merkezinden su kemerine bir rota çizeceğim ve bakalım ne zaman ayrıldığını öğrenebilecek miyiz?

"Yardımcı olabileceğim bir şey var mı? Stacey masa telefonu çaldığında sordu.

'Hey, Jack,' diye cevap verdi.

"DC Wood, resepsiyona gelebilir misiniz? Burada konuşmak isteyen bir bayan var.'

'Şu anda biraz meşgulüm,' dedi. Yakın çevredeki her yere ekipler gönderdiklerini elbette biliyordu.

'Evet, ama ısrar ediyor. Jacob Powell hakkında

konuşmak istiyor.' "O kim?

"Kendini ünlü bir şarkıcı sanan bir okulun başöğretmeni.

Telefonu bıraktı ve ofisten dışarı çıktı, istediğinden daha sıkıntılı görünen Penn'in yanından geçti.

YÜZ ÜÇ

Kim, "Penn doğru yolda olduğumuzu düşünüyor," diyerek görüşmeyi sonlandırdı.

Hesaplarına göre yaklaşık iki mil uzaktaydılar ve istemeden de olsa parmakları kucağında kesişmişti.

Mantığının her zerresi ona kadının öldüğünü söylüyordu; ama Sarah'yı hayatta bırakarak bir hata yaptıysa, bunu tekrar yapabilirdi. *Eğer hayatta olma şansın varsa, Leanne, biraz daha dayan,* diye dua etti.

İkisinin pek anlaşamadığını söylemek yanlış olmazdı ve her ne kadar Bryant dahil hiç kimse aralarındaki benzerliklere dikkat çekmemiş olsa da, Kim bu gerçeğin farkına varmaya başlamıştı. Evet, hayat kurtarmak için sırrı onlara zamanında söylemediği için kadını suçluyordu ama kendisi farklı bir şey yapar mıydı?

Bryant Botterham Lane'e döndüğünde bu soruya hâlâ cevap bulamamıştı.

Özel sektöre ait geri dönüşüm tesisi hayal ettiği gibi görünmüyordu. Yaşlılıktan ve kullanımdan yıpranmış, harap bir bina hayal etmişti.

Bryant onun düşüncelerini okuyarak, "Kendini aştı, şef," dedi. "Oldbury'de daha büyük bir fabrikaya taşındı.

"Şuraya park edin," dedi, iki hırpalanmış ve ezik kamyonun arasındaki çitte bir açıklık gördü.

'Muhtemelen etrafından dolaşıp bizi daha yakına götürebilirim-'

'Çok uzun sürer. Buradan itibaren yürürüz,' dedi arabadan inerken.

Bryant onu çitlerdeki aralıktan takip etti ve yaklaşık bir dönüm büyüklüğünde olduğu anlaşılan binayı değerlendirirken yanında durdu. Görebildiği dış zemin sanki terk edilmiş gibi görünüyordu.

bir vardiyanın yarısındaydı. Birkaç tekerlekli el arabası malçlanmış kağıt küplerinin yanına park edilmişti.

"Tamam, sen sola git, ben de sağa gideceğim," diye talimat verdi. Parmaklarını dudaklarına götürerek 'Şşşt...' dedi.

"Neden? Onu ya bulacağız ya da bulamayacağız, ama en azından katilimizin nerede olduğunu biliyoruz, bu yüzden istediğiniz kadar gürültü yapmaktan çekinmeyin.

Binanın batı tarafına doğru ilerlerken anlayışla başını salladı.

Doğuya, çift panjurun yanındaki küçük bir giriş kapısına yöneldi.

Telefonundaki fener, yerde takırdayan bir teneke kutuyu seçmedi.

Burada korkacak kimse olmadığını hatırlamadan önce kalbi ağzına fırladı.

YÜZ DÖRT

"Bayan Lennox? Stacey kimliğini göstererek sordu. "Ben
Bayan Lennox. Bütün müdürler kurumuş yaşlı kadınlar
değildir. Stacey onun sözlerinde bir espri aradı ama
bulamadı.

Stacey ağzını açtı ama Anna Lennox dinleyecek havada görünmüyordu.

"Zorbaca davranışlarınıza rağmen Memur Bey, Jacob Powell'ın bilgilerini paylaşmak için kuruldan yetki alır almaz size dosyasını getirdim.

'Bayan Lennox, aşırı heveslilığim için özür dilerim, ancak büyük bir soruşturma üzerinde çalışırken-'

"Bir özür, içinde ama geçiyorsa gerçek bir özür değildir," dedi Anna, düz bir klasörü ona doğru tutarak. 'Dosyasındaki her şeyi kopyaladım. Bunun, bugün erken saatlerde Stourbridge'de bir polis olayına karışan "Ormiston Forge'dan bir personelden" bahseden çevrimiçi bir haber makalesi ile herhangi bir bağlantısı olup olmadığını sormak zorundayım.

Stacey başıyla onayladı ama hiçbir şey söylemedi. Gerçekten de masasına dönüp patronuna destek olması gerekiyordu. Burada öğrenecek başka bir şey yoktu. Jacob Powell'ın Emily Harris'le ilişkisini bildiğine göre dosya artık onun için işe yaramazdı.

"O... öldü mü?" diye sordu, son kelimeyi söylemeden önce yutkundu.

"Özür dilerim. Aile üyeleri bilgilendirilene kadar size daha fazlasını söyleyemem'.

Anlıyorum. Sadece Liam olup olmadığını söyleyebilir misin? Bazen nöbet geçiriyor-'

"Hayır," dedi Stacey başını sallayarak. 'Bildiğim kadarıyla tedarik öğretmeniniz tamamen güvende.

Kadın kaşlarını çatarken Stacey midesinde bir şeylerin şekillendiğini hissetti. "Sanırım bir tür hata oldu.

Stacey hiçbir şey söylemedi ve kadının konuşmasına izin verdi.

İşini bitirdiğinde Stacey koşarak resepsiyona gitti ve telefonu açtı.

"Telefonunu ver Jack," diye bağırdı.

Aradı ve kadın titreyen parmaklarıyla Penn'in dahili numarasını çevirdi.

"Penn, bir sorunumuz var.

"Şunu iki yapalım çünkü Transit minibüs bir daha geri gelmedi.

YÜZ BEŞ

Kapı önünde açıldığında Kim donakaldı.

Acil durum aydınlatması, yürüyen merdiven gibi havaya yükselen sabit bir taşıma bandının üzerinde yarı çıplak ve yarı baygın yatan Leanne King'in ürkütücü görüntüsünü aydınlattı.

Kolları kemerin her iki kenarına gerilmiş ve altından bağlanmıştı.

Üst yarısı giyinikti, ancak alt yarısı bir çift düz siyah külot dışında çıplaktı.

Üzerine eğilmiş olan figür Kim'in içeri girdiğini duymamıştı ve hatalarını anlaması bir saniyeden kısa sürdü.

Liam Docherty, Jacob Powell'dı.

Zihni okuldaki ilk buluşmaya geri döndü. Anna Lennox onları tanıştırmamıştı. Öğretmen okuldaki ofisine gelip kendini tanıtmış, sınıfa girdiklerinde de asistanını tanıştırmıştı. İsimlerini değiştirmişti, böylece yanlış kişiyi arıyorlardı. Leanne'i bulmaya yakın olduğunu ve bu karışıklığın ona Leanne'i bulmak ve X çocuğunun yerini öğrenmek için yeterli zamanı kazandıracağını biliyor olmalıydı. Kimlik fotoğrafının olmaması hatayı daha da derinleştirmişti.

Kim gerginliğin ağzını kuruttuğunu hissetti.

Tespit edilmemiş avantajını sahneyi incelemek için kullandı ve Leanne'in bacaklarına verdiği hasar karşısında neredeyse irkilecekti.

Kim en az yirmi yerde derinin yırtılıp açıldığı dikdörtgen et parçalarını görebiliyordu. Jacob elinde, sanki bir hayvan pençesini taklit ediyormuş gibi, dişleri çok sivri uçlara kadar törpülenmiş metal bir tarak tutuyordu.

Tarağı aldı ve deriyi oydu, aşağı doğru sürükledi ve eti parçaladı. Daha sonra tarağı biraz sola kaydırdı ve aynı işlemi tekrarlayarak derinin üst tabakasını yırttı.

Leanne'in gözleri aniden açıldı ve acıyla doldu. Tıkaçtan boğuk bir çığlık yükseldi ve serbest kalmasına izin verilseydi, Kim bunun şimdiye kadar duyduğu en kötü ses olacağından emindi.

Leanne başını bir o yana bir bu yana sallamaya başladı. Gözlerindeki acı Kim'in kusma isteği uyandırdı.

Leanne'in bakışları Kim'e takılınca kafası bir anlığına hareket etmeyi bıraktı.

Gözlerinden bir sürü duygu geçti: umut, umutsuzluk, rahatlama, ta ki yüzü bir kez daha acıyla buruşana kadar.

Kim'in hesabına göre yaklaşık dokuz saattir buna maruz kalmıştı ve Kim daha ne kadar dayanabileceğinden emin değildi.

Onu durdurmak zorundaydı ama acele etmesine imkân yoktu. Üç metreden daha uzaktaydı. O pençeyle Leanne'i bir saniyede öldürebilirdi.

"Zamanını boşa harcıyorsun," diye yüksek sesle seslendi Kim, sesini güçlü ve dengeli tutarak.

Adam ona doğru döndü, yüz hatlarını hafif bir şaşkınlık şekillendiriyordu ama yine de tedirgin görünmüyordu.

Kanlı pençesini Leanne'in boğazına yaklaştırdı. Sakince, "Bir adım daha atarsan onu öldürürüm," dedi ve Kim'in bunu yapacağından hiç şüphesi yoktu. Bu adamın intikam arayışında dört kişi korkunç bir şekilde ölmüştü.

Pantolonundaki kanlı pençeyi sildi ve yaptığı işe devam edebilmek ve Kim'i görüş alanında tutabilmek için vücudunu hafifçe çevirdi.

Kadının varlığı onu zerre kadar tedirgin etmemişti. Yepyeni bir et parçasını pençelemeye hazırlanırken eli sabitti. Kim, sebep oldukları acıdan bu kadar bağımsız çok az insanla karşılaşmıştı ve bunu bir polis memurunun önünde, en ufak bir titreme bile olmadan yapıyordu. Adam duraklayıp Leanne'in ağzındaki tıkacı kaldırırken, onun gelişinin tavrını değiştirmediğini ya da planlarını bozmadığını düşündü.

"Bana gerçeği söylemeye hazır
mısın?" "Nerede olduğunu
bilmiyorum-

Ağzına tıkacı geri sokarken sözleri kesildi.

'Hâlâ elde edilmesi zoru oynuyorsun. Sorun değil, bunu bütün gece yapabilirim,' dedi, pençesini tenine değdirerek ne olacağını anlamasını sağladı.

Leanne'in gözleri korkuyla parladı. Başı, geleceğini bildiği acıyı protesto etmek için tekrar sallandı. Sonsuzluk gibi hissettiren bir süredir bu acıyı çekiyordu. Kim, Leanne burada bu işkenceyi çekerken, o dokuz saat içinde yaptığı her şeyi düşündü.

Kim tekrar, "Çocuk X'in nerede olduğunu gerçekten bilmiyor," dedi. Onun dikkatini pençeden ve Leanne'in etinden uzaklaştırmak zorundaydı.

Pençe deriye doğru yöneldi.

'Jacob, neler yaşadığını az çok anlıyorum,' diye seslendi. 'Evet, buna kanacağım. Benimle empati kurmayın, Müfettiş.
Bu hiçbir şeyi değiştirmeyecek.'

"İkiz kardeşim," dedi, pençeyi etin üzerinde sürüklemesini engellemeye çalışarak. 'Altı yaşındayken işkence gördü ve öldürüldü. Bunu durdurmak için yapabileceğim hiçbir şey yoktu.

Kadının sesindeki bir şey duraklamasına neden oldu. Devam etti.

'Emily'nin kuzenin olduğunu biliyoruz ama sanırım o daha çok senin küçük kız kardeşin gibiydi. Onun hakkında bir şeyler okudum Jacob. Ona yaptığı şey korkunçtu. Daha önce karşılaştığım hiçbir şeye benzemiyordu.

'O resimlerin zihninde nasıl dönüp durduğu hakkında bir fikrin var mı? Nasıl tekrar tekrar oynadıklarını ve onları durdurmak için yapabileceğin hiçbir şey olmadığını?" "Bilmemeliydin," dedi Kim. Daha bir yıl bile olmamıştı.
çocuğun kendisiydi. Bilmemesi gereken çok şey vardı.

"Benden uzak tutmaya, beni korumaya çalıştılar ama her yerdeydi: haberlerde; gazetelerde; insanlar konuşuyor; çocuklar alay ediyordu. Her şeyi öğrenmiştim. Uyanık olduğum her dakika kafamdaki resimler. Ve kâbuslar.

Başını salladı ve Leanne'in bacağına baktı.

"Evet, kâbuslar en kötüsüdür," diye kabul etti. "Hâlâ görüyorum," dedi dürüstçe. "Peki en kötülerini bilmek ister misin?" diye sordu elini dikkatle izleyerek. "Rüyanda gerçek olmadığını ya da bir şeyleri değiştirme şansın olduğunu, sonucu değiştirebileceğini, hiç yaşanmamış olduğunu, rüya içinde bir rüya olduğunu umduğun rüyalar. Gördüğüm en acımasız rüyalardan biri kardeşimin hala hayatta olduğu ve kimsenin bana bunu söylemediğiydi. Kimsenin bana neden söylemediği ya da bunu neden gizli tuttukları umurumda değildi. Kızgın değildim. Sadece ona kavuştuğum için mutluydum. Uyanana kadar.'

Yüz ifadesi ona benzer rüyalar gördüğünü söylüyordu. Bunlar en kötüsüydü; dinlenen zihnin oynayabileceği en acımasız oyunlar.

"Jacob, yaptığın şeyleri neden yaptığını anlıyorum," dedi, gerçekten tamamen yalana geçerek. Emily'ye karşı suç işlememiş olan insanlara yaptığı işkenceyi asla anlayamayacaktı. Ona musallat olan kâbusların sorumlusu bu insanlar değildi. 'Amelia Dixon'ın mali kayıtlarına erişebilmek için onunla arkadaş olduğunuzu biliyoruz. Tanıkların mülk kayıtlarına eriştiğinizi biliyoruz. Hatta eski maaş bordrosu bilgilerine bile ulaşmışsınız.

Karen adında biri.'

Ve bu isim değişikliği Leanne'in hayatını kurtarmıştı. Şimdiye kadar.

Keith Phipps'in öldürüldüğü gün onun burnunun dibindeydi, hatta çocukları okuldan almıştı. Kendisini ve ekibini yanlış yönlendirenin de bir isim hatası olduğu dikkatinden kaçmamıştı.

O hâlâ hayatta. Bunun içimi nasıl kemirdiğini anlamıyor musun? Her gün korunduğu, şımartıldığı bir hayat yaşıyor. Gerçek bir hapis cezası almadığını biliyorum. Bütün belgelerde vardı. Emily'e yaptıklarının bedelini hiç ödemedi. Bunun ne kadar adil olduğunu söyler misin?

'Yapamam Jacob, çünkü öyle değil. Kardeşimin ölümüne sebep olan kişi de hâlâ hayatta ama umarım o zamandan beri bir dakika bile huzur yüzü görmemiştir.

Sanki daha fazlasını öğrenmek istiyormuş gibi kaşlarını çattı. Kız kendi hikâyesinin bir kısmını paylaşarak onun dikkatini biraz olsun dağıtmıştı.

Ama bunu tekrar yapacak. Onu durdurmak zorundayım. O asla değişmeyecek. Kim onun bu konuda haklı olduğundan şüpheleniyordu.

"Yanılıyorsun Jacob," dedi. 'İnsanlar var, iyi insanlar, bunun bir daha olmamasını sağlıyorlar.

Leanne'in gözünün kenarından küçük bir damla yaş süzüldü. Mesajı almıştı.

Jacob başını salladı.

"Emin olamıyorum. Başladığım işi bitirmek zorundayım ve o benim son engelim. Sanırım onun nerede olduğunu biliyor.

Pençeyi çekti ve Kim yırtılan etin düz çizgilerini gördü. Leanne'in yüzü acıyla buruşmuştu ve Kim, Jacob'ı ve pençesini ondan uzaklaştırmak için elinden gelen her şeyi yapması gerektiğini biliyordu.

'Jacob, sana yemin ederim ki Çocuk X'in yerini bilmiyor. Kendi güvenliği için taşındı. Nereye götürüldüğünü bilmiyor. Durakladı. "Ama ben biliyorum," dedi dönüp odadan çıkmadan önce.

YÜZ ALTI

Kim'in koşarken tek düşüncesi onu takip etmesi için dua etmekti. Söylediklerinin mantığının kafasına dank edeceğini ve dikkatinin Leanne'den uzaklaşıp kendisine yöneleceğini ummak zorundaydı.

Arkasından açılan ağır metal kapının sesi kapının açıldığını doğruladı.

Daha önce hiç kendini bir katilden kaçarken bulmamıştı.

Hızlı düşünmek zorundaydı. Bryant'a seslenemezdi. Onu duymasına imkân yoktu ve Jacob'dan bir adım önde olmalıydı.

Binanın etrafında saat yönünün tersine ilerlemeye devam etmeye karar verdi. Bryant ters yönden geliyor olmalıydı: Karşılaşırlarsa Jacob'ı birlikte alt edebilirlerdi, çünkü onun aşağılık pençesini yanında getirdiğine bahse girmeye hazırdı.

Tamam, yardım gelene kadar kaçmaya karar verdi ve binanın köşesine doğru adım attı.

Duvara monte edilmiş bir güvenlik ışığı tüm alanı aydınlatarak Jacob'a tam olarak nerede olduğunu söylerken nefesinin altından 'Lanet olsun,' dedi.

Koşmaya başlarken, 'Hadi Bryant,' dedi.

Arkasından gelen ayak seslerini duyabiliyordu. Dışarının daha iyi bir seçenek olduğunu düşünmüştü ama şimdi o kadar emin değildi. Nerede oldukları hakkında hiçbir fikri yoktu. Eğer daha fazla harekete duyarlı ışık varsa, yerini belli etmeye devam edeceklerdi.

Binanın çevresini dolaşmasını engelleyen on ayak yüksekliğindeki metal çite ulaştığında karar elinden alındı.

Kahretsin, yolun sadece dörtte birini alabilmişti; Bryant görünürde yoktu.

Hâlâ arkasındaki Jacob'ın sesini duyabiliyordu ve Jacob ilerliyor olsa da henüz onu yakalayamamıştı. Yaktığı sensör ışıkları Jacob'ın takip etmesi için açık bir ışık yolu sağlıyordu.

Olabildiğince sessiz bir şekilde binanın diğer tarafındaki aynı metal kapıdan içeri süzüldü.

Binaya adımını attığında acil durum ışıkları yandı ve binanın bu tarafında da ilk girdiğine benzer bir düzenek olduğu ortaya çıktı.

Yatay bir ayırma konveyörü, atıkların düştüğü haznelerin önünden geçmek üzere bir roller-coaster yolculuğu gibi dönmeden önce yükseltilmiş bir metal izleme platformuna eğimlidir.

Kim düşünmek zorundaydı. Amacı Jacob'ı Leanne'den yeterince uzun süre uzak tutmaktı, böylece Bryant ona ulaşacak ve yardım çağıracaktı. Ağzındaki tıkaç çıkarıldığında Leanne Bryant'a yalnız olmadığını söyleyebilecek ve meslektaşı da yardım için yola koyulacaktı.

Zaten plan da buydu, diye düşündü saklanacak bir yer ararken. Her şey zaman ve gecikmeyle ilgiliydi ve aralarına bir ya da iki dakika koymuş olmasına rağmen, onun peşinde olduğunu biliyordu ve o pençenin etini parçalamasını istemiyordu.

Kapı açıldı. Jacob ondan üç metre uzakta duruyordu. Tereddütü, sahip olduğu küçük avantaja mal olmuştu.

"Nerede o? Jacob hırlayarak pençesini ona doğru salladı.

Kim bilmediğini itiraf etmek istiyordu ama onun Leanne'e dönmesi riskini göze alamazdı. Bryant'ın henüz ona ulaşıp ulaşmadığını bilmesinin hiçbir yolu yoktu.

Yatay konveyör bandının üzerine atladı ve bant ile bant kılavuzu arasındaki çıkıntıyı dayanak olarak kullanarak yükselen bölümü tırmanmaya başladı. Çıkıntı yapan bir vida pantolonunun paçasına takıldı. Ayağını çekti ve kumaşın yırtıldığını duydu. Jacob'ın eli ayağını kavradı ve botunun topuğuna dokundu. Arkasına bakmaya cesaret edemeyerek geriye doğru tekmeledi.

Bryant ve desteği neredeydi?

"Bana onun nerede olduğunu söyleyeceksin," dedi Jacob, onun arkasındaki kemeri tırmanarak.

Kim midesinde yükselen korkuyu görmezden geldi. Bir metre ötesindeki adam dört kişiyi akla gelebilecek en korkunç şekilde öldürmüştü.

Jacob, kız üst platforma tırmanırken ceketinin arkasından tutmayı başardı. Jacob'ın elini kurtarmak için öne doğru hamle yaptı ve eksik tırabzanın bir bölümünde durdu. Otuz metre yükseklikten düşmemek için korkuluğun son parçasına tutundu. Düşmemek için geriye doğru tökezledi.

Jacob onun kollarını yakaladı ve vücuduyla onu korkuluklara sıkıştırdı. Sağ yumruğu başının yan tarafına çarptı. 'Hangi

cehennemde o? Bana söylemek zorundasın.'

Acı başının etrafında titreşirken görüşünü netleştirmek için başını salladı. Adamın iki eli de kadının üzerindeydi ve onu hareket edemez halde bırakmıştı. Aralarındaki tek silah pençeydi ve o da pençeye sahipti.

'Pençeyi bana ver, sana söyleyeyim,' dedi.

"Bunu ister misin?" diye sordu, ceketinin cebine uzandı ve onu parmaklıklara doğru daha da itti, böylece çubuk sırtının küçük kısmına giriyordu. Ağırlığını desteklemeye devam etmesi için dua etti.

Elini kaldırdı ve pençe yüzüne doğru hareket etti. "Onu

sana vereceğim ve sen de bana onun nerede olduğunu

söyleyeceksin.

Geriye doğru daha da eğilerek kendini silahtan uzaklaştırmaya çalışırken başını iki yana salladı.

Sadece bir elin bileklerini tutuyor olmasından hızlıca yararlandı. Serbest kaldı ve uzanıp adamın elini yakaladı. Sertçe bastırarak pençeyi adamın avucuna geçirdi, sonra da sahip olduğu tüm güçle sıktı. Pençedeki kan elinden sızmaya başlayınca adam haykırdı. Adam kendi elini tutmak için kadının bileğini bıraktı ve yüzü acıyla buruşarak geriye doğru tökezledi.

Çok geç kalan Kim, sol ayağının geriye doğru hareket ettiğini ve havada durakladığını gördü, ardından da eksik güvenlik korkuluğu bölümünden geriye doğru düştü.

Vücudu yere çarptığında mide bulandırıcı bir gümbürtü duyuldu.

Kim'in bacakları titremeye başladı. Soğuk metal platformun üzerine yığıldı. Onun hemen ardından boşluktan düşmemek için kendine güvenmiyordu. Kalp atış hızını sabitlemek için birkaç nefes aldı.

Kapı hızla açılıp Bryant dört polis memuruyla birlikte içeri girdiğinde onun hareketsiz haline baktı.

Memurlar, durmuş ve ona doğru bakmakta olan meslektaşının etrafında ilerlediler.

Kızarmış yüzü ve ağır nefes alıp verişi oraya olabildiğince çabuk vardığını gösteriyordu.

İyi olduğunu belirtmek için elini kaldırdı.

Dudaklarında bilmiş bir gülümseme belirdi ve 'Elbette öylesin' dedi.

Yerdeki figür inledi ve vücudunu bir rahatlama hissi kapladı. Kendini tamamen rahatlamaya bıraktı.

Onun ölmesini istemiyordu. İşlediği suçlar için adaletle yüzleşmesini istiyordu ve bu adamı mahkemede görmeyi dört gözle bekliyordu.

YÜZ YEDİ

Bu saatlerde hep yaptığım gibi pencereden dışarı bakıyorum. O orada bankta, benim değişmezim, aşinalığım. Daha önce olduğum kişiyle bağlantım. Kalbim göğsümün içinde dönüp duruyor. Ona gitme, ona her şeyi anlatma arzusu bugün her zamankinden daha güçlü. Karnımdan başlayıp kalbimi kavrayan fiziksel bir acı bu. Kollarını etrafımda hissetmek istiyorum. Bana her şeyin yoluna gireceğini söylemesini istiyorum. Doğru şeyi yaptığım konusunda beni rahatlatmasını istiyorum. Ama yapamıyorum.

Soldan bir kadın yaklaşıyor. İnanılmaz derecede yüksek topuklu ayakkabılar giydiği için her an devrilecekmiş gibi sakar bir yürüyüşü var.

Onu tanımıyorum ama Dudley Star*'da muhabir olduğunu biliyorum. Bütün hafta onun makalelerini okudum.*

Benim hakkımda yazıyormuş.

Bir şekilde, kamuoyunun fikrini değiştirdi. Yeni bir kanıttan, yeni bir tanıktan bahsediliyor. Halkla ilişkiler şirketinden cinayetimle aralarına mesafe koyan bir açıklama geldi.

Hatıralar beni tekrar sardığında ürperiyorum. Sağ kolum sol omzuma sürtünüyor. İstemsizce elim aşağı kayıyor, aynadaki görüntüsünü arıyor. Dilim ağzımın içinde dolaşıyor, boşluklara girip çıkıyor. Vücudumun parçaları sürekli olarak artık orada olmayan parçaları arıyor gibi görünüyor. Evimin arka bahçesinde kıyafetlerimle birlikte sökülüp yakıldılar.

Dişler düşündüğümden daha kolaydı ve ağzımdan kan akarken, ağzımı iyice açtım ve yere damlamasına izin verdim. Gözlerimi kapatıp penseyi sertçe çektiğimde, etrafımdaki sinirlerden acı fışkırdı.

tüm vücudumu. Bunun daha sonra olacaklar için bir hazırlık olacağını düşünmüştüm. Yanılmışım. Etime ilk dilimi atarken hiçbir şey beni acıya hazırlayamazdı.

Turnike dirseğimin üzerinden sıkıca bağlanmıştı. Kolumun alt kısmında parmak uçlarıma kadar hiçbir his kalmayana kadar neredeyse bir saat bekledim. Bıçağı elime aldım ve öğrendiğim her şeyi hatırlamaya çalıştım.

127 Saat*'in son sahnelerini yüzlerce kez izlemiş, Aron Ralston'ın bir kaya parçasına sıkışan kolunu keserken yaşadığı anları onunla birlikte yaşamıştım. Üçüncü izleyişimde duygu beni terk etmişti ve izleyişim analitik, çalışkan bir hal almıştı. Artık acının ardındaki adamı değil, sadece süreci düşünüyordum.*

Kemikten kaçınmak için eklemi boydan boya kesmekle ilgili makaleler ve tıbbi raporlar okudum. Dirsekten kesmenin iki atardamar yerine sadece bir atardamarla uğraşmak anlamına geldiğini öğrendim. Kan kaybını sınırlamak için doğru uygulanan bir turnikenin değerini öğrendim. Eğer doğru yaparsam kasın içine çekilecek olan dört ana sinir hakkında bilgi edindim. Hayatta kalmak için kendi uzuvlarını kesen diğerlerinin kişisel hikayelerini okudum. Ve benim yaptığım da tam olarak buydu.

Bıçağı dirseğimin üzerinde tutarken sağ elim titriyordu. Bunu yapacak gücüm var mıydı? Acıya dayanabilir miydim? Başka bir yolu var mıydı? Ama evde hamilelik testi yaptığım andan itibaren Nick'ten bir şekilde kaçmam gerektiğini biliyordum. Çocuğunun içimde büyüdüğünü bilse bile şiddetin durmayacağını biliyordum. Gitmeme asla izin vermeyeceğini ve çocuğumuzun beni sonsuza dek ona bağlayacağını biliyordum.

Öldüğümü düşünmediği sürece beni bulacağı sonucuna varmadan önce her olasılığı düşündüm. Ve sonra, ortadan kaybolmayı başarsam bile, benden sonra tanışacağı kızları düşünmeye başladım. Eninde sonunda birini öldüreceğine dair aklımda hiçbir şüphe yoktu.

Bu son olmalıydı, onun için de benim için de.

Korkumla savaşırken Nick'in öfke dolu yüzü gözlerimin önünden geçti. Hiçbir neden görmeyen bir yüzdü bu. Yaralarımdan akan kana rağmen bana vurmaktan ve tekmelemekten vazgeçmeyen adamın yüzüydü. Bir şekilde beni ya da çocuğumuzu, ama büyük olasılıkla her ikisini de öldüreceğini bildiğim bir adamın yüzüydü.

Bıçağı hedefe doğru iten tek düşünce buydu ve bir kez olsun evin uzaklığına minnettar oldum. Çığlığım kilometrelerce uzağa gidebilecek güce sahipti. Uyuşukluk

İkinci kesimi yaptığımda geçici ve tüm hislerim geri geldi. O noktadan sonra geri dönüş olmadığını biliyordum. Tek yol ileri gitmekti.

Bir vince kaptırdığı dirseğini bıçakla kesen ıstakoz balıkçısı Doug Goodale'i düşündüm.

Kendini bir kayadan kurtarmak için yem bıçağı kullanarak kendi bacağını dizinden kesen Bill Jeracki'yi düşündüm.

Yapabileceğimi biliyordum. Sadece güçlü kalmalı ve odaklanmalıydım.

Çocuğumu kurtarırken annemi, kız kardeşimi ve ailemin geri kalanını kaybettim.

Onlara yaşattığım acıdan, kederlerinden sorumlu olduğum için her gün acı çekiyorum ama tek yol buydu.

Şimdiki zamana dönüyorum ve annemin dönüp bankta yanındaki muhabire sarılışını izliyorum. Kadın rahatsız ama kucaklaşmayı kabul ediyor.

Annem aynı anda hem gülümsüyor hem de ağlıyor. Bir damla gözyaşı kaçıyor ve yanağımdan aşağı yuvarlanıyor. Onun acısını dindirmeyi her şeyden çok istiyorum ama yapamam: Nick güvenli bir şekilde parmaklıklar ardına girene kadar olmaz.

Belki o zaman ona hayatta olduğumu, her şeye rağmen mutlu olduğumu göstermenin bir yolunu bulabilirim.

Ama şimdilik karyolaya uzanıyorum ve çocuğumu kucağıma alıyorum. Onu göğsüme yakın tutuyor, tüylü başını öpüyorum.

Onu pencereye götürüyorum ve ona sessiz bir söz veriyorum. Bir gün ailesiyle tanışacak.

YÜZ SEKİZ

Kim, Bowl'un penceresinden, önlerinde bir öğleden sonra tatili vaadiyle farklı hızlarda çalışan ekibine baktı. Ve Tanrı adına bunu ne kadar da hak etmişlerdi.

Penn, Jasper'a bu hafta uzun saatler çalışmasını telafi etmek için devasa bir pişirme seansı sözü vermişti. Bryant, Jenny'yi sürpriz bir hafta sonu gezisine götürmeyi ayarlamıştı. Sadece Stacey ara sıra ona doğru bakarak geride kalıyor gibiydi.

Yaraları nedeniyle Jacob birkaç gün sorgulanamayacaktı ama odasını koruyan polis memurları ve iki kırık bacağıyla hiçbir yere gidemezdi.

Kim ekibinden uzaklaştı ve pencereden dışarı baktı. Yaptığı şeylere rağmen, Kim Jacob Powell'dan nefret etmeyi kendine yediremiyordu. Adaletin yerini bulacağından ve Jacob'ın dış dünyayı bir daha asla göremeyeceğinden emindi ama lanet olsun, onun motivasyonunu anlıyordu. Kuzeninin çektiği acıların zihninde yarattığı görüntüler korkunçtu. Bu bile başlı başına yaşamak için yeterince kötüydü ama öfke ve bu konuda bir şey yapamama duygusunu pekiştiren şey, sorumlu kişinin yaptıklarından dolayı çok az acı çektiğini ve hatta şimdi onu hapse atmak için çok çalışmış olan aynı insanlar tarafından korunduğunu bilmekti.

Kim, delilik savunması yapmasına yer olmadığını biliyordu. Her bir suç karmaşık ve özenli bir planlama ve kusursuz bir uygulama gerektirmişti. Ücretli öğretmen olarak yaptığı iş, tek bir okula bağlı olmamanın verdiği özgürlükle farklı yerlerde dolaşmasına olanak sağlamıştı.

Anna Lennox'la yaptığı bir konuşma, o gün okuldan aceleyle ayrılan ve kendini Stambermill Viyadüğü'nden atmak için yeniden ortaya çıkan kişinin Liam Docherty olduğunu açıklığa kavuşturmuştu. Liam depresyon nöbetlerine yatkındı ama kimsenin, Anna'nın bile bilmediği şey, Jacob'ın öğrencilerinden birine olan sağlıksız görünen ilgisi hakkında okul yönetimine isimsiz bir şikâyette bulunmuş olduğuydu: Tommy Phipps.

Kim, onları okulda gördüğünde bununla ilgili bir şey olduğunu düşündüğünü ve kaçtığını tahmin etti.

Anna ayrıca Jacob'la okul dışında yaşadıkları tartışmanın onun güvenilmezliğiyle ilgili olduğunu da açıklamıştı. Randevu aldığı dersleri bırakıyor ve diğerlerine gelmiyordu. İş dışında çok meşgul bir adamdı.

Kim, Jacob o gün çocukları okuldan aldığında Leanne'in aradığı kadın olduğunu bilseydi sonuç ne olurdu diye düşünmeden edemiyordu.

O sırada Leanne hâlâ X çocuğunun yerini biliyordu çünkü henüz taşınmamıştı. Kırılır ve ona söyler miydi? Sarah Lessiter hâlâ hayatta olur muydu? Dennis Burke askıdan kaçabilir miydi? Dean Mullins fare işkencesinden kurtulabilir miydi? Diğer iki hayat üç hayattan daha mı iyi olurdu?

Alınan ya da kurtarılan hayatların niteliği üzerinde durmak Kim'e düşmezdi ama bildiği bir şey vardı ki Leanne King işini yapmıştı ve iyi yapmıştı.

İkisinin hiçbir zaman arkadaş olamayacağını söylemek yanlış olmazdı ama Kim, hakkında konuşamayacağı bir işi yapan bir ekibin parçası olarak çalışan bu kadına karşı içten içe duyduğu saygıyı görmezden gelemezdi. Bazı açılardan, koruduğu insanlardan daha iyi bir konumda değildi. Sadece o bunu kendi seçimiyle yapıyordu.

Hastaneye daha önce yaptığı başvurularda Leanne'in çoktan başka bir yere nakledildiğini öğrenmişti. Teşkilat onu kendi koruması için başka bir yere nakletmişti. Her şeye rağmen Leanne'in iyileşeceğini ve onun korumasına ihtiyaç duyan başka bir aileye geçeceğini biliyordu.

"Patron? Penn kapı aralığından düşüncelerini bozan bir sesle konuştu.

Kapıya doğru başını sallayarak, 'Evet, işin bittiyse kaybol,' dedi.

Masasının altından ceketini ve iki torba yemek pişirme malzemesini aldı.

Düşünceleri hep birlikte geçirdikleri haftaya döndü ve kaçınılmaz olarak aklına Frost'un görüntüsü geldi.

Çok az insan onu şaşırtmıştı ama Frost son birkaç gündür kesinlikle şaşırtmıştı. Trisha Morley'in ailesiyle tanışmak kadının içindeki tutkuyu ateşlemiş ve araştırma becerilerini doğru yönde ortaya çıkarmıştı.

Ariane Debegorski'nin ifade vermek için ortaya çıktığını duymuştu, bu da adama karşı açılan davayı güçlendiriyordu ama asıl önemli olan İtalyan hastanesinden gelen sağlık raporuydu. Nick Morley'in son duruşmasındaki en önemli savunmalardan biri karısının rapor vermemesiydi. Ama tazı onu bulmuştu.

Telefonuna uzandı ve muhabirin numarasını tuşladı.

'Hey, Stone,' diye cevap verdi Frost. 'En sevdiğim oğlum nasıl? Teyzesini özlüyor mu?

'Sen gittikten sonra ona verdiğim bir kertenkele çiğneme oyuncağı ile kolayca yer değiştirdin. Aradaki farkı anlamakta zorlanıyor.

Frost kahkahayı patlattı.

"Bak, Frost," dedi, ikisinin asla ilk isimlerini kullanmayacaklarını fark ederek.

"Gerek yok, Stone. Beni harika bir iş çıkardığımı ve bu vesileyle güçlerimi iyilik yapmak için kullandığım için memnun olduğunuzu ve azmimden etkilendiğinizi söylemek için aradığınızı biliyorum ve-'

"Aslında Frost, çamaşır sepetimde bir çift kirli külot bıraktığını söylemek için aradım ve onlara tam bir Hazmat kıyafeti ile dokunmayacağım.

Sessizlik.

"Evet, ilk seferinde daha yakından ama fazla abartmayalım. "Cidden, beni bunun için mi arıyorsun?" diye sordu şaşkınlıkla.

"Beni kızdırdığınızda sizi arayacak kadar hızlıyımdır, o yüzden...

'Biliyor musun Stone, bunu herkesin içinde asla itiraf etmem ama sen herkes kadar kötü değilsin-'

'Evet, öyleyim, eminim bir dahaki sefere bir suç mahallinde beni rahatsız etmeye geldiğinde hatırlayacaksın. Ama şimdilik, çok iyi bir iş çıkardın diyelim. Şimdi defol git çünkü yapacak işlerim var.'

Kim aramayı sonlandırırken muhabirin kıkırdadığını duyabiliyordu. Bryant kapıda belirdi. "Şef, işim bitti.

"Tamam, gidin ve kova ile küreğinizi almayı unutmayın. "Burası Cotswolds, şef. Buna pek gerek olduğundan emin değilim. Adam dönüp kapıya yönelirken kadın gülümsedi.

Geriye sadece bir kez daha ona doğru bakan Stacey kalmıştı. Kim ekip odasına yöneldi.

"Tamam, Stace, söyle bakalım," diyerek kendini Bryant'ın masasına attı. Polis memurunun işi bir saat önce bitmiş olmalıydı. Bir sebepten dolayı geride kalmıştı.

Kim derin bir nefes alırken onun yüzündeki dalgın ifadeye tepki vermemeye çalıştı.

'Patron, istemiyorum,' diye ağzından kaçırdı. "Stace, sen ne...?

"Terfi, patron. İstemiyorum. Bunun için hazır değilim ve istemiyorum.'

Stacey terfi istemediği için değil, sorununun bu kadar kolay çözülebileceği için rahatlamıştı. Ama istediği şey bir açıklamaydı.

"Devam et.

'Patron, son birkaç ayda hayatım çok değişti. Ben evli bir kadınım, biliyorsun,' dedi gülümseyerek, yüzündeki gerginlik azalmaya başlamıştı. 'Devon ve ben yeni başlıyoruz. Bu korkutucu ve heyecan verici ve şu anda kariyer anlamında ne istediğimi bilmiyorum. Çocukları falan düşünmek, bir aile kurmak isteyebilirim. Ne istediğimi öğrenene kadar kariyer meselelerine takılmak istemiyorum ve hala bir şeyler üzerinde çalışırken başka bir ekibin parçası olmak-'

"Stace, bunun seni ilerlemekten alıkoymasına izin veremezsin," dedi Kim nazikçe, Stacey'nin DI-DS oranını hesapladığını biliyordu.

'Patron, bu ekibin sonsuza kadar bir arada kalacağını düşünecek kadar safım. Dawson'ın ölümü bana hiçbir şeyin garanti olmadığını öğretti ama şu anda benim için en doğru yer burası.

"Stace, sanırım-

Stacey kararlı bir şekilde, "Patron, lütfen bitirmeme izin ver," dedi. Kim kadının söz hakkı olması gerektiğini fark etti.

'Rütbe için hazır olduğumu düşünmenizden büyük gurur duyuyorum. Bana olan inancınız takdire şayan ve sizi hayal kırıklığına uğratmaktan nefret ediyorum ama-'

"Stace, sen-

'Patron, bırak bitireyim. İnsanlara liderlik etmeye hazır değilim. Başkalarının takip edeceği bir örnek olmaya hazır değilim. Eğer bir şey beni kızdırırsa, bağırmak istiyorum. Bir şey beni üzerse, ağlamak istiyorum. Kendim olma özgürlüğünü istiyorum. Başkalarının iyiliği için duygularımı saklayacak içsel gücü henüz geliştiremedim. I

Biliyorum, hazır olduğumu söyleyeceksin ve bazı açılardan haklı olabilirsin ama ben bunu istemiyorum. Henüz istemiyorum.'

"Şimdi konuşabilir miyim? Kim gülümseyerek sordu. "Üzgünüm patron, ben sadece-

"Gerek yok," dedi Kim elini kaldırarak. 'Ekibimi geliştirmek benim işimin bir parçası. Yetenek ve beceri olarak kariyerindeki bir sonraki adım için fazlasıyla hazırsın ama seni hazır olmadığın bir şeye zorlamaya çalışmayacağım. Sadece zamanı geldiğinde benim tam desteğime sahip olduğunu bilmeni istiyorum. Tamam mı?'

Vücudu rahatlamış gibi görünürken Stacey'nin gözleri kızardı.

Kim bunun polis memuru için kolay bir konuşma olmadığını tahmin ediyordu.

"Seni biraz daha dışarı çıkarmanın bir zararı olacağını sanmıyorum, bu yüzden kendini geliştirmen ve meydan okuman için seni zorlamaktan vazgeçmeyeceğim.

"Bildiğim iyi oldu patron," dedi başıyla onaylayarak.

"Ama bir şey daha var, Stace. Beni hiç hayal kırıklığına uğratmadın. Aksine, istediğin şeyin arkasında durarak beni daha çok etkiledin.

Stacey minnetle başını salladı.

'Şimdi git ve uzun hafta sonunun tadını çıkar. Sen evli bir kadınsın, biliyorsun.'

Stacey eşyalarını toplayıp kapıya yönelirken güldü.

Kim Bowl'a döndü ve Stacey'yi henüz kaybetmediği için kendine bencilce bir zevk anı yaşattı. Polis memuru bilsin ya da bilmesin, o ekibin ayrılmaz bir parçasıydı.

Telefonu çalmaya başladığında hâlâ gülümsüyordu.

Numarayı tanımıyordu ama cevaplamak için tuşa bastı ve ardından hoparlör sembolüne bastı.

Yüksek bir otomatik ses boş odayı doldurarak gürledi.

'Drake Hall Hapishanesi'nden biri sizi arıyor. Aramayı cevaplamak ister misiniz? Evet için bire, Hayır için ikiye basın.

Kim'in kalbi yerinden fırlayıp midesine indi. Drake Hall Hapishanesi'nde tanıdığı tek bir kişi vardı.

Doktor Alexandra Thorne.

Parmağı tuş takımındaki bir ve iki rakamlarının üzerinde durdu.

Seçim yapmadan önce sadece bir saniye tereddüt etti.

* * *

Angela'nın posta listesine kaydolmak ve en son yayınlarından haberdar olmak ister misiniz?

Buradan kaydolun!

İletişim Botu:
@cevirigiller_bot

Çeviri Kitapların Olduğu Telegram Kanalımız
https://t.me/cevirigiller

Sohbet Grubumuz
https://t.me/cevirigillersohbet

Çeviri Yedek Telegram Grubumuz
https://t.me/+O3tsm8j0C7kxM2Y1

Kitap İstekleri Kanalımız
https://t.me/cevirikitapistekleri

Not:
PDFlerin paylaşımıyla ilgili bir sorunumuz yok. Ama lütfen, hiçbir katkınızın olmadığı işlerde, TÜM PDFleri bizimle eş zamanlı paylaşarak emeğimizi hiçe saymayın. Sizin tek tıkla yaptığınız her paylaşım bizim emek harcadığımız saatler/günler demek.